ଓଡ଼ିଆ-ଭୁଂଜିଆ
ଶବ୍ଦକୋଷ

ଜନଜାତି • ସଂସ୍କୃତି • ପ୍ରଗତି

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର

ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଓଡ଼ିଆ-ଭୁଞ୍ଜିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ

ସଂକଳନ :

ଶ୍ରୀ ବୀର ଜଗତ

ଶ୍ରୀ ଟୁନା ସିଂ ଛତ୍ରିଆ

ଶ୍ରୀ କୋକିଳ ନାଏକ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର

ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ

ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ଓଡିଆ-ଡିଡାୟୀ ଶବ୍ଦକୋଷ

ସଂକଳନ : ଶ୍ରୀ ବୀର ଜଗତ
ଶ୍ରୀ ଟୁନା ସିଂ ଛତ୍ରିଆ
ଶ୍ରୀ କୋକିଲ ନାଏକ

ପ୍ରକାଶକ : ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ, ନବରଙ୍ଗପୁର
ଯୋଜନା ଓ ସଂଯୋଜନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ : ନଭେମ୍ବର, ୨୦୧୮

ମୁଦ୍ରଣ : ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରଣୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ODIA-DIDAYI SABDAKOSH

Compilation : Sri Bira Jagat
Sri Tuna Singh Chhatria
Sri Kokil Naik

Publisher : Special Development Council, Nowarangpur
Planning & Convergence Department,
Govt. of Odisha

First Edition : November, 2018

Printed at : Odisha State Bureau of Textbook Preparation and Production,
Bhubaneswar

ମୁଖବନ୍ଧ

ଓଡ଼ିଶାରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଜନଜାତି ମାନଙ୍କର ସଂସ୍କୃତି ଖୁବ୍ ପ୍ରାଚୀନ। ସେମାନଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା, ପୂଜା ପାର୍ବଣ, ଭାଷା, ଲୋକ ପରଂପରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଖୁବ୍ ନିଆରା। ନିଜ ପରିବେଶ ଆଧାରିତ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତି-କଳା- ପାରଂପରିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସହ ପ୍ରବାହମାନ । ମୁଖ୍ୟ ସ୍ରୋତ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଓ ସ୍ୱାଭିମାନ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗେ। ବାହ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଭାବ ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା କ୍ଷୀପ୍ରତର ହେବା ଦ୍ୱାରା ସଂପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାଷା- ସଂସ୍କୃତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଲିକ୍ଷିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି। ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ତାଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ସାମାଜିକ- ସାଂସ୍କୃତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକ ଘଡିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ଜନଜାତି ସମାଜ ନିଜ ସଂସ୍କୃତି ପରିସରରୁ ବାହାରି ମୁଖ୍ୟ ସ୍ରୋତ ସହ ସାମିଲ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭାଷା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ । ଭାଷା ହେଉଛି ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଗତିର ଏକ ସଂଯୋଜକ ସେତୁ ବିକାଶକୁ ଯୋଡ଼ିବାର ମୁଖ୍ୟ ମାର୍ଗ । ନିଜ ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ବିକାଶର ଭାଷାକୁ ବୁଝି ପାରିଲେ ଜନଜାତିଙ୍କ ଉନ୍ନୟନର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଉନ୍ନୟନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ୟତମ ମୁଖ୍ୟ ଅଂଗ ହେଲା ଶିକ୍ଷା। ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଦ୍ୟ ସୋପାନରେ ଶିଶୁ ସହ ପରିଚିତ ହେବା ଅର୍ଥ ତା ଭାଷା ସହ ପରିଚିତ ହେବା। ଶିଶୁ ତା ଆଦ୍ୟ ବୟସରେ ମା'ର ଭାଷା ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଶିଶୁର ମାତୃଭାଷା ସହ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରାଇ ତାକୁ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଯୋଡିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଥାଏ । ଶିଶୁ ତା' ଭାଷାରେ ତା ଜଗତକୁ, ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ତା ସଂସ୍କୃତି ସହ ପରିଚିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଣୁ ଶିଶୁକୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷାର ମାର୍ଗ ପ୍ରଶସ୍ତ କରିବା ଅର୍ଥ ଜନଜାତି ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଜାଣିବା ।

ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଭାଷାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଜନଜାତି ଅଂଚଳର ପ୍ରମୁଖ ୨୧ଗୋଟି ଭାଷା ଉପରେ ଦ୍ୱିଭାଷୀ ଶବ୍ଦକୋଷ ପ୍ରଣୟନ କରିଛି। ଏହା ଏକ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଉପକ୍ରମ। ଜନଜାତି ଭାଷା ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ଶବ୍ଦକୋଷ ପ୍ରଣୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ଏହା କଲେ ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ।

ଜନଜାତି ଭାଷା ଗୁଡ଼ିକର ଆଂଚଳିକ ଭେଦ ରହିଛି। କେଉଁଠି ବଂଶ ଆଧାରରେ ତ କେଉଁଠି ଭୌଗୋଳିକ ଆଧାରରେ ଏହି ଭେଦ ଜଣାପଡ଼େ ।ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ସ୍ୱନିମିକ । ତେବେ ବସ୍ତୁ ସଂସ୍କୃତିରେ କିଛି ଆଗତ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଭାଷାକୁ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥିବାରୁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିବା ସ୍ୱଭାବିକ। ପ୍ରସଂଗକୁ ଜାଣିଲେ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ପାଇବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନ ଥାଏ।ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳର ଭାଷାକୁ ସ୍ଥାନୀତ କରିବା ସୀମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭବପର ହେଉ ନଥିବାରୁ ସଂକଳିତ ଶବ୍ଦକୋଷ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର ସୁନାବେଡ଼ା ଓ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଚନ୍ଦାହାଣ୍ଡି ଅଂଚଳର ଭାଷାକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ଆଶା କରୁଛୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ **ଓଡ଼ିଆ - ଭୁଞ୍ଜିଆ ଶବ୍ଦକୋଷ**କୁ ପାଠକେ ଉଦାରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ ଦିଗରେ ଆମକୁ ସହଯୋଗ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ଶ୍ରୀ ମୋତିରାମ ନାଏକ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ
ନବରଙ୍ଗପୁର

'ଅ'

ଅତିଥି	:	ଆମ ଘରକୁ ଅତିଥି ଆସିଛନ୍ତି ।
ସଗା	:	ଆମରେ ଘରକେ ସଗା ଏହୁଂନ ଆହେତ୍ ।
ଅଙ୍କନ	:	ଗୋଟିଏ କାଉର ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କର ।
ଛାପା	:	ଗୋଟକ କାଓ୍ୱାରେ ଛାପା ବନାଓ୍ୱା ।
ଅଭିଭାବକ	:	ଅଭିଭାବକ ମାନେ ତୁମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ।
ବାବ୍‌ଦାଦି	:	ବାବ୍‌ଦାଦି ତୁମ୍‌ରେ ଯତନ୍ କର୍‌ତେ ।
ଅଭ୍ୟାସ	:	ଗୀତ ଗାଇବା ଅଭ୍ୟାସ କର ।
ମନଦାହାଏସ୍	:	ଗୀତ ଗାଉଁକେ ମନ ଦାହାଏସ୍ ।
ଅଭିନୟ	:	ରବି ଭଲ ଅଭିନୟ କରି ଜାଣେ ।
ନାଚ	:	ରବି ବନ୍‌କ ନାଚ୍ କରିଦେ ।
ଅଜା	:	ଆମ ଅଜାଙ୍କ ନାମ ବୀର ଜଗତ ।
ଆଜୁ	:	ଆମରେ ଆଜୁ ରେ ନାଓ୍ ବୀର ଜଗତ୍ ।
ଅଧିକ	:	ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଅଧିକ ପାଠ ଜାଣେ ।
ଖୁବୟ	:	ମୁଁଇ ଜମାଏଁଚ୍ ଲେ ଖୁବଏଁ ପଢୁକେ ଜାନଏଁଦେ ।
ଅମୃତ	:	ଅମୃତ ଖାଇଲେ କେହି ମରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଅମରୁତ୍	:	ଅମରୁତ୍ ଖାଏଲେ କୋନଏ ମରଏ ନାହିଁ ।
ଅଣଓସାରିଆ	:	ଆମ ଗ୍ରାମକୁ ଅଣଓସାରିଆ ରାସ୍ତାଟିଏ ଅଛି ।
ସାକୁଡ୍	:	ଆମରେ ଗାଁକେ ଗୋଟକ ସାକୁଡ଼ ବାଟ୍ ଆହେଁ ।
ଅପେକ୍ଷା	:	ମୁଁ ତୁମକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆସିବି ।
ଟାଖତ୍	:	ମୁଁଇ ତୁମକେ ଟାଖ୍‌ତ ରହତିଁ ।
ଅକ୍ଷର	:	ତୁମର ଅକ୍ଷର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଅଟେ ।
ଆଖର୍	:	ତୁମରେ ଆଖର ଖୁବାଏ / ବଡ଼ା / ଅତି ସୁନ୍ଦର ଆହେ ।
ଅଠା	:	ଅଠାରେ କାଗଜ ଲଖାଯାଏ ।
ଲସା	:	ଲସାଏଁ କାଗତ୍ ଲଟ୍‌କାତେ ।
ଅକଲ ଗୁଡୁମ୍	:	ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ପାଇ ମୋର ଅକଲ ଗୁଡୁମ୍ ହେଲା ।
ଅକଲ ଗୁଡୁମ୍	:	ମରତୋ ଖଭେର୍ ଲାହ୍‌ତାକେ ମାରେ ଅକଲ ଗୁଡୁମ୍ ହେଲୋ ।
ଅଧଃକ୍ରମ	:	ମୁଁ ଅଧଃକ୍ରମରେ ନାମଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଲି ।
ଉପର୍‌ଲେ ଖାଲ୍	:	ମୁଇଁ ଉପର୍‌ଲେ ଖାଲବାଟେଁ ନାଓମାନ୍‌କେ ପଏଢ଼ନି ।
ଅମ୍ଳ	:	ଅମ୍ଳ ରସ ପିଇ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଅମଲ୍	:	ଅମଲ୍ ରସ୍‌କେ ପିଇଁ ହଏଁ ନାହିଁ।
ଅନ୍ନ	:	ଅନ୍ନ ବିନା ଆମେ ବଞ୍ଚି ପାରିବା ନାହିଁ।
ଅରନ୍	:	ଅରନ୍ ବିନା ଆମ୍‌ହି ବାଚୁକ୍ ସକୁଁ ନାହିଁ।
ଅଁଳା	:	ଅଁଳା ତେଲ କେଶକୁ ଭଲ।
ଅଁୱ୍ଲା	:	ଅଁୱ୍ଲା ତେଲ୍ ବାଲ୍‌କେ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଅଞ୍ଚଳ	:	ଆମ ଅଞ୍ଚଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ।
ତେଁୱ୍	:	ଆମରେ ତେଁୱ୍ ବନଏଁ ଭରୁନ୍ ଆହେ।
ଅର୍‌ମା	:	ଆମେ ଆମ ବାରିର ଅରମା ସଫା କରୁ।
କଚ୍‌ଡ଼ା ଜୁଡ଼୍	:	ଆମ୍‌ହି ଆମରେ ବଖ୍‌ରିରେ କଚ୍‌ଡ଼ା ଜୁଡ଼୍ କେ ସାଫ୍ କରୁଁନ୍‌ଦେଁ।
ଅନୁଚ୍ଛେଦ	:	ତୁମେ ପ୍ରତିଦିନ ପାଞ୍ଚୋଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼।
ଗୋଁଦାଏଁକ୍ ଭାଗ	:	ତୁହାନ୍ ରୋଏଁଜ୍ ପାଁଚ୍ ଗୋନନ୍ଦା ଏକ୍ ଭାଗ୍ ସାହିତ୍ୟ ପଢ଼ା।
ଅଧ୍ୟୟନ	:	ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ ଜୀବନ ପାଇଁ ଭଲ।
ପଏଢ଼୍‌ଲେ	:	ପୁରାନ୍ ବହି ପଏଢ଼୍‌ଲେ ଜୀଉସେତି ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଅସନା	:	ପିଲାଟି ବହୁତ ଅସନା ହୋଇଛି।
କେଚ୍‌କେଚ୍ଚ	:	ବାବୁ ବିଲା ଖୁବଏ କେଚକେଚ୍ଚ ହେହୁନ୍ ଆହେ।
ଅକଲ	:	ବଣରେ ବାଘ ଦେଖି ମୋର ଅକଲ ହଜିଗଲା।
ଅଁକଲ୍	:	ବନଏଁ ବାଗ୍ ଦେଖୁନ୍ ମାରେ ଅଁକଲ ହାଏଜ୍‌ଲୋ।
ଅଟ୍ଟାଳିକା	:	ଧନୀକ ମାନେ ଅଟ୍ଟାଳିକାରେ ରହନ୍ତି।
ମହଲ୍	:	ଧନିମାନେ ବଡ଼େ ମହଁଲେ ରହତେ।
ଅଳନ୍ଧୁ	:	ରୋଷେଇ ଘରେ ଅଳନ୍ଧୁ ଲାଗେ।
ଧୁମ୍‌ସା	:	ରାନ୍ଧା ଘରେ ଧୁମସା ଲଟ୍‌କଁଏଦେ୍।
ଅଳପ	:	ମଦ ଖାଇଲେ ଅଳପ ଆୟୁ ହୁଏ।
କମ୍	:	ମଁଦ୍ ପିଲେ ଆଁୟସ୍ କମ୍ ହଇଦେ।
ଅଳିଆ	:	ଅଳିଆ ଖାତରେ ଗଦା କରି ପୋତି ପକାଅ।
କଚ୍‌ରା	:	କଚରା ଖାଁଚେ କୁଢ଼ାଉନ୍ ତୋପୁନ୍ ପୋକାୱ୍।
ଅନ୍ଧ	:	ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ ଦେଖାଇ ଦିଅ।
ଆନ୍ଧା	:	ଆନ୍ଧାକେ ବାଟ୍ ଦେଖାୱ୍।
ଅସୁମାରି	:	ରାତିରେ ଅସୁମାରି ତାରା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି।
ଖୁବଏଁ	:	ରାଏତେଂ ଖୁବଏ ତାରା ଦିଶତେ।
ଅସମ୍ଭବ	:	ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି କେବେ କହ ନାହିଁ।
ନହୋଏ	:	ନହୋଏ ବଲୁନ କେଭେଁଏଁ କହା ନାହିଁ।

ଅମ୍ବର	:	ନୀଳ ଅମ୍ବର ଭାରି ସୁନ୍ଦର।
ବାଦର	:	ବାଦର ଖୁବଏ ସୁନ୍ଦର।
ଅସ୍ତ	:	ଅସ୍ତ ବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲାଲ ଦେଖାଯାଏ।
ବସ୍‌ତୋ ଘଡ଼ିକ୍	:	ବସ୍‌ତୋ ଘଡିକ୍ ଦିନ୍ ଲାଲ୍ ଦିଶଏଁଦେ।
ଅମ୍ମର	:	ଦେଶ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅମର ହୁଅନ୍ତି।
ଅମ୍ବର	:	ଦେଶ୍ କାଜେ ଜୀଉ ଦେତୋ ଲୋଗ୍ ଅମ୍ମର୍ ହେତେ।
ଅପରିଷ୍କାର	:	ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇ ରହିଲେ ରୋଗ ହୁଏ।
ଫୋହଡ଼ା	:	ଫୋହଡ଼ା ହେହୁନ୍ ରହିଲେ ରୋଗୀ ହେଇ୍‌ଦେ।
ଅମଳ	:	ଫସଲ ଅମଳ ସମୟେ ଚାଷି ଖୁସି ହୁଏ।
ଧାନମିଡ଼ାତୋ	:	ଧାନ ମିଡାତୋ ଘଡିକ୍ ଚାଷି ରହଁସ୍ ହଇଦେ।
ଅପାର	:	ଅପାର ଧନ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରେମ ଉତ୍ତମ।
ଖୁବଏ	:	ଖୁବଏ ଧନଲେ ପେରମ୍ ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଅବଶିଷ୍ଟ	:	ଅବଶିଷ୍ଟ ସମୟ ମୁଁ ବଗିଚା କାମ କରେ।
ଖାଲିଘଡି/ଓଗାଏଘଡି	:	ଓଗାଏ ଘଡ଼ି ମୁଁଇ ବଖ୍‌ରିବୁତା କରଇଁନ୍ଦେ।
ଅନ୍ତର	:	ମନ୍ଦ ଅଭ୍ୟାସକୁ ନିଜଠାରୁ ଅନ୍ତର କର।
ଅଲଗ୍	:	ଖରାପ୍ ଅଭ୍ୟାସ୍‌କେ ଆପନ୍ ନେଙ୍ଗଲେ ଅଲଗ୍ କରା।
ଅଳ୍ପ	:	ମୁଁ ଅଳ୍ପ କହେ ବେଶୀ କରେ।
କମ୍	:	ମୁଁଇଁ କମ୍ କହଏନ୍ଦେ ବଡ଼ାଏ କରଇନ୍ଦେ।
ଅଳ୍ପାୟୁ	:	ନିଶା ସେବନ କଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ।
ଆଁୟସ୍ ଘଟତୋ	:	ନିଶା ଖାଏଲେ ଆଁୟସ୍ ଘଟଏ୍‌ଦେ।
ଅମଙ୍ଗ	:	ମିଳି ବଣକୁ ଯିବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ହେଲା।
ଜିଦ୍	:	ମିଳି ବନକେ ଯାଉଁକେ ଜିଦ୍ ଧଏର୍‌ଲି।
ଅସ୍ତ୍ର	:	ଯେ ଅସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରେ ସେ ଅସ୍ତ୍ରରେ ମରେ।
ହଁଥିଆର୍	:	ହଁଥିଆର ଧରଇୟା କେ ହଁଥିଆର ମାରଇଦେ।
ଅଳି	:	ମିନି ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଅଳି କରୁଛି।
ଡଗରାତୋ	:	ମିନି ଇସ୍କୁଲକେ ଯାତୋ କାଜେ ଡ଼ଗରାଓ୍ୱତ୍ ଆହେ।
ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର	:	ଚୋର ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ରରେ ବାହାରେ।
ଆଧାରାଏତ୍	:	ଚୈର ଆଧାରାଏତ୍ ତେଁ ନିଗେଁଏଦେ।
ଅଧା	:	ବଗିଚାର ଅଧା କାମ ଆମେ କରିବୁ।
ଆଧା	:	ବଖ୍‌ରିଚେ ଅଧାବୁତା ଆମ୍‌ହିଁ କରଓ୍ୱାଁ।

ଅଧିର	:	ଦୁଃଖ ବେଳେ ଆମେ ଅଧିର ହେଉ।
ଧୁକୁର୍ ପୁଚୁର୍	:	ଦୁଃଖ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ଆମହି ଧୁକୁର୍ ପୁଚୁର୍ ହେଉଁନ୍‌ଦେ।
ଅଦାଲତ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତ ରହିଛି।
ନାଲିସ୍	:	ଆମ୍‌ରେ୍ ରାଜ୍ୟଏଁ ସବ୍‌ଲେ ପଢ଼େ ନାଲିସ୍ ଆହେ।
ଅବିବେକି	:	ଅବିବେକି ବିନଷ୍ଟ ହେବ।
ବିନ୍‌ବୁଧିଆ	:	ବିନ୍ ବୁଧିଆଁ ନୁକ୍‌ସାନ ହେତୋ।
ଅବଜ୍ଞା	:	ବାପା ମାଆଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବଜ୍ଞା କରନାହିଁ।
ଅମନ୍ୟା	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ରେ୍ ଆଦେଶ୍‌କେ ଅମନ୍ୟା କରାନାହିଁ।
ଅଫିସର୍	:	ଆମ ସାହିକୁ ଜଣେ ଅଫିସର ଆସିଥିଲେ।
ସାହେବ୍	:	ଆମରେ୍ ପାଡ଼ାକେ ଗୋଟକ୍ ସାହେବ୍ ଏହୁନ ରେଉହେଲୋ।
ଅଶେଷ	:	ପ୍ରେମ ଅଶେଷ ଅଟେ।
ଖୁବଏଁ/ଛେଦଏ ନାହିଁ	:	ପେରମ ଖୁବଏଁ ହୁନ୍। / ପେରମ୍ ଛେଦଏ ନାହିଁ ।
ଅବଶ୍ୟ	:	ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ।
ବିଲ୍‌କୁଲ	:	ଆମହି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଦେଶରେ୍ ସେଓ୍ୱାକରୁକେ ପଡ଼୍‌ତୋ।
ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଅଳ୍ପକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ।
ଏକ୍‌ଘଡ଼ିକ୍	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଏକ୍‌ଘଡ଼ିକ୍ ଦେଖା ଦେଇଁଦେ।
ଅସ୍ଥି	:	ଆମ ଦେହରେ ୨୦୬ ଖଣ୍ଡ ଅସ୍ଥି ଅଛି।
ହାଡ୍	:	ଆମରେ୍ ଗାଗଡଏଁ ୨୦୬ ଠାନ ହାଡ୍ ଆହେ।
ଅଝଟ	:	ଅଝଟ କରିବା ମନ୍ଦ ଅଟେ।
ଲିଗଡ଼୍	:	ଲିଗଡ଼୍ କରତୋ ହାରା କେଟ୍‌କେଋ ହୁନ୍।
ଅର୍ଥ	:	ପରିଶ୍ରମ କରି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କର।
ପଏଁସା	:	କଠିନ କମାଉନ୍ ପଏସା ଲାହ୍ୱା।
ଅବସ୍ଥିତି	:	ନଈର ଅବସ୍ଥିତି ଆମପାଇଁ ମଙ୍ଗଳ ଜନକ।
ରହତୋହାରା	:	ନଏନ୍ଦ୍ ରହତୋହାର୍ ଆମତୋ ସେତି ବନକ୍‌ହୁନ୍
ଅନୁମାନ	:	ଅନୁମାନ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ।
ଅନ୍‌ମାନ୍	:	ଅନ୍‌ମାନ୍ କରାଏଁ କାମ୍ ପୂରା ହଏଁ ନାହିଁ।
ଅନେକ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଅଛି।
ଖୁବଏ	:	ଆମ୍‌ରେ୍ ଦେଶେଁ ଖୁବଏ୍ ସମସ୍ୟା ଆଛେଏଁ।
ଅଦଳବଦଳ	:	ପୂର୍ବ କାଳରେ ଅଦଳ ବଦଳ ଦ୍ୱାରା କିଣାବିକା ହେଉଥିଲା।
ଅଦ୍‌ଲାବଦ୍‌ଲା	:	ତେହିଆଏଁ ଅଲ୍‌ଦା ବଲ୍‌ଦା ବେଁଚତୋ ବିଶାତୋ ହେତ୍‌ରେହେଲୋ।

ଅଣ୍ଡା	:	ଅଣ୍ଡାର କେଶର ଦେହ ପାଇଁ ହିତକାରକ।
ଆଣ୍ଡା	:	ଆଣ୍ଡାରେ ମାଲଗାଗଡ଼ ସେତି ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଅଷ୍ଟମ	:	ମୋ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ।
ଆଠ୍	:	ମାରେ ବଡ଼କା ବହିନିସ୍ ଆଠ୍ ଗିଲାସ୍ଏଁ ପଢଇଦେ।
ଅନୁସାରେ	:	ଉଚ୍ଚତା ଅନୁସାରେ ଛିଆ ହୁଅ।
ଅନ୍ସାର	:	ଡେଙ୍ଗ୍ ଅନ୍ସାରେଁ ଠାଡ଼୍ ହେଓ୍ୱା।
ଅନ୍ତନଳୀ	:	ଅନ୍ତନଳୀ ସଫା ରଖିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣି ଆବଶ୍ୟକ।
ଆଁତି	:	ଆଁତି ସାପ୍ ଥେଓ୍ୱତୋ କାଯେଁ ଖୁବୟ୍ ପାନିପିଆ।
ଅନାଇବା	:	ଭିକାରୀଟି କରୁଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନାଇଛି।
ଦେଖ୍ତୋ	:	ମାଗୁନ୍ ଖଇୟା ସୋଗ୍ସୋଗ୍ନା ଛାଡୁନ୍ ଦେଖ୍ତା ହେ।
ଅଣ୍ଡାକୃତି	:	ପୃଥିବୀର କକ୍ଷପଥ ଅଣ୍ଡାକୃତି ଅଟେ।
ଆଣ୍ଡା ଖିଆଏଲ୍	:	ପୃଥ୍ୱୀ ରେ କକ୍ଷ ବାଟ ଅଣ୍ଡାଖିଆଏଲ ହୁନ୍।
ଅନ୍ଧାର	:	ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ଚୋର ଭୟ ଥାଏ।
ଆନ୍ଧାର୍	:	ଆନ୍ଧାର୍ ରାଏତେଂ ଚୋର୍ ରେ ଡର୍ ରହଏ୍ ଦେ।
ଅର୍ଦ୍ଧକ ଅଂଶ	:	ମୋ ମିଠେଇର ଅର୍ଦ୍ଧକ ଅଂଶ ସାନଭାଇକୁ ଦେଲି।
ଅଧାବାଁଟା	:	ମାରେ ମିଠାଇରେ ଅଧାବାଁଟା ପିଲା ଭାୟସ୍କେ ଦେନି।
ଅଭାବି	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଅନେକ ଅଭାବୀ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି।
ଆଭାବି	:	ଆମ୍ରେ ଗାଓ୍ୱେଁ ଖୁବାଏ ଅଭାବି ଲୋଗ୍ ଆହେତ୍।
ଅପକାରିତା	:	ଧୂମ ପାନର ଅପକାରିତା ଅତି ଭୟଙ୍କର।
ଖଏତି	:	କୁହୁଲା ପିତୋରେ ଖଏତି ବଡ଼ାଏ ଡ଼ରାଉ ହୁନ୍।
ଅଭାବ	:	ପରିଶ୍ରମୀର ଅଭାବ ନ ଥାଏ।
କମ୍ / ଦୁକାଲ୍	:	କମହିଆରେ କମ୍ ନରହଏ। କମ୍ହିଆ ସେତି ଦୁକାଲ୍ ନରହଏ ।
ଅନୁସରଣ	:	ଆମେ ଧାର୍ମିକର ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ୍।
ଦେଖୁନ୍ ଶିଖତୋ	:	ଆମ୍ହି ଧରମ୍କାରୀରେ କେ ଦେଖୁନ୍ ଶିଖ୍ତୋ ହାରାହୁନ୍।
ଅକାଳ	:	ମଦ୍ୟାପନ ହେତୁ ତାଙ୍କର ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା।
ବିନ୍କାଲେଁ	:	ମନ୍ଦ ପିଆଁଏଁ ଗୋନେକ୍ ହୁମାନ୍ ରେ ବିନ୍ କାଲେଏଁ ମରନ୍ ଏଲୋ।
ଅଶ୍ୱତଥ୍	:	ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ଗଛର ଛାଇ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ।
ପିପଲ୍	:	ପିପଲ୍ ରୁକ୍ ରେ ଛଂଇହ୍ା ଖୁବଏ୍ ଥଁଣ୍ଡା ଲାଗଏଦେ।

'ଆ'

ଆଲୋଚନା	:	ଆଲୋଚନା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ହୁଏ।
ଗୋଏଠ୍‌ବାତ୍	:	ଗୋଏଠ୍‌ବାତ କଏର୍‌ଲେ ସମସ୍ୟାରେ ସମାଧାନ ହଇଦେ।
ଆଦାୟ	:	ଚାଷୀମାନେ ଜମିରୁ ଫସଲ ଆଦାୟ କରନ୍ତି।
ସକଲତୋ	:	ଚଷୀ / କୀସାନ୍ ମାନ୍ କ୍ଷେତ୍‌ଲେ ଧାନ ସକଲ ତେ।
ଆଖିରେ ରଖିବା	:	ପିତାମାତା ନିଜ ପିଲାକୁ ଆଖିରେ ରଖିବା ଉଚିତ।
ଆଁଖିଚ୍‌ଆଁଖି	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ଆପନ୍‌ରେ ବେଟାବେଟିକେ ଆଁଖିଚ୍‌ଆଁଖି ରଖନା ଋହିଁ।
ଆଖିରେ ପଡିବା	:	ଯାଉ ଯାଉ ସାପ ଉପରେ ମୋର ଆଖି ପଡ଼ିଲା।
ଆଏଖେ ପଏଡ଼ଲୋ	:	ଯାତଏ୍ ଯାତଏ୍ ସାଁପ୍ ଉପରେ ମାଚ୍ ଆଁଖି ପଏଡ଼୍‌ଲୋ।
ଆଗ୍ରହ	:	ପାଠପଢ଼ା ସହିତ କ୍ରିଡ଼ାରେ ଆଗ୍ରହ ରଖିଥାଅ।
ରହଁସ୍	:	ପାଠ୍ ପଢତୋ ସେଂଙ୍ଗ୍ ଖେଲ୍‌ଏଁ ରହଁସ୍ ଥେଓ୍ୱା।
ଆଖି	:	ଆମେ ଆଖିର ଯତ୍ନ ନେବା ଉଚିତ।
ଆଁଖି	:	ଆମ୍‌ହିଁ ଆଁଖିରେ ଯତନ୍ ନେନା ଋହି।
ଆବିଷ୍କାର	:	କଲମ୍ବସ ଆମେରିକା ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ।
ଲାହୁନ୍ ନିଙ୍ଗାଏଲୋ	:	କଲମ୍ବସ୍ ଆମରିକା ଲାହୁନ୍ ନିଙ୍ଗାଉନ୍ ରହେଲୋ।
ଆବୃତ୍ତି	:	ରବି ଶ୍ରେଣୀରେ କବିତା ଆବୃତ୍ତି କଲା ନାହିଁ।
ପାଲିଆ	:	ରବି କିଲାସେଁ କବିତା ପାଲିଆ ଧରିଂ ନାହିଁ।
ଆକାଶ	:	ନୀଳ ଆକାଶ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ।
ସରଗ୍	:	ନିଲି ସରଗ୍ ସୁନ୍ଦର୍ ଦିଖଏ୍ ଦେ।
ଆମ୍ବ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଆମ୍ବ ପାଚେ।
ଆମ୍ବା	:	ଘାମ୍ ଋତୁଏଁ ଆମ୍ବା ପାକଏଦେ।
ଆହା	:	ଆହା, ବୁଢ଼ୀଟି କେତେ ଦୁଃଖ ପାଉଛି।
ଓହ	:	ଓହ ଡୋକେର୍ କେତକ୍ ଦୁଃକ ଲାହତାଛଏ।
ଆହ୍ଲାଦ	:	ନୂଆ ବହି ଦେଖି କୁନି ଆହ୍ଲାଦ ପାଉଛି।
ରହସ	:	ନଓ୍ୱା ବହି ଦେଖୁନ୍ କୁନି ରହଁସ୍ ଲାହାତାଛଏ।
ଆଶ୍ୱାସନା	:	ବାପା ମୋତେ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଲେ।
ସୋଗାତୋ	:	ବାବା ମୋକେ ସୋଗାଏଲୋ।
ଆୟୋଜନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରୀଡ଼ା ଆୟୋଜନ କରାଗଲା।
ଆବାସ	:	ଜଙ୍ଗଲ ହାତୀମାନଙ୍କ ଆବାସ ସ୍ଥଳ ଅଟେ।
ଘର	:	ବୁର୍ଲା ହାଥୀମାନରେ ଘର ଠାଏନ୍ ହୁନ୍।

ଆବଶ୍ୟକ	:	ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଦେଶ ମାନିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ଦରକାର	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ମାନରେ ଆଦେଶ ମାନତୋ ଦରକାର୍ ହୁନ୍।
ଆଲୋକ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକ ଆସେ।
ଉକିଆ	:	ସୁରୁଜ ନିଙ୍ଲେ ପୁର୍ଥିକେ ଉକିଆ ଏଇଦେ।
ଆପଣାପର	:	ଆପଣାପର ଭାବିବା ପାପ ଅଟେ।
ଆପନ୍ପର	:	ଆପନ୍ ପର ଭାବତୋହାରା ପାପ୍ହୁନ୍।
ଆରୋଗ୍ୟ	:	ମୁଁ ତୁମର ଆରୋଗ୍ୟ କାମନା କରେ।
ଉଇଜ୍	:	ମୁଇଁ ତୁମତୋ ଉଇଜ୍ ହେତୋ ଟୋ ସୁମ୍ରତ୍ ଆଛେଁ।
ଆଚରଣ	:	ଆମ ଆଚରଣ ମାର୍ଜିତ ହେବା ଉଚିତ।
ଝଏଲ	:	ଆମରେ ଝଏଲ୍ ବନକ୍ ହେଉଁକେ ପଢ଼ତୋ ପାଛେଁ।
ଆମ୍ବଗଛ	:	ଆମ ବାରିରେ ଗୋଟିଏ ଆମ୍ବଗଛ ଅଛି।
ଆମ୍ବାରୁକ୍	:	ଆମରେ ବଖରିଏଁ ଗୋଟୋକ ଆମ୍ବାରୁକ୍ ଆହେ।
ଆଡମ୍ବର	:	ଲୋକେ ନୂଆବର୍ଷ ଆଡ଼ମ୍ବର ସହିତ ପାଳନ୍ତି।
ବଡ଼ାଏଜୋରଏଁ	:	ଲୋକ୍ମାନ୍ ନଓ୍ୱାସାଲ୍କେ ବଡ଼ାଏଯୋର୍ଏଁ ମାଏନଲା।
ଆଙ୍କିବା	:	ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା ଅଭ୍ୟାସ କର।
ଫଟୁକରତୋ	:	ଫଟୁ କରୁକେ, ଲଏ କରା।
ଆଦିମ ମଣିଷ	:	ଆଦିମ ମଣିଷ ଶିକ୍ଷିତ ନ ଥିଲେ।
ତହିଆୟ	:	ତହିଆୟ ରେ ମାନୁଷ୍ ଶିଖତ୍ ନାହିଁ ରହିଁ।
ଆମ୍ଲେଟ	:	ଅଣ୍ଡା ଆମ୍ଲେଟ ଖାଇବାକୁ ରୁଚିକର ଲାଗେ।
ଅମଲେଟ୍	:	ଗାର୍ତୋ ଆମଲେଟ୍ ଖାଉଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ।
ଆବଶ୍ୟକ	:	ବ୍ୟାୟାମ ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ।
ଦରକାର	:	ବିୟାମ୍ ଆମରେ ଗାଗଡ଼୍ ସେତି ଦରକାର ହୁନ୍।
ଆମ ଗାଁ	:	ଆମ ଗାଁ ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ପାହାଡ଼ଟିଏ ଅଛି।
ଆମ୍ରେ ଗାଓଁ	:	ଆମରେ ଗାଉଁ ରେ ମୁଁଡ୍ସାଏ ଗୋଟକ ଡ଼ୋଙ୍ଗର୍ ଆଛଏ।
ଆମ୍ବଟାକୁଆ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଆମ୍ବ ଟାକୁଆର କୁଇଲି ଖାଆନ୍ତି।
ଆମ୍ବାଘୋଁଟା	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ୍ ଆମ୍ବାଘୋଟାରେ କୋଇକେ ଖାତେ।
ଆତୁର	:	ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଜାଣିବା ପାଇଁ ପିଲେ ଆତୁର ହୋଇଥାନ୍ତି।
ଲହ୍ୱା	:	ପରୀକ୍ଷାରେ ଫଲ ଜାନୁକେ ବେଟାବେଟି ଲହ୍ୱା ହେତେ।
ଆସ୍ଫାଳନ	:	ମନୁଷ୍ୟର ଆସ୍ଫାଳନ ବୃଥା ହୋଇଯାଏ।
ଗରବ୍	:	ମାନୁ୍ୟଷ୍ ରେ ବଡ଼ପନୀ ବେକାର ହେଉଁନ୍ ଜାଏଁଦେ।

ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା	:	ଗର୍ବୀର ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀ ତାର ବିନାଶର କାରଣ ଅଟେ।
ଗରବ୍	:	ଗର୍ବି ମାନର୍ ଗରବ୍ ଆପଲୁ ବିନାଶ୍ ର୍ କାରନ୍ ହୁନ୍।
ଆଙ୍ଗୁଠି	:	ଆଙ୍ଗୁଠି ଧରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।
ଆଙ୍ଗଠି	:	ଆଙ୍ଗ୍ଠି ଧରତୋ କାମେ ସାହା ହେଇଦେ।
ଆଖଡ଼ା ଘର	:	ପୂର୍ବ କାଳର ଆଖଡ଼ା ଘର ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ନାହିଁ।
ସିପିଗୁଡ଼ି	:	ତୈହାୟ ର୍ ସିପିଗୁଡି ଏଦାଏଁ ନିହାଏବାଁ।
ଆଶ୍ୱସ୍ତ	:	ଭଲ ଫସଲ ଦେଖୀ ଚାଷୀ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।
ହାଏ	:	ବନକ ଫସଲ ଦେଖୁନ୍ କିଷାନ୍ ହାଏ ହେଇଦେ।
ଆଗ୍ରହୀ	:	ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହେବା ଉଚିତ୍।
ରହସ୍	:	ବେଟାବେଟି ପଢୁଁକେ ଖୁବଏ୍ ରହଁସ୍ ହେତୋପାଛେଁ।
ଆନନ୍ଦ	:	ଈଶ୍ୱର ଭୟ ପ୍ରକୃତ ଆନନ୍ଦ ଦିଏ।
ରହଁସ	:	ଭଗୱାନ୍‌ର୍ ଡ଼ର ସହିଁ ରହଁସ ଦେଇଦେ।
ଆସ	:	ଆସ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବା।
ଏହା	:	ଆହା ଇସ୍‌କୁଲ ଯାଓ୍ୱାଂ।
ଆଗ	:	ଆଗ ଧାଡ଼ିରେ ବସିଲେ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ଭଲ ଶୁଭେ।
ଆଗିଲ	:	ଆଗିଲ ର୍ ଧାଏରେଁ ବଏସ୍‌ଲେ ପଢ଼ାତୋ ବନକ ସୁନାଏଁଦେ।
ଆରମ୍ଭ	:	ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଭଲ।
ମୁନ୍ଦଲ	:	ବନ୍ଦାନ କରୁନ୍ କାମ ମୁନ୍ଦଏଲ୍‌ଲେ ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଆତ	:	ଆତ ଫଳ ଭାରି ସୁଆଦିଆ ଲାଗେ।
ସିତା	:	ସିତା ଫଲ ଖୁବଏ୍ ସୁଆଦ୍ ଲାଗଏଦେ।
ଆଶା	:	ପରିଶ୍ରମ ବିହୀନ ଆଶା ବୃଥାରେ ଯାଏ।
ଲାଲଚ୍	:	ବିନା କମଇଏଁ ଲାଲଚ୍ ବିନ୍ ଠୋକାଏଁ ଜାଇଦେ।
ଆଲମିରା	:	ଆଲମିରାରେ ବହିପତ୍ର ସୁରକ୍ଷିତ ରହେ।
ଆଲମାରି	:	ଆଲମାରିଏଁ ବହିକାପି ବାଁଚୁନ ରହିଦେ।
ଆଙ୍କୁଡ଼ି	:	ଆଙ୍କୁଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଆମ୍ବ ତୋଳାଯାଏ।
ଅଁକୁଡ଼	:	ଆଁକୁଡଏଁ ଆମ୍ବା ପାଡ଼ାଯାଇଦେ।
ଆୟୋଜନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ କରାଯାଏ।
ଆହୁରି	:	ଭଲ ଫଳ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଆହୁରି ପରିଶ୍ରମ କର।
ଆଉ	:	ବନକ ଲାହୋତୋ କାଯେଁ ଆଉ କଠିନ କମାଓ୍ୱା।

'ଇ'

ଇଶ୍ୱର	:	ଇଶ୍ୱର ଆମ ସୃଷ୍ଟି କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି।
ଭଗଓ୍ୱାନ୍	:	ଭଗଓ୍ୱାନ୍ ଆମରେ ବନାତୋ ବିତା ହୁନ୍।
ଇଟା	:	ଇଟା ଗଢ଼ି ପୋଡ଼ାଯାଏ।
ଇଟା	:	ଇଟାକେ ବନାଉନ୍ ଲେସ୍‌ତେ।
ଇସ୍ତ୍ରୀ	:	ଇସ୍ତ୍ରୀ କରିବା ପରେ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଭଲ।
ଇସ୍ତ୍ରୀ	:	ଇସ୍ତ୍ରୀ ଚେପାଉନ ପଟକା ଲେଓ୍ୱେଲେ ବନକହୁନ୍।

'ଉ'

ଉତ୍ତର	:	ପ୍ରଶ୍ନର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଦିଅ।
ଉତ୍ତର	:	ପଚାଏରଲୋ ଟୋ ସହିଁ ଉତ୍ତର ଦାହାଏସ୍।
ଉଚିତ	:	ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ।
ବନକ୍	:	ବେଟାବେଟିକେ ବନକ୍ ଶିକ୍ଷା ଦାହାଏସ୍।
ଉଦୟ	:	ପ୍ରତିଦିନ ଠିକ୍ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଏ।
ଉବତ	:	ରୋଏଜ ସହିଁ ଘଡିକ୍ ଦିନ ନିଙ୍ଗଏଦେ।
ଉପାଧି	:	ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ଉପାଧି ଦିଆଯାଏ।
ପାଟ୍	:	ଜ୍ଞାନିକ୍ ଲୋଗ୍‌ମାନ୍‌କେ ଲାଏକ୍ ପାଟ ଦେତେ।
ଉପଯୁକ୍ତ	:	ରୋଗୀକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଆବଶ୍ୟକ।
ବନକ୍ ଲାଏକ୍	:	ଦୁଃକ୍ ବିତାକେ ବନକ୍ ଲାଏକ୍ ଯତ୍‌ନା ତୋ ହୁନ୍।
ଉଦ୍ଭାବନ	:	ମାର୍କୋନି ରେଡ଼ିଓ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଥିଲେ।
ଉଦ୍‌ଭାନ	:	ମାର୍କୋନି ରେଡିଆ ନିଙ୍ଗାଉନ୍ ରହଏଲୋ।
ଉହାଡ଼	:	ପାହାଡ଼ ଉହାଡ଼ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଲୁଚି ଗଲେ।
ପାଁଛବାଟେଁ	:	ଡ଼ୋଙ୍ଗର ରେ ପାଁଛ୍‌ବାଟେ ଦିନ ଲୁକୁନ୍ ଗଲୋ।
ଉପାୟ	:	ମନ ଥିଲେ ଉପାୟ ଆସେ।
ବୁଦ୍ଧି	:	ମନ୍ ରହଏଲେ ବୁଦ୍ଧି ଏଇଦେ।
ଉଚ୍ଚତା	:	ରବି ଉଚ୍ଚତାରେ ସବୁଠୁ ଠେଙ୍ଗା ପିଲା ଅଟେ।
ଡ଼େଙ୍ଗ	:	ରବି ଉଚାଏନ୍‌ଏଁ ଜମାଏଲେ ଡ଼େଙ୍ଗୁହୁନ୍।
ଉନ୍ନତି	:	ପିତାମାତା ପିଲାମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି କାମନା କରନ୍ତି।
ଉନମତି	:	ବାପୁସ ମାଇସ୍ ବେଟାବେଟିସ୍ ରେ ଉନମତି ମନ କରତେ।
ଉର୍ଦ୍ଧକ୍ରମ	:	ଉର୍ଦ୍ଧକ୍ରମରେ ସଜାଇ ରଖ।
ଖାଲଲେଉପର	:	ଖାଲ୍‌ଲେ ଉପର ତେଉଁକେ ସଜାଓ୍ୱା।
ଉତ୍ସାହିତ	:	ପ୍ରଶଂସା ମିଳିଲେ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ ହୁଅନ୍ତି।

ରହଁସ	:	ସଁହରାଏଲେ ଜମାଏ ରହଁସ ଲାହାତେ।
ଉପରେ	:	ଚାଳ ଉପରେ କାଉଟିଏ ବସିଛି।
ଉପରେଁ	:	କାଣ ଚୋ ଉପରେଁ କାଓ୍ୱା ଗୋଟକ ବସୁନ ଆଛଏ।
ଉତ୍ତମ	:	ମୀନା ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବାଳିକା ଅଟେ।
ଥୋରକବନକ୍	:	ମୀନା ଗୋଟକ୍ ଥୋରକ୍ ବନ ନୋନି ପିଲାହୁନ୍।
ଉଦୁଉଦିଆ	:	ଉଦୁଉଦିଆ ଖରାରେ ପଦାକୁ ବାହାରନ୍ତୁ ନାହିଁ।
ରଗରଗ ଘାମ	:	ରଗ୍ ରଗିଆ ଘାମେଁ ନିଙ୍ଗା ନାହିଁ।
ଉଡ଼ିବା	:	ଛୁଆ ପକ୍ଷୀ ମାଆଠାରୁ ଉଡ଼ିବା ଶିଖେ।
ଉଡ଼ତୋ	:	ଚେଡ଼େ ପିଲା ମାଇସ୍‌ଲେ ଉଡୁକେ ଶିଖଇଦେ୍।
ଉପଦେଶ	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ମାନି ଚାଲ।
ବନକ୍‌ଗୋଏଟ୍	:	ଗୁରୁଇସାନ ଲୋକ୍ ଲେଙ୍ଗଲେ ବନକ୍ ଗୋଏଟ୍ କେ ମାନୁନ ଚଲା।
ଉଭା	:	ଘନ ମେଘ ଆସ୍ତରଣ ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଭା ହେଲେ।
ଠାଢ଼	:	ଅନ୍ଧାର ତୋଏପ୍‌ଲୋ ବାଦରେଁ ଦିନ ନିଙ୍ଗଲୋ।
ଉଚ୍ଚସ୍ୱର	:	ରମା ମୋତେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲା।
କିର୍‌କିର୍‌ରୁନ୍	:	ରମା ମୋକେ କିର୍ କିରୁନ୍ ହଁକ୍‌ରାଏଲି।
ଉପକାର	:	ଅସହାୟ ଲୋକର ଉପକାର କର।
ଉପ୍‌କାର୍	:	ବିନ୍‌ସାହା ଲୋଗ୍‌ଚୋ ଉପ୍‌କାର୍ କରା।
ଉଦ୍‌ଯୋଗ	:	ଦେଶ ସେବାରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ମନଦେହୁନ	:	ଦେଶଚୋ ସେବା ସେତି ମନଦେଉକେ ପାଛେଁ।
ଉଈ	:	ଉଈ ବହି ପତ୍ର ଖାଇଯାଏ।
ଓଁଲଭା	:	ଓଁଲ୍‌ଭା ବହିକାପି ଖାହୁନ୍ ଦେଇଦେ।
ଉତ୍ତାପ	:	ଜ୍ୱର ହେଲେ ଦେହର ଉତ୍ତାପ ବଢ଼େ।
ତପତ୍	:	ଜର ହେଲେ ଗାଗଡ଼ ଚୋ ତପତ୍ ବଢ଼ଇଦେ।
ଉତ୍ପାଦନ	:	କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ାଇବା ଆବଶ୍ୟକ।
ଉପଜାତୋ	:	କିସାନି ଉପଜାଁତୋକେ ବଢ଼ାଉଁକେ ପାଛେଁ।
ଉଷୁମ	:	ଶୀତ ଦିନେ ଉଷୁମ ପାଣିରେ ଗାଧୋଇବା ଭଲ।
ତପ୍‌ତୋ	:	ଶୀତ୍ ମହିନାଏ ତପ୍‌ତୋ ପାନିଏଁ ନାହୁଁକେ ପାଛେଁ।
ଉଚିତ	:	ପିଲାମାନେ ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଉଚିତ୍।
ପୋଏପାଛେଁ	:	ବେଟାବେଟି ବାପୁସ ମାଇସ୍ ଚେ ଗୋଏଟ୍ ମାନୁକେ ପାଛେଁ।
ଉପକରଣ	:	ପାଠ ଉପକରଣ ସାଇତି ରଖ।
ଚିଜ୍‌ବସ୍	:	ପଢ଼ତୋ ଚିଜ୍ ବସ୍‌କେ ବନକ ଯତ୍‌ନାଉନ ଥେଓ୍ୱା।

ଉପସ୍ଥିତ	:	ଶିକ୍ଷକ ଡାକିବା ମାତ୍ରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହେ।
ହାଜର	:	ଗୁରୁ ହଁକରାଏଲେ ମୁଁଇ ହାଜର୍ ହେଇନ୍ଦେ।
ଉକୁଣି	:	ଅପରିଷ୍କାର ମୁଣ୍ଡରେ ଉକୁଣି ଜାତ ହୁଅନ୍ତି।
ଓକେନ୍	:	ମଇଲା ମୁଁଡେ ଓକେନ ହେଇଦେ।
ଉତ୍ତରଦିଗ	:	ଉତ୍ତର ଦିଗରୁ ଥଣ୍ଡା ପବନ ବହେ।
ଉତ୍ତରଦିଗ	:	ଉତ୍ତର ଦିଗଲେ ଥଣ୍ଡା ଧୂକା ଧୂକିଦେ।
ଉତ୍କୃଷ୍ଟ	:	କନ୍ଧମାଳରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହଳଦୀ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଏ।
ଖୁବଏବନକ୍	:	କୋନ୍ଦମାଲଏଁ ଖୁବଏଁ ବନକ୍ ହରଦି କମଇ ହେଇଦେ।
ଉତ୍ପାଦିକା	:	ଜମିର ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତି କମିଗଲାଣି।
ଉପ୍‌ଜୋତୋବଲ	:	ଜମିନ୍‌ତୋ ଉପ୍‌ଜୋତୋ ଶକେତ୍ କମ୍ ହେହୁନ୍ ଗଲୋନେ।
ଉଚ୍ଚ	:	ଶାଗୁଣା ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚରେ ଉଡ଼ିପାରେ।
ଉପରେଁ	:	ରାଓ୍ୱନ୍ ଖୁବଏ ଉପରେ ଉଡୁକେ ଶକିଦେ।
ଉଚ୍ଚାସନ	:	ସମ୍ମାନୀୟ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଆସନରେ ବସାଯାଏ।
ଉପର୍ ଆସନ୍	:	ମାଏନ୍ ପୋହନା ଲୋଗ୍‌କେ ଉପର୍ ଆସନେ ବସାତେ।
ଉତ୍ସନ୍ନ	:	ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ତାର ସବୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ହୋଇଗଲା।
ଛିନ୍‌ଭିନ୍	:	ଘଟ୍‌ନାଏଁ ହୁନାରେ ସଭେଏଁ ଛିନ୍‌ଭିନ୍ ହେଉଁନ୍ ଗୋଲୋ।
ଉତ୍‌ପାତ	:	ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଉତ୍ପାତ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି।
ଇତ୍‌ରାତୋ	:	ଦୁଷ୍ଟ୍‌ମାନ ରେ ବଡ଼ାଏ ଉତ୍‌ପାଏତ୍ ବଢୁନ୍ ଜାତାହେ।
ଉତ୍କଟ	:	କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଖଣିଜ ତୈଳର ଉତ୍କଟ ଅଭାବ ହେବ।
ବଡ଼ାଏ	:	କେତକ୍ ବରସ୍ ଗଲେ ତେଲ୍‌ରେ ବଡ଼ାଏଁ କମ୍‌ତି ହେତୋ।
ଉତ୍ପତି	:	ଜମି ରହୁଥିବା ପାଣି ମଶାର ଉତ୍ପତି ସ୍ଥଳ ଅଟେ।
ଉତପତି	:	ଜମ୍‌ତୋ ପାନିଏଁ ମଛର୍ ଚୋ ଉତ୍‌ପତି ଠାନ୍‌ହୁନ୍।
ଉତ୍ସ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଜଳ ସ୍ରୋତ ଉତ୍ସ ଶୁଖିଯାଏ।
ସୁତ୍	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ପାନିରେ ଧାର୍ ସୁଖୁନ୍ ଯାଏଦେ।
ଉତ୍ସାହୀ	:	ଉତ୍ସାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁ କାମରେ ସଫଳ ହୁଏ।
ରହସ	:	ରହସ ଲୋକ ଜମାଏ କାମ୍‌ଏଁ ଫଲ୍ ଲାହିଏଦେ।
ଉତ୍ତୋଳନ	:	ଖଣିରୁ ଖଣିଜ ପଥର ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯାଏ।
ଉଠାତୋ	:	ଖଏଣଲେ ପୋଖନା ଉଠାତୋ କାମ୍ କରାଜାଇଦେ।
ଉପବାସ	:	ଉପବାସ ଦ୍ୱାରା ପାକସ୍ଥଳୀ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଥାଏ।
ଉପାସ	:	ଉପାସେଁ ରହିଲେ ପୋଟା ଆରାମ୍ ଲାହେ୍ୱଦେ।

ଉଠାଇ	:	ବେଳେବେଳେ ପବନ ଚାଳକୁ ଉଠାଇ ନେଇଥାଏ।
ଉଠାଉନ୍	:	କୋନଏ କୋନଏ ଘଡ଼ିକ୍ ଧୁକା ଛାଲ୍‌କେ ଉଠାଉନ୍ ନେଇଦେ।
ଉଭୟ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଫା ରଖିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଉଭୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ।
ଦୁଇଝାନ୍	:	ଇସ୍‌କୁଲ ସାପ୍ ରକତୋ କାଯେ ବେଟାବେଟି ଦୁଇଝାନରେ କାମ୍‌ହୁନ୍।
ଉଇକେଟ	:	କ୍ରିକେଟର ଗୋଟିଏ ଦଳରେ ଏଗାରଟା ଉୟକେଟ ଥାଏ।
ଉଇକେଟ୍	:	କିର୍‌କେଟ୍ ଚୋ ଗୋଟକ୍ ବାଟେଁ ଗ୍ୟାରାଠାନ୍ ଉଇକେଟ୍ ରହିଦେ।
ଉପର	:	ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଉପର ଭାଗରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ରହିଛି।
ଉପ୍‌ରେଁ	:	ହାୱା ଚୋ ଉପରେଁ ମହା ଶୁଇନ୍ ଆଛେଏ।
ଉର୍ବର	:	ପ୍ରଚୁର ଫସଲ ନିମନ୍ତେ ଉର୍ବର ମାଟି ଆବଶ୍ୟକ।
ଖତୁ	:	ଖୁବଏ ଫସଲ୍ ଲାହୁକେ, ଖତୁମାଟି ଦରକାର।

'ଊ'

ଊଣା	:	ପାଠ ପଢ଼ା ଊଣା କର ନାହିଁ।
କମ୍	:	ପଢୁକେ କମ୍ କରାନାହିଁ।
ଊଳି	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଏକ ଭଳି କାମ କରିବାଭଲ।
ଦୁଆର	:	ଘାମ୍ ଘଡିକ୍ ପାହରକ୍ ବୁତାକଏର୍‌ଲେ ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଋତୁ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଆମ୍ବ ପାଚେ।
ଋତୁ	:	ଘାମ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ଆଁମ୍ବା ପାକଏଦେ।
ଏଣେତେଣେ	:	ଆବର୍ଜନା ଏଣେତେଣେ ପକାନ୍ତୁ ନାହିଁ।
ଏୟେଁତେୟେଁ	:	କଚରା ୟୋକେହଁକେ ପୋକାୱା ନାହିଁ।
ଏଣ୍ଡୁଅ	:	ଏଣ୍ଡୁଅ କଙ୍କି ମାରି ଖାଏ।
ଟେଟ୍‌କା	:	ଟେଟ୍‌କା ଝୁଙ୍ଗ୍‌ଝୁଗାଁ କେ ମାରୁନ୍ ଖାଇଦେ।
ଏକ	:	କୁକୁର ଏକ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ଗୋଟକ୍	:	କୁକୁର ଗୋଟକ୍ ବିଶ୍ୱାସୀ ଜିଉହୁନ୍।
ଏକବାର ଛୁ	:	କୁକୁରକୁ ଦେଖି ମାଙ୍କଡ଼ ଏକବାର ଛୁ।
ଫସାଏଟ୍	:	କୁକୁରକେ ଦେଖୁନ ମାକଡ୍ ଫସାଏଟ୍ କରଏଦେ।
ଏକଜୁଟ୍	:	ଗାଁ ଲୋକ ଏକଜୁଟ୍ ହୋଇ ରାସ୍ତା ମରାମତି କଲେ।
ସୁମ୍‌ତା	:	ଗାଓଚୋ ଲୋଗ୍‌ମାନ୍ ଏକ ହେଉନ୍ ବାଟ୍‌ରେ ମରାମତି କଏଁର୍‌ଲା।
ଏକକ	:	ମିଟର ଦୂରତା ମାପିବାର ଏକକ ଅଟେ।
ଏକକ	:	ମିଟର ଧୁର୍ ନାପ୍‌ତୋ ହାରାରେ ଏକକ ହୁନ୍।
ଏଇଠି	:	ଏଇଠି ବସି ମୁଁ ନିତି ବହି ପଢ଼େ।
ଏଥାଏଁ	:	ଏଥାଏଁ ବସୁନ୍ ମୁଇଁ ରୋଏଜ୍‌ବୋହି ପଢ଼େଇଁଦେ।

ଏକତା	:	ଏକତା ହିଁ ବଳ ଅଟେ।
ଏକସୁମ୍ତା	:	ଏକସୁମତା ଏକା ବଲହୁନ୍।
ଏକଲା	:	ଆମ ଗ୍ରାମରୁ ମୁଁ ଏକଲା କଲେଜ ଯାଏ।
ଏକାଲାଏଁ	:	ଆମରେ଼ ଗାଉଁ ଲେ ମୁଇଁ ଏକାଲାଏଁ କଲେଜ ଯାଇଁଦେ।
ଏମନ୍ତ	:	ଏମନ୍ତ କରି ଦେଖାଅ, ଯାହା ଦେଖି ଲୋକ ଖୁସି ହେବେ।
ଇସୋ	:	ଇଥୋ କରୁନ୍ ଦେଖାଓ୍ୱା ଯିସୋ ଲୋକ୍ ଦେଖୁନ୍ ରହସ ହେତା।
ଏବେ	:	ଏବେ ପାଠ ପଢ଼ାର ସମୟ ଅଟେ।
ଏଭଏଁ	:	ଏଭଏଁ ପଢ଼ତୋ ଟୋ ବେରାହୁନ୍।
ଏଟିଏମ୍	:	ଏଟିଏମ୍ରୁ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଟଙ୍କା ଉଠାଯାଏ।
ଏଟିଏମ୍	:	ଏଟିଏମ୍ଲେ ଯେଲକ୍ ପାହାର୍ ବି ପଇସାଉଠା ଯାଇଦେ।

'ଐ'

ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ	:	ଏନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ ଆମ ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଅଟେ।
ଜନମ୍ଏଲୋ	:	ଜନମ୍ହେଲୋ ଘର୍ ଆମ୍ଚୋ ଜନମ୍ ମାଟିହୁନ୍।
ଏକଟଙ୍କିଆ	:	ଆଜିକାଲି ଏକଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ।
ଏକ୍ ରୁପିଆ	:	ଆଏଜ୍କାଏଲ୍ ଏକ୍ ରୁପିଆରେ଼ ନୋଟ୍ ଦିଶଏ ନାହିଁ।
ଏକଦଶ	:	ମୁଁ ଏକଦଶ ବାର ଚିଲିକା ଦେଖିଛି।
ଦଶଖେପ୍	:	ମୁଇଁ ଦଶଖେପ୍ ଲେ ଚିଲିକା ଦେଖୁନ୍ ଆହେଁ।
ଏକାଠି	:	ପରିବାରରେ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ରହନ୍ତି।
ଗୋଟ୍କ ଏଁ	:	ମାଇ ପିଲା ସଭଏଁ ଗୋଟୋକ୍ ଲେଂଘେ ରହତେ।
ଏକାଧିକ	:	ମୋ ପାଖରେ ଏକାଧିକ ଗଣିତ ବହି ଅଛି।
ଏକ୍ଲେଅଧିକ୍	:	ମାଚଲେଙ୍ଗେ ଏକଲେ ଅଧିକ ଗଣିତ ବୋହି ଆଛଏ୍।
ଏକାଡ଼ିଆଁ	:	ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଏକା ଡ଼ିଆଁରେ ପଳାଇଲା।
ଏକ ଡାହାଁକାଏଁ	:	ମାକଡ଼ ଏକ୍ ଡାହାଁକେଁ ପଏଲ୍ଲୋ।
ଏକପ୍ରକାର	:	ସଇନିକ ମାନେ ଏକ ପ୍ରକାରର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧନ୍ତି।
ଏକ୍ବରାବର୍	:	ସଇନା ମାନେ ଏକ ବରୋବର୍ ରେ଼ କପଡ଼ା ଲେଓ୍ୱତେ।
ଏହି	:	ଏହି ଦେଶ ଆମ ଜନ୍ମଭୂମି ଅଟେ।
ୟୋ	:	ୟୋ ଦେଶ୍ ଆମ୍ରେ଼ ଜନମ୍ ମାଟି ହୁନ୍।
ଐରାବତି	:	ଐରାବତି ହାତୀ ମାନଙ୍କ ଦଳପତି ଅଟେ।
ଐରାବତ୍	:	ଐରାବତ୍ ହାଥୀ ମାନ୍ରେ଼ ସିଆନ୍ ହୁନ୍।

‘ଓ’

ଶରିର	:	ମାଛ ଓ ମାଂସ ଶରୀରର ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତି।
ଗାଗଡ଼୍	:	ଖା ମଛରୀ ଆଉ ମାସ୍ ଗାଗଡ଼୍ କେ ବଢାଓ୍ୱେଏଦେ।
ଓଳି	:	ଗୋଟିଏ ଓଳି କାମ କଲେ ଅଧା ମଜୁରି ପାଇବ।
ଏକ୍‌ପାହାର୍	:	ଏକ୍ ପାହାର୍ ବୁତା କଏର୍‌ଲେ ଆଧା ବନି ଲାହ୍‌ତାଏସ୍।
ଓଠ	:	ଶୀତ ଦିନେ ଓଁଠ୍ ଫାଟେ।
ଓଁଠ୍	:	ଶୀତ ଘଡିକ୍ ଓଁଟ୍ ଫାଟଏଦେ।
ଓସାର	:	ଓସାର ଲମ୍ବା ଅପେକ୍ଷା ସାନ ଅଟେ।
ଚକର	:	ଚକର୍ ଲାମ୍‌ଲେ ଇଲକି ହୁଁ।
ଓଜନ	:	ଚାଷୀମାନେ ଓଜନ କରି ପନିପରିବା ବିକିବା ଉଚିତ୍।
ବୋଜ୍	:	କୀସାନୀମ୍ପାନ୍ ବୋଜ୍‌କେ ନାପୁନ୍ ଶାଗ ଡ଼ାଳ ବେଂଚ୍‌ଲେ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଗୋଧି	:	ଗୋଧି ପାଣିରେ ଯା ଆସ କରିପାରେ।
ଗୋହେଏ୍	:	ଗୋହେଏ୍ ପାନିଏଁ ଯାଉଁକେ ଏଉଁକେ କରୁକେ ସକଇଦେ।
ଓହ୍ଲାଇବା	:	ସାବଧାନରେ ସାଇକେଲରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ଉଚିତ।
ଉତ୍‌ରତୋ	:	ହୁସିଆର୍‌ରେଁ ସାଇକଲ୍ ଲେ ଉତରତୋ ହାରା ହୁଁ।
ଓଟ	:	ଓଟ ମରୁଭୂମିର ଜାହାଜ ଅଟେ।
ଉଁଟ୍	:	ଉଁଟ୍ କୁଧୁର୍ ଚେ ବାହାନ ହୁନ୍।
ଓସାରିଆ	:	ଗାଁ ଗହଳିରେ ଓସାରିଆ ରାସ୍ତା ନ ଥାଏ।
ଚକର୍	:	ଗାଓଁ ଗଲିଚେ ବାଟ୍ ଚକର୍ ରହଇ ନାହିଁ।
ଓଷ୍ଠ	:	କଥା କହିବାରେ ଓଷ୍ଠ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।
ସିହଲି	:	ଗୋଏଠ୍ ଗୋଠ୍ୟାତୋ ସେତିର୍ ସିହିଲି ସାହା କରଇଦେ।
ଓଲଟାଇ	:	ଘୁର୍ଣ୍ଣିବାୟୁ ଘରର ଚାଳ ଓଲଟାଇ ଫିଙ୍ଗେ।
ଉଲ୍‌ଟାଉନ୍	:	ରାକସ୍‌ମୁଡ଼ି ଘରଚେ ଚଳ କେ ଉଲ୍‌ଟାଉନ୍ ଫିଙ୍ଗେଇଦେ।
ଓଡ଼ିଶୀ	:	ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଆଦର ପାଉଛି।
ଓଡ଼ିଶୀ	:	ସଂସାର ଚେ ଦରଓ୍ୱାରେଏଁ ଆଦର ଲାହ୍ୱତାହେ।
ଓହଳି	:	ଯାନବାହାନରେ ଓହଳି ଯାତ୍ରା କରିବା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।
ଉତ୍‌ରୁନ୍	:	ଗାଡ଼ିମୋଟର ଲେଁ ଉତ୍‌ରୁନ ହିଡ଼୍ ତୋ ହାରା ବିପତୀ ହୁନ।

‘ଔ’

ଔଷଧ	:	ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶରେ ଔଷଧ ସେବନ ନିରାପଦ ଅଟେ।
ଓଷାହା	:	ଡାକଟର୍ କେ ଦେଖାଉନ୍ ଓଷାହା ଖାଇଲେ ଆପଦ୍ ହୁନ୍।

ଔଷଧ	:	ଔଷଧ କିଣିବା ପାଇଁ ଗରୀବ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ପଇସା ନ ଥାଏ।
ଓଷାହା	:	ଓଷାହା ବିସାଉଁକେ ଗରିବ୍ ଲୋଗ୍ ନେଁଗ୍ ପଇସା ନ ରହଏ।
କଜିଆ	:	ଶ୍ରେଣୀରେ କଜିଆ କର ନାହିଁ।
କଲକଲ	:	ଶ୍ରେଣୀଏଁ କଲ୍‌କଲ୍ କରାନାହିଁ।

‘କ’

କଳି	:	କଳିରୁ ଶାନ୍ତି ହଜିଯାଏ।
ଝଗଡ଼ା	:	ଝଗଡ଼ାଲେ ଶାନ୍ତି ହାଜୁନ୍ ଜାଏଁଦେ।
କଥାଭାଷା	:	ଆମ କଥାଭାଷା ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ।
ଗୋଏଠ୍‌ବାତ	:	ଆମରେ ଗୋଏଠ୍‌ବାତ୍ ସୋଆଦ୍ ହେତୋହାର ହୁଁ।
କରୁଣ	:	ଦୁଃଖି ଲୋକର କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ ଈଶ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି।
କଲ୍‌ପୁନ୍	:	ଦୁଖିଲେଗ୍‌ରେ କଲ୍‌ପୁନ୍ ଗାଗେଇଲେ ଭଗ୍‌ୱାନ ଶୁନଇଦେ।
କମ୍ପାଉଣ୍ଡର	:	ଡାକ୍ତରଖାନାରେ କମ୍ପାଉଣ୍ଡର ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି।
କର୍ମଚାରୀ	:	କର୍ମଚାରୀ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ।
କରମଚରି	:	କରମ୍‌ଚରି ଆପ୍‌ଲଏଁ କାମେ ବିଶ୍ୱାସ ହୋନା ରହି।
କରଇ	:	ମୁଁ ନିତି ସକାଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେଁ।
କରତେ	:	ମୁଇଁ ସବ୍‌ଦିନ୍ ବଡ଼େବିହାନେ ପ୍ରାଥ୍‌ନା କରଇଦେଁ।
କଷଣ	:	କଷଣ ସହିବା ବୁଦ୍ଧିମାନର କାମ ଅଟେ।
କଠିନ୍	:	କଠିନ୍ କେ ସହଇଆ ବୁଧ୍‌ମାନ୍ ରେ କାମ୍ ହୁନ୍।
କର୍ଣ୍ଣ	:	କର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରବଣ ହୁଅଇ।
କାନ	:	କାନ୍‌ବାଟ୍‌ଲେ ସୁନୁକେ ହେଇଦେ।
କଇଁଚି	:	କଇଁଚିରେ ବାଳ କଟାଯାଏ।
କତରେନ୍	:	କତ୍‌ରେନେ ବାଲ୍ କଟାଜାଏଦେ।
କଇଁଛ	:	ଗହିଁରମାଥା କଇଁଛଙ୍କ ପ୍ରଜନନ କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ।
କାଛୁ	:	ଗହାର ମଥା କାଛୁମାନରେ ଜନମ୍ କେନ୍ଦ୍ର ହୁନ୍।
କଣ୍ଟା	:	ଗୋଲାପ ଗଛରେ କଣ୍ଟା ଥାଏ।
କାଁଟା	:	ଗୁଲାପ୍ ରୁଖେଁ କାଟାଁ ରହଇଦେ।
କଦଳୀ	:	କଦଳୀ ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ।
କେରା	:	କେରା ଗୋଟୋକ୍ ସଓ୍ୱାଦ୍ ଲାଗଇୟା ଫଲ୍ ହୁନ୍।
କମଳା	:	କମଳାରୁ ଫଳରସ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ।
କମଲା	:	କମଲାଲେଁ ଫଲରସ୍ ତିଆର୍ କରାଯାଏଦେ।

କଞ୍ଚା	:	କଞ୍ଚା କାଠ ସହଜରେ ଜଳେ ନାହିଁ।
କାଁଚ୍	:	କାଁଚ୍ ଦାରୁ ସହଜଏଁ ଧରଏ ନାହିଁ।
କଲବଲ	:	ଭିକାରୀଟି କଲବଲ ହୋଇ ଅନାଇଛି।
କଲ୍‌ବଲ୍	:	ଭିକାରୀ କଲ୍‌ବଲୁନ ଦେଖତ୍ ଆହେ।
କପୋତି	:	କପୋତି ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଅଣ୍ଡା ଦିଏ।
ପଁଡ଼କି	:	ପଁଡ଼କି ରଙ୍ଗବିରଙ୍ଗୀ ଗାର ପାଡ଼ଏଦେ।
କପୋତ	:	କପୋତ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।
ପଁଡ଼କା	:	ପଁଡ଼କା ଶାନ୍ତି ଡ଼େ ଚିନ୍‌ହା ହୁନ୍।
କମ୍ପନ	:	ଘଣ୍ଟିକୁ ଆଘାତ କଲେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।
ଥରଥର୍	:	ଘାଁଟିକେ ଠଠାଏଲେ ଥର୍ ଥରିଦେ।
କମ୍	:	କମ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ।
କମ୍	:	କମ୍ ପାନିଏଁ ବନକ୍ ଫସଲ୍ ହଏ ନାହିଁ।
କମ୍ବଳ	:	କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ହେଲେ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ।
କମଲ	:	କମଲ ଓଏଢ଼ଲେ ଶୀତ୍ ନା ଲାଗ୍‌ଏ।
କଣ୍ଢେଇ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଣ୍ଢେଇ ଭଙ୍ଗୁର ନୁହେଁ।
ପୁତଲୀ	:	ପଲାଷ୍ଟିଡ଼େ ପୁତ୍‌ଲି ଟୁଟଏ ନାହିଁ।
କର	:	ଛୋଟ ବେଲୁ ଚତିତ୍ର ଗଠନ କର।
କରା	:	ଇଲକୀ ଘଡିକ୍ ଲେ ଚ୍ଚଏଲକେ ବନାଓ୍ୱା କରା।
କଢ଼	:	କଢ଼ ଫୁଟି ଫୁଲ ହୁଏ।
ତୋଁଡା	:	ତୋଁଡା ଫୁଏଟଲେ ଫୁଲ ହଇଦେ।
କଟିବା	:	ବହୁଦିନ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ନାମ କାଟିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ।
କାଟତୋ	:	ଖୁବଏ ଦିନଲେ ନ ରହଏଲେ ନାଓ କଟୁକେ ସକଏ।
କଳା	:	ଆମର ଗୋଟିଏ କଳା ଗାଇ ଅଛି।
କାଲିଆ	:	ଆମଡ଼େ ଗୋଟୋକ କାଲିଆ ଗାଏ ଆହେ।
କବାଟ	:	ଲୋକେ ରାତିରେ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଘରେ ଶୁଅନ୍ତି।
କପାଟ	:	ଲୋଗ ରାଇତେଁ କପାଟ ଦେହୁନ୍ ଘରେ ଶଉତେ।
କଟୁରୀ	:	କଟୂରୀରେ ଘାସ ବୁଦା ଇତ୍ୟାଦି ସଫା କରାଯାଏ।
କରରୀ	:	କରରୀ ଏଁ ବନ ବୁରରୀ କେ ସାପ୍ କରାଯାଏଦେ।
କଲମ	:	କଲମ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ।
କଲମ	:	କଲମ ଲିଖାମାନ ଖୁବଏ ଦିନ୍‌ଲେ ରହଏଦେ।

କାତି	:	ପରିବା କାଟିବା ପାଇଁ କାତିଟିଏ ଆବଶ୍ୟକ।
କର୍‌ରି	:	ଶାଗ୍ ଭାଜି କାଟୁକେ କର୍‌ରି ଗୋଟକ୍ ଦରକାର୍।
କାଖ	:	ବୁଢ଼ାଟି ଛତା କାଖରେ ଜାକି ଯାଉଛି।
ଖାଁକ୍	:	ବୁଢ଼ା ଗୋଟକ୍ ଛାତାକେ ଖାଁକେ ଚେପାଉନ୍ ଯାତାହେ।
କାହାଣୀ	:	ଜେଜେମା ମୋତେ କାହାଣୀ କହି ଶୁଆଇ ଦିଅନ୍ତି।
କହିନ୍	:	ଆମ୍ମା ମୋକେ କହିନ୍ କହୁନ୍ ସୋଓ୍ୱାଉନ୍ ଦେଇଦେ।
କାନଫୁଲ	:	ଝିଅମାନେ ସୁନାର କାନଫୁଲ ପିନ୍ଧନ୍ତି।
ଖିଇଲଓ୍ୱାଁ	:	ନୋନିମାନେ ସୋନର୍‌ଚେ ଖିଲ୍‌ଓ୍ୱାଁ ଲେଓ୍ୱତେ।
କାଗଜ	:	କାଗଜରେ ବହି ତିଆରି ହୁଏ।
କାଗତ୍	:	କାଗତ୍‌ଏଁ ବୋହି ବନଏ୍‌ଦେ।
କାର୍ଡ	:	କାର୍ଡରେ ଚିଠି ଲେଖି ପଠାଯାଏ।
କାଡ଼୍	:	କାଡ଼େଁ ଚିଠି ଲିଖୁନ୍ ପଠାତେ।
କାନକୁ	:	ମନ୍ଦ ଭାଷା କାନକୁ ଭଲ ଶୁଭେ ନାହିଁ।
କାନ୍‌କେ	:	ଖରାପ୍ ଗୋଏଟ୍ କାନ୍‌କେ ବନକ ଲାଗଏ ନାହିଁ।
କାମୁଡ଼ି	:	କୁକୁର ହାଡ଼ଟିଏ କାମୁଡି ଧାଇଁଗଲା।
ଚବତୋହାରା	:	କୁକୁର ହାଡ଼କେ ଚବୁନ୍ ଧାଉଁନ ପଏଲୋ।
କାଦୁଅ	:	ରାସ୍ତାଟି କାଦୁଅ ହୋଇଛି।
ଚିଖଲ୍	:	ବାଟ୍ ଚିଖଲ ହେଉନାହେଁ।
କାନ୍ଦୁଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଜଙ୍ଗଲ କାଟି କାନ୍ଦୁଲ ଚାଷ କରନ୍ତି।
କାନ୍ଦୁଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ୍ ବୁର୍ଗା କାଟୁନ୍ କାନ୍ଧୁଲ ଚଷ୍ କରତେ।
କାଢ଼ିବା	:	କୂଅରୁ ପାଣି କାଢ଼ିବା ପାଇଁ ଅରଟ ଲାଗିଥାଏ।
ଘିଚ୍‌ତୋ ହାରା	:	ଚୁଆଁଲେ ପାନି ଘିଚତୋ ସେତି ଚରଖା ଲଗୁନ୍ ରହେଦେ।
କାମରେ	:	ଚିରା କନା ବେଳେ ବେଳେ କାମରେ ଲାଗେ।
କାମେଁ	:	ଚିରାହା ଜୁମ୍‌ଲୀ କୋନ୍ ଘଡିକ କାମେଁ ଲାଗଇଦେ।
କି କି	:	ନନ୍ଦନ କାନନରେ କି କି ପ୍ରାଣୀ ରହିଛନ୍ତି।
କାଏଁ କାଏଁ	:	ନନ୍ଦନ୍ କନନେଁ କାଏଁ କାଏଁ ଜୀଉମାନ୍ ଆଛଏତ୍ ?
କିଚିରି ମିଚିରି	:	ନୀଡ଼ ଭିତରେ ପକ୍ଷୀ ଛୁଆ କିଚିରି ମିଚିରି ହୁଅନ୍ତି।
ରାଓଁ ଚିଓଁ	:	ଗୁଡ଼ା ଭିତରେଁ ଚେଡ଼ଏ ପିଲା ରାଓଁଚିଓଁ ହଇଦେ।
କିଆରି	:	ଧାନ ତଳି ଓପାଡ଼ି କିଆରିରେ ଲାଗାଯାଏ।
ଡ଼ୋଲି	:	ଧାନ୍ ପଲହା ମାରୁନ ଡୋଲି ଏଁ ରୋପେ ଯାଏଦେ।

କିପରି	:	ଜଳ କିପରି ବାଷ୍ପ ହୁଏ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ।
କିସୋ	:	ପାନି କିସୋ ଭାପ୍ ହେଇଦେ ପୋରୀକ୍ଷା କରୁନ୍ ଦେଖା।
କିଏ	:	କିଏ ପରିବାର ଚଳାନ୍ତି ?
କୋନ୍	:	କୋନ୍ ମାଇପିଲା ଚଲାଓ୍ୱଏଦେ।
କୀର୍ତ୍ତି	:	ଐତିହାସିକ କୀର୍ତ୍ତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ ଅଟେ।
କୀର୍ତ୍ତି	:	ତହିଆଏ ରେ କୀର୍ତ୍ତି ଭାରି ଦାମ୍ ରେ ହୁନ୍।
କ୍ରିୟା	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ କ୍ରିୟା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଅଟେ।
ବୁତା	:	ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ରେ କଏର୍‌ଲୋ ବୁତା ପାଶ୍ରାଉ ନୋହଏ।
କୁକୁଡ଼ା	:	କୁକୁଡ଼ା ଚାଷରେ ବହୁତ ଲାଭ ମିଳିଥାଏ।
କୁକ୍‌ଡା	:	କୁକ୍‌ଡା ଚାଷେଁ ଖୁବଏ ଲାଭ୍ ମିଲଏଦେ।
କୁକୁର	:	କୁକୁର ଘର ଜଗେ।
କୁକୁର୍	:	କୁକୁର୍ ଘର ରାଖଏଦେ।
କୁରୁଳି	:	ମାମୁଁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପିଲେ କୁରୁଳି ଉଠନ୍ତି।
ରହଁସ୍	:	ମାମାଏସ୍ ଘର୍‌କେ ଯାଉଁକେ ବେଟାବେଟି ରହଁସ୍ ହେତେ।
କୁଲା	:	କୁଲା ସାହାଯ୍ୟରେ ଧାନ ପାଛୁଡ଼ା ଯାଏ।
ସୁପ୍	:	ସୁପେଁ ଧାନକେ ପଛଡ଼ିଁ ହେଇଦେ।
କୁଠାର	:	କୁଠାରରେ ଛୋଟ ଡାଳ କଟାଯାଏ।
ଡାବଲି	:	ଡାବଲି ଏଁ ପିଲା ଜକନୀ କାଟେ ଯାଏଦେ।
କୁମ୍ଭୀର	:	କୁମ୍ଭୀର ଏକ ଭୟଙ୍କର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ମଙ୍ଗର୍	:	ମଙ୍ଗର୍ ଗୋଟକ୍ ଡରାଉଚ୍ ଲାଏକ୍ ଜୀଓ୍ୱ ହୁନ୍।
କୁସୁମ	:	ଗୋଲାପ କୁସୁମର ସୁଗନ୍ଧ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ।
ଫୁଲ	:	ଗୁଲାବ୍ ଫୁଲ୍‌ରେ ବାସନା ବଡ଼ାଏ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ।
କୁଦା	:	ହରିଣଟି ଏକା କୁଦାରେ ନାଳ ଡେଇଁଲା।
ଡ଼େଗୋଟୋ ହାରା	:	ଚିତର୍‌ଏକ୍ ଡେଗ୍‌ଓ୍ୱାନେ ନାଲ୍‌କେ ଡେଗଓ୍ୱଏଲି।
କୁମ୍ଭ କଳସ	:	କୁମ୍ଭ କଳସରେ ଜଳ ଭରି ପୂଜାକୁ ନିଆଯାଏ।
କୁମ୍ କଲସ	:	କୁମ୍ କଲସ ଏଁ ପାନି ଭୋରୁନ୍ ପୂଜା କରତେ।
କୂଳ	:	ବନ୍ୟା ବେଳେ ନଈ କୂଳ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ।
ଖଁଏଡ଼୍	:	ପୁର ଘଡିକ୍ ନଏନ୍ଦ ଖଁଏଡ଼୍ ଭଡ଼କୁନ୍ ଯାଏଦେ।
କୁଳୁକୁଳୁ	:	ଝରଣାର କୁଳୁକୁଳୁ ଶବ୍ଦ ମନ ମୋହି ନିଏ।
ଖୁଲ ଖୁଲ	:	ଝରଝରା ରେ ଖୁଲ୍ ଖୁଲ୍ ଶବଦ ମନ ମୋହୁନ୍ ନଇଦେ।

କୁଟୁମ୍ବ	:	ମନୁଷ୍ୟ କୁଟୁମ୍ବ ନେଇ ବଞ୍ଚେ।
ମାଇପିଲା	:	ମାନୁଷ ମାଇପିଲାକେ ନେହ୍ନୁନ୍ ଚଲତେ।
କୁଣ୍ଡା	:	କୁଣ୍ଡାରୁ ଏକ ପ୍ରକାର ତେଲ ବାହାରେ।
କୋଣା	:	କୋଣାଲେ ଏକ ପ୍ରକାରର୍ରେ ତେଲ ନିଁଗଏଦେ।
କୁଣ୍ଡାଇବା	:	ଘାଆ କୁଣ୍ଡାଇବା ଅନୁଚିତ।
ଖଜାତୋ	:	ଘାଓ ଖଜାତୋ ନୋହଏ।
କୁତୁକୁତୁ	:	କାଖ ତଳ ଛୁଇଁଲେ କୁତୁକୁତୁ ଲାଗେ।
ଘୁତୁଘୁତୁ	:	ଖାଁକ୍‌କେ ଛିଓ୍ୱଲେ ଘୁତୁଘୁତୁ ଲାଗଏଦେ।
କୁଣିଆ	:	ଆମେ କୁଣିଆ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁ।
ସଗା	:	ଆମ୍ହି ସଗାଲୋଗ୍ କେ ମାଏନ୍ କରୁନ୍ଦେ।
କୁହୁଡ଼ି	:	ଶୀତ ଋତୁରେ କୁହୁଡ଼ି ଦେଖାଯାଏ।
କୁହୁଡ଼ି	:	ଶିତ୍ ଋତୁଏଁ ବିହିନ୍‌ୟାଏଁ କୁହୁଡି ଦେଖା ଦେଇଦେ।
କୃଷି	:	ଆମ ବାପା କୃଷି କର୍ମ କରନ୍ତି।
ଋଷି	:	ଆମର୍ରେ ବାବା ଋଷି କାମ୍ କରତେ।
କୃଷକ	:	କୃଷକ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାନ୍ତି।
ଋଷି	:	ଋଷି ଦେଶର୍ରେ ଲୋଗ୍‌କେ ଖାଏଦୋ ଦଇଦେ।
କେଉଁ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ କେଉଁ ଦିଗରୁ ଉଦୟ ହୁଏ ?
କୋନବାହୁଁକ୍	:	ଦିନ୍ କୋନ୍ ବାହୁଁକ୍‌ଲେ ନିଁଗଏଦେ ?
କେଁ କଟର	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ପକ୍ଷୀମାନେ କେଁ କଟର ହୁଅନ୍ତି।
ଚିଁ ଋଁ	:	ସାଏଞ୍ଜ୍ ବେରା ଚେଡେଇ ମାନେ ଚିଁ ଋଁ ହେତେ।
କେଉଁଥିରେ	:	ଆଲକାତରା କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ହୁଏ।
କେନେ	:	ଡାମର କେନେ ବନଏ ଦେ ?
କେଉଁଠାରୁ	:	ମହାନଦୀ କେଉଁଠାରୁ ବାହାରିଛି ?
କୋନ୍ ନେହେଙ୍ଗଲେ	:	ମହାନଦୀ କୋନ୍ ନେହେଙ୍ଗଲେ ନିଙ୍ଗୁନ୍ ଆହେ ?
କେଉଁଠି	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କେଉଁଠି କୋଇଲା ମିଳେ ?
କାହାଁ	:	ଆମର୍ରେ ରାଏଜେଁ କାହାଁ କୋଏଲା ମିଲଇଦେ ?
କେମିତି	:	ମଞ୍ଜିରୁ ଗଛ ବାହାରେ କେମିତି ?
କିସୋ	:	ବିଚିଲେ ଗାଛା କିସ ନିଙ୍ଗଏଦେ ?
କେତେବେଳେ	:	ତୁମ ବିଦ୍ୟାଳୟ କେତେବେଳେ ଖୋଲେ ?
କେଲକ୍‌ବେରା	:	ତୁହାନ୍ ର୍ରେ ସ୍କୁଲ କେଲକ୍ ବେରା ଖୁଲଏଦେ।
କେତୋଟି	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ କେତୋଟି ଜିଲ୍ଲା ରହିଛି ?
କଇଠାନ୍	:	ଆମର୍ରେ ରାଏଜେଁ କଇଠାନ ଜିଲ୍ଲା ଆହେ ?

କେଉଁମାନେ	:	କେଉଁମାନେ ଭୋଟ ଦେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ?
କୋନ୍‌ମାନ୍	:	କୋନ୍‌ମାନ୍ ଭୋଟ ଦେତୋ ଲାଏକ୍ ହୁନ୍?
କପୋତ	:	କପୋତ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।
ପଁଡ଼କା	:	ପଁଡ଼କା ଶାନ୍ତି ଚୋ ଚିହ୍ନାହୁନ୍।
କମ୍ପନ	:	ଘଣ୍ଟିକୁ ଆଘାତ କଲେ କମ୍ପନ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।
ଝନନ୍	:	ଘଣ୍ଟିକେ ଠଠାଏଲେ ଝନନ୍ ହେଇଦେ।
କମ୍	:	କମ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ।
କମ୍	:	କମ୍ ବେର୍‌ଷାଏଁ ବନକ୍ ଋଷ୍ ହଏ ନାହିଁ।
କମ୍ବଳ	:	କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ହେଲେ ଶୀତରୁ ରକ୍ଷା ମିଳେ।
କମ୍‌ଲ	:	କମଲ ଓଏଢ୍‌ଲେ ଶୀତଲେ ରକ୍ଷା ମିଲ୍‌ଏଦେ।
କଣ୍ଢେଇ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଣ୍ଢେଇ ଭଙ୍ଗୁର ନୁହେଁ।
ପୁତ୍ଲୀ	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ପୁତ୍ଲା ଟୁଟଏ ନାହିଁ।
କରା	:	ଇଲକି ଘଡିକଲେ ବନକ ଚରିତର୍ କରା।
କର	:	ଛୋଟ ବୟସରୁ ଉ□ମ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କର ।
କଢ଼	:	କଢ଼ ଫୁଟି ଫୁଲ ହୁଏ।
ଢ଼ୋଢ଼ିଁ	:	ଢ଼ୋଢ଼ି ଫୁଟୁନ୍ ଫୁଲ୍ ହେଇଦେ।
କଟିବା	:	ବହୁଦିନ ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ କାମ କଟିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ।
କାଟତୋ	:	ଖୁବ୍‌ଏ ଦିନ ହାଜରି ନରହଏଲେ ନାଓକାଟାଉ ହଇଦେ।
କଳା	:	ଆମର ଗୋଟିଏ କଳା ଗାଇ ଅଛି।
କାଲିଆ	:	ଆମରେ ଗୋଟକ୍ କାଲିଆ ଗାଏ ଆହେ।
କବାଟ	:	ଲୋକେ ରାତିରେ କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ଘରେ ଶୁଅନ୍ତି।
ଟାଟି	:	ଲୋଗ୍ ରାଏତେଁ ଟାଟି ଦେହୁଁନ୍ ଘର୍‌ରେଁ ଶଓ୍ୱତେ।
କଟୁରୀ	:	କଟୁରୀରେ ଘାସ ବୁଦା ଇତ୍ୟାଦି ସଫା କରାଯାଏ।
କରରୀ	:	କରରୀ ଏଁ ବନ୍ ବୁର୍‌ରୀ ସବକେ ସାଫ୍ କରେଯାଏଦେ।
କଲମ	:	କଲମ ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ।
କଲମ	:	କଲମ ଲିଖା ଖୁବଏ ଦିନଲେ ରହଏଦେ।
କର	:	ପିତାମାଙ୍କୁ ସମାଦର କର।
କରା	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସକେ ଆଦର କରା।
କହି	:	ଜେଜେମା ଗପ କହି ଆମକୁ ଶୁଆନ୍ତି।
କହୁନ୍	:	ଆମ୍ମା କହିନ୍ କହୁନ୍ ଆମକେ ଶୋଆତେ।
କଢ଼ି	:	କଢ଼ିରୁ ଫୁଲ ଫୁଟେ।

ଢୌଁଢି	:	ଢୌଁଢିଲେ ଫୁଲ ଫୁଟଏଦେ।
କଥନ	:	କଥନ ଦ୍ୱାରା ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ।
ଗୋଏଟ୍	:	ଗୋଏଟ୍ ହେଲେ ଭାବନା ନିଗଏଦେ।
କମ୍ପି	:	ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦରେ ମେଦିନୀ କମ୍ପି ଉଠେ।
ଝନ୍‌ଝନ୍	:	ବାଦର୍ ଥେ ଚିଡ଼କେନ ହେଲେ ପିରଥି ଝନଝନୁନ୍ ଯାଏଦେ।
କଣ୍ଠ	:	ମଧୁର କଣ୍ଠରେ ସଙ୍ଗୀତ ଗାନ କର।
ସୋଏର	:	ମଁଧୁର ସୋଏରେଁ ଗୀତ ଗାଓ୍ୱା।
କଡ଼ରେ	:	ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ମଳ ତ୍ୟାଗ ଅନୁଚିତ।
କଗରା	:	ବାଟ୍ କଗରା ଏଁ ହାଗ୍‌ତୋହାର୍ ନୋହଏ୍।
କଳିକଜିଆ	:	ମୁର୍ଖ ଲୋକେ କଳି କଜିଆ କରିଥାନ୍ତି।
ଝଗଡ଼ା	:	ମୁରୁକ୍ ଲୋଗମାନ୍ ଝଗଡ଼ା କରତେ।
କଲରା	:	କଲରା ଏକ ହିତକାରୀ ଖାଦ୍ୟ ଅଟେ।
କରେଲା	:	କରେଲା ଗୋଟୋକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁନ୍।
କପଡ଼ା	:	ଶୀତ ଦିନେ ଗରମ କପଡ଼ା ଆବଶ୍ୟକ।
କପଡ଼ା	:	ଶୀତ ଘଡିକ ଗରମ୍ କପ୍‌ଡା ଦର୍‌କାର୍।
କମିବା	:	ଶରୀରର ଜଳଅଂଶ କମିବା ଅନୁଚିତ।
କମ୍	:	ଗାଗଡ଼ଥେ ପାନି କମୋ ନାହିଁ ପୋଏ।
କାବା	:	ସର୍କସ ଏଁ ହାତୀ ଦେଖି ପିଲାଟି କାବା ହୋଇଗଲା।
ଆବାକ୍	:	ସର୍କସ ଏଁ ହାଁତୀ ଦେଖୁନ୍ ବାବୁ ଆବାକ୍ ହେଲୋ।
କାଳକାଳ	:	ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରାଣ ବଳି କାଳ କାଳ ସ୍ମରଣୀୟ ହୋଇ ରହେ।
ଯୁଗଯୁଗ୍	:	ଦେଶ୍ କାଯେଁ ଜୀଉ / ପ୍ରରାନ୍ ଦେଲେ ଯୁଗ୍‌ଯୁଗ୍ ଅମର ରହିଁହଏଦେ।
କାଉ	:	କାଉ କା କା ବୋଲି ରଡ଼ି ଛାଡ଼େ।
କାଓ୍ୱା	:	କାଓ୍ୱା କାଓ୍ୱ କାଓ୍ୱ ବଲୁନ୍ ଚିର୍‌ଲାଓ୍ୱଏଦେ।
କାଳ	:	ଆଜିକାଲିର କାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦ ଅଟେ।
ଦିନ୍	:	ଆଏଜ୍ କାଲେ ଥେ ଦିନ୍ ଖୁବଏ୍ ଖରାପ୍ ହୁନ୍।
ଖରା	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ।
ଘାମ	:	ଘାମ୍ ମହିନା ଏଁ ଖୁବଏ ଘାମ୍ ଲାଗଏ ଦେ।
କାରଣ	:	ରବି ଏ ବର୍ଷ ଫେଲ୍ ହେଲା କାରଣ ସେ ମନଦେଇ ପଢ଼ି ନ ଥିଲା।
କାରନ୍	:	ରବି ୟୋ ବଛରେଁ ଫେଲ୍ ହେଲୋ କାରନ୍, ହୁନ୍‌ମନ୍ ଦେହୁନ୍ ପଢ଼ିଁନାହିଁ।
କଳାହାଣ୍ଡିଆ	:	କଳାହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ଦେଖି ମୟୁର ଖୁସି ହୁଏ।
କାଳିଆ	:	କାଳିଆ ବାଦର୍ ଦେଖୁନ୍ ମଂଜୁର୍ ନାଚଏଦେ।

କାଠହଣା : କାଠହଣା ଚଢ଼େଇ କାଠ ଭିତର ପୋକ ଖୋଳି ଖାଏ।

କରାଏ : କରାଏ୍ ରୁକ୍ ଭିତର୍ ଋେ କିଡାକେ ଖୋଜୁନ୍ ଖାଏଦେ।

କାମନା : ପିତାମାତା ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରନ୍ତି।

ସୋଚନା : ମାଇସବାପୁସ ବାବୁନୋନି ମାନଋେ ବନକ ସୋଚନା କରତେ।

କାର୍ଯ୍ୟ : କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରମା ପରିବାର ଚଳାଏ।

କାମ : ଋଷ୍ କାମ କରୁନ୍ ରମା ମାଇପିଲା ଚଲାଓ୍ୱଏଦେ।

କାନ୍ଧ : କାଠୁରିଆ କାନ୍ଧରେ କାଠ ବୋହି ନିଏ।

ଖାନ୍ଧ୍ : କାଟୟା ଖାନ୍ଧେଁ ରୁଖ୍ ବୋହୁନ୍ ନେଇଦେ।

କାଠ : ସାଗୁଆନ ଏକ ଶକ୍ତ ଅଥଚ ହାଲୁକା କାଠ।

ରୁକ୍ : ସାଏଗନ୍ ରୁକ ଠାହିଲେ୍ ବାକି ଉସାସ୍ ଲାଗଏଦେ।

କାହିଁକି : ଭୂମିକମ୍ପ କାହିଁକି ହୁଏ ତାର କାରଣ ଜାଣକି ?

କାଁଏକାଯେଁ : ଭୁଇଁକାଁପ୍ କାଁଏକାଯେଁ ହଇଦେ, ହୁନେଋେ କାରନ୍ ଜାନାଏଦ୍ କାଏଁ ?

କାମୁଡ଼ିବା : କୁକୁର କାମୁଡ଼ିବା ବିପଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ।

ଋବତୋ : କୁକୁର ଋବତୋ ହାରା ଡ଼ରହୁନ୍।

କାଣ୍ଡ : ଗଛର କାଣ୍ଡରୁ ଶାଖା ବାହାରେ।

ପେଁଡ଼ : ରୁକ୍ଋେ ପେଁଡ଼୍ଲେ ଜକନା ନିଁଙଏ୍ଦେ।

କାଇଁଚ : କାଇଁଚ ମାଳି ଭାରି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ।

ଗୁଞ୍ଜୋଲ୍ : ଗୁଞ୍ଜୋଲ୍ ଗାଁଠି ଖୁବଏଁ ସୁଦ୍ର ଦିଖଏଦେ।

କାନ : କାନରେ ଆମେ ଶୁଣିପାରୁ।

କାନ୍ : କାନେଁ ଆମ୍ହି ସୁନୁକ୍ ସକୁନ୍ଦେ।

କାଛୁକୁଣ୍ଡିଆ : ଅପରିଷ୍କାର ରହିଲେ କାଛୁକୁଣ୍ଡିଆ ରୋଗ ହୁଏ।

ଖସୁଖଜରୀ : ଅସାଏଦ୍ ରହେଲେ ଖସୁଖଜରୀ ହଏଦେ।

କାଳ୍ପନିକ : କାରଗିଲ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଏକ କାଳ୍ପନିକ କାହାଣୀ ନୁହେଁ।

ଭାଏବ୍ଲୋ : କାର୍ଗିଲ ଋେ ଲଡଇ କହିନ୍ ଭାଏବ୍ଲୋ ହାରାନୋହଏ।

କାରିଗର : କାରିଗର ମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି।

କାରିଗିର୍ : କାରିଗିର୍ ମାନେ ଇଲକି କାମ କାରଜ୍ କରତେ।

କାଙ୍କଡ଼ : ମାଙ୍କଡ଼ କାଙ୍କଡ଼ ଖାଏ।

କୋଡ଼୍କୋଡ଼ା : ମାକଡ଼୍ କୋଢ କୋଢା ଖାଇଦେ।

କାଠଗୋଲି : କାଠ ଗୋଲି ହାଲୁକା ଲାଗେ।

ରୁକଗୋଲି : ରୁକ୍ ଗୋଲି ଉସାସ୍ ଲାଗଏ ଦେ।

କାକୁଡ଼ି	:	ଖରାଦିନେ କାକୁଡ଼ି ଖାଇବା ଭଲ।
କାଁକେଡ଼	:	ଘାମ୍ ଦିନେ କାଁକେଡ଼ ଖାତୋହାର୍ ବଢ଼ିଆଁ।
କାମ	:	ରୋଗି ସେବା କରିବା ଏକ ମହତ କାମ ଅଟେ।
କାମ	:	ରୋଗୀ ସେଓ୍ୱା କରତୋ କାମ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍‌ହୁନ୍। ରୋଗୀ ସେଓ୍ୱା କର୍‌ତୋ ଗୋଟିକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
କାଠିକୁଟା	:	ବର୍ଷା ଜଳରେ କାଠିକୁଟା ଭାସିଯାଏ।
ଖିଡ଼୍‌କା ଖିଡ଼୍‌କି	:	ପାନି ପୁରେଁ ଖିଡ଼କା ଖିଡ଼କି ଉପ୍‌ଲୁନ୍ ଯାଇଦେ।
କେତେ	:	ପୃଥିବୀ ଠାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦୂରତା କେତେ ?
କେତକ୍	:	ପିର୍ଥି ନେଙ୍ଗେଲେ ଦିନକେ କେତକ୍ ଧୁଇର୍ ହେଇଦେ।
କେବେ	:	ବସନ୍ତ ଋତୁ କେବେ ଆସେ ?
କେବେଁ	:	ବସନ୍ତ ଋତୁ କେବେଁ ଏଇଦେ ?
କେଉଁଠିକି	:	ଆମ ଶାଳୁଙ୍କି ନଦୀ କେଉଁଠିକି ବହିଯାଏ।
କାହାଁକେ	:	ଆମ୍‌ରେ ଶାଲକୀ ନଏନ୍ଦ କାହାଁକେ ଜାଏଦେ ?
କେଶର	:	ଅଣ୍ଡା କେଶରର ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ ଅଟେ।
ଗୁଦା	:	ଗାର୍‌ରେ ଗୁଦା ହର୍‌ଦିଆ ରଙ୍ଗହୁନ୍।
କୋଟି	:	ଶହେ ଲକ୍ଷରେ ଏକ କୋଟି ହୁଏ।
କୋଟି	:	ଶଓ ଲାକ୍ଷ୍ୟେଁ ଏକ୍ କୋଟି ହଇଦେ।
କୋଣ	:	ପିଲାଟି ଘର କୋଣରେ ଲୁଚିଛି।
କୋନ୍‌ଟି	:	ବାବୁ କୁଡରେ କୋନ୍‌ଟିଏଂ ଲୁକତ୍ ଆହେ।
କୋଇଲି	:	ବସନ୍ତ ଋତୁରେ କୋଇଲି ଗୀତ ଗାଏ।
କୋଇଲି	:	ବସନ୍ତ ଋତୁଏଁ କୋଇଲି ଗୀତ ଗାଓ୍ୱଦେ।
କୋରଡ଼	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଗଛ କୋରଡ଼ରେ ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି।
ପୋଲ	:	ଚେଡୟମାନ୍ ରୁକ୍ ପୋଲେଁ ରହତେ।
କୋକିଶିଆଳି	:	କୋକିଶିଆଳି ଭାରି ଚତୁର।
କୋଲହିଆ	:	କୋଲ୍‌ହିଆ ଭାରି ଚତୁର।
କୋଳି	:	ଖଜୁରି କୋଳି ମିଠା ଲାଗେ।
ବୋଏର୍	:	ବୋଏର୍ ମିଠ୍ ଲାଗଏଦେ।
କୋଳରେ	:	ଧରଣୀ ନିଜ କୋଳରେ ଆମକୁ ଧରିଛି।
କୋଲେଁ	:	ଧରତି ଆପଏରେ କୋଲେଁ ଆମକେ ଧରୁନ୍ ଆହେ।
କୋଳାହଳ	:	ହାଟର କୋଳାହଳ ବହୁ ଦୂରକୁ ଶୁଭାଯାଏ।
କୋଲହାର	:	ହାଟରେ କୋଲହାର ବଡ଼ାଏ ଧୁରତେ ଶୁନାଯାଏଦେ।

କୋହଲା	:	ଶୀତ ଋତୁରେ ବେଳେବେଳେ କୋହଲା ପାଗ ହୁଏ।
ଢୁଁ ଢୁଁକ୍ରା	:	ଶୀତ୍ ଘଡି କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡି ଢୁଁ ଢୁଁକ୍ରା ପାଗ୍ ହଇଦେ।
କୋଡ଼ି	:	ଆମେ କୋଡ଼ି ସାହାଯ୍ୟରେ ଘାସ ସଫା କରୁ।
ରାଁପା	:	ଆମ୍‌ହିଁ ରାପାଏଁ ବନ୍ ସାଫ୍ କରୁନ୍ଦେ।
କୌତୂହଳ	:	ନୂଆ ଜିନିଷ ଦେଖିବାକୁ କୌତୂହଳ ଜାତ ହୁଏ।
ରହଁସ୍	:	ନୱା ଜିନିଷ ଦେଖ୍‌ତୋ କାଜେ ରଁହସ୍ ଲାଗଏଦେ।
କୌଶଳ	:	ହାଣ୍ଡି ଗଢ଼ିବାର କୌଶଳ କୁମ୍ଭାରମାନେ ଜାଣନ୍ତି ।
ସୁତର୍	:	ହାଣି ବନାତୋ ସୁତର୍ କୁମ୍‌ହାର୍ ମାନ୍ ଜାନତେ।
କୌଣସି	:	ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପାୟ ବାହାର କର।
କାହିଁ	:	ପରୟାବରନ୍ ରକ୍ଷା କାଯେଁ କାହିଁ ଉପାଏ ନିଙ୍ଗାୱା।
କ୍ୟାପ	:	କ୍ରିକେଟ ଖେଳାଳି କ୍ୟାପ୍ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି।
ଟୋପି	:	କ୍ରିକେଟ ଖେଲ୍‌ତେ ଲୋଗ୍ ଟୋପି ଲେଉନ୍ ରହତେ।
କ୍ୟାପଟେନ	:	ଦକ୍ଷ କ୍ୟାପଟେନ୍ ହେତୁ ଦଳ ସଫଳତା ପାଏ।
ଶକତୋ	:	ଶକ୍‌ତୋ ବିତା କାପ୍‌ତନ୍ ସେତି ଦଲ୍ ଜିକିଦେ।
କ୍ରମ	:	କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ନାମ ଲେଖ।
ଧାଏର୍	:	ଧାଏର୍ କରୁନ୍ ନାଓ ଲିଖା।
କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ	:	କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଉପସ୍ଥାନ ଦିଅ।
ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍	:	ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍ କରୁନ୍ ହାଜିରି ଦାହାଏସ୍।
କ୍ରିକେଟ	:	ଆଜିକାଲି କ୍ରିକେଟ ଲୋକପ୍ରିୟ ଖେଳ ପାଲଟିଛି।
କ୍ରିକେଟ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ କ୍ରିକେଟ ଲୋଗଋେ ପସନ୍ଦ ଖେଲ ବନୁନ୍ ଆହେ।
କୃଷକ	:	ମୋ ବାପା ଜଣେ କୃଷକ ଥିଲେ।
କିଶାନି	:	ମାଋେ ବାବା ଜନାଏକ୍ କିଶାନି ରେହେଲା।
କ୍ଲାନ୍ତ	:	ଶ୍ରମିକଟିଏ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରେ।
ଥାକ୍	:	ଋଷି ଗୋଟୋକ୍ ଥାକୁନ୍ ଘରକେ ଫିରଇଦେ।
କ୍ଲେଶ	:	ବିଭିନ୍ନ କ୍ଲେଶରେ ଆଜିରି ମଣିଷ ଜର୍ଜରିତ।
ଦରଦ୍	:	ଆନିବାନି ଦରଦେଁ ଏଦାଁଏଋେ ମାନୁଷଭୁଗ୍‌ତିଏ ଦେ।

'ଖ'

ଖବର	:	ଖବର କାଗଜ ସମାଜର ଦର୍ପଣ ଅଟେ।
ଖଭେର୍	:	ଖଭେର କାଗତ୍ ସମାଜ୍ ଋେ ଦର୍ପନ୍ ହୁନ୍।
ଖସଡ଼ା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନଙ୍କର ଖସଡ଼ା ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି।
ଖାସଡ଼ା	:	ଇସ୍କୁଲ ମାନେ ଖାସଡ଼ା ବନୁନ୍ ଆଛଏ।

ଖପରା	:	ହାଣ୍ଡି ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ଖପରା ହୋଇଯାଏ।
ଖପ୍ରୀ	:	ହାଣ୍ଡି ଫୁଏଟ୍‌ଲେ ଖପରି ହଇଦେ।
ଖଜୁରି	:	ଆମ ଗାଁରେ ଡେଙ୍ଗା ଡେଙ୍ଗା ଖଜୁରି ଗଛ ଅଛି।
ଖଜୁର୍	:	ଆମରହେ ଗାଓଁ ଡେଙ୍ଗ ଡେଙ୍ଗ ଖଜୁର୍ ରୁକ୍‌ଆହେ।
ଖଡ଼ିକା	:	ଖଡ଼ିକାରେ ଗୁହାଳ ସଫା କରାଯାଏ।
ବାହାରି	:	ବାହାରିଏଁ ଗୋର୍‌ରା ସାପ୍ କରତେ।
ଖରାପ	:	ଖରାପ ପାଗ ଶରୀର ପାଇଁ ଅନିଷ୍ଟକର।
ଖରାପ୍	:	ଖରାପ୍ ପାଗ୍ ଗାଗଡ଼୍ ସେତି ବନକ୍ ନୋହୋଏ।
ଖରାଦିନ	:	ଖରଦିନରେ ଜଳ ସଂକଟ ଦେଖାଦିଏ।
ଘାମ ଦିନ୍	:	ଘାମ୍‌ଦିନେଁ ପାନି ସଂକଟ ଦେଖା ଦଇଦେ।
ଖରା	:	ଖରାରେ ଜଳରୁ ବାଷ୍ପ ଉପରକୁ ଉଠେ।
ଘାମ୍	:	ଘାମେଁ ପାନିଲେ ବାଁଫ୍ ଉପରକେ ଉଡଇଦେ।
ଖଦଡ଼ା	:	ଗହମ ପେଶିବା ପରେ କିଛି ଖଦଡ଼ା ଅଂଶ ଥାଏ।
ଖାଧା	:	ଗହୁଁ ପିଶୁନ୍ ପାଛେଁ ଖାଧା ଅଂସ ରହଇ ଦେ।
ଖର୍‌ଚା	:	ପିଲାଙ୍କ ପଠୋପକରଣ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଖର୍‌ଚା ହୁଏ।
ଖରଚ	:	ବେଟାବେଟି ରହେ ପାଠ୍ ପଢତୋ ସମାନ୍ କାଯେ ଇତିକ୍ ଖରଚ ହଇଦେ।
ଖସକାସ୍	:	ରାତିରେ ଖସ୍‌ଖାସ୍ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ମୁଁ ଡରିଗଲି।
ଚଡକ୍ ରଡ଼କ	:	ରାଏତେଁ ଚଡ଼କ୍ ରଡ଼କ ଅୱାଜ ଶୁନୁନ୍ ମୁଁଇ ଡଏର୍‌ନି।
ଖଞ୍ଜଣି	:	ଆଜିକାଲି ଖଞ୍ଜଣି ଗୀତ ଆଉ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁନି।
ଖଏଜନୀ	:	ଏଦାଏ ଖଁଏଜନୀ ଗୀତ ଆଉ ଶୁନୁକେ ନିହାଏ ମିଲତ।
ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ	:	ତେଲ ବୋତଲ ତଳେ ପଡ଼ି ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହେଇଗଲା।
କୁଟାକୁଟା	:	ତେଲ ବୋତଲ ଖାଲେଁ ପଡୁନ୍ କୁଟାକୁଟା ହେଲେ।
ଖନ୍ଦା	:	ଭୋଜି ବେଳେ ଖନ୍ଦାରେ ରୋଷେଇ କରାଯାଏ।
ଖାନ୍ଧା	:	ଭାନସ୍ ଘଡି ଖାନ୍ଦାଏଁ ରାନ୍ଧେ ଯାଇଦେ।
ଖମ୍ବଆଳୁ	:	ଖମ୍ବଆଳୁ ଏକ ଭଲ ପରିବା ଅଟେ।
ବାତୋଡ଼ି	:	ବାତୋଡ଼ି ଗୋଟୋକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁନ୍।
ଖଞ୍ଜିବା	:	ଘଡ଼ିର ଯନ୍ତ୍ରାଂଶ ଖଞ୍ଜିବା ଜଟିଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ।
ଖାଞ୍ଜ୍	:	ଘଡିରହେ ମିସିନ ଖାଞ୍ଜତୋ କଡ଼ା କାମ୍ ହୁନ୍।
ଖାଇ	:	ଆମ ଜେଜେ ରାତିରେ ରୋଟି ଖାଇ ଶୋଇଯାଆନ୍ତି।
ଖାହୁନ୍	:	ଆମରହେ ଆମା ରାଏତେଁ ରୋଟି ଖାହୁନ୍ ଶୋୱଇଦେ।

ଖାଇବା	:	ଭାତ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ମିଳେ ।
ଖାତୋ	:	ଭାତ ଖାତୋଏଁ ବଲ ମିଲିଦେ ।
ଖାତର	:	କୃଷକ ବର୍ଷାକୁ ଖାତର କରେନାହିଁ ।
ଡ଼ର	:	ଋଷି ବେର୍‌ଷାକେ ଡ଼ରଏ ନାହିଁ ।
ଖାଦ୍ୟ	:	ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରେ ଶରୀର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଥାଏ ।
ଖାଏଦୋ	:	ଖାଏଦୋ ଅଭାବେଁ ଗାଗଡ଼ ପତଲା ହଇଦେ ।
ଖାଦ୍ୟପେୟ	:	ଖାଦ୍ୟପେୟ ଅଭାବ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ଅଟେ ।
ଖାନାପିନା	:	ଖାନାପିନା ଅଭାବ ବଡ଼େ ଚିନ୍ତା ହୁନ୍ ।
ଖାପ ଖାଇବା	:	ଜଳବାୟୁ ସହିତ ଖାପଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ଖାପ ଖାହୁନ୍	:	ହାୱାପାଁନି ସେଙ୍ଗ୍ ଖାପ୍ ଖାହୁନ୍ ଚଲୁକେ ପାଛେଁ ।
ଖାଲ ଯାଗା	:	ଖାଲ ଯାଗାରେ ପାଣି ଜମି ରହେ ।
ଖାଚଜାଗାଏଁ	:	ଖଁଚଜାଗାଏଁ ପାନି ଟୁଁଗୁନ୍ ରହେଏଦେ ।
ଖାଲିଯାଗା	:	ଆମ ବାରିରେ ଛୋଟ ଏକ ଖାଲି ଯାଗା ଅଛି ।
ଖୋଲାଜାଗା	:	ଆମରୋ ବଖରିଏ ଇଲ୍‌କି ଗୋଟକ ଖୋଲାଜାଗା ଆହେ ।
ଖାଲିଘରେ	:	ଖାଲିଘରେ ବିଭିନ୍ନ କୀଟ ପତଙ୍ଗ ବସା ବାନ୍ଧନ୍ତି ।
ଖୋଲା କୁଡ଼ିଆ	:	ଖୋଲାକଡ଼ିଏଁ ଆନିବାନି କୀଡାମାକୁଡା ତେରାଧରେଇଦେ ।
ଖାଣ୍ଟି	:	ଖାଣ୍ଟି ସୁନାର ଦାମ ଅଧିକ ଅଟେ ।
ବନକ	:	ବନ୍‌କ ସୋନ୍‌ରୋ ପଇସା ଖୁବେ ନେଇଦେ ।
ଖୁଆଇ	:	ମାଁ ଛୁଆକୁ କ୍ଷୀର ଖୁଆଇ କାମରେ ଲାଗିଯାଏ ।
ଖୁଆଉନ୍	:	ମାଇସଇଲକୀ ନନୀକେ ଗୋରସ୍ ଖୁଆଉନ୍ ବତାଏଁ ଲାଗାତେ ।
ଖୁସିରେ	:	ଚଢ଼େଇମାନେ ଖୁସିରେ ଉଡ଼ି ବୁଲନ୍ତି ।
ରହସେ	:	ଚେଢେମାନ୍ ରହଁସେ ଉଡୁନ୍ ବୁଲ୍‌ତେ ।
ଖୁବ୍	:	ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଖୁବ ଜୋରରେ ପାଟିକର ।
ଖୁବଏ	:	ଘର୍ ଡାଏଢଲେ ଖୁବଏ / ବଢାଏ ଜୋରେଁ ଚିରଲାତେ ।
ଖୁଂଟି	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଖୁଂଟି ଖାଆନ୍ତି ।
ଖୁଟୁନ	:	ଚେଢ଼େମାନ୍ ଖୁଟୁନ୍ ଖାତେ ।
ଖେଳ	:	ଖେଳଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ।
ଖେଲ୍	:	ଖେଲ୍‌ଲେଁ ଆମ୍‌କେ ମନ୍‌ଲାଗଏଦେ ।
ଖେଳିବା	:	ଆସ ଆମେ ଲୁଡୁ ଖେଳିବା ।
ଖେଳ	:	ଆହା ଆମିଲୁଡୁ ଖେଲୁଆଁ ।

ଖେଳିଖେଳି	:	ପିଲାଏ ଖେଳିଖେଳି ସ୍କୁଲକୁ ଯାଆନ୍ତି।
ଖେଲତ୍	:	ବାନୁମାନ୍ ଖେଲତ୍ ଖେଲତ୍ ଇସ୍କୁଲକେ ଜାତେ।
ଖେଳୁଖେଳୁ	:	ମୀନା ଖେଳୁଖେଳୁ ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲା।
ଖେଲତ୍ ଖେଲତ୍	:	ମୀନା ଖେଲତ୍‌ଖେଲତ୍ ଝୋଟୁଁନ୍ ପଏଡ୍‌ଲି।
ଖୋଲ	:	ପାଇଖାନାର ଗାତ ଖୋଲ ନାହିଁ।
ଉଘାଡ଼	:	ପାଇଖାନା ରେ ଖାଁଚକେ ଉଘଡ଼ାଓ୍ୱା ନାହିଁ।
ଖୋଳ	:	କଲମର ଖୋଳ ହଜିଗଲା।
ଖୋଲଟା	:	କଲମରେ ଖୋଲଟା ହାଜୁନ୍ ଗଲେ।
ଖୋଲିବା	:	ଆସ, ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଜମାଖାତା ଖୋଲିବା।
ଖୋଲ୍‌ତେ	:	ୟାହା, ବେଁକେ ଗୋଟୋକ ଜମାଖାତା ଖୋଲଓ୍ୱାଁ।
ଖୋଜିବା	:	ଯଦି ଖୋଜିବା ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପାଇବା।
ଖୋଜ୍	:	ଯଦି ଖୋଜଓ୍ୱାଁ ତେବେନ୍ ସହିଁ ଲାହଓ୍ୱାଁ।

'ଗ'

ଗଣନା	:	ପ୍ରତି ଦଶବର୍ଷକୁ ଥରେ ଜନଗଣନା କରାଯାଏ।
ଗନତି	:	ହର ଦଶ ବର୍‌ଷେଁ ଏକ୍ ଖେପ୍ ଲୋଗ୍‌ଜନ୍ ଗନତି କରାଯାଇଦେ।
ଗରମ	:	ଜ୍ୱର ବେଳେ ଦେହ ଗରମ ହୋଇଯାଏ।
ତପତ୍	:	ଜର୍ ଘଡି ଗାଗାଡ଼ ତପଇଦେ।
ଗଣ୍ଠି	:	ଡାଳର ଗଣ୍ଠିରେ ଶାଖା ବାହାରେ।
ଗଏଁଠ୍	:	ଜକନ ରେ ଗଏଁଠଏଁ ପିଲକି ନିଁଗ୍‌ଏ ଦେ।
ଗତି	:	କାର୍ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଯାଇପାରେ।
ଯୋର୍‌ଏଁ	:	କାର୍ ଯୋରଏଁ ଯାଉକେ ସକଏଦେ।
ଗତିବିଧି	:	ପୋଲିସ ଚୋରର ଗତିବିଧି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି।
ଏତୋଯାତୋ	:	ପୁଲୁସ୍ ଚେ଼ରଚୋ ଏତୋ ଯାତୋକେ ଜାନତ୍ ରହତେ।
ଗପ	:	ମୋତେ ଗପ ଶୁଣିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ।
କହିନ୍	:	ମୋକେ କହିନ୍ ଶୁନୁକେ ବନକ ଲାଗାଏ ଦେ।
ଗପବହି	:	ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗପ ବହି ଆଣିଦେଲେ।
କହିନ୍‌ବୋହି	:	ବାବା ମାରେ଼କାମ୍ ଗୋଟୋକ୍ କହିନ୍‌ବୋହି ଆନୁଁ ଦେଲୋ।
ଗର୍ବ	:	ଗର୍ବ କଲେ ଖର୍ବ ହୁଏ।
ଗରବ	:	ଗରବ୍ କଏର୍‌ଲେ ଖତମ / ନାଶ୍ ଯାଏ ଦେ ।
ଗର୍ଜନ	:	ସିଂହ ଗର୍ଜନ ଶୁଣି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଚୁପ୍ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।
ଗର୍ଜେନ୍	:	ସିଂଗ୍‌ରେ ଗର୍ଜେନ୍ ଶୁନୁନ୍ ବନ୍‌ରେ ଜନ୍ତୁ ଓଗାଏ ହେହୁନ୍‌ଯାତେ।

ଗଛ	:	ଗଛ ଲଗାଅ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଅ।
ରୁକ୍	:	ରୁକ୍ ଜଗାଓ୍ୱା ଜୀଉ ବଁଚଓ୍ୱା।
ଗଛଲତା	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଲତା ଥାଏ।
ରୁକ୍‌ରାଇ	:	ବନଏଁ ଆନିବାନି ରୁକ୍ ରାଇ ରହଇଦେ।
ପଚାରି	:	ଅବୁଝା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝ।
ପଚରାଉନ	:	ନ ବୁଝତୋ ହାର୍‌କେ ମାହଟର୍‌କେ ପଚରାଉନ୍ ବୁଝା।
ଗରୀବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଗରୀବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ।
ଗରୀବ	:	ଆମରେ୍ଧ ରାଇଜେଁ ଗରୀବମାନ ଖୁବଏ ଆହେତ୍।
ଗପବହି	:	ବାପା ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗପ ବହି ଆଣିଦେଲେ।
କହିନବୋହି	:	ବାବା ମାରେ୍ଧ ସେତି ଗୋଟକ୍ କହିନ୍ ବୋହି ଆନୁନ୍ ଦେଲୋ।
ଗର୍ବ	:	ଗର୍ବ କଲେ ଖର୍ବ ହୁଏ।
ଗରବ	:	ଗରବ କଏର୍‌ଲେ ଖତମ୍ ହେତେ।
ଗର୍ଜନ	:	ସିଂହ ଗର୍ଜନ ଶୁଣି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଚୁପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।
ଗରଜ୍‌ଲୋ	:	ସିଙ୍ଗ୍ ବାଗ୍ ଗରେଜ୍ ଲୋ ତାହାଁଲେ ବନ୍‌ଜିଉ ସୁନୁନ୍ କଲେକଲ୍ ହେତେ।
ଗଛ	:	ଗଛ ଲଗାଅ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଅ।
ରୁଖ୍	:	ରୁଖ୍ ରୋପା ଜୀଉ ବଁଚଓ୍ୱା
ଗଛଲତା	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଲତା ଥାଏ।
ରୁକ୍‌ରାଇ	:	ବନେ ଅଲ୍‌ଗା ଅଲ୍‌ଗା ରୁକ୍‌ରାଇ ଆଛେଏଁ।
ପଚାରି	:	ଅବୁଝା ବିଷୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝ।
ପଚ୍ଚରୁନ୍	:	ନାହିଁ ବୁଝିହାର୍‌କେ ଗୁରୁଜିକେ ପଚ୍ଚରା ଆଉ ବୁଝା।
ଗରୀବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଗରୀବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବେଶୀ।
ଗରିବ୍	:	ଆମ୍‌ରେ୍ଧ ରଇଜେ ଗରିବ୍ ଗରିବ ମାନ୍ ଖୁବଏ।
ଗଠିତ	:	ବିଧାୟକ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବିଧାନସଭା ଗଠିତ ହୋଇଛି।
ଗଢ଼ା	:	ବିଧାୟକ ମାନ୍‌କେ ନେହୁନ୍ ବିଧାନସଭା ଗଢା ହେହୁନ୍ ଆଛୟ।
ଗହନବନ	:	ରାଜା ଗହନବନକୁ ଶୀକାର ପାଇଁ ଗଲେ।
ଆକଟ୍‌ବନ୍	:	ରାଜା ଆକଟ୍‌ବନ୍ କେ ମାସ୍ ମାର୍‌ତୋ କାଜେ ଗଲା।
ଗହଳ	:	ଗହଳ ଜଙ୍ଗଲରେ ବନ୍ୟପଶୁ ରହନ୍ତି।
ଘନ୍	:	ଘନ୍ ବନ୍‌ଏଁ ଜଙ୍ଗ୍‌ଲୀ ଜନାଉର୍ ରହଇଦେ।
ଗମ୍ଭୀର	:	ସେ ସବୁବେଳେ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ରହୁଛନ୍ତି।
ମତ୍‌ଭୋଲ	:	ହୁନ୍ ସବଘଡ଼ିକ ମତ୍‌ଭୋଲ ହେହୁନ୍ ରହଇଦେ।

ଗଧିଆ	:	ଗଧିଆ ରାତିରେ ଚରିବାକୁ ବାହାରେ।
ଲେଢୁଆ	:	ଲେଢୁଆ ରାଇତେଁ ଚରୁକେ ନିଙ୍ଗଏଦେ।
ଗଞ୍ଜା	:	ଗଞ୍ଜା କୁକ୍ଡ଼ା ରାତିରେ ଡାକେ।
ଗାଞ୍ଜା	:	ଗାଞ୍ଜା କୁକଡ଼ା ରାଏତେଁ ବାସଇଦେ।
ଗଢ଼ିବା	:	ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବା ଶିଳ୍ପିର କାମ ଅଟେ।
ଗଢତୋ	:	ମୂର୍ତ୍ତି ଗଡ୍‌ତୋ ହାରା କାରିଗର୍ ରେ ବୁତାହୁନ୍।
ଗଣିବା	:	ଅସାବଧାନ ହେଲେ ଟଙ୍କା ଗଣିବା ଭୁଲ ହେବ।
ଗନ୍‌ତୋ	:	ସାବ୍‌ଧାନ୍ ନ ହେହୁନ୍ ପଇସା ଗଏନ୍‌ଲେ ଭୁଲ୍ ହେତୋ।
ଗରଗର	:	ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ସବୁବେଳେ ଗରଗର ହୁଏ।
ରିଷାହା	:	ବଦ୍‌ମାସ୍ ଲୋଗ୍ ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ ରିଷାହା ରହଇଦେ।
ଗଡ଼ିଲା	:	ବଲଟି କାଦୁଅରେ ଗଡ଼ିଲା।
ଢୁଇଲ୍‌ଲୋ	:	ପୁକ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଚିକ୍‌ଖଲ୍ ଏଁ ଢୁଇଲ୍‌ଲୋ।
ଗଣ	:	ତୁମର କେତୋଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ଗଣ।
ଗନା	:	ତୁମ୍‌ରେ କଏଠାନ୍ ଆଙ୍ଗ୍‌ଠି ଆହେ ଗନା।
ଗଡ଼ାଇବା	:	ପଥର ଗଡ଼ାଇବା ବେଳେ ସାବଧାନ।
ଢୁଲାତୋ	:	ପୋଖ୍‌ନା ଢୁଲାତୋ ଘଡିକ୍ ହୁସିଆର।
ଗମନାଗମନ	:	ଆଜିକାଲି ଗମନାଗମନ ସୁଗମ ହୋଇଛି।
ଜାତୋଏତୋହାରା	:	ଆଏଜ୍‌କାଏଲ୍ ଜାତୋଏତୋହାରା ସୁକ୍ ହେହୁନ ଆହେ।
ଗଧ	:	ଗଧ ପିଠିରେ ମାଲ ବୁହାଯାଇଥାଏ।
ଗଧୀ	:	ଗଧୀ ରେ ପାଏଠେଁ ସାମାନ୍ ଲଦାଜାଏଦେ୍।
ଗରିଲା	:	ଗରିଲା ମାଙ୍କଡ଼ ପ୍ରଜାତିର ଏକ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ଗରିଲା	:	ଗରିଲା ମାକଡ଼ ଜାଏତ୍ ରେ ଗୋଟୋକ ବନରେ ଜୀଉହୁନ୍।
ଗଣ୍ଡଗୋଳ	:	ମଦ୍ୟପମାନେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି।
ଝଗ୍‌ଡ଼ା	:	ମଂଧୁଆ ମାନେ ଝଗ୍‌ଡ଼ା ଉଠାତେ।
ଗଳ୍ପ	:	ଗଳ୍ପ କଥନ ଏକ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ।
କହିନ୍	:	କହିନ୍ କହତୋ ଆବତ୍ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଗ୍ରନ୍ଥ	:	ଆମ ଦେଶର ଅନେକ ପୁରାତନ ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଛି।
ପୋଥୀ	:	ଆଗରେ ଦେଶେଁ ଖୁବଏ ପୁରନା ପୋଥୀମାନ ଆଛଏ ।
ଗାତ	:	ବିଲୁଆ ଗାତରେ ଶୁଏ।
କୋଲିଆ	:	କୋଲିଆ ଢ଼େରନାଏଁ ଶୋଓ୍ୱଇଦେ।

ଗାଆଁ	:	ଆମ ଦେଶ ଗାଆଁ ଗୁଡ଼ିକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।
ଗାଓ୍ୱଁ	:	ଅମ୍‌ରେ ଦେଶଏଁ ଗାଓଁ ମାନ୍ ଭରପୁର୍।
ଗାଈ	:	ଗାଈ କ୍ଷୀର ଅପମିଶ୍ରଣ କରିବା ଭଲ ନୁହେଁ।
ଗାଏଁ	:	ଗୋରସେ କାହିଁ ନ ମିସା ତେହାରା ବନ୍‌କହୁନ୍।
ଗାଇ ଗାଇ	:	ଆଦିବାସୀ ମହିଳାମାନେ ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ବିଲ ରୁଅନ୍ତି।
ଆରେ	:	ଲେକ୍‌ପିଲ୍‌ମାନ୍ ଗୀତ ଗାଓ୍ୱାଁ ଗାଓ୍ୱାଁ ଖେତ ରୋପ୍‌ତେ।
ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ	:	ଆମ ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ପିପ୍‌ପଳ ଗଛ ଅଛି।
ଗାଁଓ ମୁଡ୍‌ସାଏଁ	:	ଆମ ରେ ଗାଁଓ ମୁଡସାଏଁ ଗୋଟକ ପିପଳ ରୁଖ୍ ଆହେ।
ଗାଢ଼	:	ଗାଢ଼ ରଙ୍ଗ ସହଜରେ ଛାଡ଼େ ନାହିଁ।
ଗାଢା	:	ଗାଢା ରଂଗ୍ ଜଲ୍‌ଦି ଜାଏ ନାହିଁ।
ଗାର	:	ଡୁଡୁ ଖେଳ ପାଇଁ ମଝିରେ ଗୋଟିଏ ଗାର ଟଣାଯାଏ।
ଗାର	:	ଡୁଡୁ ଖେଲତୋ ସେତି ମଝାଏଁ ଗୋଟକ ଗିରା ଟାନ୍‌ତେ।
ଗାଡ଼ିଆ	:	ଗାଡ଼ିଆରେ କଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟେ।
ଡୋବରା	:	ଡୋବରାଏଁ କଇଁ ଫୁଲ ଫୁଟେଇଦେ।
ଗାଧୋଇବା	:	ସାବୁନରେ ଗାଧୋଇବା ହିତ କର ଅଟେ।
ନାହାତୋ	:	ସାବୁନନେଁ ନାହାତୋହାରା ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଗ୍ରାହକ	:	ଆଜିକାଲି ଗ୍ରାହକ ମାନେ ସଚେତନ ହେବା ଉଚିତ।
ଗିରାହିକ୍	:	ଆଏଜ୍‌କାଏଲ୍ ଗିରାହିକ୍ ମାନ ଚେତୁନ ରହତୋହାର ହୁନ୍।
ଗ୍ରାମ ସେବକ	:	ଗ୍ରାମସେବକ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସେବା କରନ୍ତି।
ଗାଁଓ ସେବକ	:	ଗାଁଓ ସେବକ ଗାଁଓ ରେ ଲୋଗ୍‌କେ ସେବା କରେଇଦେ।
ଗିଳିବା	:	ଖାଦ୍ୟକୁ ଭଲରେ ଚୋବାଇ ଗିଳିବା ଉଚିତ।
ଗିଲୁନ	:	ଖାନାକେ ବନକ ଚାବୁନ ଗିଲ୍ ତୋହାରା ହୁନ୍।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ଗାଇଲେ ମନ ହାଲୁକା ଲାଗେ।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ଗାଏଲେ ମନ ଉସାସ ଲାଗଏ ଦେ
ଗୀର୍ଜା	:	ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ରବିବାର ଗୀର୍ଜାକୁ ଯାଆନ୍ତି।
ଗିରିଜା	:	କିରିସ୍ତାନି ଏତଓ୍ୱାର୍ ଦିନ୍ ଗୀର୍ଜାକେ ଜାତେ।
ଗ୍ରୀବା	:	ମୟୁରଗ୍ରୀବା ଉଠାଇ ନୃତ୍ୟ କରେ।
ଝାଲେର	:	ମଂଜୁର ଝାଲେର୍ ଉଠାଉନ୍ ନାଚେଇଦେ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ।
ଘାମଘଡି	:	ଘାମ ଘଡିକ୍ ଖୁବଏ୍ ଘାମ୍ ଲାଗିଦେ।

ଗୁମ୍ଫା	:	ଆଦିମ ମଣିଷ ଗୁମ୍ଫାରେ ବାସ କରୁଥିଲା।
ଘୋଁପ୍	:	ଠୈହାୟ ଚୋ ମାନୁଷ୍ ମାନ୍ ଘୋପେ ରହତ୍ ରହଏଲା।
ଗୁରୁ	:	ଗୁରୁ ଙ୍କ ବଚନ ପାଳନ କର।
ଗୁରୁ	:	ଗୁରୁ ଗୋଏଟ ପାଲା।
ଗୁଡ଼ି	:	ଗୁଡ଼ି ଉଡ଼ାଇ ପିଲେ ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି।
ପତେଙ୍ଗା	:	ପତେଙ୍ଗା ଉଢାଉନ ବେଟାବେଟି ରଂହସ୍ ଲାହ୍ତେ୍।
ଗୁହାଳ	:	ଗାଈଗୋରୁ ଗୁହାଳରେ ବନ୍ଧା ଯାଆନ୍ତି।
କୋଠା	:	ଗାଏ ବଇଲ୍ା କୋଠାଏଁ ବାଧୁନ୍ ରଖତେ।
ଗୁଡ଼ାଇ	:	କ୍ଷତ ଯାଗାକୁ ପତଳା କନାରେ ଗୁଡ଼ାଇ ରଖ।
ଢାକୁନ	:	ଖଂଡିଆ ଜାଗାକେ ପାତର୍ କନେଏଁ ଡାକୁନ୍ ଥେଉଆ ।
ଗୁଢିଆକୁନ	:	କ୍ଷଏତି ହେଲୋ ନେଙ୍ଗ୍ ପାତର୍ ଜୁମଲିଏଁ ଗୁଢିଆଉ୍ନ୍ ଥେଉଆ ।
ଗୁଣନ	:	କ୍ରମିକ ମିଶାଣକୁ ଗୁଣନ କରାଯାଏ।
ଗନତି	:	ସଭୋ ମିସାଉନ ଗନତି କହତେ।
ଗୁନା	:	ଗୋଟିକଏ କ୍ରମଏଁ ମିଶାତୋହାର୍ କେ ଗୁନା କରତେ ।
ଗୁଣ୍ୟ	:	ଯାହାକୁ ଗୁଣି ଦିଆଯିବ ତାହା ଗୁଣ୍ୟ ଅଟେ।
ଗୁନା	:	ଯୋନହାର୍କେ ଗୁନ୍ତେ ହୁନ୍ହାର୍ ଗୁନାହୁନ୍।
ଗୁଣକ	:	ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ତାହା ଗୁଣକ ଅଟେ।
ଗୁନ୍ତୋହାରା	:	ଯନେଏଁ ଗୁନା ଯାଇଦେ ହୁନହାର୍ ଗୁନ୍ତୋହାରା ହୁନ୍ ।
ଗୁଣଫଳ	:	ଗୁଣନ ଫଳକୁ ଗୁଣଫଳ କୁହାଯାଏ।
ଗୁଣଫଲ	:	ଗୁଣନ୍ଫଲକେ ଗୁନ୍ଫଲ କାହାଜାଇଦେ।
ଗୁଣୁଗୁଣୁ	:	ଆମ ମାଆ ଗୁଣୁଗୁଣୁ ହୋଇ କାମ କରନ୍ତି।
ଗୁନୁଗୁନୁ	:	ମାଙ୍କେ ଓୟାଁ ଗୁନୁଗୁନୁନ୍ ବୁତାକରେଇଦେ।
ଗୁଆଘିଅ	:	ଗୋ ଦୁଗ୍ଧରୁ ଗୁଆଘିଅ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ।
ସୁଗାରି ଘିଉ	:	ଗାଏ ଗୋରସ୍ଲେ ଗାଏ ଘିଉ ବନିଦେ।
ଗୁରୁଦ୍ୱାର	:	ଗୁରୁଦ୍ୱାର ଶିଖ ମାନଙ୍କର ଉପାସନା ସ୍ଥଳୀ।
ଗୁରୁଘର୍	:	ଗୁରୁଘର ଶିଖ୍ ମାନଚୋ ପୂଜା ଜାଗା ହୁନ୍।
ଗୁଜୁରାଣ	:	ସେ ମାଛ ଧରି ଗୁରୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଏ ।
ପୋରାତୋ	:	ହୁନ୍ ମଛରୀ ଧରୁନ୍ ପୋଟଲା ପୋଷଏଦେ।
ଗୁରୁତ୍ୱ	:	ଶୁଣିଥିବା କଥାରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅ।
ଧୀଆନ୍	:	ସୁନୁନ୍ ଆହାସ ଗୋଏଠେଁ ଧୀଆନ୍ ଦାହାସ୍।
ଗୁଣିଆ	:	ଗୁଣିଆ ସନ୍ଦେହରେ ଲୋକ ତାକୁ ମାରିଦେଲେ।

ଗୁନିଆ	:	ଗୁନିଆ ଭାବୁନ୍ ହୁନାକେ ଲୋଗ୍ ମାରୁନ୍ ଦେଲା।
ଗୁରୁଜନ	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କର।
ଗୁରୁଜିମାନ୍	:	ଗୁରୁଜିମାନ୍‌କେ ମାନୁନ୍ ଚଲା।
ଗୁଲୁଗୁଲି	:	ଗୁଲୁଗୁଲି ହେଲେ ଲୋକେ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି।
ଗର୍‌ମି	:	ଗର୍‌ମି ହେହୁନ ଗଲେ ଲୋଗ୍ ଦୁଃଖ ଭୋଗ୍‌ତେ।
ଗୁଣ୍ଡୁଚି	:	ଗୁଣ୍ଡୁଚି ଗଛରେ ବାସ କରେ।
ଖରଟାଏ	:	ଖରଟାଏ ରୁଖେଁରହିଦେ ।
ଗୃହ	:	ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବହୁତ ପଇସା ଲୋଡ଼ା।
ଘର	:	ଘର ବନାତୋସେତି ଖୁବଏ ପଇସା ଲାଗେଇଦେ।
ଗୃହପାଳିତ	:	କୁକୁର ଏକ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଅଟେ।
ଘରପୋସା	:	କୁକୁର ଗୋଟକ୍ ଘରପୋସା ପଶୁହୁନ୍।
ଗେଲ	:	ଜେଜେମା ମୋତେ ଭାରି ଗେଲ କରନ୍ତି।
ମାୟା	:	ଆମ୍ମାମୋକେ ଖୁବଏ୍ ମୟା କରଇଦେ।
ଗେଣ୍ଡା	:	ଗେଣ୍ଡା ପାଣିରେ ରହେ।
ଘୁଲା	:	ଘୁଲା ପାନିଏଁ ରହେଇଦେ।
ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲ	:	ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲରେ ମାଳା ଗୁନ୍ଥାଯାଏ।
ଗୋନ୍ଦାଫୁଲ	:	ଗୋନ୍ଦା ଫୁଲଲେଁ ହାର୍ ଗୁଥିଁ ହେଇଦେ।
ଗୋଡ଼	:	ଆମ ଗୋଡ଼ରେ ଦଶଟି ଆଙ୍ଗୁଠି ରହିଛି।
ଗୋଡ଼	:	ଆମାରେ୍ ଗୋଡେଁ ଦସ୍‌ଠାନ୍ ଆଁଗ୍‌ଠି ରହେଇଦେ।
ଗୋବର	:	ଗୋବର ଖତ କୃଷିପାଇଁ ନିରାପଦ।
ଗୋବର	:	ଗୋବର ଖତୁ ଋଷ କାଯେଁ କାହିଁ ଡରନାହିଁ।
ଗୋଧି	:	ଗୋଧି ଚମଡ଼ଶରେ ଖଞ୍ଜାଣି ତିଆରି ହୁଏ।
ଗୋହଏ୍	:	ଗୋହଏ ଛାଲେଁ ଖଏଜନୀ ବନଏଦେ।
ଗୋରା	:	ମୋ ସାଙ୍ଗ ରବିର ରଙ୍ଗ ଗୋରା।
ପଣ୍ଡରା	:	ମାଚ ସଂଘଓ୍ୱାରୀ ରବୀରେ୍ ରଙ୍ଗ ପଣ୍ଡରା ଆହେ।
ଗୋପାଳନ	:	ଗାପାଳନ ଏକ ଲାଭଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ।
ଗଉପାଳନ	:	ଗଉପାଳନ ଗୋଟାକ୍ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ଧାହୁନ୍।
ଗୋଳମାଳ	:	ବେଳେବେଳେ ମଣିଷର ଯୋଜନା ଗୋଳମାଳ ହୁଏ।
କଲକଲ	:	କୋନକୋନଘଡିକ୍ ମାନୁସ୍‌ରେ୍ ଭାବନା କଲକଲ ହେଇଦେ।
ଗୋଲ	:	ପୃଥିବୀ କମଳା ଲେମ୍ବୁ ପରି ଗୋଲ।
ଗୋଲ	:	ପୁର୍ଥୀ କମଲା ଲେମ୍ବୁ ଖିଆଏଲେ ଗୋଲ ଆହେ।

ଗୋଳିଆ	:	ଗୋଳିଆ ପାଣି କଙ୍କଡ଼ାକୁ ସୁହାଏ।
ଗୋଲାପାନି	:	ଗୋଲାପାନି କାଁକାଁଡ଼୍‌କେ ସହିଦେ।
ଗୋଲି	:	ପିଲାଏ ମାଟିରେ ଗୋଲି ତିଆରି କରନ୍ତି।
ଗୋଲି/ବାଟି	:	ବେଟାବେଟି ମାଟିରେ ଗୋଲି/ବାଟି ବନାତେ।
ଗୋଟିଏ	:	ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ସମୁଦ୍ର ଲାଗିଛି।
ଗୋଟକ / ଏକବାହୁଁକ	:	ଆମରେ ଓଡ଼ିଶା ରେ ଏକବାହୁଁକ ସମଧୁର ଆହେ।
ଗୋଟିଗୋଟି	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଦାନା ଗୋଟି ଗୋଟି ଖୁମ୍ପନ୍ତି।
ଗୋଟକ୍‌ଗୋଟକ୍	:	ଚେଢ଼ାଏ ମାନ ଦାନା ଗୋଟକ ଗୋଟକ ଠୋକତେ।
ବେପାରୀ	:	ବେପାରୀମାନେ ବ୍ୟବସାୟ କରି ଚଳନ୍ତି।
ବଏପାରି	:	ବଏପାରି ମାନ ଧନ୍ଧା କରୁନ୍ ଚଲତେ।
ଗୋଲାପ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲର ରାଜା ଅଟେ।
ଗୋଲାପ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲରେ ରାଜା ହୁନ୍।
ଗୌରବ	:	ଗୌରବର ବିଳୟ ନାହିଁ।
ମାଏନ୍ ମହତ୍	:	ମାଏନ୍ ମହତ୍ ରେ ଛେଦ୍ ନିହାଏ।

'ଘ'

ଘର	:	ନଡ଼ାରେ ଘର ଛପର କରାଯାଏ।
ଘର	:	ଖଡେଁ ଘରକେ ଛାଏନ କରାଯାଏଦେ।
ଘରେ	:	ଆମ ଘରେ ଗୋଟିଏ ବିଲେଇ ଅଛି।
ଘରେଁ/କୁଡିଆ	:	ଆମରେ ଘରେଁ/କୁଡିଆଏଁ ଗୋଟକ୍ ବିଲାଏ ଆହେ।
ଘନଘନ	:	ପର୍ବତ ଚଢ଼ିବା ବେଳେ ଘନ ଘନ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ନିଆଯାଏ।
ଉତାତାହି	:	ଡ଼ୋଙ୍ଗର ଚେଘ୍‌ତୋ ଘଡିଁ ଉତାତାହି ସାଁହାସ୍ ନଇଁ ହଇଦେ।
ଘନନୀଳ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁରେ ଘନନୀଳ ରଙ୍ଗ ଥାଏ।
ନିଲୀଆ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁଏଁ ନିଲୀଆ ରଙ୍ଗ୍ ରହିଦେ।
ଘସି	:	ମଚକି ଯାଇଥିବା ଗୋଡ଼ରେ ମୁଁ ମଲମ ଘସି ଦେଲି।
ଘଁସୁନ୍	:	ମଲକୁନ୍ ଗୋଲୋ ଗୋଡେଁ ମୁଇଁ ମଲହମ୍ ଘଁସୁନ୍ ଦେନି।
ଘଡ଼ଘଡ଼ି	:	ଘଡ଼ଘଡ଼ି ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଛୋଟ ପିଲାଏ ଡରିଯାଆନ୍ତି।
ଚିଡ଼୍‌କେନ୍	:	ଚିଡ଼୍‌କେନ୍ ଶବଦ୍ ଶୁନୁନ୍ ଇଲ୍‌କି ବେଟାବେଟି ଡରୁନ୍ ଯାତେ।
ଘାଇଲା	:	କଟୁ ଭାଷା ଶୁଣି ମୋ ମନ ଘାଇଲା ହେଲା।
ଘଓ୍ୱଲ	:	ଆଁଏଟ୍ ଭାଁଷି ଶୁନୁନ୍ ମାଚମନ୍ ଘଓ୍ୱଲ ହେଲୋ।
ଘାଣ୍ଟିବା	:	ତରକାରୀରେ ଲୁଣ ପକାଇ ଘାଣ୍ଟିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ଘାଟତୋହାରା	:	ତରକାରିଏଁ ନୋନ୍ ଦେହୁନ୍ ଘାଁଟତୋହାର୍ ହୁନ୍।

ଘାସ	:	ବଗିଚାରେ ଆନାବନା ଘାସ ସଫା କର।
ବନ	:	ବଗିଚାଏଁ ଅଯଥା ବନ୍‌କେ ସାପ୍‌କରା।
ଘେରି	:	ଆମ୍ବଚାରା ଲଗାଇବା ପରେ ତାହା ଘେରି ଦିଅ।
ରୁନ୍ଧ୍	:	ଆମ୍ବା ଫଲହା ରୋପୁନ୍ ରୁନ୍ଧୁନ୍ ଦା ହାଏସ୍।
ଘୋଟିବା	:	ଆକାଶରେ କଳା ହାଣ୍ଡିଆ ମେଘ ଘୋଏଟ୍ ଲୋ।
ଘୋଏଟ୍‌ଲା	:	ଆକଶଏଁ କାଲିଆ ବାଦର ଘୋଟ୍‌ଲୋ।
ଘୋଡ଼ା	:	ଘୋଡ଼ା ଘୁବ୍ ଜୋରରେ ଧାଇଁପାରେ।
ଘୋଡା	:	ଘୋଡା ଖୁବଏ ଜୋର୍‌ସେ ଧାଁଓ୍ୱଇଦେ।
ଘୋଷଣା	:	ରେଡ଼ିଓରେ ଜରୁରୀ ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ।
ଘୋଷାନା	:	ରେଡିଆଏଁ ନିହାତି ବାବଦ୍‌କେ ଘୋଷନା କରାଯାଏଦେ।
ଘୋଷାଡ଼ି	:	ବାଘ ଜନ୍ତୁ ମାରି ଘୋଷାଡ଼ି ନିଏ।
ଘିଁଚତ୍	:	ବାଗ୍ ଜୀଉ ମାରୁନ୍ ଘିଁଚତ୍ ନେଇଦେ।
ଘୋଷି	:	ମୁଁ ପାଠ ବହିର ଗୋଟିଏ ପଦ୍ୟ ଘୋଷିଥିଲି।
ମନେଧରୁନ୍	:	ମୁଁଇ ପାଠ ବୋହିରେ ଗୋଟୋକ ପଦ୍ ମନେଧରୁନ୍ ଆଛଏ।
ଘୋଡ଼ାଇ	:	ବିରାଡ଼ି ଆପଣଣ ମଳ ମାଟିରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଏ।
ତୋପୁନ୍	:	ବିଲାଏ ଆପଲୁ ଗୁହକେ ମାଏଟେଁ ତୋପୁନ୍ ଦେଇଦେ।

'ଚ'

ଚନ୍ଦ୍ର	:	ଚନ୍ଦ୍ର ପୃଥିବୀର ଏକମାତ୍ର ଉପଗ୍ରହ ଅଟେ।
ଜୋଏନ୍	:	ଜୋଏନ ପୃଥୀରେ ଗୋଟକ୍ ଉପଗ୍ରହ ହୁନ୍।
ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସରଳ ରେଖାରେ ରହିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ ହୁଏ।
ଗୋକ୍‌ରହନ୍	:	ଦିନ୍ ପିଥି ଆଉ ଜୋଏନ୍ ଗୋଟାକ ସିଧାଏଁ ରେହେଲେ ଜୋଏନ୍ ଷରହନ୍ ହେଇଦେ।
ଚକିତ	:	ଦୁଃସାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଚକିତ ଲାଗେ।
ଆଚମ୍	:	ବିଦୁର୍‌ରେ ବୁତାକ୍ ଆଚମ ହେହୁନ୍ ଲାଗଏ୍ ଦେ।
ଚହଟଇ	:	ଚମ୍ପା ଫୁଲର ବାସନା ଚାରିଆଡ଼େ ଚହଟଇ।
ବାସେଇଦେ	:	ଚମ୍ପା ଫୁଲ ଗଇଁଧେ ଚରିଖୁଟ୍ ବାସଇଦେ।
ଚରଣ	:	ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ।
ପାଓଁ	:	ଆମ୍‌ହି ଭଗୱାନ୍ ରେପାଁଓ ଖାଲହେଁ ବିନତି କରୁନ୍‌ଦେ।
ଚଲାବୁଲା	:	ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ କମ୍ ଚଲାବୁଲା କରନ୍ତି।
ହିଣାହିଁଡ଼ି	:	ବୁଢ଼ା ଲେଗ୍‌ମାନ୍ ଇତ୍‌କିଂ ହିଁଡ଼ାହିଡି କରତେ।
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହେଲେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଆଲୋକିତ ହୁଏ।

ଚାଏର୍‌ଦିଗେ	:	ଦିନ ନିଗଲେ ଚାଏର୍‌ଦିଗ ଉଜୁଡ୍ ଦିଶଇଦେ।
ଚଷମା	:	ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷଥିଲେ ଚଷମା ଲଗାଇବା ଭଲ।
ଚଛମା	:	ଆଖିଏଁ ନା ଲାହଏଲେ ଚଛମା ଲଗାତୋ ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଚକ	:	ସାଇକେଲର ଦୁଇଟି ଚକ ଥାଏ।
ଚକା	:	ସାଇକଲରେ ଦୁଇଠାନ୍ ଚକା ରହିଦେ।
ଚକଟା	:	କୁମ୍ଭାର୍ ଚକଟା ମାଟିରେ ହାଣ୍ଡି ଗଢ଼େ।
ଚିକଟା	:	କୁମ୍ଭାର୍ ଚ଼ିକ୍‌ଟା ମାଟିଏଁ ହାଣି ବନାଓ୍ୱେଦେ।
ଚତୁର୍ଥ	:	ଜୁଲି ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ।
ଚଏର	:	ଜୁଲି ଚଏର କିଲାସେ ପଢଇଦେ।
ଚକମକ	:	ଚକମକ ପଥର ଘଷି ନିଆଁ ବାହାର କରାଯାଏ।
ଚକମକ	:	ଚକମକ ପୋଖନା ଘସୁନ୍ ଆଏଗ୍ ନିଙ୍ଗାଓ୍ୱତେ।
ଚମଡ଼ା	:	ଗୋରୁ ଚମଡ଼ାରେ ଯୋତା ତିଆରି ହୁଏ।
ଛାଲ୍	:	ଗାଏଁ ଛାଲଲେ ପନହି/ଯୋତା ବନାଓ୍ୱତେ।
ଚକୋଲେଟ୍	:	ପିଲାମାନେ ଚକୋଲେଟ ଭଲ ପାଆନ୍ତି।
ଗୋଲି	:	ବାବୁମାନ ଗୋଲିକେ ବନକ୍ ବଲ୍‌ତେ।
ଚଳପ୍ରଚଳ	:	କନ୍ଧମାଳରେ ରେଳ ଚଳପ୍ରଚଳ ସୁବିଧା ନାହିଁ।
ଜାତୋଏତୋ	:	କନ୍ଧମାଲ୍ ଲେ ରଇଲ୍ ଜାତୋଏତୋ ସୁବିଧା ନିହାଏଁ।
ଚକୁଳି	:	ମୁଁ ଚକୁଳି ଖାଇ ପଢ଼ାରେ ବସେ।
ଚକେଲ୍	:	ମୁଇ ଚକେଲ ଖଉନ୍ ପଢ଼ତୋ ସେତି ବସେଇଦେ।
ଚଟିଆ	:	ଆମ ଘର ଚାଳରେ ଚଟିଆ ବସା ବାନ୍ଧିଛି।
କୋଠଡ଼ି	:	ଆମ୍‌ରେ କୁଡ଼ିଆଏ କୋଠଡ଼ି ଗୁଡ଼ା ଡ଼ସାଉନ୍ ଆହେ।
ଚପଲ	:	ଚପଲ ପିନ୍ଧି ପାଇଖାନା ଯିବା ଉଚିତ୍।
ପନହି	:	ପନ୍ହେଇ ଲେଉନ୍ ପାଇଖାନା ଜାତୋହାରା ସହିହୁନ୍।
ଚଟଣି	:	ଚଟଣୀ ଭୋଜନକୁ ରୁଚିକର କରେ।
ଚଟ୍‌ନି	:	ଚଟ୍‌ନି ଖାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ବନକ୍ ଲାଗଇଦେ।
ଚଟାଣ	:	ଶୀତଦିନେ ଚଟାଣ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ।
ପଠାଡ୍	:	ଶୀତଦିନେ ପଠାଡ୍ ଖୁବେଏ ଥଣ୍ଡା ଲାଗଇଦେ।
ଚଉକି	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଚୌକି ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ।
କୁରଚି	:	ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ କୁରଚି ଦେଖ୍‌ତୋସିତି ବନକ ଦିଖେଇଦେ।
ଚିନି	:	ଗୁଡ଼ରୁ ଚିନି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ।
ଚିନି	:	ଗୁର୍‌ଲେ ଚିନି ତିଆର୍ ହେଇଦେ।

ଚଳାଚଳ : ଲୋକେ ବସ୍‌ଯୋଗେ ଚଳାଚଳ କରନ୍ତି।

ଆନାଜାନା : ଲେଗ୍‌ମାନ୍ ବସ୍‌ସେ ଆନାଜାନା କରତେ।

ଚକିପେଷା : ଚକି ପେଷା ଅଟା ଶରୀର ପାଇଁଉପକାରୀ।

ଜୋତାଏଁପିସ୍‌ଲେ : ଜୋତାଏଁ ପିସ୍‌ଲେ ଆଟା ଅଙ୍ଗ ସିତି ଉପ୍‌କାର ହୁନ୍।

ଚଟାପଟ୍ : ରବି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଚଟାପଟ୍ ଦେଇଥାଏ।

ଜଲଦି ଜଲଦି : ରବି ପ୍ରଶ୍ନଛେ ଉତ୍ତର ଜଲ୍‌ଦି ଜଲ୍‌ଦି ଦେଇଦେ।

ଚାହାଣୀ : ଭିକାରୀର କରୁଣ ଚାହାଣୀ ଦେଖି ମୁଁ ତଘଲୁନ୍ ଘନି।

ଚେହେରା : ଭିକାରିଛେ ଚେହେରା ଦେଖୁନ୍ ମୁଇଁ ତିଘଲୁନ୍ ଘନି।

ଚାହାଳି : ପୂର୍ବ କାଳରେ ପିଲାଏ ଚାହାଳିରେ ପଢୁଥିଲେ।

ସିପି ଗୁଡ଼ି/ଗୋହାଲ ପଢ଼ା : ତହିଆଏ ବେଟାବେଟି ସିପିଗୁଡ଼ି / ଗୁହାଲ ପଢ଼ାଏଁ ପଢତ୍‌ର ହେଲା ।

ଚାଟ : ଦିନେ ମୁଁ ଆମ ଗ୍ରାମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଚାଟ ଥିଲି।

ପଢଇୟା : ଦିନାଏଁକ୍ ମୁଇଁ ଆମଛେ ଗାଓ ଇସ୍କୁଲ ଛେ ପଢଇୟା ରହେନି।

ଚାଳଘର : ଚାଳଘର ନିଆଁକୁ ଡର।

ଛଲଘର : ଛଲ୍‌ଘର୍ ଆଏଗ୍ କେ ଡର।

ଚାରିପଟେ : ବେଳେବେଳେ ସମସ୍ୟା ଚାରିପଟେ ଘେରିଯାଏ।

ଚାଏର୍‌ଦିଗେ : କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡ଼ି ଅସୁବିଧା ଛଏର୍ ଦିଗକେ ବ୍ୟାପ୍‌ଏଦେ।

ଚାଲିଚାଲି : ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଗ ଆସ କରନ୍ତି।

ହିଣତ୍‌ହିଣତ : ଡୋଙ୍ଗର ପାହାଡଏଁ ଲୋଗ୍ ହିଡାତ୍ ହିଣତ୍ ଆନାଯାନା କର୍‌ତେ।

ଚାଷ : ଚାଷ ଅଛି ଯାହାର କି ଆନନ୍ଦ ତାହାର।

ଚାଷ : ଚାଷ ଅହେଜାଛେ ରଁହସ୍ ଆହେ ହୁନାଛେ।

ଚାପି : ଗଳି ଯାଉଥିବା ପାଣିକୁ ଚାପି ରଖ।

ଚୁଟୁନ୍ : ଗଲୁନ୍ ଯାତେ ପାନିକେ ଚୁଟୁନ ଥେଓ୍ୱା।

ଚାକିରୀ : ଆଜିକାଲି ଚାକିରୀ ମିଳିବା କଷ୍ଟ କର ଅଟେ।

ଚାକିରି : ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ଛକିରି ମିଳତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍।

ଚାବି : ମୁଁ ସାଇକେଲ ଚାବି ହଜାଇ ଦେଇଥିଲି।

କୁଚି : ମୁଇ ସାଇକେଲ କୁଚି ହଜାଉନ୍ ଦେହୁନ୍ ରହେନି।

ଚାଳ : ଆଜି ଆମ ଚାଳ ଉପରେ କାଉ ରାବୁଥିଲା।

ବଆସ : ଅଏଜ୍ ଆମଛେ ବାଁଆସ୍ ଉପ୍‌ରଏଁ କାଉଆ ଭଁସିଆଓ୍ୱତ୍ ଆହେ।

ଚାକୁଣ୍ଡା : ଚାକୁଣ୍ଡାର ପତ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ମଉଳି ଯାଏ।

ଚୋରୋଠା : ଚୋରୋଠାଛେ ପାନ୍ ସାଁଝେଁ ଝୁରୁମୁରାଉନ୍ ଜାଏଦେ।

ଚାଉଳ : ଚାଉଳ ଚୁନାରେ ଆରିଷା ପିଠା ହୁଏ।

ଛଉର୍ : ଛଉର୍ ପିସାନେ ଅର୍‌ସା ରୋଟି ହେଇଦେ।

ଚାରା	:	ଫଳ ଚାରା ଲଗାଇତାରି ଯତ୍ନ ନିଅ।
ପହ୍ଲ	:	ଫଳ ପହ୍ଲ ଲଗାଉନ ଜତନାଓ୍ୱା।
ଚାଲାକି	:	ଚାଲାକି ଲୋକ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷାପାଏ।
ହୁସିଆର	:	ହୁସିଆର ଲୋଗବିପତେ ରାକ୍ଷା ପାଓ୍ୱେଦେ।
ଚାଖଣ୍ଡ	:	ସହରରେ ଚାଖଣ୍ଡ ଯାଗାର ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ।
ଭିଥାଏକ୍	:	ସହରେଁ ଭିଥାଏକ୍ ଜାଗାରେ ଘଲାଏକ୍ ବଡ଼ାଏ ଦାମ୍।
ଚାରିପାଖ	:	ଘର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଲତା ବୁଦା ସଫା କର।
ଚାଏରବାଟେ	:	କୁଡିଆ ଚ୍ଚଏରବାଟ ରହତୋ ବନ ବୁର୍‌ରା ସାପ୍ କରା।
ଚିତ୍ର	:	ରିମି ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜଣେ ଭଲ ଚିତ୍ରକର ହେବ।
ଚିତ୍ରକାର	:	ରିମି ଆଘିଲ୍‌କେ ବନକ୍ ଚିତ୍ରକାର ହେତି।
ଚିଲ	:	ଚିଲ କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ଉଠାଇ ନେଇ ଖାଇଯାଏ।
ସଚାନ	:	ସଚାନ୍ କୁକୁଡ଼ି ଚିଆଁକେ ଉଡ଼ାଉନ ନେହୁନ୍ ଖାଇଦେ।
ଚିହ୍ନ	:	ମୋ ଡାହାଣ ହାତରେ ଗୋଟିଏ କଟା ଚିହ୍ନ ରହିଛି।
ଚିନ୍	:	ମାରେ ଜେଉନି ହାତେ ଗୋଟକ୍ କାଏଟ୍ ଲୋ ଚିନା ଆହେ।
ଚିକିତ୍ସା	:	ନିୟମିତ ଚିକିତ୍ସା କଲେ ଏଡ୍‌ସ୍ ଭଲ ହୋଇଯାଏ।
ଜତନ୍	:	ସହିଁ ନେମ୍ ଏଁ ଜତନ୍ କଏର୍‌ଲେ ଏଡସ୍ ବନକ୍ ଦେହୁନ୍ ଜାଏଦେ।
ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି	:	ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଘେରି ଯାକ ଚିଲିକାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରୁଛି।
ଚିଙ୍ଗଡ଼ି	:	ଚିଙ୍ଗଡ଼ି ହୁଦା ମାନେ ଚିଲିକାରେ ସୁନ୍ଦର କେ ଖରାପ୍ କର୍‌ତାହେ।
ଚିରାଲେଙ୍ଗଡ଼ା	:	ପାଗଳଟା ଚିରା ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ପିନ୍ଧି ବୁଲୁଛି।
ଫାଏଟ୍‌ଲୋ ଟୁଇଟ୍‌ଲୋ:		ପାଗଲ ଫାଏଟ୍‌ଲୋ ଟୁଏଟ୍‌ଲୋ କପଡ଼ା ନେସୁନ୍ ହିଁଡ଼ତାହେ।
ଚିହ୍ନାଇବା	:	ଜାତୀୟ ପତାକାର ରଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନାଇବା ଉଚିତ୍।
ଜନାତୋ	:	ଜାତୀୟ ପଡେକାରେ ରଙ୍ଗମାନ୍‌କେ ଅଲ୍‌ଗା କେ ଜନାତୋ ହାର୍ ହୁଁନା।
ଚିହ୍ନିବା	:	ପିଲାବେଳର ପଢ଼ାସାଥିକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପରେ ଚିହ୍ନିବା କଷ୍ଟ।
ଚିନ୍‌ତେ	:	ଇଲକିଘଡିରେ ପଢତୋ ସଙ୍ଗ୍ ଖୁବଏଁ ବରଷ୍‌ରେ ବରଷ୍‌ରେ ପାଛେଁ ଚିନ୍‌ତୋ ହାରା କଠିନ୍‌ହୁନ୍।
ଚିପିବା	:	ହାତର ନାଡ଼ି ଚିପିବା ଦ୍ୱାରା ତାର ଗତି ଜଣାପଡ଼େ।
ଚେପାଉନ୍	:	ହାତରେ ନାଡି ଚେପାଉନ୍ ହୁନାରେ ଗତିକେ ଜାନିହେଇଦେ।
ଚିନ୍ତା	:	ଲୁଣ ଖାଏ ହାଣ୍ଡି ଚିନ୍ତାଖାଏ ଗଣ୍ଡି।
ଚିନ୍ତା	:	ନୂନ୍ ଖାଇଦେ ହାଁଡି ଚିନ୍ତା ଖାଇଦେ ଗାଗଡ୍।
ଚିକିତ୍ସକ	:	ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚିକିତ୍ସକ ମାନଙ୍କର ଘୋର ଅଭାବ ରହିଛି।
ଜତ୍‌ନାଓ୍ୱେୟା	:	ଡୋଙ୍ଗର ଜାଗାଏଁ ଜତ୍‌ନାଓ୍ୱେୟା ମାନ୍‌ରେ ବଡ଼ାଏଁ ଅଭାବ ଆହେ।

ଚିତ୍କାର : ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଚିତ୍କାର କରି ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିବ।

ଚିର୍‌ଲାଉନ : କୁଡିଆଏଁ ଆଏଗ୍ ଧଏର୍ ଲେଚିର୍‌ଲାଉନ୍ ଲୋଗ୍‌କେ ହଁଖ୍‌ରାତାଏସ।

ଚିହ୍ନଟ : ପକ୍ଷୀ ମଡ଼କ ହେଲେ ଭୁତାଣୁ ଚିହ୍ନଟ କାମ କରାଯାଏ।

ଚିନା : ଚେଢେ କୁହୁନ୍‌ଗଲେ ଭୁତାଣୁ ଚିନ୍‌ତୋ କାମେ କରାଜାଇଦେ।

ଚିରିବା : ଜଙ୍ଗଲରେ ପଶିଲେ ଲୁଗା ଚିରିବା ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ।

ଚିରତେ : ବନ୍‌କେ ନିଗଲେ ଲୁଗ୍‌ରା ଚିରି ହେଉକେ ସକଏ୍।

ଚିନାବାଦାମ : ଚିନାବାଦାମ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ ଫସଲ।

ମୁଙ୍ଗ୍‌ଫଲି : ମୁଙ୍ଗ୍‌ଫଲି କମଇ ଗୋଟକ ଲାଭ୍ ଋଷ ହୁନ୍।

ଚିହ୍ନ ଉଠିବା : ବେତ ମାଡ଼ ହେଲେ ଦେହରେ ଚିହ୍ନ ଉଠିବା ସମ୍ଭାବନା।

ଚହ୍ନା ପଡ଼େଇଦେ : ଠେଙ୍ଗ ଋେ ମାର୍‌ହେଲେ ଗାଗଡ଼ ଚିହ୍ନାପଡେଇଦେ।

ଚୁନା : ଗହମ ଚୁନାରେ ପରାଟା ତିଆରି ହୁଏ।

ପିସାନ : ଗୋହୁଁ ପିସାନେ ରୁଟି ବନେଇଦେ।

ଚେହେରା : ଚିନ୍ତାରେ ବାପାଙ୍କ ଚେହେରା ମଳିନ ଦେଖାଯାଉଛି।

ମୁହ : ଚିନ୍ତାଏଁ ବାବାଋେ ମୁହୁଁ ଉତ୍‌ରୁନ୍ ଯାହୁନ୍ ଆହେ।

ଚେର : ଚେରମୂଳି ଔଷଧ ଦେହ ପାଇଁ ନିରାପଦ ଅଟେ।

ଜଡିବୁଟି : ଜଡିବୁଟି ଓସାହା ଗାଗଡ଼ସିତି କାହିଁଚ୍ ହେଇନାହିଁ।

ଚେତା : ଘଣ୍ଟାଏ ପରେ ରମାର ଚେତା ଫେରିଲା।

ଚେତ୍ : ଘଣ୍ଟାଏକେଁ ରମାଋେ ଚେତ୍ / ସୋଏର୍ ଫିର୍‌ଲୋ।

ଚୋପା : କଦଳୀ ଚୋପା ରାସ୍ତାରେ ପକାଅ ନାହିଁ।

ଛୋଲକା : କେରା ଛୋଲ୍‌କା ବାଟେଁ ପୋକାଓ୍ୱା ନାହିଁ।

ଚୋରି : ଅସାମାଜିକ ଲୋକେ ଚୋରି କରନ୍ତି।

ଋେର୍ : ବିନ୍ ସମାଜଋେ ଲୋଗ୍ ଋେରି କର୍‌ତେ।

ଚୋବାଇବା : ଖାଦ୍ୟ ଚୋବାଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ହୁଏ।

ଋବୁନ୍ : ଖାଇଦୋ ଋବୁନ ଖାଏଲେ ଏକା ପଚେଇଦେ।

'ଛ'

ଛଚିନ୍ଦ୍ରା : ଛଚିନ୍ଦ୍ରାକୁ ବିଲେଇ ଖାଏ ନାହିଁ।

ଛୁଛୁ : ଛୁଛୁ କେ ବିଲାଏ ଖାଏ ନାହିଁ।

ଛନଛନିଆ : ହାତୀମାନେ ଛନଛନିଆ ଫସଲକୁ ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି।

ଛନ୍‌ଛନ : ହାଁଥିମାନ୍ ଛନ୍‌ଛନା ଫସଲ / ଋଷକେ ଦୁରୁସ୍‌ନାସ କରତେ।

ଛଟପଟ : ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ପିଲାଟି ଛଟପଟ ହେଉଛି।

ଛଟକାପଟକା : ଦୁଖାଏଁ ବାବୁପିଲା ଛଟ୍‌କାପଟ୍‌କା ହେତାହେ।

ଛକି	:	ଭୁଲ ଉତ୍ତରରେ ଶିକ୍ଷକ ଛକି ଚିହ୍ନ ଦିଅନ୍ତି।
ଛକି	:	ଭୁଲ ଉତ୍ତରଏଁ ମାହଟର୍ ଛକି ଚିହ୍ନା ଦେତେ।
ଛତା	:	ଖରା ବର୍ଷାରୁ ଛତା ରକ୍ଷା କରେ।
ଛାତା	:	ଘାମ ପାନିଲେ ଛାତା ବଚାଓ୍ୱେଦେ।
ଛତୁ	:	ପୁରୁଣା କାଠରେ ଛତୁ ଉଠେ।
ଛାତି	:	ଜୁନା ରୁଖେଁ ଛାତି ଫୁଟଇଦେ।
ଛପର	:	ନଡ଼ା ଛପର ଘର ଖରାଦିନେ ଥଣ୍ଡା ରହେ।
ଛାଏନ୍	:	ଖଡ଼ ଛାଏନ୍ ଘର ଘାମ ଘଡ଼ିକ୍ ଥଣ୍ଡା ରହଇଦେ।
ଛପେଇ	:	ଡାକ ଟିକଟି ଅଠାରେ ଛପେଇ ଦିଆଯାଏ।
ଲଟକାତେ	:	ଡାକ ଟିକଟ ଲସାଏଁ, ଲଟକାଉନ୍ ଦିଆଯାଇଦେ।
ଛାଞ୍ଚି	:	ବଙ୍କା କାଠକୁ ଛାଞ୍ଚି ସଳଖ କରାଯାଏ।
ଛୋଲୁନ୍	:	କୋଁକଟା ରୁକ୍‌କେ ଛୋଲୁନ୍ ସିଧା କରେଯାଏଦେ।
ଛାତି	:	ଭୂମିକମ୍ପ ଦେଖି ଭୟରେ ଛାତି ଥରି ଉଠେ।
ଛାତି	:	ଧରତି ଭୋସଲତୋ ଦେଖୁନ୍ ଡରେଁ ଛାତି କାଁପଏଦେ।
ଛିଞ୍ଚିବା	:	ଅଚେତ ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁହଁରେ ପାଣି ଛିଞ୍ଚିବା ଭଲ।
ଛିତ୍‌ତୋ	:	ଅଚେତ୍ ଲୋଗରେ ମୁହେଁ ପାନି ଛିତତୋ ହାର୍ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଛୁ	:	ଚୋର ପୋଲିସକୁ ଦେଖି ଛୁ ମାରିଲା।
ଛୁ / ଗଦ୍‌ବଦ୍	:	ଚୋର ପୁଲୁସ୍ କେ ଦେଖୁନ୍ ଛୁ / ଗଦ୍‌ବଦ୍ କଏରଲୋ।
ଛୁଆ	:	ମଣିଷ ଛୁଆ ଅନେକ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ।
ପିଲା	:	ମାନୁଷ୍ ପିଲା ବଡ଼ାଏ ଜତନ୍ ଦରକାର କରଇଦେ।
ଛୁଇଁଲେ	:	ଲାଜକୁଳି ଲତାକୁ ଛୁଇଁଲେ ତାହା ମଉଳି ଯାଏ।
ଛିଉଲେ	:	ଲାଜକୁରିନ୍ ଡାଲ୍‌କେ ଛିଉଲେ ସଉଁଟୁନ୍ ଯାଏଦେ।
ଛେଳି	:	ଛେଳି ପାଳନ ଏକ ଲାଭଜନକ ବ୍ୟବସାୟ।
ଛେରି	:	ଛେରି ପୋଷତୋ ଗୋଟୋକ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ଧାହୁନ୍।
ଛୋଟ	:	ଛୋଟବେଳୁ ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ।
ପିଲା	:	ପିଲା ଘଡିକଲେ ମାଇସ ବାପୁସ୍ ରେ ମାଏନ୍‌କାରୀ ହେଓ୍ୱା।

'ଜ'

ଜଗତ	:	ଜଗତରେ ଅନ୍ୟାୟ ବଢି ଚାଲିଛି।
ଦୁନିଆଏଁ	:	ଦୁନିଆଏଁ ଅନ୍ୟାଏ ବଢୁନ ଯାତାହେ।
ଜଙ୍ଗଲିଆ	:	ଜଙ୍ଗଲିଆ ଯାଗାରେ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ଥାଆନ୍ତି।
ଜଙ୍ଗଲିଆ	:	ଜଙ୍ଗଲିଆ ଯାଗାଏଁ ଜନାଉର୍‌ମାନ୍ ରହତେ।

ଜଗାଇ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ପିଲାଙ୍କୁ ଫସଲ ଜଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।
ରାଖା	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ବେଟାବେଟିକେ ଫସଲ ରାଖା ଦେତେ।
ଜଳ	:	ଜଳ ବିହୁନେ ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ହେବ।
ପାନି	:	ପାନି ବିନା ସୃଷ୍ଟି ନାଶ ହେତୋ।
ଜଳଛତ୍ର	:	ତୃଷାର୍ତ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜଳଛତ୍ର ଖୋଲାଯାଏ।
ପାନିଯାଗା	:	ପିଆସେଁ ରହଇୟା ମାନର୍ ଲେ କାଯେଁ ପାନିଯାଗା ଖୋଲେଯାଇଦେ।
ଜଳନ୍ତା	:	ଜଳନ୍ତା ଘରୁ ପିଲାଟିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଗଲା।
ଡାଢତୋ	:	ଡାଢତୋ ଘରଲେ ବାବୁ ଗୋଟୋକ୍ କେ ନିଙ୍ଗାଏ ଗୋଲୋ।
ଜଘଂ	:	ଖେଳରେ ରିମିର ଜଘଂ ମଚକି ଯାଇଛି।
ଜାଘ	:	ଖେଲାଏଁ ରିମିର୍ ଲେ ଜାଙ୍ଗ୍ ମଲକୁନ୍ ଯାହୁଁନ୍ ଆହେ।
ଜଗୁଆଳି	:	ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକରେ ଜଗୁଆଳି ମାନେ ଥାଆନ୍ତି।
ରଖୱାରୀ	:	ବେଁକ୍ ମାନ୍‌ନେଙ୍ଗ୍ ରଖୱାରୀ ରହତେ।
ଜନମ	:	ଭାରତ ଆମର ଜନମ ଭୁଇଁ ଅଟେ।
ଜନମ	:	ଭାରତ ଆମର୍ ଲେ ଜନମ ମାଟି ହୁନ୍।
ଜନନୀ	:	ଜନନୀ ଓ ଜନ୍ମଭୂମି ସବୁଠାରୁ ବଡ଼କା।
ମାଇସ୍	:	ମାଇସ୍ ଆଉ ଜନନ ମାଟି ସବଲେ ବଡ଼କା।
ଜନ୍ମଭୂମି	:	ଜନ୍ମଭୂମିର ସେବାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା।
ଜନମମାଟି	:	ଜନମ୍ ମାଟିର୍ ଲେ ସେବାଏଁ ଆମ୍‌ହି ଆମ୍‌କେ ଲଗାଉନ୍ ଦେଓ୍ୱାଁ।
ଜନ୍ମଦିନ	:	ଅକ୍ଟୋବର ଦୁଇ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ଜନ୍ମଦିନ ଅଟେ।
ଜନମ୍‌ଦିନ	:	ଅକ୍ଟୋବର ଦୁଇ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିର୍ ଲେ ଜନମ୍‌ଦିନ୍ ହୁନ୍।
ଜନଗଣନା	:	ପ୍ରତି ଦଶବର୍ଷକୁ ଥରେ ଜନଗଣନା କରାଯାଏ।
ଜନଗନତି	:	ହର ଦଶ୍‌ବରଷେଁ ଏକ ଖେପ୍ ଜନଗନତି କରେ ଯାଏଦେ।
ଜବତ	:	ପୋଲିସ୍ ଚୋରା ଜିନିଷକୁ ଜବତ୍ କରନ୍ତି।
ଜାପତି	:	ପୁଲିସ୍ ଲେଏରଲୋ ଜିନିଷ କେ ଜାପ୍ତି କରଇଦେ।
ଜମିବାଡ଼ି	:	ଜମିବାଡ଼ି ନଥିବା ଲୋକ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି।
ଜମିନ୍‌ବାଡ଼ି	:	ଜମିନ ବାଡ଼ି ନ ରହତୋ ଲୋଗ ଖୁବଏ ଆହେତ୍।
ଜଡ଼ିତ	:	ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ଦେଶ ସେବାରେ ଜଡ଼ିତ ଥାଅ।
ମେସୁନ୍	:	ପଢତୋ ସେଙ୍ଗ ଦେଶ ସେଓ୍ୱାଏଁ ମେସୁନ୍ ରାହା।
ଜହ୍ନି	:	ଜହ୍ନି ଫୁଲ ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ।
ତରୋଇ	:	ତରୋଇ ଫୁଲର୍ ଲେ ରଙ୍ଗ ହର୍‌ଦିଆ ।

ଜୟ	:	କାର୍‌ଗିଲ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାରତ ଜୟଲାଭ କଲା।
ଜୟୀ	:	କାରଗୀଲ ଲଡଇଏଁ ଭାରତ ଜୟୀ ହେଲୋ।
ଜୟନ୍ତି	:	ନେତାଜୀଙ୍କ ଜୟନ୍ତି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଳନ କରାଯାଏ।
ଜୟନ୍ତି	:	ନେତାଜୀ ଠେ ଜୟନ୍ତି ଇସ୍କୁଲେଁ ପାଲନ କରେଯାଏଦେ।
ଜଣକା	:	ଜଣକା ହଲେ ଲେଖାଏ ପୋଷାକ ଦିଆଗଲା।
ଜନାଏକ	:	ଜନାଏକ କେ ନାଙ୍ଗ୍‌ରକ କୁରତା ଦେ ଗୋଲୋ।
ଜଣ	:	ଏକ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିବା କଷ୍ଟ ଅଟେ।
ଜନାଏକ	:	ଜନାଏକ ଲୋକ ଜୀଓତୋ ହାରା ଦୁଃଖ୍ ହୁନ।
ଜମା	:	ଗାଁରେ ଜଣେ ମୃତ ହେଲେ ଲୋକ ଜମା ହୁଅନ୍ତି।
ଠୁଇଲ	:	ଗାଓଁ ଜନାଏକ ମଏର୍‌ଲେ ଲୋଗ୍ ଠୁଇଲ ହେତେ।
ଜ୍ୱର	:	ମେଲେରିଆ ଏକ ଘାତକ ଜ୍ୱର ଅଟେ।
ଜର୍	:	ମେଲେରିଆ ଗୋଟକ୍ ମରାତୋ ଜର୍ ହୁନ୍।
ଜ୍ୱଳନ୍ତ	:	ଆଦର୍ଶ ଛାତ୍ର ଅନ୍ୟର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ ହୁଅନ୍ତି।
ଜୀଉତା	:	ବନକ ପଢଇୟା ଦୁସରା ଠେ ଜୀଉତା ଉଧାରନ୍ ହୁନ୍।
ଜକେଇ	:	ମୋ ସାଙ୍ଗର ଦୁଃଖ ଦେଖି ମୋ ଆଖି ଜକେଇ ଗଲା।
ଆସୁନିଙ୍ଗଲୋ	:	ମାଠେ ସଂଙ୍ଗଠେ ଦୁଃଖ୍ ଦେଖୁନ ମାଠେ ଆଖିଲେ ଆଁସୁ ନିଙ୍ଗ୍‌ଲୋ।
ଜାତି	:	ଜାତିପ୍ରଥା ଏକ ସାମାଜିକ କଳଙ୍କ ଅଟେ।
ଜାଏତ୍	:	ଜାଏତ୍ ଠେ ନୀତି ଗୋଟୋକ ସାମାଜିକ କଲଙ୍କହୁନ୍।
ଜାଗରଣ	:	ଦେଶରେ ଦୁର୍ନୀତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି।
ଜାଗରନ୍	:	ଦେଶେଁ ଅନୀତି ଠେ ବିରୁଦ୍ଧେ ଜାଗରନ୍ ଉଠୁନ୍ ଆଛଏ।
ଜାତୀୟ	:	ଖଣି ଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଟ୍ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ।
ଜାଏତ୍‌ଠେ	:	ଖଧାନ୍ ମାନ ଜାଏତ୍‌ଠେ ଧନ୍‌ହୁନ୍, ହୁନାକେ ଠେର୍‌ତୋ ନିଆଓ ନୋହଏ।
ଜାମା	:	ସ୍କୁଲ ସମୟ ହେଲେ ମାଆ ମୋତେ ଜାମା ପିନ୍ଧାନ୍ତି।
କୁରତା	:	ଇସକୁଲଠେ ବେରାହେଲେ ଓୟା ମୋକେ କୁର୍‌ତା ଲେଓ୍ୱାଉନ ଦଏଦେ।
ଜାମୁ	:	ଜାମୁକୋଳି ଖାଇବାକୁ ମିଠା ଲାଗେ।
ଜାମ୍	:	ଜାମ୍ ଖାଏଁଲେ ମିଟ୍ ଲାଗଏଁଦେ।
ଜାଲ	:	କେଉଟମାନେ ଜାଲରେ ମାଛ ଧରନ୍ତି।
ଜାଲି	:	କେଉଁଟା ମାନେ ଜାଲିଏଁ ମଛ୍‌ରୀ ଧର୍‌ତେ।
ଜାଣିଲୁ	:	ରେଡ଼ିଓ ରୁ ଆମେ ପାଣିପାଗ ଖବର ଜାଣିଲୁ।
ଜାଏନ୍‌ନୁ	:	ରଡ୍‌ୟାଲେ ଆମ୍‌ହିଁ ପାନିପାଗ୍ ଖଭେର୍ ଜାଏନ୍‌ନୁ।

ଜାଣିବା	:	ଦେଶରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ଘଟ୍‌ନା	:	ଦେଶେ ଘଟ୍ ତୋ ଘଟନାକେ ଜାନ୍‌ତୋହା ଜରୁରୀ ହୁଁନ୍।
ଜିତିବା	:	ବିନା ଅଭ୍ୟାସରେ ଖେଳରେ ଜିତିବା କଷ୍ଟ।
ଜିତ୍	:	ବିନ୍ ଶିଖୁନ ଖେଲେଁ ଜିତ୍‌ତୋ ହାର୍ କଠିନ ହୁଁନ୍।
ଜିନିଷ	:	ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗିଲେ ଅନେକ ଜିନିଷ ପୋଡ଼ିଯାଏ।
ଜିନିଷ୍	:	ଘରେ ଆଏଗ୍ ଧଏର୍‌ଲେ ସବ୍ ଜିନିଷ୍ ଡ଼ାଢଏଦେ।
ଜିରାଫ୍	:	ଜିରାଫ୍ ଏକ ତୃଣଭୋଜି ପ୍ରାଣୀ।
ଜିରାଫ୍	:	ଜିରାଫ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଡାଳମୁଳ ଖୟା ଜିଉ।
ଜିଲ୍ଲାଜର୍ଜ	:	ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ଜଣେ ଜିଲ୍ଲା ଜର୍ଜ ଥାନ୍ତି।
ଜିଲ୍ଲା ଜର୍ଜ	:	ସବ୍‌ଜିଲ୍ଲାଏଁ ଗୋଟକ୍ ଜିଲ୍ଲାଜର୍ଜ ରହତେ।
ଜୀବ	:	ଜୀବ ହତ୍ୟା ମହାପାପ।
ଜୀଉଁ	:	ଜୀଉଁ ମାରତୋ ହାର୍ ବଡ଼କା ପାପ୍ ହୁଁନ୍।
ଜୀବନ୍ତ	:	ବଣ ପୋଡ଼ିଲେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବନ୍ତ ଦଗ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି।
ଜୀଡ଼ତା	:	ବୁର୍‌ରା ଡାଢ୍‌ତୋ ଘଡିକ୍ ଅନେକ ଜୀଉ ଜନ୍ତୁ ଡାଢୁନ୍ ଯାତେ।
ଜୀବନ	:	ଚିକିତ୍ସା ଅଭାବରେ ଅନେକଙ୍କ ଜୀବନ ଚାଲିଯାଏ।
ଜୀଉଁ	:	ଜତନ୍ ରେ ଅଭାବେଁ ଖୁବୟ ଲୋଗ୍‌ରେ ଜୀଉ ଉଡୁନ୍ ଯାଇଁଦେ।
ଜୀବନଯାପନ	:	ନର୍ସ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଦେଇ ଜୀବନ ଯାପନ କରନ୍ତି।
ଜୀଉଜଗ୍‌ତେ	:	ନସମାନ ଉଇଜ୍ କରୁନ୍ ଜୀଉତୋ କାମ୍ କର୍‌ତୋ।
ଜୀବିକା	:	ଲୁଗାବୁଣା ତନ୍ତିର ଜିବୀକା ଅଟେ।
ଜିଉଁତୋହା	:	ଲୁଗ୍‌ରା ବନାତୋ ହାର୍ ଭେଲ୍ହାଁରେ ଜିଉଁତୋ ହାରହୁନ୍।
ଜୁହାର	:	ଗୁରୁଜନ ମାନଙ୍କୁ ଆମେ ଜୁହାର କରୁ।
ଜୁହାଁର୍	:	ଗୁରୁଜୀ ମାନ୍‌କେ ଆମ୍‌ହିଁ ଜୁହାର୍ କରୁନ୍‌ଦେ।
ଜୁଡୁବୁଡୁ	:	ମୁଁଡ଼ ଫାଟିଯିବାରୁ ସେ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି।
ବୁଟ୍‌ବୁଟୁନ୍	:	ମୁଁଡ଼ ଫୁଏଟ୍‌ଲୋ ତାଁହାଲେ ହୁନ୍ ଲହୁଏଁ ବୁଟ୍‌ବୁଟୁନ୍ ଗଲୋ।
ଜେଜେ	:	ଆମ ଜେଜେ ଚଷମା ପିନ୍ଧି ବହି ପଢ଼ନ୍ତି।
ଆମ୍ମା	:	ଆମରେ ଆମ୍ମା ଚଷ୍‌ମା ଲେଉନ୍ ବୋହି ପଢଇଦେ।
ଜେବ୍ରାକ୍ରସିଂ	:	ଜେବ୍ରାକ୍ରସିଂରେ ଲୋକ ଚାଲି ଚାଲି ପାର ହୁଅନ୍ତି।
କବ୍‌ରାବାଟ	:	ଲୋଗ୍‌ମାନ କବ୍‌ରାବାଟଏଁ ହିଁଡୁନ୍ ଲାହାଁକ୍‌ତେ।
ଜୋରସୋର	:	ରାସ୍ତାକାମ ଜୋରସୋରରେ ଚାଲିଛି।
ଜୋରଦାର	:	ରୋଡ଼କାମ୍ ଜୋର୍‌ଦାର୍ ଚଲ୍‌ତାହେଁ।

ଜୋରରେ	:	ହେଲମେଟ୍ ପିନ୍ଧି ନ ଥିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ଜୋରରେ ଆଘାତ ହୁଏ।
ଜୋରେଁ	:	ହେଲମେଟ୍ ଲେଉନ ନ ରହିଲେ ମୁଣେଁ ଜୋରେଁ ଠୋକର ହେଇଦେ।
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ	:	ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାଙ୍କୁ ଆମେ ପିତୃତୂଲ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେଉ।
ବଡକା	:	ବଡକା ଭାଇସ୍‌କେ ଆମ୍‌ହିଁ ବାପୁସ୍ ମୁହାଁ ମାନୁନ୍ ଦେଁ।
ଜ୍ୟୋସ୍ନା	:	ଚାନ୍ଦର ଜ୍ୟୋସ୍ନା ଆନ୍ଧାକାର ଦୂର କରେ।
ଉଁକିଆ	:	ଜୋଏନ୍ ଟେ ଉଁକିଆ ଆନ୍‌ଧାର୍ ଦୁର୍ କର୍‌ଏଦେଁ।

'ଝ'

ଝଡ଼	:	ଗତ ଝଡ଼ ବର୍ଷାରେ ବର ଗଛଟି ଉପୁଡ଼ି ଗଲା।
ଝେଡ଼	:	କାଏଲଟେ ଝେଡେଁ ବଡ ରୁକ୍ ଉଲ୍‌ଟୁନ୍ ଗୋଲୋ।
ଝଡୁଛି	:	ଟିକିଏ ପବନ ହେଲେ ପାଚିଲା ଆମ୍ବ ଝଡୁଛି।
ଝଡତାହେ	:	ଇଲକି ଧୁକା ଏଲେ ପାଏକ୍‌ଲୋ ଆମ୍ବା ଝଡଏଦେ।
ଝଡ଼ିବର୍ଷା	:	ଝଡ଼ିବର୍ଷା ଅନେକ ଦିନ ଯାଏ ଲାଗିରହେ।
ପାନିଝେଡ଼	:	ପାନିଝେଡ୍ ଖୁବୟ ଦିନ ତକ୍‌ଲେ ରହଇଦେ।
ଝଗଡ଼ା	:	ବେଳେବେଳେ ପିଲାଏ ପରସ୍ପର ଝଗଡ଼ା କରନ୍ତି।
ଝଗ୍‌ଡ଼ା	:	କୋନ୍‌କୋନ୍ ଘଡ଼ିକ୍ ବେଟାବେଟି ଆପୟ୍‌ମାନ୍ ଝଗ୍‌ଡ଼ା ଲାଗ୍‌ତେ।
ଝରଣା	:	ଝରଣାଟିଏ କୁଳୁକୁଳୁ ହୋଇ ବହି ଯାଉଛି।
ଝରନ୍	:	ଝରନ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଖଲଖଲ୍‌ଲା ହେଁହୁଁନ୍ ଝରୁନ୍ ଯାତାହେଁ।
ଝରଝର	:	ପର୍ବତରେ ବର୍ଷା ଝର ଝର ଶବ୍ଦ ହେଉଛି।
ଖୁଲ୍‌ଖୁଲା	:	ଡୋଙ୍ଗରେ ପାନି ଖୁଲ୍‌ଖୁଲା ଆୱାଜ ହେତାହେ।
ଝରକା	:	ରାତିରେ ଝରକା ବନ୍ଦ କରି ରଖ।
ଝର୍‌କା	:	ରାଏଁତେ ଝର୍‌କା ବନ୍ଦ୍ କରୁନ୍ ଥେୱା।
ଝଲକ	:	ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ଝଲକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନଲୋଭା।
ଝଲକନା	:	ଇଦର୍ ଧନୁଟେ ଝଲକନା ଖୁବୟ ମନଲୋଭାଏଦେ।
ଝଲମଲ	:	ପାଣିରେ ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଝଲମଲ ଦିଶୁଛି।
ଝଲମଲ	:	ପାନିୟେଁ ଦିନ୍‌ତରାସ୍ ଝଲମଲ ଉଁନ ଦିଶ୍‌ତାଛୟ।
ଝାଉଁଳିବା	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ଚାକୁଣ୍ଡା ପତ୍ର ଝାଉଁଳିବା ଆରମ୍ଭ କରେ।
ଝଉଁଲାଉନ	:	ସାଞ୍ଜ୍ ହେଲେ ଚ଼େରୋଠା ପାନ୍ ଝଉଁଲା ତୋ ଆରମ୍ କରଇଦେ।
ଝାଳ	:	ଦେହ ଭିତରର ମଇଳା ଝାଳ ଆକାରରେ ବାହାରେ।
ଗରମି	:	ଗାଗଡ ଭିତରେଁ ମଇଲା ଗର୍‌ମି ହେହୁଁନ୍ ନିଗଏଁଦେ।
ଝାଡୁ	:	ଝାଡୁରେ ଅଳିଆ ସଫା କରାଯାଏ।
ବାହାରି	:	ବାହାରିଏଁ କଚ୍‌ରା ସାଫ୍ କରିଁ ହଏଦେ।

ଝାମ୍ପି	:	ଛଞ୍ଚାଣ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଝାମ୍ପିନିଏ।
ଓରଫୁନ୍/ଉପଟୁନ୍	:	ସଚାନ ଅଲ୍‌ଗା ଚେଡୟକେ ରପ୍‌ଟୁନ୍ ନଇଦେ।
ଝିଟିପିଟି	:	ଝିଟିପିଟି କାନ୍ଥରେ ଥାଇ ପୋକ ଖାଏ।
ଘର୍‌ରାଖି	:	ଘର୍‌ରାଖି ପାଖାଏଁ ରହୁଁନ କୀଡା ଖାଏଦେ।
ଝିମ୍‌ଝିମ୍	:	ମୁଣ୍ଡରେ ଆଘାତ ଲାଗିଲେ ଦେହ ଝିମ୍ ଝିମ୍ ହୁଏ।
ଥରଥରନ୍	:	ମୁଡ଼େ ବରଏସ୍ ଲେ ଘାଗଡ଼ ଥରଥରୁନ ଯାଏଦେ।
ଝୁଲିଝୁଲି	:	ପ୍ରଜାପତି ଫୁଲ ଗୁଡ଼ିକରେ ଝୁଲି ଝୁଲି ରସ ପାନ କରେ।
ଝୁଲାଁଝୁଲାଁ	:	ଫିଡଫିଡି ଫୁଲମାନରେ ରସ୍‌କେ ଝୁଲାଁଝୁଲାଁ ପିଅୟ୍‌ଦେ।
ଝୁଲାଇ	:	ପ୍ରିୟ ଲୋକଙ୍କ ଫୋଟ ଘରେ ଝୁଲାଇ ରଖାଯାଏ।
ଝୁଲାଉଁନ୍	:	ବନକ୍ ଲୋଗରେ ଫୋଟୁ କେ ଘରେ ଝୁଲାଉନ୍ ଥେଓ୍ୱତେ।
ଝୁଡ଼ି	:	ଶ୍ରମିକ ମାନେ ଝୁଡ଼ିରେ ମାଟି ବୋହି ନିଅନ୍ତି।
ଝହୁଁଓ୍ୱା	:	କମ୍‌ମ୍ପିୟାଁ ମାନେ ଝହୁଁଓ୍ୱାୟେ ମାଟି ବୋହୁଁନ୍ ନେତେ।

'ଟ'

ଟଙ୍କା	:	ଟଙ୍କା ପଇସା ଦେଇ ଆମେ ଜିନିଷ କିଣୁ।
ପଇଁସା	:	ପଇସା ପତର ଦେହୁଁନ ଆମ୍‌ହି ଜିନିଷ୍ ବିସାଉନ୍‌ଦେ।
ଟଙ୍କିଆ	:	ଆଜିକାଲି ଏକ ଟଙ୍କିଆ ନୋଟ୍ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ।
ରୁପୟ୍ୟା	:	ଆଏଁଜକାଏଁଲ ଏକ ରୁପ୍‌ୟ୍ୟାନୋଟ୍ ଦେଖା ଦେତ୍‌ନିହାଏଁ।
ଟାଙ୍ଗି	:	ମୁଁ ଅଲଗୁଣାରେ ସାର୍ଟ ଟାଙ୍ଗି ରଖେ।
ଟଙ୍ଗାଉନ୍	:	ମୁଇଁ ଝୁଲନାଏଁ କୁରତା ଟଙ୍ଗାଓ୍ୱିଇଁଦେ।
ଟାଙ୍ଗରା	:	ଆମ ଅଜାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଟାଙ୍ଗରା ହୋଇଛି।
ଟାଙ୍ଗରା	:	ଆମରେ ଦାଦିରେ ମୁଣ୍ ଟାଙ୍ଗରା ହେହୁଁନ୍ ଆହେ
ଟିକସ୍	:	ଲୋକମାନେ ସରକାରଙ୍କୁ ଟିକସ୍ ଦିଅନ୍ତି।
ଭର୍‌ନା	:	ଲୋଗ୍‌ମାନ ସରକାର କେ ଭର୍‌ନା ଦେତେ।
ଟିକି	:	ଟିକି ପିଲାଟି ଗୁରୁଣ୍ଡୁଛି।
ଇଲକି	:	ଇଲ୍‌କି ବାବୁ ପିଲି ପୋଟ୍‌ଲ ତାହେ ପୋଟଳତ୍ ଆହେ ।
ଟିକିଲି	:	ମହିଳାମାନେ ମୁହଁରେ ଟିକିଲି ଛାପି ରଖନ୍ତି।
ଟିକଲି	:	ନୋନୀ ଲୋଗ୍‌ମାନେ ମୁହେଁ ଟିକ୍‌ଲି ଲଗାତେ।
ଟ୍ରିଗାର୍	:	ଟ୍ରିଗାର ଟାଣିଲେ ତୁପକ୍ ଫୁଟେ।
ଘୋଡ଼ା	:	ଘୋଡ଼ା ଉଠାଇଲେ ବନ୍ଧୁକ ଫୁଟଏଦେ।
ଟୋକନ	:	ଟୋକନ ଦେଇ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ ସାଇକଲ ରଖାଯାଏ।
ଟୋକନ୍	:	ଟୋକନ ଦେହୁନ୍ ଠାଡ଼ ହେତୋ ଲେଙ୍ଗ୍ ସାଇକଲ ରଖାଯାଇଦେ।

ଟୋକେଇ	:	କୃଷକ ଟୋକେଇରେ ପରିବା ବୋହି ହାଟକୁ ନିଏ।
ଟୁକ୍‌ନା	:	କମ୍ମିୟାମାନ୍ ଟୁକ୍‌ନାଏଁ ଶାଗ ଡାଲ ବୋହୁଁନ୍ ହାଟ୍‌କେ ନେତେ।
ଟୋପୀ	:	ଖରାଦିନେ ଟୋପୀ ପିନ୍ଧି ପଦାକୁ ବାହାରନ୍ତୁ।
ଟୋପୀ	:	ଘାମଦିନେ ଟୋପୀ ଲଗାଉଁନ୍ ଭାଠାକେ ନିଗାଂ।

'ଠ'

ଠାକୁର	:	ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁର ପୂଜା ପାଆନ୍ତି।
ଭଗୱାନ୍	:	ମନ୍‌ଦିରେ ଭଗ୍‌ୱାନ ପୂଜା ପାଁୱ୍‌ଦେ।
ଠାକୁରାଣୀ	:	ଅନେକ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରାଣୀ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି।
ଦେବୀ	:	ଖୁବଏଁ ମନ୍‌ଦିରେ ଦେବୀ ପୁଜା ପାଁୱ୍‌ଦେ।
ଠାବ	:	ପୋଲିସ୍ ଚୋରକୁ ଠାବ କରି ପାରିଲେ।
ଆହେହାକେ	:	ପୁଲିସ୍ ଗ୍ଚେର ଆହେହାର୍‌କେ ଜାନୁକେ ସଏକ୍‌ଲୋ।
ଠିକ୍	:	ରବି ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ଅଟେ।
ଠିକ୍	:	ରୋଗବାବଦରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଠାକ୍ କହନ୍ତୁ ।
ବନକ୍	:	ରବି ଯୋନ୍‌ହାକେ ଗୋଠ୍ୟାଲୋ ହୁଁନା ବନକ ହୁଁନ୍।
ଠିକଣା	:	ବାପାଙ୍କର ଠିକଣା ଆମ ପାଖରେ ରହିଛି।
ଠିକ୍‌ନା	:	ବାବାଗ୍ଚେ ଠିକ୍‌ନା ଆମ୍‌ଗ୍ଚେ ଲେଏ୍‌ଘେଁ ଆଛଏ।
ବନକ୍	:	ରୋଗୀ ବାବଦେଁ ଡାକ୍ତରକେ ବନକ୍ ବନକ୍ ଗୋଠ୍ୟାୱ୍ବା।
ଠୁଳ	:	ବିଦେଶୀ ପକ୍ଷୀ ଶୀତଦିନେ ଚିଲିକାରେ ଠୁଳ ହୁଅନ୍ତି।
ଏକୟନେଙ୍ଗ	:	ବିଦେଶୀ ଚେଡୟ ଶୀତଦିନ ଚିଲିକାଏଁ ଏକୟନେଙ୍ଗ୍ ହେତେ।
ଠେକୁଆ	:	ଠେକୁଆ ଆଖି ମେଲି ଶୋଇଥାଏ।
ଲବାଁହା	:	ଲବାଁହା ଆଖ୍ ନିମ୍‌ଲୁନ ଶୋଅଏଁଦେ।
ଠେଲାପେଲା	:	କିରାସିନି ପାଇଁ ଲୋକେ ଠେଲାପେଲା ହୁଅନ୍ତି।
ଠେଲଗାଠେଲଗି	:	ମାଟି ତେଲ ସିତିକ ଲୋଗ୍ ଠେଲଗା ଠେଲଗି ହେତେ।
ଠୋ ଠୋ	:	ମୋତେ ଦେଖି ରବି ଠୋ ଠୋ ହସିଲା।
ଠଠାପାଡୁନ୍	:	ମୋକେ ଦେଖୁନ ରବି ଠଠାପାଡୁନ୍ ହାଁଏସ୍‌ଲୋ।

'ଡ'

ଡଉଲଡାଉଲ	:	ପିଲାଟି ଡଉଲ ଡାଉଲ ଦେଖାଯାଉଛି।
ଲୋଭଲୋଭନା	:	ବାବୁପିଲା ଲୋଭ୍‌ଲୋଭ୍‌ନା ଦିଷତ୍ ଆହେ।
ଡର	:	ବାଘ ଦେଖିଲେ ମୋତେ ଡର ଲାଗିବ।
ଡର	:	ବାଗ୍‌କେ ଦେଖ୍‌ଲେ ମୋକେ ଡର୍‌ଲାଗଏଦେ।
ଡରିବା	:	ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଡରିବା ଅନୁଚିତ୍।

ଡରତୋ : ବଦମାସ ମାନକେ ଦେଖୁନ ଡରତୋହାର୍ ନୋହଏ।

ଡବା : କ୍ଷୀର ଡବାରେ ରଖି ରପ୍ତାନି କରାଯାଏ।

ଡବା : ଗୋରସ୍ ଡବାଏଁ ଥେଉନ୍ ପଠାଏ ଯାଏଦେ।

ଡଜନ : କଦଳୀ ଡଜନ କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କା।

ବାରାଠାନ/ଦର୍ଜେନ୍ : କେରା ବାରାଠାନ୍‌କେ ଦର୍ଜେନ୍ ବିସ୍‌ରୁପିଆ।

ଡଙ୍ଗା : ଡଙ୍ଗାରେ ନଈ ପାର କରାଯାଏ।

ଡୋଙ୍ଗା : ଡୋଙ୍ଗା ଏଁ ନଏନ୍ଦ୍ ଲାହାଁକି ହଏଦେ।

ଡାଇସ୍ : ଲୁଡୁ ଖେଳ ପାଇଁ ଡାଇସ୍ ଆବଶ୍ୟକ।

ଡାଇସ୍ : ଲୁଡୁ ଖେଲ୍ ସେତି ଡାଇସ୍ ଲାଚାଏଦେ।

ଡାକିବା : ମୁଁ ଭାଇକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଗଲି।

ହଁକ୍‌ରା : ମୁଇଁ ଭାଇସ୍‌କେ ହଁକ୍ରାଉଁକେ ଗନି।

ଡାକ୍ତରଖାନା : ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ରୋଗୀ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଏ।

ଡାକ୍‌ଟର୍ : ଡାକଟର୍ ଖାନାଏଁ ଦୁଃଖ୍‌କେ ଯତ୍‌ନାତେ।

ଡାକ୍ତର : ଡାକ୍ତର ସମାଜକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଦିଅନ୍ତି।

ଡାକଟର : ଡାକଟର ସମାଜ କେ ସୁକ ଦୁଃଖରେ ସେଓ୍ୱା ଦଇଦେ।

ଡାହାଣ : ଆମେ ଡାହାଣ ହାତରେ ଲେଖୁ।

ଯେଓ୍ୱନି : ଆମହିଁ ଯେଓ୍ୱନି ହାଥେଁ ଲିଖୁନ୍‌ଦେ।

ଡାକବାଲା : ଡାକବାଲା ଆମକୁ ଚିଠି ଦେଇ ଯାଆନ୍ତି।

ଡାକ୍‌ବାଲା : ଡାକ୍‌ବାଲା ଆମ୍‌କେ ଚିଠି ଦେଉଁକେ ଅଏଦେ।

ଡାଳ : ଘୂର୍ଣ୍ଣି ବାତ୍ୟାରେ ଗଛର ଡାଳ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ।

ଡାଲ : ଧୁକା ପାନିଏଁ ରୁକ ରେ ଡ଼ାଲ ଟୁଟଏଦେ।

ଡିଆଁ : ମୀରା ଲମ୍ଫ ଡ଼ିଆଁରେ ପ୍ରଥମ ହେଲା।

ଡେଗତୋ : ମୀରା ଲାମ୍ ଡେଗତୋ ହାରାଏଁ ପହେଲା ଜିତଲି।

ଡିଆଁ ଡେଇଁ : ମାଙ୍କଡ଼ ମାନେ ଗଛରେ ଡିଆଁଡେଇଁ କରନ୍ତି।

ଡ଼େଗଓ୍ୱା ଡ଼େଗଓ୍ୱି : ମାକଡ଼ ମାନେ ରୁଖେଁ ଡେଗଓ୍ୱା ଡେଗଓ୍ୱି ହେତେ।

ତୁବି ତବଲା : ରମା ତୁବିତବଲା ବଜାଇ ଜାଣେ।

ତାବ୍‌ଲା : ରମା ତାବ୍‌ଲା ବଜାଉଁକେ ଜାନଏଦେ।

ଡେରି : ଘରେ ପହଁଚିବା ମୋର ଡେରି ହେଲା।

ଡେରି : ଘର ଆମ୍‌ରୁକେ ମୋକେ୍ ଡେରିହେଲୋ।

ଡେଙ୍ଗା : ଆମ ଗାଁରେ ଡେଙ୍ଗା ଖଜୁରି ଗଛ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି।

ଡେଙ୍ଗା : ଆମ୍‌ରେ ଗାଁଓ୍ୱେ ଡେଙ୍ଗଲା ସିନ୍‌ଦ ରୁକ୍‌ମାନ ଆହେ।

ଡେଙ୍ଗୁରା	:	ଡେଙ୍ଗୁରା ବାଡ଼ାଇ ସରକାରୀ ସୂଚନା ଦିଆଯାଏ।
ଡିଙ୍ଗାରା	:	ଡିଙ୍ଗାରା ପେଟୁନ୍ ସରକାରୀ ସୂଚନା ଦେ ଯାଏଦେ।
ଡେଣା	:	ପକ୍ଷୀର ଦୁଇଟି ଡେଣା ଥାଏ।
ପାକଟା	:	ଚେଡୟ ରେ ଦୁଇଠାନ୍ ପାଁକ୍ଟା ରହଏଦେ।
ଡୋରି	:	କାଠ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଡୋରି ଛିଣ୍ଡିଗଲା।
ଡୋରି	:	ଦାରୁ ବାନ୍ଧୁନ୍ ଡୋରି ଛିଡୁନ୍ ଗୋଲୋ।

'ଢ'

ଢିପ	:	ଆମ ଘର ଏକ ଢିପ ଉପରେ ରହିଛି।
ଢିପ୍	:	ଆମ୍ରେ ଘର ଗୋଟୋକ ଢିପ୍ ଉପ୍ରେଁ ଆହେ।
ଢୋଲ	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଢୋଲ ବଜାଇ ନାଚନ୍ତି।
ଢୋଲୋକ୍	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ଢୋଲୋକ୍ ବଜାଉନ୍ ନାଚତେ।
ଢଙ୍ଗ	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜ ଢଙ୍ଗରେ ଚଳନ୍ତି।
ଢଙ୍ଗ୍	:	ସବ୍‌ଲୋକ ଆପନ୍ ଆପନ୍ ଢଙ୍ଗେ ଚଲତେ।
ଢୋଲକି	:	ଢୋଲକି ବଜାଇ ଗୀତ ଗାଅ।
ଢୋଲକି	:	ଢୋଲକି ବଜାଉଁନ୍ ଗୀତ ଗାଓ୍ୱା।

'ତ'

ତରାଟି	:	ସେ ମୋତେ ଆଖି ତରାଟି ଚାହିଁଲା।
ଟେର୍ରାଉନ୍	:	ହୁନ୍ ମୋକେ ଟେର୍ରାଉନ୍ ଦେଖ୍‌ଲୋ।
ତଟକା	:	ତଟକା ଫଳ ଖାଅ।
ତୁରତେତେରେ	:	ତୁର୍‌ତେତେରେ ଫଲ୍ ଖାହା।
ତଳ	:	ଥାଳୀର ତଳ ଅଂଶ ଚଟକା ଅଟେ।
ଖାଲହେଁ	:	ଥାରି ରେ ଖଲ୍‌ହେଁ ବରାବର୍ ରହଏଦେ।
ତଳେ	:	ପିଲାଟି ଖେଳୁ ଖେଳୁ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା।
ଖାଲ୍‌ହେ	:	ବାବୁପିଲି ଖେଳତ୍ ଖେଳତ୍ ଖାହ୍ଲେ ପଡୁନ୍ ଗୋଲୋ।
ତଳୁ	:	ମାଟି ତଳୁ କୋଇଲା ବାହାରେ।
ଖାଲଲେ	:	ମାଟି ଖାଲ୍‌ଲେ କୋଏଁଲା ନିଙ୍ଗଏଦେ।
ତଡ଼ା	:	ଛୋଟ ପିଲାଟି ତଡ଼ାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି।
କଗରା	:	ଇଲ୍‌କି ବାବୁପିଲି କଗରାଏଁ ଠାଡ଼ ଆହେ।
ତମତମ	:	ସେ ରାଗରେ ତମତମ ହୋଇ ଚାଲିଗଲା।
ତରାଏକ	:	ହୁଁନ୍ ରିସ୍‌ସେଁ ତରାଏକ୍ ତରାଏକ୍ ହେହୁଁନ ପଏଲି।

ତରତର	:	ବାପା ତରତର ହୋଇ ଅଫିସ ଗଲେ।
ତରତରୁନ	:	ବାବା ତର୍‌ତରୁନ୍ ଅଫିସ୍ ଗୋଲୋ।
ତରଳ	:	ତରଳ ପଦାର୍ଥକୁ ଲିଟରରେ ମପାଯାଏ।
ପାନିଜାଏତ୍	:	ପନିହିଁଅର୍ ଜିନିଷକେ ଲିଟର୍‌ଏଁ ନାପ୍‌ତେ।
ତରୁ	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ବିଭିନ୍ନ ତରୁଲତା ଥାନ୍ତି।
ରୁକ	:	ବୁର୍ଣାଏଁ ବାନିବାନି ରେ୍ ରୁଖ୍‌ପେଁଡ଼ ରହିଦେ।
ତଣ୍ଟି	:	ତାଙ୍କ ତଣ୍ଟିରେ ଥରେ ମାଛ କଣ୍ଟା ଲାଗିଥିଲା।
ଟୋର୍‌ରି	:	ହୁନାରେ୍ ଟୋର୍‌ରି ଏଁ ଖେପକ୍ ମଛରୀ କାଁଟାଲାଗୁନ୍ ରହେଏଲୋ।
ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ	:	ପିତାମାତା ସନ୍ତାନର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ କରନ୍ତି।
ଯତନ୍	:	ବାପୁସ୍ ମାଇସ୍ ବେଟାବେଟି ରେ୍ ଯତନ୍ କର୍‌ତେ।
ତନ୍ତ	:	ତନ୍ତରେ ଲୁଗା ବୁଣାଯାଏ।
ରୁଆ	:	ରୁଆଲେ ଲୁଗ୍‌ରା ବୁନାଯାଏଦେ।
ତାଳ	:	ତାଳରୁ ଗୁଡ ତିଆରି ହୁଏ।
ତାଲ୍	:	ତାଲ୍‌ଲେ ଗୁର୍ ବନଏଦେ।
ତାଳଗଛ	:	ତାଳଗଛ ଖୁବ୍ ଡେଙ୍ଗା।
ତାଲରୁକ	:	ତାଲ୍ ରୁକ ଗୁବୟଡେଙ୍ଗ୍।
ତାଲିକା	:	ଭୋଟର ମାନଙ୍କର ନାମ ତାଲିକା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।
ନମ୍‌ବର୍	:	ଭୋଟଦେଓ୍ୱଇୟା ମାନ୍‌ରେ୍ ନାଓ ନମ୍‌ବର୍ (ଗନତି) ଲିଖା ନିଙ୍ଗଲୋ।
ତାଲା	:	ମାଁ ଘରେ ତାଲା ଦେଇ କାମକୁ ଯାଆନ୍ତି।
ତାରା	:	ଓୟା ଘରକେ ତାରା ଦେହୁଁନ୍ ବୁତା ଯାଇଦେ।
ତାଟକା	:	ପିଲାଟି ହାତୀ ଦେଖି ତାଟକା ହୋଇଗଲା।
ଆବାକ	:	ବାବୁପିଲା ହାଁଥି ଦେଖୁନ୍ ଆବାକ୍ ହେହୁନ୍ ଗୋଲୋ।
ତାରକା	:	ରାତିରେ ତାରକା ଦିଶେ କି ସୁନ୍ଦର।
ତାରା	:	ରାଏତେଁ ତାରା ବଡ଼ାସୁନ୍ଦର ଦିଶଏଦେ।
ତିଆରି	:	ଦରଜି ପୋଷାକ ତିଆରି କରନ୍ତି।
ବାନାତୋ	:	ଦରଜି ଲେଉତୋହାରା ବନାଇଦେ।
ତିନୋଟି	:	ନଡ଼ିଆରେ ତିନୋଟି ଆଖିଥାଏ।
ତିନ୍‌ଠାନ୍	:	ନରିଆଏଲଏଁ ତିନ୍‌ଠାନ୍ ଆଁଖ୍ ରହଇଦେ।
ତ୍ରିଭୁଜ	:	ତ୍ରିଭୁଜରେ ତିନୋଟି କୋଣ ଥାଏ।
ତିନଖୁଟିୟା	:	ତିନ ଖୁଟିୟାଏଁ ତିନ୍‌ଠାନ୍ କୋନଟି ରହଇଦେ।

ତିଳେ	:	ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ମୁଁ ତିଳେ ମାତ୍ର ଭୟକରେ ନାହିଁ।
ତିଲଏତକ୍	:	ସାଲ ପରକ୍ଷାକେ ମୁଁଇଁ ତିଲ୍ଏତକ୍ ଡରଏଁ ନାହିଁ।
ତିରଙ୍ଗା	:	ତିରଙ୍ଗା ଆମ ଜାତୀୟ ପତାକା ଅଟେ।
ତିନ୍ରଙ୍ଗା	:	ତିନରଙ୍ଗା ଝଣ୍ଡା ଆମରହେ ଜାତୀୟ ଝଣ୍ଡାହୁନ।
ତୀର	:	ଆଦିବାସୀ ମାନେ ତୀର ମାରି ଶୀକାର କରନ୍ତି।
କାଶ୍	:	ଆଦିବାସୀ ମାନ କାଣେଁ ମାଁସ ମାରତୋ।
ତୁରନ୍ତ	:	ଜ୍ୱରହେଲେ ତୁରନ୍ତ ଔଷଧ ଖାଅ।
ତୁର୍ତୟ	:	ଜର ହେଲେ ତୁରତଁୟ ଓଷାହା ଖାହା।
ତୁଷ୍ଟ	:	ସଇନିକର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ରାଜା ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ।
ରହଁସ୍	:	ସୈନାରହେ ଧିରଜ ଦେଖୁନ୍ ରାଜା ରହଁସ୍ ହେଲା।
ତୃତୀୟ	:	ରାଗିଣୀ ପରିବାରର ତୃତୀୟ କନ୍ୟା ଅଟେ।
ତିଷ୍ରା	:	ରାଗିଣୀ ମାଇପିଲା ଟୋ ତିଷ୍ରା ବେଟିସ୍ ହୁନ୍।
ତୁଚ୍ଛା	:	ସେ ତୁଚ୍ଛାରେ ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କରୁଛି।
ଛୁଛାଏଁ	:	ହୁନ୍ ଛୁଛାଏଁ ମୋକେ ଭରମ୍ କର୍ତାଛଏ।
ତୂରୀ	:	ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ତୂରୀ ବଜାଉଥିଲେ।
ମୋହରୀ	:	ଲଢ଼େଇ ସିତିକ୍ ମୋହରୀ ବଜାତେ।
ତେଲ	:	ଜଡ଼ା ମଞ୍ଜିରୁ ତେଲ ବାହାରେ।
ତେଲ	:	ଜାଡା ବିଚିଲେ ତେଲ ନିଙ୍ଗିଦେ।
ତେଣ୍ଡା	:	ତେଣ୍ଡାରେ ପାଣି ଉଠାଇ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ।
ଟେଣା	:	ଟେଣାଏଁ ପାନି ଘିଚୁନ୍ ପାନି ପେଲାତେ।
ତେନ୍ତୁଳି	:	ତେନ୍ତୁଳି ଖଟା ଲାଗେ।
ଆଁମ୍ଲି	:	ଆଁମ୍ଲି ଆଁବଟ୍ ଲାଗଏଦେ।
ତୋଟା	:	ଆମ ଗାଁ ପାଖରେ ଏକ ଆମ୍ବ ତୋଟା ଅଛି।
ଭରରି	:	ଆମରହେ ଗାଓ୍ୱଲେଘେଁ ଗୋଟକ୍ ଆମ୍ବା ଭର୍ରି ଆଛଏ।
ତୋତେ	:	ମୁଁ ତୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି।
ତୁକେ	:	ମୁଁଇ ତୁକେ ସାହା କରତିଁ।
ତୋଳିବା	:	ରୀନା ଓ ଲିନା ଶାଗ ତୋଳିବା ପାଇଁ ଗଲେ।
ଟୋଡ଼ତୋ	:	ରୀନା ଆଉ ଲିନା ଭାଜି ଟୋଡୁକେ ଗଲା।
ତୋରାଣୀ	:	ଗାଈକୁ କୁଣ୍ଡା ତୋରାଣୀ ଦିଅ।
ପସିୟା	:	ଗାୟକେ କୁଣ୍ଡାଏ ପସିୟ୍ୟା ଦାହାଏଁସ୍।

'ଥ'

ଥର	-	ମୁଁ ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଭାତ ଖାଏ।
ଖେପ୍	-	ମୁଁଇ ଦିନକେ ଦୁଇ ଖେପ୍ ଭାତ୍ ଖାଇନ୍ଦେ।
ଥରକେ	-	କୁକୁଡ଼ା ଥରକେ ଗୋଟିଏ ଅଣ୍ଡା ଦିଏ।
ଖେପକ	-	କୁକୁଡ଼ି ଖେପକେଁ ଗୋଟ୍କଯ଼ ଗାର୍ ପାଡଏଦେ।
ଥରଥର	-	ରୋଗୀ ଥର ଥର ହୋଇ ବସିଛି।
ଥର୍ଥରୁନ୍	-	ରୋଗି ଥର୍ଥରୁନ ବସୁନ୍ ଆହେ।
ଥରିବା	-	ଥରିବା ମେଲେରିଆ ରୋଗର ଲକ୍ଷଣ।
ଥର୍ଥର୍ତୋହା	-	ଥର୍ଥରାଏଲେ ମେଲେର୍ୟା ଜର ହେଉଁକେ ସକଏ।
ଥଟ୍ଟାମଜା	-	ଥଟ୍ଟା ମଜାରେ କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ।
ଠଟ୍ଠା	-	ଠଟ୍ଠା ମଁଜାଏଁ ଏକ ଘଡିକ ଖୁସି ମିଳଏ ଦେ।
ଥଟ୍ଟାମଜା	-	ଥଟ୍ଟା ମଜାରେ କ୍ଷଣିକ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ।
ଠଟ୍ଠା	-	ଠଟ୍ଠା ମଁଜାଏଁ ଏକ ଘଡିକ ଖୁସି ମିଳଏ ଦେ।
ଥଣ୍ଟ	-	ଶୁଆର ଥଣ୍ଟ ବଙ୍କା ଥାଏ।
ଟୋଁଡ଼୍	-	ଶୁଆଁର୍ଚେ ଟୋଁଡ଼୍ ଟେଢ଼ଗା ରହଏଦେ।
ଥଣ୍ଡା	-	ଖରା ଦିନରେ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ପିଇବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ।
ଠଣ୍ଡା	-	ଖାମଦିନ୍ ଠଣ୍ଡା ପାନି ପିଉଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଁଦେ।
ଥାନ	-	ଏହି ଥାନାରେ ମୋର ଭାଇ ସିହୀଦ ହୋଇଥିଲେ।
ଥାନା	-	ଯୋ ଥାନାଏଁ ମାଚ୍ ଭାଇସ୍ ଜୀଉ ଦେହୁଁ ରହଏଲୋ।
ଥାନା	-	ଅନ୍ୟାୟ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ଥାନା ରହିଛି।
ଥାନା	-	ଅନ୍ୟାୟ ଦୁର କରତୋ ସିତିକ୍ ଥାନା ରହଏଦେ।
ଥାଳି	-	ମୁଁ ମୋ ଖାଇବା ଥାଳି ସଫା କରେ।
ଥାରି	-	ମୁଁଇ ମାର୍ଚେ ଖାତୋ ଥାରିକେ ସାଫ୍ କରଏଁଦେ।
ଥୋଇ	-	ଟେବୁଲ ଉପରେ ମୁଁ ଘଣ୍ଟାଟି ଥୋଇଥିଲି।
ଥେଓ୍ୱଥେ	-	ଟେବୁଲ ଉପ୍ରେଁ ମୁଇଁ ଘଡିକେ ଥେଉନ୍ ଦେନି।

'ଦ'

ଦୟା	-	ଅସହାୟ ଲୋକକୁ ଦୟା କର।
ଦୟା	-	ଗରୀବ ଲୋଗ୍କେ ଦୟା କରା।
ଦରବ	-	ଆମ ରାଜ୍ୟ ଧନ ଦରବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।
ଡିଜ୍	-	ଆମର୍ଚେ ରାଏଜ୍ ଧନ୍ ଦୌଲତ୍ ଡିଜେଁ ଭରୁନ୍ ଆହେ।
ଦରିଆ	-	ଲୋକେ ଜାହାଜରେ ଦରିଆ ପାରି ହୁଅନ୍ତି।

ସମଧୁର	-	ଲୋଗ୍ ଜାହାଜ୍‌ଏଁ ସମ୍‌ଧୁର୍ ପାର୍ ହେତେ।
ଦଉଲତ	-	ରାଜାଙ୍କର ଅନେ ଦଉଲତ ଥାଏ।
ଦଉଲତ୍	-	ରାଜା ଠେ ଖୁବୟ ଦଉଲତ୍ ଆହେ।
ଦଣ୍ଡ	-	ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ଦଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ।
ଡ଼ାଣ୍	-	ଇସ୍କୁଲ ଡ଼ାଁଣ ମୁକ୍ତ ଜାଗା ହୁନ।
ଦଧିନଉତି	-	ମନ୍ଦିର ଚୁଡ଼ାରେ ଦଧି ନଉତି ବସାଯାଏ।
ମୁଁଡ଼୍	-	ମନ୍ଦିରଠେ ଉପରେଁ ମୁଡ଼ ବସାଓ୍ୱା ଜାଏଦେ।
ଦମନ	-	ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକ ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ଦମନ କରି ରଖିଥିଲେ।
ଦବେଡ଼୍	-	ବିଟ୍ରିଶ ଶାସନ କରଏଆ ଭାରତିଆ ମାନ୍‌କେ ଦବେଡ଼୍ ଦେହୁନ୍ ଥେଓ୍ୱତ୍ ରହଏଲୋ।
ଦଳ	-	ହାତୀ ଦଳ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାରେ ପଶୁଛନ୍ତି।
ଗୋହଡ଼ା	-	ହାଁଥୀ ଗୋହଡ଼ା ଗାଁଓ୍ୱେ ନିଗୁନ୍ ଯାତା ହେତ।
ଦରକାରୀ	-	ଦାଆ ଏକ ଦରକାରୀ ବସ୍ତୁ।
ଦରକାରୀ	-	ହସିଆ ଗୋଟୋକ ଦରକାରୀ ଜୀନିଷ ହୁନ।
ଦଳେ	-	ଦଳେ ଲୋକ ଭୋଟ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି।
ଗୋହଡ଼ାଏକ	-	ଗୋହଡ଼ାଏକ୍ ଲୋଗ ଭୋଟ ପ୍ରର୍‌ଚର କରତ୍‌ାଛଏତ୍।
ଏକଦଳ	-	ଏକ ଦଲ୍ ଲୋଗ ଭୋଟ ପ୍ରଚ୍ଚର କରତା ହେତ୍।
ଦଉଡ଼	-	ଦଉଡ଼ ଖେଳରେ ରିମି ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା।
ଧାଁଓତୋ	-	ଧାଁଓତୋ ଖେଲେଁ ରିମି ପହିଲି ହେଲି।
ଦଉଡ଼ିଦଉଡ଼ି	-	ମୁଁ ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଆମ୍ବ ଗୋଟାଇଲି।
ଧାଓ୍ୱାଁ	-	ମୁଁଇ ଧାଉଁତ୍ ଧାଓ୍ୱଁତ୍ ଆଁମ୍‌ବା ଏଁଟୁକେ ଗନି।
ଦଖଲ	-	ଏହି ଜମି ଆମ ଦଖଲରେ ରହିଛି।
ଦଖଲ	-	ୟୋ ଜମିନ୍ ଆମଠେ ଦଖଲେଁ ଆଛଏ।
ଦଣ୍ଡବିଧାନ	-	ଦୋଷୀକୁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରାଯାଏ।
ଡ଼ାଣ୍	:	କଷୁରଦାର କେ ଡ଼ାଣ କରାଏ ଯାଏଦେ।
ଦର୍ଶନୀୟ	-	ଚିଲିକା ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଟେ।
ଦେଖତୋଲାଏକ୍	-	ଚିଲିକା ଗୋଟୋକ ଦେଖତୋ ଲାଏକ୍ ଜାଗା ହୁନ୍।
ଦର୍ପଣ	-	ମୁଁ ନିତି ଦର୍ପଣ ଦେଖି ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡାଏ।
ଦର୍‌ପନ	-	ମୁଁଇ ରୋଜ୍‌ଦିନ୍ ଦର୍‌ପନ୍ ଦେଖୁନ୍ ମୁଣ୍ କୋରଏଁଦେ।
ଦଳ	-	ଗାଁ ପୋଖରୀ ଦଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି।
କାଇ	-	ଗାଁଓ୍ୱ ଠେ ତରଇ କାଇ / କରଏଁ ଭରୁନ୍ ଆଛଏ।

ଦକ୍ଷିଣ	-	ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ମଳୟ ପବନ ବହେ।
ରକ୍ସାହୁ	-	ରକ୍ସାହୁଲେ କଓ୍ୱଁର ଧୂକା ଧୂକ୍ତାହେ।
ଦରକାର	-	ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକଙ୍କୁ ଭତ୍ତା ଦରକାର।
ଦରକାର	-	ବୁଢାସିଆନ ମାନକେ ଭତ୍ତା ଦରକାର ହୁନ୍।
ଦମ୍ଭିଲା	-	ମୋ ସାଙ୍ଗର ଦମ୍ଭିଲା ମନ ଅଛି।
ଦମ୍	-	ମାରେ ସଂଘ୍ୱାରୀରେ ମନେ ଦମ୍ ଆଛଏ।
ଦରଜି	-	ମୋ ଭାଇ ଜଣେ ଦରଜି ଅଟନ୍ତି।
ଦରଜି	-	ମାଚ୍ ଭାଇସ୍ ଜନାଏକ ଦରଜୀ ହୁନ୍।
ଦସ୍ତା	-	ଦସ୍ତା ଏକ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବସ୍ତୁ ଅଟେ।
ଦସ୍ତା	-	ଦସ୍ତା ଗୋଟକ୍ ଦରକାରି ଜିନିଷ ହୁନ୍।
ଦପ୍ତର	-	ମୁଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦପ୍ତରରେ ଗୁହାରି କଲି।
ଦପ୍ତର	-	ମୁଁଇଁ ଜିଲ୍ଲାପାଳନ କରେୟାରେ ଦପ୍ତରେଁ ଅରଜି କଏରନିଁ।
ଦଶ	-	ମାମୁଁ ମୋତେ ଦଶଟଙ୍କା ଦେଲେ।
ଦଶ	-	ମାମା ମୋକେ ଦଶ ରୁପ୍ୟା ଦେଲା।
ଦଶନ	-	ପନ୍ଦରରେ ଏକ ଦଶବ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି।
ଦଶ	-	ପନ୍ଦରାଏଁ ଏକ୍ ଦଶରେ ଜାଗାଏଁ ରହଏଦେ।
ଦଶମ	-	ରୀତା ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ।
ଦଶମି	-	ରୀତା ଦଶମି କିଲାସ ପଢଏଦେ।
ଦର୍ଶନ	-	ମୋ ଜେଜେଙ୍କର ଟିକିଏ ଦର୍ଶନ ତୃଟୀ ରହିଛି।
ଦେଖତୋ	-	ମାଚୋ ଦାଦାଚୋ ଇଲିକ ଦେଖ୍ତୋ କମ୍ ଆହେ।
ଦଉଡ଼ିବା	-	ଦଉଡ଼ିବା ଏକ ଭଲ ବ୍ୟାୟାମ ଅଟେ।
ଧାଓ୍ୱତୋ	-	ଧାଓ୍ୱତୋହାରା ଗୋଟୋକ ବନକ ବିୟାମ୍ ହୁଁନ୍।
ଦାଆ	-	ଦାଆରେ ଧାନ କଟାଯାଏ।
ହସିୟା	-	ହଁସିୟାଏଁ ଧାନ ଲୁଇଁ ହେଇଦେ।
ଦାନ୍ତ	-	ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଦାନ୍ତ ଘଷିବା ଭଲ।
ଦାଆଁତ	-	ସବ୍‌ଦିନ ବିହିନ୍ୟାଏଁ ଦାଆଁତ୍‌କେ ଦାଥୁନ୍ କରତୋ ହାରା ବନକ୍‌ହୁଁ।
ଦାଣ୍ଡ	-	ଆମ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ଖୁବ୍ ଓସାରିଆ ଅଟେ।
ଖୋଏର୍	-	ଆମରେ ଗାଁଓରେ ଖୋଏର ଋକର ଆହେ।
ଦାନା	-	କୁକୁଡ଼ାଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦାନା ଦେଇ ପାଳନ କର।
ଦାନା	-	କୁଲଡ଼ା / କୁଲଡି କେ ବନକ୍ ଦାନା / ଚାରା ଦେହୁନ୍ ପୋଷା ।

ଦାର୍ଶନିକ	-	ଦାର୍ଶନିକ ମାନେ ଜୀବନର ପଥ ଦେଖାନ୍ତି।
ମନ୍‌ଜାନ୍‌ତୋ	-	ମନ୍‌ଜାନ୍‌ତୋ ମାନେ ଜିଉଛେବାଟ୍ ଦେଖାତେ।
ଦାଉ	-	ପରିବେଶ ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ ଦାଉ ସାଧୁଛି।
ବଏରୀ	-	ପରିବେଶ ଆଏଜ୍ ମାନୁଷ ଉପରେ ବଏରୀ ବନତ ଆହେ।
ଦାୟୀତ୍ୱ	-	ବାପାଙ୍କ ପରେ ଘରର ଦାୟୀତ୍ୱ ମୋ ଉପରେ ପଡ଼ିଛି।
ସଭାଳତୋହା	-	ବାବାଛେ ପାଛେ ଘର ସଭାଳତୋହାର ମାଚୋ ଉପରେ ପଏଡ଼ଲୋ।
ଦିଆସିଲି	-	ନରମ କାଠରେ ଦିଆସିଲି ଖୋଲ ତିଆରି ହୁଏ।
ଡବି	-	ଫୁଲକାଠ୍‌ଏଁ ଡବି ବନଏଦେ।
ଦି ପହର	-	ଦି ପହର ବେଳେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଦିଆଯାଏ।
ପାହର୍‌କ	-	ପାହରକ୍ ଛେବେରା ମଝିଁନ ଛେ ଖାନା ଦିଆଯାଏଦେ।
ଦିଗ	-	ବିପଦ ଘଟିଲେ ଚାରି ଦିଗ ଅନ୍ଧାର ଦେଖାଯାଏ।
ଦିଗ୍	-	ବିପ୍‌ତି ହେଲେ ଚ୍ଚଏର୍ ଦିଗ୍ ଆନ୍ଧାର୍ ଦିସଏଦେ।
ଦିଗଦର୍ଶନ	-	ଗୁରୁଜନ ମାନେ ଆମକୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦିଅନ୍ତି।
ବନକବାଟ	-	ଗୁରୁଜୀମାନ ଆମ୍‌କେ ବନକ୍‌ବାଟ୍ ଦେଖାତେ।
ଦିବସ	-	ଦିବସରେ ଲୋକେ କାମ କରନ୍ତି।
ଦିନ୍	-	ଦିନଏଁ ଲୋଗ୍‌ବୁତା କର୍‌ତେ।
ଦ୍ୱିତୀୟ	-	ଏହା ରବିର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚେଷ୍ଟା ଥିଲା।
ଦୁଇକ୍ଷେପ୍	-	ୟାହା ରବିଛେ ଦୁଇଖେପ୍ କୋସିସ୍ ରହେଲୋ।
ଦୀପ	-	ଗରୀବ ଲୋକେ ରାତିରେ ଘରେ ଦୀପ ଜାଳନ୍ତି।
ଦୀପ	-	ଗରୀବ୍ ଲୋଗ ରାଏଁତେ କୁଡିଆଏଁ ଦୀପ୍ ଜଲାତେ।
ଦୀପାବଳି	-	ଦୀପାବଳି ଅମାବାସ୍ୟାରେ ବାଣ ଫୁଟାଯାଏ।
ଦେଓ୍ୱାରୀ	-	ଦେଓ୍ୱାରୀ ଅମାଉଁସ ଦିନ୍ ଫଟେକା ଫୁଟାଇଁ ହଏଦେ।
ଦ୍ୱୀପ	-	ହ୍ୱିଲରୁ ଦ୍ୱୀପରୁ ରକେଟ ପ୍ରେରଣା କରାଯାଏ।
ଦ୍ୱିପ୍	-	ହ୍ୱିଲରୁ ଦ୍ୱିପ୍ ରକେଟ ପଠାୟଏ ଜାଏଦେ।
ଦୁଇଫାଳ	-	ନଡ଼ିଆ ଭାଙ୍ଗିଲେ ଦୁଇ ଫାଳ ହୋଇଯାଏ।
ଦୁଇଖାପେର	-	ନରିୟାଲ୍ ଫୁଟାଇଲେ ଦୁଇଖାପେର୍ ହେଉନ୍ ଜଇଦେ।
ଦୁଧ	-	ଗାଈ ଦୁଧ ଶିଶୁ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପକାରୀ।
ଗୋରସ	-	ଗାୟ ଗୋରସ୍ ବେଟା ବେଟି ସେତିକ୍ ବନକ୍‌ହୁନ୍।
ଦୁସ୍ଥ	-	ଦୁସ୍ଥ ଲୋକକୁ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳେ।
ନିରୋଗି	-	ନିରୋଗି ଲୋଗ୍‌କେ ସରକାରି ସାହା ମିଲଇଦେ।

ଦୁହେଁ	:	ଆମେ ଦୁହେଁ ହାଟକୁ ଯାଇଥିଲୁ।
ଦୁଇଝାନ୍	:	ଆମ୍ହିଁ ଦୁଇଝାନ୍ ହାଟ୍‌କେ ଯାହୁଁନ୍ ରହିଁନୁ।
ଦୁଃଖ	:	ଆତ୍ମୀୟଙ୍କୁ ହରାଇଲେ ଭାରି ଦୁଃଖଲାଗେ।
ଦୁଃଖ	:	ନିଜ୍‌ଗି ଲୋଗ୍ ସଏର୍‌ଲେ ବଡାୟ ଦୁଃଖ୍ ଲାଗଏଦେ।
ଦୁଃଖିରଙ୍କୀ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଦୁଃଖିରଙ୍କୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ନୁହେଁ।
ଗରିବଦୁଃଖି	:	ଆମରେ୍ ଦେଶେଁ ଗରିବ୍‌ଦୁଃଖି ରେ୍ ଗନ୍‌ତୀ କମ୍ ନିହଏଁ।
ଦୁଃସାହସ	:	ଶୀକାରିର ଦୁଃସାହସ ଥାଏ।
ସାହାଁସ୍	:	ଶିକାରିରେ୍ ସାହାଁସ ରହଏଦେ।
ଦୃଷ୍ଟି	:	ପିଲାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରତି ପିତାମାତା ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତୁ।
ନଜାର୍	:	ବେଟାବେଟି ରେ୍ ପଢ଼୍‌ତୋ ସେତିର୍ ନଜାର୍ ଦାହାଏସ୍।
ଦୂରରେ	:	ଦୂରରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରି ହେବ।
ଧୁରିୟ୍ୟା	:	ଧୁରିୟ୍ୟାଏଁ ରହୁଁନ୍ ବି ସାହା କରିଁହଏଦେ।
ଦୁଷ୍ଟ	:	ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ଦିନେ ବିନିଷ୍ଟ ହେବେ।
ବିଦୁର	:	ବିଦୁର ମାନ ଦିନାଏଁକ ଖତମ୍ ହେତା।
ଦୂଷିତ	:	ଦୂଷିତ ଜଳ ପାନ କଲେ ରୋଗ ହୁଏ।
କେଚ୍‌କେଚା	:	କେଚ୍‌କେଚଡ଼ା ପାନି ପିଲେ ରୋଗୀ ହଏଁଦେ।
ଦୃଶ୍ୟ	:	କରୁଣ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ ହୃଦୟକୁ ବାଧେ।
ଦିସ୍‌ଲେ	:	କର୍ ଲାଇ ଦିସ୍‌ଲେ ମନ୍‌କେ ବାଧେଇଦେ।
ଦେଖାଦେଖି	:	ପରିବାର ଟିକିଏ ଦେଖାଦେଖି କରି ବାପା ଫେରିଯାନ୍ତି।
ଦେଖାଦେଖି	:	ପରିବାର୍‌କେ ଇତିକ୍ ଦେଖାଦେଖି କରୁନ୍ ବାବା ଫିରୁନ୍ ଯାଏଦେ।
ଦେଶ	:	ଆମ ଭାରତ ଏକ ବୃହତ ଦେଶ ଅଟେ।
ଦେଶ୍	:	ଆମରେ୍ ଭାରତ୍ ଗୋଟୋକ ବଡ଼୍‌କା ଦେଶ୍ ହୁଁନ୍।
ଛୁଏଁ	:	ସମୁଦ୍ର ଆମ ଜନ୍ମଭୂମିର ପାଦ ଛୁଏଁ।
ଛିୱଏଦେ	:	ସମ୍‌ଦୁର୍ ଆମ୍‌ରେ୍ ଜନମ୍ ମାଟିରେ୍ ଗୋଡ଼୍‌କେ ଛିୱଏଦେ।
ଦେଖିବା	:	ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିବାଦ୍ୱାରା ଆଖି ଖରାପ୍ ହୁଏ।
ଦେଖତୋ	:	ଦିନକେ ଦେଖାଏଁ ଆଖି ଖରାପ୍ ହେଏଦେ।
ଦେହ	:	ମୋ ଦେହ ଆଜି ଟିକିଏ ଭଲ ନାହିଁ।
ଗାଗଡ୍	:	ମାରେ୍ ଗାଗଡ୍ ଆଏଜ୍ ଇଲିକ୍ ବନକ୍ ନିହାଏଁ।
ଦେବଦାରୁ	:	ଦେବଦାରୁ ଗଛର କାଠରେ ଦିଆସିଲି ତିଆରି ହୁଏ।
ଦେଓଦାରୁ	:	ଦେଓଦାରୁ ରୁକରେ୍ ଦାରୁଏଁ ଡବିଖାଡି ବନିଦେ।

ଦେଖି	:	ହଠାତ୍ ବାଘ ଦେଖି ମୁଁ ଡରିଗଲି।
ଦେଖ୍	:	ହଠାଏକ୍ ବାଗ୍‌କେ ଦେଖୁନ୍ ମୁଁଇ ଡରୁନ୍‌ଗନି।
ଦେବୀ	:	କାଳିଜାଇ ପାହାଡ଼ରେ ଦେବୀ ମନ୍ଦିର ଅଛି।
ଦେବୀ	:	କାଳିଜାଇ ଡୋଙ୍ଗ୍‌ରେ ଦେବୀ ମନ୍ଦୀର୍ ଆହେ।
ଦୋକାନ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଔଷଧ ଦୋକାନଟିଏ ନାହିଁ।
ଦୁକାନ୍	:	ଆମରେ୍ ଗାଓ୍ବେଁ ଓଷାହା ଦୁକାନ୍ ନିହାଏଁ।
ଦୋଳି	:	ଝିଅମାନେ ଦୋଳି ଖେଳି ଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତି।
ଝୁଲନା	:	ନୋନୀମାନ୍ ଝୁଲ୍‌ନା ଝୁଲୁନ୍ ଖୁସି ଲାହାତେ।
ଦୈର୍ଘ୍ୟ	:	ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୨୫ କିମି।
ଲାମ୍	:	ହିରାକୁଦ୍ ବାନ୍ଧରେ୍ ଲାମ୍ ୨୫ କିମି ହେତୋ।
ଦୌଡ଼ିବା	:	ଶିକ୍ଷକ ପିଲାଙ୍କୁ ଦୌଡ଼ିବା ପାଇଁ କହିଲେ।
ଧାଓ୍ବତୋ	:	ଗୁରୁଜୀ ବେଟାବେଟୀ ମାନ୍‌କେ ଧାଉଁକେ ବଏଁଲା।
ଦ୍ୱନ୍ଦ	:	ଲୋକଟିର କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡ଼ିଲି।
ଧନ୍ଦାଏ	:	ଲୋଗରେ୍ ଗୋଏଁଠ୍ କେ ଶୁନୁନ୍ ମୁଁଇ ଧନ୍ଦାଏଁ ପଏଁଡନି।
ଦ୍ୱାର	:	ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ବାଟ	:	ମନ୍ଦିରରେ୍ ବାଟ୍ ସବ୍‌ଏଁ ସେତିକ୍ ଖୋଲା ରହତୋହାର୍ ହୁଁ।

'ଧ'

ଧଳା	:	ଟଗର ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ଧଳା।
ପନ୍‌ଡ୍ରା	:	ଟଗର ଫୁଲ୍‌ରେ୍ ରଂଗ୍ ପନଡ୍ରା।
ଧମନୀ	:	ଧମନୀରେ ପରିଷ୍କୃତ ରକ୍ତ ଯାଏ।
ନାଡ଼ି	:	ନାଡ଼ିଏଁ ଭରପୁର୍ ରକତ୍ ରହିଏଦେ।
ଧନୁଶର	:	ଶବର ମାନେ ଧନୁଶର ଧରି ଯାଆ ଆସ କରନ୍ତି।
ଧନୁକାଡ	:	ଶବରମାନ୍ ଧନୁକାର ଧରୁନ୍ ଆନାଯାନା କରତେ।
ଧଇଁସଇଁ	:	ଲୋକଟି ଧଇଁସଇଁ ହୋଇ ଘରେ ପହଁଞ୍ଚିଲା।
ଧାଏଁସାଏଁ	:	ଲୋଗ ଜନାଏଁକ୍ ଧାଏଁସାଏଁ ହେହୁଁନ୍ ଘରକେ ପହଏଁଚ୍‌ଲୋ।
ଧରିବା	:	ମାଛ ଧରିବା କେଉଟ ମାନଙ୍କର ବୃତ୍ତି ଅଟେ।
ଧାର୍‌ତୋହା	:	ମଛ୍‌ରୀ ଧର୍‌ତୋହାରା କେଉଁଟା ମାନରେ୍ ବୁତାହୁଁନ୍।
ଧରାଧରି	:	ପିଲାଏ ଧରାଧରି ହୋଇ ଖେଳନ୍ତି।
ଧରାଧରି	:	ବାବୁମାନ୍ ଧରାଧରି ହେହୁଁନ୍ ଖେଲ୍‌ତେ।
ଧନ୍ଦା	:	ସ୍କୁଲମାନଙ୍କର ଧନ୍ଦା ମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଚିତ୍।
ଧନ୍ଦା	:	ଇସ୍‌କୁଲ୍ ମାନ୍‌ରେ୍ ଧନ୍ଦା ପାନି ଶିଖାତୋ ହାରା ହୁନ୍।

ଧନ୍ୟ	:	ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଉଥିବା ଲୋକ ଧନ୍ୟ।
ଧଏନ୍	:	ଦେଶ ସେତିର୍ ଜିଉ ଦେତ୍ ରହତୋ ଲୋଗ ଧଏନ୍।
ଧନୀ	:	ଧନୀମାନେ ଗରୀବଙ୍କ କଥା ବୁଝିବା ଉଚିତ।
ଧନୀ	:	ଧନୀମାନ୍ ଗରୀବ୍‌ର୍କେ ଗୋଏଁଠ୍ ବୁଝ୍‌ନା ଋହିଁ।
ଧାର	:	ଗାଁର ଲୋକେ ଧାର ଉଧାର କରି ଚଳନ୍ତି।
ଉଧାର୍	:	ଗାଓଁ ର୍କେ ଲୋଗ ଉଧାରବାଡି କରୁନ୍ ଚଲ୍‌ତେ।
ଧାନ	:	ବାସୁମତି ଧାନ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ।
ଧାନ	:	ବାସମତୀ ଧାନ୍ କମଇ ଗୋଟକ ଲାଭ୍‌କାରି କ୍ଷେତି କାମ୍।
ଧିର	:	ଧିର ପାଣି ପଥର କାଟେ।
ଧିରେ	:	ଧିର୍ ପାନି ପୋଖ୍‌ନା କେ ଫଟାଏଦେ।
ଧୂଆଁ	:	ନିମ୍ବ ପତ୍ର ଧିଆଁ ମଶା ଘଉଡ଼ାଏ।
କୁହଲା	:	ଲିମ୍ ପାନ୍ କୁହୁଲା ମଛା ଖେଧଏଁତେ।
ଧୂଆଁଳିଆ	:	ଖରାଦିନେ ଆକାଶ ଧୂଆଁଳିଆ ଦେଖାଯାଏ।
ଅଲଧୁଆଁ	:	ଘାମ୍ ଦିନେ ବାଦର୍ ଅଲଧୁଆଁ ଦିସ୍‌ଏଦେ।
ଧୂପ	:	ପୂଜକ ଧୂପ ଦେଇ ପୂଜା କରନ୍ତି।
ଧୂପ୍	:	ପୂଝାରୀ ଧୂପ ଦେହୁଁନ ପୂଜା କରଏଦେ।
ଧୁଏ	:	ସକାଳେ ଉଠି ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ମୁହଁ ଧୁଏ।
ଧୋଏଁନ୍	:	ବିହାନେ ଉଠ୍‌ନ ମୁଁଇ ପହେଲି ମୁଁହୁଁ ଧୋଏନ୍‌ଦେ।
ଧୂଳି	:	ମାଟି ରାସ୍ତାରେ ଖୁବ୍ ଧୂଳି ଉଡ଼େ।
ଧୁର୍‌ରା	:	ମାଟି ସଡ଼କେଁ ଖୁବୟ୍ ଧୁର୍‌ରା ଉଡଏଦେ।
ଧୂଳିଝାଡ଼ି	:	ପିଲାଟି ଧୂଳିଝାଡ଼ି ଉଠି ପଡ଼ିଲା।
ଧୂର୍‌ରା ଝନ୍‌ଝାନେ	:	ବାବୁଗୋଟକ୍ ଧୁର୍‌ରା ଝନ୍‌ଝାଡୁନ୍ ଉଠ୍‌ଲୋ।
ଧ୍ୱଂସ	:	ପରମାଣୁ ବୋମା କ୍ଷଣିକ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ଧ୍ୱଂସ କରେ।
ଇଜଡ଼ାତୋ	:	ପରମାଣୁ ବୋମ୍ ଦେଖାଦେଖି ସଭଏକେ ଇଜଡ଼ାଉନ୍ ଦେଇଦେ।

'ନ'

ନଈ	:	ମୁଁ ଆମ ନଈରେ ପହଁରା ଶିଖିଛି।
ନଏନ୍ଦ୍	:	ମୁଁଇ ଆମର୍କେ ଗାଓଁ ନଏନ୍ଦେ ତଁଉରୁକେ ଶିଖ୍‌ନି।
ନଈବନ୍ଧ	:	ନଈବଢ଼ି ବେଳେ ନଈବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ।
ବାନ୍ଧ୍	:	ନଏନ୍ଦେ ପୁର୍ ଏଇଦ୍ ଘଡିକ୍ ବାନ୍ଧ୍ ଟୁଟୁନ୍ ଯାଇଦେ।
ନଈବଢ଼ି	:	ନଈବଢ଼ି ଆମ ରାଜ୍ୟର ଏକ ବଡ଼ ବିପତ୍ତି।
ପୁର୍	:	ନଏନ୍ଦେ ପୁର୍‌ଏତୋହାରା ଆମର୍କେ ରାଏଜ୍‌ର୍କେ ଗୋଟକ୍ ବଡ଼େ ବିପ୍‌ତି ହୁନ୍।

ନଦୀ	:	ମହାନଦୀ ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ନଦୀ ।
ନଏଦ୍	:	ମାହାନଏଦ୍ ଓଡିଶାରେ ବଡ଼କା ନଏଦ୍‌ହୁନ୍ ।
ନକ୍‌ସା	:	ଇଜିନିୟର ଆସି ବିଦ୍ୟାଳୟର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।
ନକ୍ସା	:	ଇଂଜିନିୟର ଏହୁଁନ୍ ଇସ୍କୁଲରେ ନକ୍‌ସା ଦେଖାଉଁନ୍ ଦେଲା ।
ନଜର	:	ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରତି ପିଲା ଉପରେ ନଜର ରଖନ୍ତି ।
ନଜର୍	:	ଗୁରୁଜୀ ସବ ବେଟାବେଟି ରେ ଉପ୍‌ରେ ନଜର୍ ପୋକାଓ୍ୱଏଁଦେ ।
ନଟୁ	:	ପିଲାମାନେ ନଟୁ ଖେଳ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।
ବାଟି / ଭଉଁରା	:	ବେଟାବେଟି ବାଟି / ଭଉଁରା ଖେଲୁକେ ରହିଁସ୍ ହେତେ ।
ନଡ଼ିଆ	:	ନଡ଼ିଆ କତାରେ ଦଉଡ଼ି ତିଆରି ହୁଏ ।
ନରିୟ୍ୟାଲ୍	:	ନରିୟ୍ୟାଲ୍ ବୁଇଜ୍ଁ ଏଁ ଡୋରୀ ବନିଦେ ।
ନବମ	:	ଦୌଡ଼ ଖେଳରେ ରିତା ନବସ୍ଥାନରେ ରହିଲା ।
ନଓ	:	ଧାଓ୍ୱାତା ଖେଳେ ରିତା ନଓ୍ୱ ନମର୍ ହେଲି ।
ନଳ	:	ନଳକୂପ ପାଣି ପିଇବା ନିରାପଦ ।
ନଲ	:	ନଲଚୁଆଁରେ ପାନି ପିତୋଏଁ ଡ଼ରନିହାଏ ।
ନଷ୍ଟ	:	ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଦି ନଷ୍ଟ କରନାହିଁ ।
ଖଏତ୍	:	ଖାଏଦ୍ ଚିଜ୍‌କେ ଖଏତ୍ କରାନାହିଁ ।
ନାଲି	:	ସନ୍ଧ୍ୟା ସୂର୍ଯ୍ୟ ନାଲି ଦେଖାଯାଏ ।
ଲାଲ୍	:	ସାଞ୍ଜକେ ଦିନ ଲାଲି ଦେଖାଦଏଁଦେ ।
ନାଳ	:	ନାଳରେ ପାଣି ଦୂରକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ ।
ନାଲ୍	:	ନାଲ୍‌ଲେ ଧୁର୍‌କେ ପାନି ନେତେ ।
ନାତୁଣୀ	:	ମୋର ଗୋଟିଏ ନାତୁଣୀ ଅଛି ।
ନତ୍‌ନୀସ୍	:	ମାରେ ଗୋଟୋକ୍ ନତ୍‌ନୀସ୍ ଆହେ ।
ନାଶ	:	ଦୁଷ୍ଟର ସର୍ବନାଶ ହୋଇଯାଏ ।
ନାଶ୍	:	ବିଦୁର୍ ରେ ସର୍ବନାଶ୍ ହେଇଦେ ।
ନାମ	:	ବହୁମୂଲ୍ୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାମ ଭଲ ।
ନାଓ	:	ବଢ଼େ ମୁଲବାନ୍ ସୋନ୍‌ଲେ ନାମ୍ କମାତୋ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ନାରଖାର	:	ଅବାଧ୍ୟ ପୁତ୍ର ସମ୍ପତ୍ତି ନାରଖାର କରେ ।
ସତ୍ୟାନାସ	:	ଅମନ୍ୟା ପିଲା ଧନ୍ ଦଉଲତ୍ ସତ୍ୟାନାସ କରେଇଦେ ।
ନାରିକେଳ	:	କେରଳ ରାଜ୍ୟରେ ବହୁତ ନାରିକେଳ ଗଛ ଅଛି ।
ନାରିଆଏଲ୍	:	କେରଳ ରାଏଜେଁ ଖୁବଏଁ ନଁରିଆଏଲ୍ ରୁଖ୍ ଆଛଏଁ ।

ନାତି	:	ରିବିବାବୁଙ୍କ ନାତି ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ।
ନାତୀସ୍	:	ରବିବାବୁର୍ହେ ନାତୀସ୍ ଛୟ୍ କିଲାସ୍ ସୋଏଁ ପଢଏଦେ।
ନା	:	ଧୂମ୍ର ପାନକୁ ନା କହ।
ନାହିଁ	:	କୁହୁଲା ପିତୋ ହାରାକେ ନାହିବଲା।
ନାଚିନାଚି	:	ଲହଡ଼ି ନାଚି ନାଚି କୂଳରେ ପିଟି ହୁଏ।
ନାଚାନାଚା	:	ଲହଡ଼ି ନାଚାନାଚା ଖଏଁଡେ ପେଟିଁ ହଏଦେ।
ନାଗ୍ରିକ୍	:	ଆମେ ଭାରତର ନାଗରିକ ଅଟୁ।
ନାଗରିକ	:	ଆମ୍ହି ଭାରତର୍ହେ ନାଗ୍ରିକ୍ ହୁଁନ୍।
ନାନା	:	ସେ ମୋତେ ନାନା କଟୁ କଥା କହିଲା।
ନସହାଏଁଲୋ	:	ହୁଁନ୍ ମୋକେ ନସୁଁହାଏଲୋ ଗୋଏଟ୍ ଗୋଠ୍ୟାଏଁଲୋ।
ନାକ	:	ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ନାକ ଫାଟି ପଡୁଛି।
ନାଏସ୍	:	ଗଏନ୍ଧେ ନାଏସ୍ ଫାଟୁନ୍ ଜାତାହେ।
ନାଡ଼ି	:	କବିରାଜ ନାଡ଼ି ଦେଖି ରୋଗ ଚିହ୍ନନ୍ତି।
ନାଡ଼ି	:	କବିରାଜ୍ ନାଡ଼ି ଦେଖୁନ୍ ରୋଗି ଚିହ୍ନଏଦେ।
ନିଜେ	:	ପିଲାମାନେ ନିଜେ ନିଜର ଖାତାପତ୍ର ସଜାଇ ରଖନ୍ତୁ।
ଆପଯଁ	:	ବେଟାବେଟି ଆପଁୟ୍ ଆପନ୍ର୍ହେ ଖାତାପତର୍ କେ ବନକ୍ କରୁନ୍ ଥେଓ୍ୱା।
ନିଦ	:	ଦିନବେଳେ ନିଦରେ ଶୋଇବା ଅନୁଚିତ।
ନିନ୍ଦ୍	:	ଦିନେ ନିନ୍ଦେ ଶୋଓ୍ତ ହାଁରା ନୋହୟଁ।
ନିୟମ	:	ସମସ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ନିୟମ ମାନିବା ଉଚିତ।
ନେମ୍	:	ସଭଏ ଇସ୍କୁଲ ର୍ହେ ନେମ୍ ମାନ୍ତୋହାରା ହୁଁନ୍।
ନିର୍ମଳ	:	ଶରତ ଋତୁରେ ନଈପାଣି ନିର୍ମଳ ଦେଖାଯାଏ।
ନିଖର	:	ଶରତ ଋତୁଏଁ ନଏନ୍ଦ୍ପାନି ନିଖର୍ ଦିଶଏଦେ।
ନିକିତି	:	ଦୋକାନୀ ନିକିତିରେ ଓଜନ କରେ।
କିଲୋବଟ୍	:	ଦୁକାନ୍ବିତା କିଲୋବଟେଁ ନାପଏଦେ।
ନିସ୍ୱ	:	ନିସ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସାହାଯ୍ୟ କର।
ସୁଇନ୍	:	ସୁଇନ୍ ହାଥ୍ର୍ହେ ଲୋଗ୍କେ ଶକ୍ତୋଏତକ୍ ସାହା ହେଓ୍ୱା।
ନିଷ୍ଠା	:	ନିଷ୍ଠା ବଳରେ ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ।
ଏକ୍ମନ୍	:	ଏକ୍ମନ ହେଲେ ନସକ୍ତୋ ହାରକେ ସାକାଓ୍ୱଇଦେ।
ନିଷ୍ଫଳ	:	ପରିଶ୍ରମ କେବେ ନିଷ୍ଫଳ ହୁଏନାହିଁ।
ଖଏଁତ୍	:	କମାଏଁଲୋ ହାରାକେଭଏଁ ଖଏତ୍ ନୋହୋୟ୍।

ନିର୍ବାହ	:	ଆମେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ଉଚିତ।
କରୁନ୍ଦେ	:	ଆମ୍‌ହି ଆପନ୍‌ର୍‌ ନେ କରାଉଁ ବୁତା କର୍‌ତୋ ନିଘରାନି କରୁନ୍ଦେ।
ନିଷ୍ପତ୍ତି	:	ଦେଶ ସେବା କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା।
ଗୋଏଠ୍	:	ଦେଶ ସେୱା କରୁକେ ସଭଏ ଗୋଏଠ୍ କରୱାଁ।
ନିଷ୍ପକ୍ଷ	:	ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ନିଷ୍ପକ୍ଷ ବିଚାର କରିଥାନ୍ତି।
ବିନ୍ କାଚଏ ବାହୁଁକ୍ :		ନିଆଓ କରଏୟା ବିନ୍‌କାଚଏ ବାହୁଁକ୍ ନେ ନିଆଓ କରତେ।
ନିଷେଧ	:	ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ଧୂମ୍ର ପାନ ନିଷେଧ।
ମନା	:	ଲୋଗ୍‌ଜନ୍ ଲେଘେଁ କୁହୁଲା ପିଇତୋ ମନାହୁନ୍।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ	:	ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ ପାଇଁ ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି।
ବର୍ଗୁନ	:	ଠଗ୍‌କେ ଖେଦୁକେ ସରକାର୍‌ନେ ବର୍ଗେଲୋ ଆଛଏ।
ନିଶ୍ଚଳ	:	ସମୀର ହୃଦଘାତରେ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇଛି।
ଓଗାଏ	:	ସମୀର ଧୁକ୍‌ଧୁକି ଦୁଖେଁ ଓଗାଏ ଆଛଏ।
ନିରୀକ୍ଷଣ	:	ଶିକ୍ଷକ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରନ୍ତି।
ଦେଖତ୍	:	ଗୁରୁ ପଢ଼ୟା ବେଟାବେଟିକେ ରାଖତେ ଦେଖ୍ ଦେଖ୍ କରତେ ।
ନିରୁପଣ	:	ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଆଳୁ ଚାଷ କରିବାକୁ ଆମେ ନିରୁପଣ କରିଛୁ।
ଉପାୟ୍	:	ଏତୋ ବରଷକେ ଆଲୁ କମାତୋ କାଜ ଆମ୍‌ହି ଉପାୟ୍ କର୍‌ନାହୁଁ।
ନିତି	:	ମୁଁ ନିତି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ।
ସବ୍‌ଦିନ	:	ମୁଁଇ ସବ୍‌ଦିନ ଭଗୱାନକେ ପୂଜା କରିନ୍ଦେ।
ନିଶ୍ଚୟ	:	ଶ୍ରମର ଫଳ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବ।
ସହିଁ	:	କମାଲୋହାରା ଦିନାଏଁକ ସହିଁ ମିଲ୍‌ତୋ।
ନିର୍ବୋଧ	:	ନିର୍ବୋଧ ମାନେ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ।
ଅବୁଜ୍	:	ଅବୁଜ୍ ମାନେ କାହିଚ୍ କରୁକେ ନସ୍‌କଏତ୍।
ନିଆଁ	:	ଅମ୍ଳଜାନ ନିଆଁ ଜଳିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।
ଆଏଗ୍	:	ଅମ୍ଳଜାନ ଆଏଗ୍ ଧରୁକେ/ବାଲୁକେ ସାହା ହଇଦେ।
ନିକାଞ୍ଚନ	:	ନିକାଞ୍ଚନ ଯାଗାରେ ମୋତେ ଶାନ୍ତି ମିଳେ।
ଛିନା	:	ଛିନା ଜାଗାଏଁ ମୋକେ ଶାନ୍ତି ମିଲେଇଦେ।
ନିଲାମ	:	ଜବତ ହୋଇଥିବା ଗାଡ଼ି ନିଲାମ କରାଯିବ।
ନିଲାମି	:	ଜବତି ହୋଲୋ ଗାଡ଼ିକେ ନିଲାମି କରାଯାତୋ।
ନିମନ୍ତ୍ରଣ	:	ମୋ ଜନ୍ମ ଦିନରେ ମୁଁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରେ।
ନେୱତା	:	ମାନେ ଜନମ୍ ଦିନେ ମୁଁଇ ଲୋଗ୍‌ମାନ୍‌କେ ନେୱତା ଦେଇନ୍‌ଦେଁ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ	:	ପ୍ରତିଟି କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରାଯିବ ତାହା ଆମେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ।
ଫାସଲା	:	ସଭଏଁ କାମ୍ କିସୋ କରତ୍ୱାଁ ହୁନାକେ ଆମ୍ହିଁ ଫାସ୍ଲା କରୁନ୍ଦେ।
ନିଜର	:	ନିଜେ ନିଜର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ଅନୁଚିତ।
ନିଜେ	:	ନିଜେ ନିଜ୍କେ ସହଁରାତୋ ହାରା ନୋହଏଁ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ	:	ପ୍ରତିଟି ପ୍ରଶ୍ନର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ରହିଥାଏ।
ଗୋଟକ୍‌ଗୋଟକ୍	:	ପ୍ରତି ଏକ୍ ପ୍ରଶ୍ନଟୋ ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍ ଉତ୍ତର ରହିଏଦେ।
ନିଃଶ୍ୱାସ	:	ନିଃଶ୍ୱାସ ବାୟୁରେ ଅଧିକ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଥାଏ।
ନିନାଏସ୍	:	ନିନାଏସ୍ ଧୁକାଏଁ ଖୁବଏଁ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ରହଏଁଦେ।
ନିୟନ୍ତ୍ରଣ	:	ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି।
ଛେକତୋସିତୀ	:	ହିରାକୁଦ ବାନ୍ଧ ବୋଏଡ଼ ଛେକ୍‌ତେସିତି ବନାଏଲୋ।
ନୀଡ଼	:	ବାଇ ଚଢ଼େଇ ଝଡ଼ିବର୍ଷା ବେଳେ ନୀଡ଼ରେ ଝୁଲୁଥାଏ।
ଗୁଡ଼ା	:	ଝୁଲେନ୍ ଚେଡଏଁ ଝେଡ୍ ପାନିଘଡିକ୍ ଗୁଡାଏଁ ଝୁଲତ୍ ରହିଦେ।
ନୀତି	:	ସମାଜର ନୀତିନିୟମ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ।
ନୀତି	:	ସାମାଜିକ ନୀତିନିୟମ ସାନ୍‌ତୋ ହାରା ହୁଁ।
ନୀଳ	:	ନୀଳ ଆକାଶରେ ବାଦଲ ଭାସେ।
ନୀଲିଆ	:	ନୀଲିଆ ଆକାଶେ ବାଦର୍ ଭାସଏଁଦେ।
ନୀରବ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆମେ ନିତି ନୀରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ।
ଓଗାୟ୍	:	ଇସ୍କୁଲ୍‌ଲେ ଆମ୍ହିଁ ସବ୍‌ଦିନ ଓଗାୟ ପାରଥାନା କରୁନ୍‌ଦେ।
ନୂଆଁ	:	ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାରେ ନୂଆଁଖାଇ ପାଳନ କରନ୍ତି।
ନୋଆଁ	:	ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶାଏଁ ନୱାଖାନି ମାନ୍‌ତେ।
ନୂଆଁଣିଆ	:	ଗାଁ ଗହଳିରେ ନୂଆଁଣିଆ ଚାଳଘର ଥାଏ।
ନୱା	:	ଗାଓ୍ୱଗଳିଏଁ ନୱା ଛନଘର ଆହେ।
ନୂଆଁନୂଆଁ	:	ମାମୁଁ ଘରେ ମୋତେ ନୂଆଁନୂଆଁ ଲାଗେ।
ନୱାନୱା	:	ମାମା କୋନ ଲେଙ୍ଗ ମୋକେ ନୱାନୱା ଲାଗଏଦେ।
ନୂତନ	:	ନୂତନ ବର୍ଷ ଆମ ପାଇଁ ଆନନ୍ଦ ଆଣି ଦିଏ।
ନୱା	:	ନୱା ବରଷ୍ ଆମ୍‌ଟେ ସେତି ରହଁସ୍ ଆନୁନ ଦଇଦେ।
ନେଉଳ	:	ନେଉଳ ସାପ ସହିତ ଲଢ଼େଇ କରେ।
ନେଉଁରା	:	ନେଉଁରା ସାପ ସେଙ୍ଗେ ଲଢଇ ଲାଗଏଁଦେ।
ନେତା	:	ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ସଚ୍ଚୋଟ ନେତାଙ୍କର ଅଭାବ ଅଛି।
ସିଆନ୍	:	ଆମଟେ ରାଏଜେଁ ସତ୍‌ଧରମ ସିଆନ୍ ଟେ କମି ଆଛଏ।

ନେତୃତ୍ୱ	:	ରାଜ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶାନର ନେତୃତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି।
ସିଆନି	:	ରାଏଜ୍ଏଁ ମୁଖ୍‌ମନ୍ତ୍ରୀ ଶାସନରେ ସିଆନି ନେଇଦେ।
ନେହୁରା	:	ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଠାରେ ଲୋକେ ନେହୁରା ହୁଅନ୍ତି।
ବିନ୍‌ତି	:	ଜିଲାପାଳନ୍ କରଏୟା ନେଙ୍ଗ୍ ଲୋଗ୍‌ମାନେ ବିନ୍‌ତି କର୍‌ତେ ବିନ୍‌ତେ ।

'ପ'

ପତାକା	:	ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଆମର ଜାତୀୟ ପତାକା ଅଟେ।
ପତେକା	:	ତିରଙ୍ଗା ଆମ୍‌ରେ ଜାତୀୟ ପତେକା ହୁନ୍।
ପଶୁ	:	ଗାଈ ଏକ ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ ଅଟେ।
ପଶୁ	:	ଗାୟ ଗୋଟୋକ ଘରେଁ ପୋଷତୋ ପଶୁହୁଁନ୍।
ପଲ	:	ଗୋରୁ ପଲ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଫେରେ।
ଗୋହଡ଼ା	:	ଗାଏଗୋରୁ ଗୋହଡ଼ା ସାଞ୍ଜ୍‌କେ ଫିର୍‌ତେ।
ପକ୍ଷୀ	:	ପକ୍ଷୀମାନେ ବୁଣନ୍ତି ନାହିଁ କି କାଟନ୍ତି ନାହିଁ।
ଚେଡୟ	:	ଚେଡୟ୍‌ମାନେ ବୁନଏଁତ୍ ନାହିଁ କି ଲୁଏତ୍ ନାହିଁ।
ପବନ	:	ଦକ୍ଷିଣା ପବନ ଦେହକୁ ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ।
ଧୁକା	:	ଦକ୍ଷିଣ ଧୁକା ଗାଗଡ୍‌କେ ଥଣ୍ଡା ଲାଗ୍‌ଏଦେ।
ପଗଡ଼ି	:	ଶିଖ ଲୋକ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧନ୍ତି।
ପଗ୍‌ଡି	:	ଶିଖ୍ ଲୋଗ୍ ମୁଡେଁ ପଗଡ଼ି ବାନ୍‌ଧତେ।
ପରାଣ	:	ସହିଦମାନେ ଦେଶ ପାଇଁ ପରାଣ ଦିଅନ୍ତି।
ଜୀଉଁ	:	ସହିଦ୍‌ମାନେ ଦେଶ୍ ସିତିକ୍ ଜୀଉ ଦେତେ।
ପର୍ବ	:	ଓଡ଼ିଶାରେ ଅନେକ ପର୍ବପର୍ବାଣୀ ପାଳିତ ହୁଏ।
ପରବ୍	:	ଓଡ଼ିଶାଏଁ କୟ ରକମ୍‌ରେ ପରବ୍ ମାନ୍‌ତେ।
ପଡ଼ିବା	:	ତଳେ ପଡ଼ିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ।
ପଏଡ଼୍‌ଲେ	:	ଖାଲ୍‌ହେଁ ପଏଡ଼ଲୋ ଖାଇଦ ଖାହା ନାହିଁ।
ପରସ୍ପର	:	ପିଲାଏ ପରସ୍ପର ହାତ ଧରି ଖେଳନ୍ତି।
ଧରାଧରି	:	ବାବୁମାନ୍ ହାତ୍ ଧରାଧରି ହେଁହୁଁନ୍ ଖେଳତେ।
ପତ୍ର	:	ତୁଳସି ଦୁଇ ପତ୍ରରୁ ବାସେ।
ପାନ	:	ତୁଲ୍‌ସି ଦୁଇଠାନ ପାନେ ମହକଏଦେ।
ପରିସ୍ଥିତି	:	ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ।
ଅବସ୍ଥା	:	ଅବସ୍ଥକେ ବିଚ୍ରୁନ୍ କାମ୍ କର୍‌ତୋହାରା ହୁନ୍।
ପଶୁପାଳନ	:	ପଶୁପାଳନ୍ ଏକ ଲାଭ ଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ।
ପଶୁପାଳନ	:	ପଶୁପାଳନ୍ ଗୋଟୋକ ଲାଭହୁଁନ୍।

ପଞ୍ଚାୟତ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଚଳାନ୍ତି।
ପଞ୍ଚାଏତ୍	:	ସରପଁଚ୍ ପଞ୍ଚାଏତ୍‌କେ ଚ଼ଲାଓ୍ୱଇଦେ।
ପରିଚ୍ଛନ୍ନ	:	ପରିଚ୍ଛନତା ଦ୍ୱାରା ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳେ।
ସାଫସୁତ୍‌ର	:	ସାଫସୁତର ରହେଲେ ରୋଗୀ ନ ହୋୟ।
ପଶୁ ସମ୍ପଦ	:	ପଶୁ ସମ୍ପଦର ଯତ୍ନ ନେବା ବାଞ୍ଛନୀୟ।
ପଶୁଧନ	:	ପଶୁଧନ ରେ ଯତନ୍ ନେତୋ ଜରୁରୀ ହୁନ୍।
ପରାମର୍ଶ	:	ପିତାମାତାଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କର।
ପଚାରାତୋ	:	ବାପୁସ ମାନରେ ପଚରାତୋ ହାର୍‌କେ ମାନ।
ପରିବହନ	:	ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ ପାଇଁ ବସ୍ ରହିଛି।
ଯାତୋଏତୋ	:	ଯଓ୍ୱଇୟା ଯାତୋଏତୋ ସେତି ବସ୍ ଆଛଏ।
ପହଁରି	:	ମୁଁ ନଦୀ ପହଁରି ସେପାରିକି ଗଲି।
ତଂଓ୍ୱରୁନ୍	:	ମୁଁଇ ନଏନ୍ଦେ ତଂଓ୍ୱରୁନ୍ ହୁନ୍ ଖଏଁଡ୍‌କେ ଗନି।
ପହଞ୍ଚି	:	ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ମନୁଷ୍ୟ ପହଞ୍ଚି ଦୂରରେ ନାହିଁ।
ପହଁଚତୋ	:	ମଙ୍ଗଲ ଗ୍ରହ ମାନୁଷ ପହଁଚତୋ ଧୁଏରଏଁ ନିହାଏ।
ପରିବା	:	ଶୀତଦିନେ ପରିବା ଦର କମ୍ ରହେ।
ଶାଗ୍‌ଡ଼ାଲ	:	ଶୀତଦିନ୍ ଶାଗଡ଼ାଲ ରେ ଦାମ୍ କମ୍ ରହଏଁଦେ।
ପରିବେଶ	:	ସୁସ୍ଥ ପରିବେଶ ସୁସ୍ଥ ଦେଶ।
ପରିବେଶ	:	ସାପ୍ ପରିବେଶ ସାପ୍ ଦେଶ।
ପରୋପକାର	:	ପରୋପକାର ପରମ ଧର୍ମ।
ପର୍‌ଉପକାର୍	:	ପର୍‌ଉପକାର୍ ବଡ଼େ ଧରମହୁଁନ୍।
ପରିଷ୍କାର	:	ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ପରିଷ୍କାର ରଖ।
ନିଖର୍‌ରେକର୍	:	ଗାଁଓ ଖୋଏର୍‌କେ ନିଖର୍‌ରେଖର୍ ଥେଓ୍ୱା।
ପରମେଶ୍ୱର	:	ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ଯତ୍ନକାରୀ ଅଟନ୍ତି।
ଭଗଓ୍ୱାନ	:	ଭଗଓ୍ୱାନ୍ ଆମରେ ଯତନ କରୟାହୁନ୍।
ପଥରଦିଅଁ	:	ମନ୍ଦିରରେ ପଥରଦିଅଁ ପୂଜା ପାଆନ୍ତି।
ପୋଖନାଦେଓ	:	ମନ୍ଦିରେଁ ପୋଖନାଦେଓ ରେ ପୂଜା ହେଇଦେ।
ପଦାକରିବା	:	ଲଟାବୁଦା ପଦା କରିବା ଦ୍ୱାରା ମଶା ଧ୍ୱଂସ ହୁଏ।
ଋତର	:	ବନ୍ ବୂର୍ରିକେ ଚଢରାତୋ ତୋ ହାରାଏଁ ମଛାନାଶ ହେଇଦେ।
ପରି	:	ଆମ ଦେଶ ପରି ସୁନ୍ଦର ଦେଶ ପୃଥିବୀରେ ନାହିଁ।
ମୁହାଁ	:	ଆମ୍‌ରେ ଦେଶ ମୁହାଁ ସୁନ୍ଦର ଦେଶ୍ ପିର୍ଥୀଏଁ ନିହାଏଁ।

ପଲ୍ଲବ	:	ଗଛରେ ପଲ୍ଲବ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଏ।
ପାଲସି	:	ରୁଖେଁ ପାଲସି ସୁନ୍ଦର ଦିଖଏଦେ।
ପଲ୍ଲୀ	:	ଫସଲ ଅମଳ ସମୟରେ ପୁରପଲ୍ଲୀ ମୁଖରିତ ହୁଏ।
ପାଡ଼ା	:	ଧାନ ମିଡ଼ାତୋ ଘଡ଼ିକ୍ ପାଡ଼ାପଡ଼ଶ୍ ଗହକି ହେତେ।
ପତ୍ନୀ	:	ପତିପତ୍ନୀ ପିଲାଙ୍କ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି।
ଡୋକେର	:	ଡୋକ୍ରା ଡୋକେର୍ ବେଟାବେଟି ଲେ ଯତନ୍ କରତେ।
ପଶୁପକ୍ଷୀ	:	ଅନେକ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଆମ ସଙ୍ଗେ ବାସ କରନ୍ତି।
ଚେଡ଼ଏ ଚିଁରଗୁଲ୍	:	ଖୁବଏ ଚେଡ଼ଏ ଚିର୍ଗୁଲ୍ ଆମଲେ ସେଙ୍ଗ୍ ରହତେ।
ପଚରା ପଚରି	:	ଚୋର ଧରିବା ପାଇଁ ପୋଲିସ ପଚରା ପଚରି କରନ୍ତି।
ପଚରାପଚରି	:	ଚୋର ଧରତୋ ସିତିକ୍ ପୁଲିସ୍ ପଚରାପଚରୀ କରଏଦେ।
ପହଞ୍ଚିବା	:	ଟ୍ରେନ ଧରିବାକୁ ହେଲେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ।
ପୋହଞ୍ଚତୋ	:	ରେଲଗାଡି ଚେଗ୍‌ତୋ ସିତିକ୍ ହେଲେ ସହି ଘଡିକ୍ ପୋହଞ୍ଚୁକେ ହଏଦେ।
ପରିକ୍ଷା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛାତ୍ର ପରିକ୍ଷାର ସମ୍ମୁଖିନ ହେବା ଉଚିତ।
ପର୍‌କ୍ଷା	:	ସବ୍ ପଢ଼ୟାମାନ ପର୍‌କ୍ଷା ଦେଉଁକେ ପାଛେଁ।
ପଙ୍କ	:	ଘୁଷୁରି ପଙ୍କରେ ଲୋଟେ।
ଚିଖଲ	:	ଘୁଷୁରା ଚିଖଲେଁ ପଡ଼ିଦେ।
ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ	:	ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ହୁଏ।
ପଶ୍ଚିମଦିଗା	:	ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ୍‌ଏଁ ଦିନ୍ ବୁଡ଼ଏଦେ।
ପରିଦର୍ଶିକା	:	ପରିଦର୍ଶିକା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଦର୍ଶନ କଲେ।
ଦେଖଇୟା	:	ଦେଖଇୟା ଇସ୍କୁଲ୍‌କେ ଦେଖ୍‌ଲା।
ପଦଚାରୀ	:	ପଦଚାରୀମାନେ ରାସ୍ତାର ବାମ ପଟେ ଚାଲନ୍ତୁ।
ହିଁଡ଼ୟା	:	ହିଁଡ଼ୟାମାନ୍ ବାଟ୍‌ଲେ ଡେରି ଖାପେରଏଁ ହିଁଣା।
ପସନ୍ଦ	:	ମୁଁ ମିଥ୍ୟା କହିବା ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ।
ଭାଓ୍ବେ	:	ମୋକେ ଝୁଟ୍ ଗୋଏଠ୍‌କେ ଭାଓ୍ବେ ନାହିଁ।
ପଦ୍ୟାନ୍ତ	:	ଗୀତଟିର ପଦ୍ୟାନ୍ତ ବେଶ୍ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇଛି।
ଆଖରିପଦ୍	:	ଗୀତଲେ ଆଖରି ପଦ୍ ମନକେ ଛିଓ୍ବାଉ ହେହୁନ ଆହେ।
ପରପୃଷ୍ଠା	:	ବହିର ପରପୃଷ୍ଠାରେ ହାଟ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଛି।
ଦୁସ୍‌ରା ପତାଏଁ	:	ବହିଲେ ଦୁସ୍‌ରା ପତାଏଁ ହାଟ ବାରେଏଁ ଲିଖ୍‌ଲୋ ଆଛେଏ।
ପଣସ	:	ପଣସ ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ।
ଫନସ୍	:	ଫନସ୍ ଗୋଟକ ସୋଓ୍ବାଦ ଫଳ ହୁଁନ୍।

ପରିକଳ୍ପନା	:	ସୁନ୍ଦର ବଗିଚା କୃଷକର ପରିକଳ୍ପନା ଅଟେ।
ମନ୍‌ରେ ଭାବନା	:	ସୁନ୍ଦ୍ରାହା ବଖ୍‌ରି କିଶାନରେ ମନ୍‌ରେ ଭାବ୍‌ନା ହୁନ୍।
ପଦ୍ମଫୁଲ	:	ପଦ୍ମ ଅଟେ ଆମର ଜାତୀୟ ଫୁଲ।
ପଦ୍ମାଫୁଲ୍	:	ପଦ୍ମା ଆମ୍‌ରେ ଜାତୀୟ ଫୁଲ୍‌ହୁଁନ୍।
ପଡ଼ିଆ	:	ସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ପିଲାଏ ଖେଳନ୍ତି।
ପଡ଼୍‌ୟା	:	ଇସ୍କୁଲ ପଡ଼ୟ୍ୟାଏଁ ବେଟାବେଟି ଖେଲତେ।
ପଙ୍ଖା	:	ଲୋକେ ପଙ୍ଖା ଚଳାଇ ଗରମରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି।
ପଙ୍ଖା	:	ଲୋଗ୍ ପଙ୍ଖା ଚଲାଉନ୍ ଗର୍‌ମିଲେ ବାଁଚତେ।
ପନ୍ଥା	:	ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ସାଧନା ଏକ ମାତ୍ର ପନ୍ଥା ଅଟେ।
ସୁତର	:	ସଫଲ୍ ହେତୋ ସେତିର୍ ସାଧନ୍ ଗୋଟକ୍ ସୁତର୍ ହୁନ୍।
ପରଦା	:	କବାଟରେ ପରଦା ଲଗାଯାଏ।
ପାରଦା	:	କପାଟ୍ / ଟାଟି ପାର୍‌ଦା ଲଗାଯାଏଁଦେ।
ପରିବା	:	ଶୀତ ଦିନେ ପରିବା ଦର କମ୍ ରହେ।
ଶାଗଡ଼ାଳ	:	ଶୀତ ଦିନ ଶାଗ୍ ଡ଼ାଳ କମ୍ ଦାମ୍ ରହଏଦେ।
ପରିବାର	:	ରବିବାବୁ ପରିବାର ନେଇ କଟକରେ ରହନ୍ତି।
ପରଓ୍ୱାର୍	:	ରବିବାବୁ ପରଓ୍ୱାର୍‌କେ ନେହୁଁନ୍ କଟକକେଁ ରହତେ।
ପରିଚ୍ଛଦ	:	ଖରାଦିନେ ପତଳା ପରଚ୍ଛଦ ଆବଶ୍ୟକ।
ଲେଓନାଓଡନା	:	ଘାମଦିନ ପତଲା ଲେଓତୋ ଓଢ଼ତୋ ହାରାହୁନ୍।
ପନିକି	:	ପନିକିରେ ପରିବା କାଟିବା ସହଜ।
ପନ୍‌ଖି	:	ପନଖିଏଁ ଶାଗ ଡ଼ାଳ ଛିନ୍‌ଦୁକେ ସିଧୋ।
ପରିଶ୍ରମ	:	ପରିଶ୍ରମ କେବେ ନିଷ୍ଫଳ ହୁଏନାହିଁ।
ବୁତା	:	କଏରଲୋ ବୁତା କେଭଏଁ ବିନ୍‌ଠୋକାଏଁ ନୋହଏ।
ପଦ୍ଧତି	:	ଉନ୍ନତ ପଦ୍ଧତି କୃଷକମାନେ ଜାଣନ୍ତୁ।
ତରିକା	:	କିଷାନମାନେ ଉଁଚା ତରିକା ଜାନ୍‌ତେ।
ପଚପଚ	:	ବର୍ଷା ଦିନେ ମାଟି ରାସ୍ତା ପଚ ପଚ ହୁଏ।
ପିଚପିଚା	:	ପାନି ଦିନ୍ ମାଟି ରୋଡ ପିଚପିଚା ହଏଦେ।
ପଛପଟ	:	ଆମ ଘର ପଛପଟ ବରକୋଳି ଗଛଟିଏ ଅଛି।
ପାଏଟ୍‌ବାଟ୍	:	ଆମରେ ଘର ପାଏଟ୍‌ବାଟ୍ ବଡ଼ରୁକ୍ ଗୋଟୋକ୍ ଆହେ।
ପହଞ୍ଚିଲେ	:	ମାମୁଁ ଆମ ଘରେ ସକାଳେ ପହଞ୍ଚିଲେ।
ପହଏଚ୍‌ଲୋ	:	ମାମା ଆମ୍‌ରେ ପରକେ ବିହନ୍ୟାଏଁ ପହଏଁଚ୍‌ଲୋ।

ପତ୍ର	:	ଶୀତଦିନେ ଗଛରୁ ପତ୍ର ଝଡ଼ିଯାଏ।
ପାନ୍	:	ଶୀତଦିନ୍ ରୁକରେ ପାନ୍ ଝଡ଼ଏଦେ।
ପଥୁରିଆ	:	ପଥୁରିଆ ମାଟିରେ ଗଛ ବଢ଼େ ନାହିଁ।
ଦର୍‌ରି	:	ଦର୍‌ରି ମାଟିଏଁ ରୁକ ବଢୟ ନାହିଁ।
ପଡ଼ିଲା	:	ଭାଡ଼ିରୁ ମାଠିଆଟିଏ ତଳେ ପଡ଼ିଲା।
ପଏଡ଼ଲୋ	:	ମାଲାଲେ ହାଁଣି ଗୋଟୋକ ଖାଲହେଁ ପଏଡ଼ଲୋ।
ପଛକୁ	:	ଗାଈ ଗୋରୁ ପଛକୁ ଚାଲି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ।
ପାଚ୍‌କେ	:	ଗାୟ୍ ଗୋରୁ ପାଚ୍‌କେ ହିଁଡୁକେ ନାଜାନଏତ୍।
ପଞ୍ଚମ	:	ପଞ୍ଚମ ଘରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ରହନ୍ତି।
ପଞ୍ଚମ	:	ପଞ୍ଚମ ଘରେଁ ମାରେ ବନ୍ଧୁ ରହଇଦେ।
ପରଖି	:	ସାଇକେଲର ବ୍ରେକ ପରଖି ଦେଖ।
ପରଖ୍	:	ସାଇକିଲ୍‌ରେ ବିରିକ୍ ପରଖୁନ୍ ଦେଖ୍।
ପଡ଼ିବା	:	ଆମ୍ବ ପାଚିଲେ ତଳେ ପଡ଼ିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।
ପଡତୋହା	:	ଆମ୍‌ବା ପାଏକ୍‌ଲେ ଖାଲେ ପଡୁକେ ଆରମ୍ ହେଇଦେ।
ପକାଇବା	:	ମଇଳା ଏଣେତେଣେ ପକାଇବା ଅନୁଚିତ।
ପୋକାତୋ	:	କଚରାଓକେ ଯୌଁକେହୁଁକେ ପୋକାତୋହା ନହୋୟ।
ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ	:	ବଡ଼ଲୋକଙ୍କ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଆମକୁ ପଥ ଦେଖାଏ।
ଜ୍ଞାନ	:	ବଡ଼େ ଲୋଗ୍‌ରେ ଜ୍ଞାନ ଆମେ କେ ବାଟ୍ ଦେଖାଓ୍ୱଇଦେ।
ପାହୁଣ୍ଡ	:	ଡେଙ୍ଗା ଲୋକ ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ପାହୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଚାଲନ୍ତି।
ପାଁଓ	:	ଡ଼େଙ୍ଗ ଲୋଗ୍ ଲାମ୍ ଲାମ୍ ପାଁଓ ପୋକାଉନ୍ ହିଁଡ଼ଏଦେ।
ପାହାଡ଼	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ି ଉହାଡ଼ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଁଏ।
ଡୋଙ୍ଗୋର	:	ଆମରେ ଗାଁଓ ଡୋଙ୍ଗର୍ ଓଧାଏଁ ଦିନ / ସୁରୁଜ୍ ନିଁଗଏଦେ।
ପାରା	:	ଘରର ଚାଳ ମାନଙ୍କରେ ପାରା ବାସ କରେ।
ପରୁଓ୍ୱା	:	ଘରରେ ଚାଳେଁ ପରୁଓ୍ୱା ବସଏଦେ।
ପାହାଡ଼ିଆ	:	ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳ ଚାଷ ପାଇ ଅନୁପଯୋଗୀ।
ପାହାଡ଼ି	:	ପାହାଡି ଜାଗା ଋଷ କାଯେଁ ଲାଏକ୍ ନୋହାଏ।
ପାଳିବା	:	ଆମେ ଜାତୀୟ ଦିବସ ଗୁଡ଼ିକ ପାଳିବା ଉଚିତ।
ମାନତୋ	:	ଆମହି ଜାଏତ୍‌ରେ ଦିନମାନ୍‌କେ ମାନତୋହାରା ହୁନ୍।
ପାନୀୟ ଜଳ	:	ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାନୀୟ ଜଳ ଅଭାବ ରହିଛି।
ପିତୋପାନି	:	ଗାଁଓ ଗଉଁଲି ଜାଗାଏଁ ପିତୋପାନି ରେ ଅଭାବ୍ ରହଇଦେ।

ପାଣି	:	ପାଣି ଗରମ ହେଲେ ବାଷ୍ପ ହୁଏ।
ପାନି	:	ପାନି ଉକଏଲେ ବାଫ୍ ଉଡ଼ଏଦେ।
ପାଚିଲା	:	ପାଚିଲା ଆମ୍ବ ତଳେ ପଡ଼େ।
ପାଏକଲେ	:	ପାଏକ୍‌ଲୋ ଆମ୍‌ବା ଖାଲେ ପଡ଼ଏଦେ।
ପାକସ୍ଥଳୀ	:	ଖାଦ୍ୟ ପାକସ୍ଥଳୀରେ ହଜମ ହୋଇଥାଏ।
ପୋଟା	:	ଖାଏଦୋ ପୋଟାଏଁ ଜୀରଏଦେ।
ପାଇଖାନା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରେ ପାଇଖାନା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।
ହଗରିଖୋଲି	:	ସବ ଘରେ ହଗରିଖୋଲି ରହତୋହା ବନକ୍‌ହୁଁନ।
ପାଖରେ	:	ଗାଁ ପାଖରେ ନଈଟିଏ ବହି ଯାଉଛି।
ଠାଁଓୟ	:	ଗାଁଓ ଠାଁଓ୍ୱୟ ନଏନ୍ଦ ଗୋଟୋକ ବହୁନ୍ ଯାତାହେ।
ପାର୍ଥକ୍ୟ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅ ଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ।
ଫରକ	:	ଆଏଜ କାଏଲ ବାବୁନୋନୀ ଭିତରେ ଫରକ୍ ନିହାଏଁ।
ପାଞ୍ଜୁଥିଲେ	:	ଖଳ ଲୋକ ଆମ ଅନିଷ୍ଟ ପାଞ୍ଜୁଥିଲେ।
ଭାଞ୍ଜାତ୍‌ରହେଲା	:	ଉଦୁରମାଏତ୍ ଲୋକ ଆମର୍‌କେ ହାନି କରୁକେ ଭାବତ / ଭାଞ୍ଜାତ୍ ରହେଲା।
ପାଟି	:	ନିତି ଦାନ୍ତ ନ ଘଷିଲେ ପାଟି ଗନ୍ଧିବ।
ଟୋଡା	:	ସବୁଦିନ ହାଥୁନ ନ କରଏଲେ ଟୋଡ୍ ଗନ୍ଧଏଦେ।
ପୋଡ଼ଶୀ	:	ପୋଡ଼ଶୀଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତମ ସଂପର୍କ ରକ୍ଷା କର।
ପାଡ଼ାଟୋଲା	:	ପାଡ଼ାଟୋଲା ସେଘେଁ ବନକ୍ ପଟୁନ ରାହବାଁ।
ପାଖାପାଖି	:	ଶ୍ରେଣୀରେ ରବି ସହିତ ଆମେ ପାଖାପାଖି ବସୁ।
ଠାଁଓ୍ୱୟ	:	ପଢତୋନେଙ୍ଗ ରବି ସେଙ୍ଗ୍ ଠାଓ୍ୱୟ ଠାଓ୍ୱୟ ବସୁନ୍‌ଦେ।
ପାଠାଗାର	:	ଆମ ଗାଁରେ ନେହୁରୁ ପାଠାଗାର ରହିଛି।
ପଢ଼ତୋଘର୍	:	ଆମର୍‌କେ ଗାଁଓଏଁ ନେହେରୁ ପଢ଼ତୋ ଘର୍ ଆଛଏ।
ପାଳି	:	ଆଜି ମୋର ଶ୍ରେଣୀ ସଜାଇବା ପାଳି ଅଛି।
ପାଲି	:	ଆଏଜ ମାର୍‌କେ ପଢତୋହା ସଜାତୋ ପାଳି ଆହେ।
ପାଳ	:	ଗାଈ ଗୋରୁ ପାଳ ଖାଆନ୍ତି।
ପଇରା	:	ଗାୟଗୋରୁ ପଇରା ଖାତେ।
ପାଳୁଛି	:	ଧରଣୀ ନିଜ କୋଳରେ ଧରି ଆମକୁ ପାଳୁଛି।
ପୋଷତ୍‌ତାହେ	:	ଧରତୀ ଆପଲୟ କୋଲେଁ ଧରୁନ୍ ଆମ୍‌କେ ପୋଷତ୍ ତାହେ।
ପାଖେ	:	ମୁଁ ତୁମ ପାଖେ ପାଖେ ରହିଛି।
ଠାଁଓ୍ୱେ	:	ମୁଁଇ ତୁମ୍‌ର୍‌କେ ଠାଁଓ୍ୱେ ଠାଁଓଏ ରହତିଁ।

ପାଦତଳେ	:	ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପ୍ରଣାମ କରୁ ।
ଗୋଡଖାଲେ	:	ଆମହିଁ ଭଗୱାନରେ ଗୋଡଖାଲେଁ ଜୁହାର୍ କରୁନ୍ଦେଁ ।
ପାଠଶାଳା	:	ଆଗକାଳରେ ପାଠଶାଳାରେ ପାଠ ପଢ଼ା ଯାଉଥିଲେ ।
ପାଠଶାଲା	:	ଆଗିଲ୍ ପାଠଶାଲାଏଁ ପାଠ୍‌ପଢ଼ା ଯାତ୍ ରହେଲ ।
ପାନେ	:	ଚୋର ଧରାପଡ଼ିବାରୁ ତାକୁ ପାନେ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା ।
ବାଁଟାଏକ	:	ଚେର ଧରାପଏଡ୍‌ଲୋ ତାହାଁ ହୁନାକେ ବାଁଟାଏକ୍ ଶିକ୍ଷା ମିଲ୍‌ଲୋ ।
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ	:	ସରକାର ମାଗଣାରେ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଯୋଗାନ୍ତି ।
ପଢତୋବୋହି	:	ସରକାର ମଙ୍ଗନ୍‌ୟାଁଏଁ ପଢ଼୍‌ତୋ ବୋହି ଯୋଗାଡ୍ କର୍‌ତେ ।
ପାନ	:	ବନ୍ୟ ପଶୁ ବନ ଝରଣାରେ ଜଳ ପାନ କରିଥାନ୍ତି ।
ପିତେ	:	ବୁର୍‌ରା ଚେପଶୁ ବୁର୍‌ରାଏଁ ଝରନ୍ ପାନି ପିତେ ।
ପାଳନ୍	:	କିଛି ଲୋକ ପଶୁପାଳନ କରି ଚଳନ୍ତି ।
ପୋଷା	:	କେତକ୍ ଲୋଗ୍ ପଶୁପୋଷୁନ ଚଳତାହେତ୍ ।
ପାତ୍ର	:	ବାଳିକାଟିଏ ଜଳପାତ୍ର ଧରି ନଈକୁ ଯାଉଛି ।
ଜାକ / ଗଏଁନଜ୍	:	ନୋନୀ ଗୋଟେକ୍ ଗଏଁନଜ୍ ଧରୁନ୍ ନଏନ୍ଦକେ ଯାତାହେ ।
ପାରି	:	ରାଜା ଯୁଦ୍ଧରେ ପାରି ଫେରି ଆସିଲେ ।
ପାର୍	:	ରାଜା ଲଡଇଏଁ ପାର୍ ହେହୁଁନ୍ ଏଲୋ ।
ପାଞ୍ଚଟଙ୍କିଆ	:	ପାଞ୍ଚଟଙ୍କିଆ ନୋଟ ଈଷତ୍ ଶାଗୁଆ ଦିଶେ ।
ପାଁଚରୁପିଆ	:	ପାଚ୍ ରୁପିଆ ନୋଟ୍ ସେମିରସ୍ୟା ଦିଶଏଁଦେ ।
ପାହାଚ	:	ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଟା ପାହାଚ ଚଢି ପାରୁନାହାନ୍ତି ।
ସିହିଡି	:	ବୁଢା ଲୋଗ୍ ସିହିଡି ଚେଘୁକେଁ ସକୟନାହିଁ ।
ପାଇଁ	:	ଦେଶ ପାଇଁ ଆମେ ଜୀବନ ଦେବା ।
ସେତିକ୍	:	ଦେଶ ସେତିକ୍ ଆମ୍‌ହିଁ ଜିଉ ଦେଓ୍ୱାଁ ।
ପାଖରୁ	:	ପାଖରୁ ପାହାଡ଼ ଅସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ।
ପଓ୍ୱେଁ	:	ଠାଓ୍ୱଏଁଲେ ଡୋଙ୍ଗୋର୍ ବନକ୍ ନ ଦିଶ୍‌ଏ ।
ପାକୁଆ	:	ପାକୁଆ ପାଟିରେ ଚଣା ଖାଇ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଭୋବ୍‌ଲା	:	ଭୋବ୍‌ଲା ଟୋଣ୍ଡେ ଚନା ଖାଁଇ ନ ହୋୟ ।
ପ୍ୟାରେଡ଼	:	ପୋଲିସମାନେ ସକାଳେ ପ୍ୟାରେଡ଼ କରନ୍ତି ।
ପରେଡ଼	:	ପୁଲୁସ୍ ମାନେ ବିହନ୍ୟାଏଁ ପରେଡ୍ କର୍‌ତେ ।
ପିଚକାରୀ	:	ଲୋକେ ପିଚକାରୀ ମାରି ହୋଲି ଖେଳନ୍ତି ।
ପୁଚ୍‌କୀ	:	ଲୋକମାନ୍ ପୁଚ୍‌କୀ ମାରୁନ୍ ରଂଗ ଖେଲ୍‌ତେ ।

ପିଡ଼ିଆ	:	ଗାଈକୁ ପିଡ଼ିଆ ଦେଲେ ଭଲକ୍ଷୀର ଦିଏ।
ଖଡ଼ି	:	ଗାଏକେ ଖଡ଼ି ଦେଲେ ବନକ୍ ଗୋରସ୍ ଦେଇଦେ।
ପିଣ୍ଡୁଳା	:	ଦେହରେ ମାଂସ ପିଣ୍ଡଳାଟିଏ ବଢି ଚାଲିଛି।
ଟୁସା	:	ଗାଗଡେଁ ମାସ ଟୁସାଏକ ବାଢ୍ତାହେ।
ପିତାମାତା	:	ପିତାମାତା ଆମର ପ୍ରଥମ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି।
ଓୟାବାବା	:	ଓୟାବାବା ଆମରେ୍ଣ ପହିଲି ଗୁରୁହୁଁନ୍।
ପିଠି	:	ଘୋଡ଼ା ପିଠିରେ ବସି ରାଜା ଭ୍ରମଣରେ ଯାଆନ୍ତି।
ପାଏଠେଁ	:	ଘୋଡାପାଏଠେଁ ବସୁନ୍ ରାଜା ହିଣ୍ଡୁକେ ଯାଏଦେ।
ପିଲାମାନେ	:	ପିଲାମାନେ ଖେଳ ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି।
ବେଟାବେଟି	:	ବେଟାବେଟି ଖେଳତୋ ହାକେ ବନକ୍ ବଲ୍ତେ।
ପିନ୍ଧିବା	:	ଝିଅମାନେ ପୁଅଙ୍କ ପରି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିବା ଅନୁଚିତ।
ଲେଓ୍ୱତା	:	ନୋନୀମାନ ବାବୁମାନ୍ରେ୍ଣ କୁର୍ତା ଲେଓ୍ୱେତୋହାରା ନହୋୟ।
ପିଜୁଳି	:	ପାଚିଲା ପିଜୁଳି ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ।
ଜାମ୍	:	ପାଏଁକଲୋ ଜାମ୍ ଖୁବୟ ମିଟ୍ ଲାଗଏଦେ।
ପିଇବା	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ପିଇବା ପାଣିର ଅଭାବ ରହିଛି।
ପିଇତୋ	:	ଧାମ୍ରେ୍ଣ ଗାଓ୍ୱଁ ଏଁପିତୋ ପାନି ଅଭାବ୍ ଆହେ।
ପୀଡ଼ା	:	ବିଶ୍ରାମ କଲେ ଦେହରେ ପୀଡ଼ା କମିଯାଏ।
ଦୁଃଖା	:	ଶୋଏଲେ ଗାଗଡ଼ ଦୁଃଖା କମଏଁଦେ।
ପୀଠ	:	ଲୋକେ ପବିତ୍ର ପୀଠ ଦର୍ଶନରେ ଯାଆନ୍ତି।
ଟିକ୍ରି	:	ଲୋଗମାନେ ଧାର୍ମିକ ଟିକ୍ରିକେ ଦର୍ଶନ ସେତିର୍ ଜାତେ।
ପୁଣି	:	ପୁଣି ଥରେ ମୋ ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ହେଲା।
ଆଉ	:	ଆଉ ଖେପକ୍ ମାରେ୍ଣ ଗାଗଡ଼ ରୋଗି ହେଲୋ।
ପୁଣ୍ୟ	:	ଜନସେବାକରି ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କର।
ପୁଇନ୍	:	ଲୋଗସେବା କରୁନ୍ ପୁଇନ୍ ଲାହିଁ ହୁଇଦେ।
ପୁରା	:	ଶ୍ରମିକକୁ ପୁରା ମଜୁରି ଦେଇ ଦିଅ।
ପୁରା	:	ଭୁତିଆର୍ ମାନ୍କେ ପୁରା ଭୁତି ଦେହୁନ୍ ଦାହାଏସ୍।
ପୁଡ଼ିଆ	:	ଦୋକାନୀ ଡାଲି ପୁଡ଼ିଆ ବାନ୍ଧି ଦିଏ।
ପୁଡ଼ା	:	ଦୁକାନବିତା ଦାଏଁର୍ ପୁଡ଼ା ବାନ୍ଦୁନ୍ ଦେଇଦେ।
ପୁସ୍ତକ	:	ପୁସ୍ତକରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନର କଥା ଲେଖା ହୋଇଥାଏ।
ବୋହିଁ	:	ବୋହିଏଁ ଖୁବଏ ଜ୍ଞାନି ଗୋଏଠ୍ ଲିଖା ହେଉନ୍ ରହଇଦେ।

ପୁରୁଷ	:	ନାରୀ ପୁରୁଷ ପରସ୍ପରର ପରିପୂରକ ଅଟନ୍ତି।
ପୁତାରା	:	ଲେଇକ୍ ଆଉ ପୁତାରା ପୁରା ଦୁଇଝାନ୍ ହୁନ୍।
ପୁଷ୍ପ	:	ଆମ ବଗିଚା ବିଭିନ୍ନ ପୁଷ୍ପରେ ସୁଶୋଭିତ ଅଟେ।
ଫୁଲ	:	ଆମରେ୍ ବଖରି ଆନବାନିରେ୍ ଫୁଲେଁ ସଜାଏଲୋ ଆହେ।
ପୁରାଇ	:	ମୀନା ବହି ବସ୍ତାନିରେ ପୁରାଇ ଧରିଛି।
ଭରୁନ୍	:	ମୀନା ବୋହି ଝୋଲାଏଁ ଭରୁନ୍ ଧରୁନ ଆହେ।
ପୁରାତନ	:	ପୁରାତନ ବିଷୟ ସବୁ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଲାଣି।
ପୁରାନା	:	ପୁରାନା ସବବାବଦ୍ ମେଟୁନ୍ ଯାଉଁକେ ବଏସ୍‌ଲୋନେ।
ପୁଷ୍କରିଣୀ	:	ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଆମେ ଗାଧୋଇବାକୁ ଯାଉ।
ତରଇ	:	ତରଇ ଏଁ ଆମହି ନାହାଉଁକେ ଯାଉଁନ୍ଦେ।
ପୁଷ୍ପବୃନ୍ତ	:	ପୁଷ୍ପବୃନ୍ତରେ ପାଖୁଡ଼ା ଲାଗିଥାଏ।
ଢ଼େଁଠି	:	ଫୁଲରେ୍ ଢ଼େଠିଏଁ ପାଁଖି ଲାଗୁନ୍ ରହିଇଦେ।
ପୁନେଇ	:	ପିନେଇ ଜହ୍ନ ଥାଳିପରି ଦେଖାଯାଏ।
ପୁନି	:	ପୁନି ଜୋଏନ୍ ଥାରିମୁହା ଦିସ୍‌ତାହେ।
ପୃଥିବୀ	:	ପୃଥିବୀ ଆମର ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବାସସ୍ଥାନ ନୁହେଁ।
ପିର୍ଥି	:	ୟୋ ପିର୍ଥୀ ଆମରେ୍ ସବ୍‌ଦିନରେ୍ ରହତୋ ଜାଗା ନୋହଏ।
ପୃଷ୍ଠା	:	ବିଷୟ ଖୋଜି ପାଇବାରେ ପୃଷ୍ଠା ସାହାଯ୍ୟ କରେ।
ପାନ୍	:	ବାବଦ୍ ଖୋଜୁନ୍ ଲାହୁଁକେ ବୋହି ଚୋ ପାନା ସାହା କରଏଦେ।
ପୂଜା	:	ଆଦିବାସୀ ମାଟି ଦେବତା ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି।
ପୂଜା	:	ଆଦିବାସୀ ମାଟୀ ଦେଓ୍ୱରେ୍ ପୂଜା କର୍‌ତେ।
ପୂର୍ବ	:	ପୂର୍ବ କାଳର ଲୋକେ ଅଧିକ ବଳବାନ ଥିଲେ।
ତହିୟ୍ୟାୟ	:	ତହିୟ୍ୟାୟ ରେ୍ ଲୋଗ୍ ଭାରି ତାକ୍‌ତବିତା ରହେଲା।
ପୂରଣ	:	ନଳକୂପ ପାନୀୟ ଜଳର ଅଭାବ ପୂରଣ କରେ।
ପୂରା	:	ନଳଚୁଆଁ ପାନି ଅଭାବ୍ କେ ପୁରାଓ୍ୱଦେ।
ପୂର୍ବପୁରୁଷ	:	ଆମ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷମାନେ ଖୁବ୍ ପରିଶ୍ରମୀ ଥିଲେ।
ପୁର୍‌ବାପୁରୁଷ୍	:	ଆମ୍‌ରେ୍ ପୁର୍‌ବା ପୁରୁଷ୍ ମାନେ ଖୁବୟ କମ୍‌ହ୍ୟା ରହେଲା।
ପେଚା	:	ପେଚା ଏକ ରାତ୍ରିଚର ପକ୍ଷୀ।
କୁରୁଓ୍ୱାଁ	:	କୁର୍‌ଓ୍ୱାଁ ଗୋଟକ ରାଏତେ ଚରୟା ଚେଢ଼ୟ ହୁଁନ୍।
ପେଟ	:	ପେଟରେ ଖାଦ୍ୟ ହଜମ ହୁଏ।
ପୋଟ୍‌ଲାଏଁ	:	ପୋଟ୍‌ଲାଏଁ ଖାନା ପଚ଼ନ ହଏଦେ।

ପେଣ୍ଡୁ : ଦୋଳକ ଘଣ୍ଟାରେ ପେଣ୍ଡୁଟିଏ ଝୁଲି ହଲୁଥାଏ।

ପୁକ୍ : ଝୁଲନା ଘଡିଏଁ ପୁକ୍ ଗୋଟୋକ ଝୁଲତ୍ ରହଏଦେ।

ପେଟି : ଔଷଧ କାଗଜ ପେଟିରେ ବନ୍ଧାହୋଇ ଆସେ।

ପେଟି : ଓଷାହା କାଗତ୍ ପେଟିଏଁ ବନ୍ଧା ହେହୁନ୍ ଯେଇଦେ।

ପେଟପୂରା : ଗରୀବ ଲୋଗ ପେଟପୂରା ଖାଇବାକୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ।

ପୋଟଲାପୁରା : ଗରୀବଲୋଗ୍ ପୋଟ୍ଲା ପୁରା ଖାଉଁକେ ଲାହ୍ୱଏତ ନାହିଁ।

ପେନ୍ସିଲ : ପେନ୍ସିଲରେ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କାଯାଏ।

ଶିଶ୍ : ଶିଶ୍ ଶେଁ ଫଟୁ ବନାତେ।

ପୋଲ : କଲିକତାରେ ହାବଡ଼ା ପୋଲ ଅଛି।

ପୁଲିୟା : କଲକତା ଏଁ ହାବଡ଼ା ପୁଲିୟା ଆଛଏ।

ପୋଲିସ : ପୋଲିସ ଚୋରକୁ ଧରିଥାନ୍ତି।

ପୁଲିସ୍ : ପୁଲୁସ୍ ଚ୍ହେରକେ ଧରଏଦେ।

ପୋଷଇ : ଚାଷୀ ଲକ୍ଷେ ଲୋକଙ୍କୁ ପୋଷନ୍ତି।

ପୋଷଏଦେ : କିସାନ୍ ଲାକ୍ଷକ୍ ଲୋଗ୍‌କେ ପୋଷଏଦେ।

ପୋଷାକ : ମଇଳା ପୋଷାକ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସଫାକର।

ବସ୍ତର : କେଚକେଚା ବସ୍ତରକେ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗ ସାପ୍ କର୍‌ତୋ ହାର୍‌ହୁଁ।

ପୋତିଲେ : ଲୋକେ ପୂଜା ପାଇଁ ଖୁଣ୍ଟି ପୋତିଲେ।

ଗାଡ଼୍‌ତୋ : ଲୋଗ୍‌ମାନେ ପୂଜା ସେତିର୍ ଖୁଟା ଗାଡ଼୍‌ତେ।

ପୋଖରୀ : ଆମେ ଗାଁ ପୋଖରୀକୁ ଜଳ ସଫା କଲୁ।

ତରଇ : ଆମହିଁ ଗାଁଓ ତରଇ ଠ୍ହେ ପାନିକେ ସାପ୍ କଏର୍‌ନୁ।

ପୋଟଳ : ପୋଟଳ ଏକ ଭଲ ପରିବା।

ପୋଟେଲ୍ : ପୋଟେଲ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ଶାଗ୍ ହୁଁନ୍।

ପୋଡ଼ଇ : ଭାଟିରେ ଇଟା ପୋଡ଼ଇ।

ଭାଁଟିଏଁ : ଭାଁଟିଏଁ ଇଟା ଡାଡ଼୍‌ତାହେ।

ପୋଡ଼ଶୀ : ରବି ଆମର ଜଣେ ପୋଡ଼ଶୀ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି।

ପାଡ଼ାଟୋଲା : ରବି ଆମ୍‌ଠ୍ହେ ଜନାଏକ୍ ପାଡ଼ା ଟୋଲା ଠ୍ହେ ସଂଙ୍ଗଓ୍ୱାରି ହୁନ୍।

ପୋଚିବା : ଯତ୍ନ ନ ନେଲେ ପରିବା ପୋଚିବା ଆରମ୍ଭ କରେ।

କୁହୁନ : ଯତନ ନ କଏଁରଲେ ଶାଗ ଡାଳ କୁହୁନ୍ ଯାଏଦେ।

ପୋଡ଼ିଗଲା : ଦିନେ ହଠାତ୍ ଆମ ଘର ପୋଡ଼ିଗଲା।

ଡାହୁନ୍ : ଦିନାଏଁକ ହଠାଏତ୍ ଆମଠ୍ହେ ଘର ଡାହୁନ୍‌ଗଲୋ।

ପ୍ରଶ୍ନ	:	ଶିକ୍ଷକ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତି।
ପ୍ରସ୍‌ନ	:	ମାହଟର ବେଟାବେଟିକେ ପରଶ୍ନ ପର୍ଛରତେ।
ପ୍ରଜା	:	ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ଚାଲିଛି।
ପର୍‌ଜା	:	ଆମ୍‌ର୍ହେ ଦେଶେ ପର୍‌ଜା ଶାସନ୍ ଚଲ୍‌ତାହେ।
ପ୍ରତି	:	ପ୍ରତି ବାଳିକାକୁ ପୋଷାକ ଦିଆଯାଇଛି।
ସବ୍	:	ସବ୍‌ନୋନୀକେ କୁରତା ଦିଆ ଯାତାଛଏ।
ପ୍ରତିଭା	:	ଛୋଟବେଳୁ ପିଲାଟିର ପ୍ରତିଭା ଜଣାପଡ଼ିଲା।
ବନକ୍‌ଗୁନ୍	:	ଇଲକି ଘଡ଼ିକ୍‌ଲେ ବାବୁର୍ହେ ବନକ୍ ଗୁନ୍ ଜନାପଡ଼ତ୍ ରହଏଲୋ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର ଦେଶ ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି।
ହରେକ୍	:	ହରେକ୍ ସିଆନ୍‌ର୍ହେ ଦେଶ ସେତି କାମ୍ କରୁକେ ଆଛଏ।
ପ୍ରକୃତି	:	ଋତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ଦାନ ଅଟେ।
ପରକୁତି	:	ଋତୁ ବଦଲ୍‌ତୋ ହାରା ପରକୁତି ର୍ହେ ଗୋଟକ୍ ଦାନ ହୁନ୍।
ପ୍ରଚୁର	:	ଗତ ବର୍ଷ ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା।
ଖୁବୟ	:	ଗୋଲୋ ବରଷ ଖୁବୟ ପାନି ଏହୁଁ ରହେଲୋ।
ପ୍ରଥମ	:	ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ।
ପହେଲି	:	ଇନ୍ଦିରାଗାନ୍ଧୀ ଭାରତ୍‌ର୍ହେ ପହେଲି ଲେଇକ୍ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହେଲି।
ପ୍ରଭାବ	:	ଶୀତର ପ୍ରଭାବରେ ବହୁ ଲୋକ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି।
ଲହର୍	:	ଶୀତର୍ହେ ଲହରେଁ ଖୁବଏ ଲୋଗ୍ ଦୁଖ୍ ଲାହାତେ।
ପ୍ରଶ୍ୱାସ	:	ପ୍ରଶ୍ୱାସ ବାୟୁରେ ଅଧିକ ଅମ୍ଳଜାନ ଥାଏ।
ନିନାଏସ୍	:	ନିନାଏସ୍ ନେତୋ ଧୁକାଏଁ ଖୁବଏ ଅମ୍ଳଯାନ୍ ରହଏଦେ।
ପ୍ରଭୃତି	:	ବଣରେ ବାଘ, ଭାଲୁ ପ୍ରଭୃତି ପଶୁ ବାସ କରନ୍ତି।
ମାନ୍	:	ବୁର୍ଠାଏଁ ବାଗ୍, ଭାଲୁ ଜନାଉର୍ ମାନ୍ ରହତେ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ	:	ଗଣିତରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଂମ୍ବର ଶହେ ଥାଏ।
ପୂରା	:	ଗନିତେଁ ପୂରା ଗନତି ଶଓ୍ୱକ୍ ରହିଦେ।
ପ୍ରହରୀ	:	ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପ୍ରହରୀମାନେ ଜଗନ୍ତି।
ରଖୱାର୍	:	ବେଙ୍କକେ ରଖ୍‌ୱାରୀ ମାନ୍ ରାଖ୍‌ତେ।
ପ୍ରବେଶ	:	ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଏ।
ନିଁଗ୍	:	ପାଞ୍ଚ ବରଷ୍ ହେଲେ ବେଟାବେଟିକେ ଇସ୍କୁଲକେ ନିଁଗ୍‌ଗାତେ।
ପ୍ରସାର	:	ମାତୃଭାଷାର ପ୍ରସାର ହେବା ଦରକାର।
ପର୍ଛର୍	:	ମାଇ ଭାଷାର୍ହେ ପ୍ରଛର ହେତୋହାରାହୁନ୍।

ପ୍ରତିଦିନ	:	ପ୍ରତିଦିନ ଘଣ୍ଟାଏ ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଉଚିତ।
ରୋଏଜ	:	ରୋଏଜ୍ ଘଣ୍ଟାଏକ୍ ବିୟାମ୍ କର୍‌ତୋହାହୁଁନ୍।
ପ୍ରଶଂସା	:	ଭଲ ପିଲାକୁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି।
ସହରାତୋ	:	ବନକ୍ ବାବୁକେ ସଭଏ ସହରାତେ।
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା	:	ଅନ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ତା ମନରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜାତ ହୁଏ।
ବଦ୍‌ଲୁନ୍	:	ଅଲ୍‌ଗା କେ ସହରାଏଲେ ହୁନାଚେ ମନ୍ ବଦ୍‌ଲୁନ ଯାତୋ।
ପ୍ରଣାମ	:	ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର।
ଜୁହାର	:	ଭଗଓ୍ୱାନକେ ଜୁହାର୍ କରା।
ପ୍ରସିଦ୍ଧି	:	ଦାରିଙ୍ଗିବାଡ଼ି ଶୀତ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି।
ବିଖ୍ୟାତ୍	:	ଦ୍ୱାରିଙ୍ଗିବାଡ଼ି ଶୀତ କାଯେଁ ବିଖ୍ୟାତ୍ ହେହୁନ୍ ଆଛୟ।
ପ୍ରତିହତ	:	ମେଲେରିଆକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଲୋରୋକୁଇନ ଖାଆନ୍ତୁ।
ନାଶ୍	:	ମେଲେରିଆକେ ନାଶ୍‌କରତୋ କାଯେଁ କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାହା।
ପ୍ରତିବାଦ	:	ଅନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଭୟ କରନାହିଁ।
ରୋକ୍‌ତୋ	:	ଅନିଆଓକେ ରୋକ୍‌ତୋ କାଯେ ଡ଼ରା ନାହିଁ।
ପ୍ରସ୍ତାବ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ପୁସ୍ତକମେଳା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ନିଆଗଲା।
ଗୋଏଟ୍	:	ଇସ୍‌କୁଲେ ଗୋଟକ ବୋହିତିହାର୍ କର୍‌ତୋ କାମେ ଗୋଏଟ୍ କରେଗୋଲୋ।
ପ୍ରକାଶ	:	ସରକାର ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।
ନିଙ୍ଗାଉନ୍	:	ସରକାର ପଡ଼ତୋ ବୋହି ନିଙ୍ଗଉନ୍ ଆହେତ୍।
ପ୍ରଶସ୍ତ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ଖେଳପଡ଼ିଆ ଅଛି।
ଚକର	:	ଆମଚେ ଇସ୍କୁଲେ ଗୋଟୋକ ଚକର ଖେଳପଡ଼ିଆ ଆଛଏ।
ପ୍ରଚାର	:	ଦୂରଦର୍ଶନରେ ଦେଶ ବିଦେଶର ଖବର ପ୍ରଚାର କରାଯାଏ।
ପରଚର୍	:	ଟି.ଭି.ଏଁ ଦେଶ ବିଦେଶଚେ ଖବେର୍ ପରଚର କରେଯାଏଦେ।
ପ୍ରଧାନ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ଥାଆନ୍ତି।
ପ୍ରଧାନ	:	ଇସ୍କୁଲ ଏଁ ଗୋଟୋକ ପ୍ରଧାନ ମାହଟର୍ ରହତେ।
ପ୍ରତିଯୋଗିତା	:	ମୁଁ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ କବାଡ଼ି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଯୋଗ ଦେଲି ।
ପ୍ରତିଯୋଗିତା	:	ମୁଇଁ ଜିଲାଓ୍ୱାରି କବଡ଼ି ପ୍ରତିଯୋଗିତାଏଁ ଭାଗ୍ ନେନି।
ପ୍ରଥମେ	:	ସକାଳ ଉଠି ପ୍ରଥମେ ମୁହଁ ଧୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ।
ପହିଲି	:	ବିହନ୍ୟା ଉଠୁନ ପହିଲି ମୁହଁ ଧୋଉନ୍ ପାର୍‌ଥନା କର।
ପ୍ରକାର	:	ହାଟରେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ପରିବା ବିକ୍ରି ହୁଏ।
ରକମ	:	ହାଟେ ସବୁ ରକମ୍‌ଚେ ଶାଗ ଡାଲ୍ ବେଁଚିହଏଦେ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବର୍ଷସାରା ଶିକ୍ଷାଦାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚାଲେ।
ପ୍ରକ୍ରିୟା	:	ଇସ୍‌କୁଲେଁ ବରସ୍‌ଭେର୍ ଶିଖାତୋହାରା ପ୍ରକ୍ରିଆ ଚଲଇଦେ।
ପ୍ରତିଧାଡ଼ି	:	ପ୍ରତିଧାଡ଼ି ସଳଖ ହେବା ଉଚିତ୍।
ସବ୍‌ଧାଡ଼ି	:	ସବ୍‌ଧାଡ଼ିଏସିଧା ରହତୋ ହାହୁଁ।
ପ୍ରାଣୀ	:	ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଅନେକ ପ୍ରାଣୀ ବାସ କରନ୍ତି।
ଜୀଉ	:	ଥଳ ଭାଗେଁ ଆନିବାନି ଜୀଉ ଡ଼େରା କରୁନ୍ ରହତେ।
ପ୍ରାୟ	:	ଆମ ଦେଶର ଜଙ୍ଗଲ ସମ୍ପଦ ପ୍ରାୟ ବିଲୁପ୍ତ ହେଲାଣି।
ସଭଏ	:	ଆମ୍‌ହ୍ରେ ଦେଶ୍‌ହ୍ରେ ବନ୍ ସମ୍ପତି ସଭୟ ଲୁକୁନ୍ ଗଲୋନେ।
ପ୍ରାଚୀନ	:	ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଲୋକେ ବଦଳ କରି କିଣାବିକା କରୁଥିଲେ।
ତହିଆଏ	:	ତହିଆଏ ଲୋଗମାନ ବଲଦାଏଁ ବେଁଚ୍ ଭାଞ୍ଜ୍ କରତ୍ ରହେଲା।

'ଫ'

ଫଳ	:	ଫଳରେ ପ୍ରଚୁର ଭିଟାମିନ୍ ଥାଏ।
ଫଲ	:	ଫଲ୍‌ଲେଁ ଖୁବୟ ଭିଟାମିନ୍ ରହଏଦେ।
ଫରକ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅଝିଅ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ନାହିଁ।
ତଫାତ୍	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ବାବୁନୋନୀ ଭିତରେଁ ତଫାତ୍ ନିହାଏଁ।
ଫଳିବ	:	ଗଛରେ ଖତ ଦେଲେ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଫଳିବ।
ଫଲ୍‌ବୋହା	:	ରୁକ୍‌କେ ଖତୁଦେଲେ ଖୁବଏ ଫଲ୍ ଫଲ୍‌ଲେଏଦେ।
ଫମ୍ପା	:	ବାଉଁଶ ଭିତରେ ପଟ ଫମ୍ପା ଥାଏ।
ପୋଲ	:	ବାଁଗ ଭିତରେଁ ପୋଲ୍ ରହଇଦେ।
ଫସଲ	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚୁର ମକା ଫସଲ ହୁଏ।
ଋଷ	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ବାହୁଁକେ ଜୋରଦାର୍ ଜୋନ୍ଧରା ଋଷ ହଇଦେ।
ଫର୍‌ଚା	:	ଫର୍‌ଚା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଷୀ ହଳ ନିଏ।
ପୋହଁତିଆ	:	ପୋହଁତିଆ ହେତୋ ଆଗିଲଲେ କିଷାନ୍ ନାଙ୍ଗର୍ ନେଇଦେ।
ଫଳପ୍ରଦ	:	ଏମ୍.ଡ଼ି.ଟି. କୁଷ୍ଠ ରୋଗ ପାଇଁ ଫଳପ୍ରଦ ଔଷଧ ଅଟେ।
ଲାଭ୍‌କାରି	:	ଏମ୍.ଡ଼ି.ଟି. ଠୁଠାରୋଗି ସେତିର୍ ଲାଭକାରି ଓଷାହା ହୁନ୍।
ଫାଳେ	:	ମୁଁ ରମାକୁ ଫାଳେ କମଳା ଦେଲି।
ଫାଳକ୍	:	ମୁଁଇ ରମାକେ ଫାଳକ୍ ସନ୍‌ତରା ଦେନିଁ।
ଫାଶୀ	:	ଜଘନ୍ୟ ଅପରାଧିକୁ ଫାଶୀ ଦିଆଯାଏ।
ଫାଁଶୀ	:	ଜଘନ୍ୟ ଅପରାଧିକେ ଫାଶୀ ଦେଆଯାଏଦେ।
ଫାଙ୍କା	:	ବେଳେବେଳେ ପୋଲିସ୍ ଫାଙ୍କା ଗୁଳି ଚାଳନା କରନ୍ତି।
ସୁଇନେ	:	କୋନ୍‌କୋନ୍ ଘଡ଼ିକ ପୁଲୁସ୍ ମାନେ ସୁଇନେ ଗୋଲି ଚଲାତେ।

ଫିଟିକିରି	:	ଫିଟିକିରି ଏକ ବିଶୋଧକ ଅଟେ।
ଫିଟ୍‌କିରି	:	ଫିଟିକିରି ଗୋଟୋକ ଓଷାହା ହୁନ୍।
ଫୁଟି	:	ଫୁଲ ଫୁଟି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି।
ଫୁଲ୍	:	ଫୁଲ୍ ଫୁଟୁନ ବଢ଼ିୟା ଦିସ୍‌ତାହେ।
ଫୁଲ	:	ଗୋଲାପ ଫୁଲର ବାସ୍ନା ଥାଏ।
ଫୁଲ	:	ଗୁଲା ଫୁଲେ ବାସ୍ନା ରହଏଦେ।
ଫୁଲିବା	:	ଗୋଡ଼ ମଚକିଲେ ଫୁଲିବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।
ଫୁଲା	:	ଗୋଡ ମଳକୁନ ଗଲେ ଫୁଲା ଆରମ୍ ହଏଦେ।
ଫୁଟା	:	ଫୁଟା ପାଣି ଥଣ୍ଡାକରି ପିଇବା ଭଲ।
ଉକଏଲଲୋ	:	ଉକଏଲ ଲୋ ପାନି ଠଁଣ୍ଡା କରୁନ୍ ପିତୋହାର୍ ବନକ୍ ହୁଁନ୍।
ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍	:	ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍‌ରେ ରକ୍ତ ପରିଷ୍କାର ହୁଏ।
ଫୋପୋସ୍	:	ଫୋପୋସ୍ ସେଏଁ ଲହୁ / ରକତ ସାଫ୍ ହେଇଏଦେ।
ଫେରିବା	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଲୋକେ ହାଟରୁ ଫେରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି।
ଫିର୍‌ତୋହାର୍	:	ସାଞ୍ଜ୍ ନ ହେତୋଲେ ଲୋଗ୍ ହାଟ୍‌ଲେ ଫିରୁକେ ଆରମ୍ କରତେ।
ଫେଣା	:	ଫେଣାରେ ମହୁମାଛି ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ।
ରୋଟି	:	ରୋଟିଏଁ ଭଅଁର୍ ମୋଛି ମନ୍ଦରସ୍ ଠୁଲିୟାଓ୍ୱେଏଦେ।
ଫୋପାଡିବା	:	ଆବର୍ଜନା ଖାତରେ ଫୋପାଡିବା ଉଚିତ।
ପୋକାଓ୍ୱା	:	କଚ୍‌ରାକେ ଢୋଡ଼ଗାଏଁ ପୋକାତୋହାର୍ ସହିଁହୁନ୍।
ଫୋଟକା	:	ବିବାହ ଭୋଜିରେ ଲୋକେ ଫୋଟକା ମାରନ୍ତି।
ଫଟେକା	:	ବିହା ଭୋଜିଏଁ ଲୋଗ ଫଟେକା ଫୋଡ୍‌ତେ।
ଫୋଜଦାରି	:	ଫୌଜଦାରି ମାମଲାତର ତାଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା।
ଫୌଜଦରି	:	ଫୌଜଦାରି ମାମଲାଏଁ ହୁନାକେ ଗିରଫ କରେଗୋଲୋ।

'ବ'

ବଣ	:	ବାଘ ବଣର ରାଜା ଅଟେ।
ବନ୍	:	ବଗ୍ ବନରେ୍ ରାଜା ହୁନ୍।
ବର	:	ବର ଗଛ ଛାଇ ଭାରି ଥଣ୍ଡା ଲାଗେ।
ବଡ଼	:	ବଡ଼ ରୁକ୍ ରେ୍ ଛଇଁହା ବଡ଼ାଏ ଠଣ୍ଡା ଲାଗଇଦେ।
ବଡ଼	:	ମହାନଦୀ ଓଡ଼ିଶାର ବଡ଼ ନଦୀ ଅଟେ।
ବଡ଼କା	:	ମାହାନଏନ୍ଧ ଓଡ଼ିଶାରେ୍ ବଡ଼କା ନଏନ୍ଦ ହୁନ୍।
ବହି	:	ବହି ପତ୍ର ଯତ୍ନ କରି ରଖ।
ବୋହି	:	ବୋହି ପତର୍ ଯତନ୍ କରୁନ୍ ଥେଓ୍ୱା।

ବସି	:	କୋଇଲି ଗଛ ଡାଳରେ ବସି ରାବୁଛି ।
ବସୁନ୍	:	କୋଇଲି ରୁକ୍ ନେ ଡାଲେଁ ବସୁନ୍ ଭଁସିଆଓ୍ୱତ ଆହେ ।
ବଙ୍କା	:	ଗାଁକୁ ଗୋଟିଏ ଅଙ୍କାବଙ୍କା ରାସ୍ତା ଯାଇଛି ।
ବାଙ୍ଗଟା	:	ଗାଁଓ କେ ଗୋଟୋକ ଟେଡ୍‌ଗା ବାଙ୍କଟା ବାଟ୍ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ବନ୍ଧା	:	ପଘାରେ ଗାଈକୁ ବନ୍ଧା ଯାଇଛି ।
ବାନ୍ଧ୍	:	ଦାଁଓ୍ୱା ଏଁ ଗାଏ୍‌କେ ବାଧେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।
ବଇଦ	:	ଗାଁ ବଇଦ ଛୋଟ ଛୋଟ ରୋଗର ଚିକିତ୍ସା କରିଥାନ୍ତି ।
ଗୁନିଆ	:	ଗାଁଓନେ ଗୁନିଆ ପିଲି ପିଲି ରୋଗି କେ ଯନ୍‌ାତେ ।
ବଗିଚା	:	ସ୍କୁଲ ବଗିଚାରେ ଅନେକ ଫଳଗଛ ରହିଛି ।
ବଖରୀ	:	ଇସ୍କୁଲ ବଖରୀ ଏଁ ଆନିବାନି ଫଳ ରୁକ ଆହେ ।
ବରଷା	:	ବରଷା ଦିଏ ପାଣି, ପାଣି ପିଅ ଛାଣି ।
ବେର୍‌ଷା	:	ବେର୍‌ଷା ଦଇଦେ ପାନି, ପାନି ପିଆ ଛାନୁନ୍ ।
ବଳଦ	:	ବଳଦ ଶଗଡ଼ ଟାଣେ ।
ବଇଲା	:	ବଇଲା ଗାଡ଼ି ଘିଚଏଦେ ।
ବଦଳି	:	ଆମ ବାପା ବାଲିଗୁଡ଼ାକୁ ବଦଳି ହେଲେ ।
ବଦଲି	:	ଆମନେ ବାବା ବାଲୁଗୁଡ଼ା କେ ବଦଲି ହେଲୋ ।
ବତକ	:	ବତକ ପାଣିରେ ପହଁରି ପାରେ ।
ବଦଗ୍	:	ବଦଗ୍ ପାନିଏଁ ଡିଁଉରୁକ୍ ସକଏଦେ ।
ବର୍ଣ୍ଣନା	:	ଘର ପୋଡ଼ି ଦୃଶ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା କଷ୍ଟ ।
ବର୍ଣ୍ଣନ୍	:	ଘର ଡ଼ାଢ୍‌ତୋ ହାକେ ବର୍ଣ୍ଣନ୍ କରତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍ ।
ବହୁତ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ବହୁତ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ।
ଖୁବଏ	:	ଆମନେ ଗାଁଓ୍ୱେ ଖୁବଏ ବେଟାବେଟି ଆଛଏତ୍ ।
ବଜାର	:	ବଜାରରେ ପ୍ରତିଦିନ କିଣାବିକା ହୋଇଥାଏ ।
ହାଟ୍	:	ହାଟେଁ ସବଦିନ ବେଁଚ୍‌ଭାଞ୍ଜ୍ ହଇଦେ ।
ବସ୍ତ୍ର	:	ଶ୍ରମ କଲେ ଅନ୍ନବସ୍ତ୍ର ଅଭାବ ହୁଏ ନାହିଁ ।
ବସ୍ତର	:	ବୁତା କଏର୍‌ରେ ଅରନ୍ ବସ୍ତର୍ ଅଭାବ୍ ହଏନାହିଁ ।
ବଢ଼ିବା	:	ନଖ ବଢ଼ିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ ।
ବାଢ଼	:	ନଖ୍ ବାଢୁକେ ଦାହାଏସ୍ ନାହିଁ ।
ବଳିବା	:	ବଳିବା ଖାଦ୍ୟ ଫ୍ରିଜ୍‌ରେ ରଖ ।
ବାଚ୍‌ତୋ	:	ବାଚ୍‌ତୋ ଖାଏଦୋ ଫିରିଜ୍‌ଏଁ ଥୋଓ୍ୱା ।

ବୟସ	:	ବୟସ ବଢ଼ିଲେ ଜ୍ଞାନ ବି ବଢ଼େ।
ବୟସ	:	ବୟସ୍ ବାଏଢଲେ ଜ୍ଞାନ୍ ବି ବାଢଏଦେ।
ବଦଳେ	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ପରିବେଶ ବଦଳେ।
ବଲଦା	:	ଘାମ୍ ଘଡିକ୍ ପରିବେଶ ବଦଲଏଦେ।
ବଢେଇ	:	ବଢେଇ ଆମ ପାଇଁ ଖଟ ତିଆରି କରନ୍ତି।
ବଢଇ	:	ବଢଇ ଆମେ୍ଭ କାଯେଁ ଖଟିଆ ବନାଓ୍ୱଏଦେ।
ବତାସ	:	ବେଳେବେଳେ ଜୋରରେ ବତାସ ବହେ।
ବତାସ୍	:	କୋନ୍ କୋନ୍ ଘଡି ଜୋର୍ଏଁ ଧୁକା / ବତାସ ଧୁକଏଦେ।
ବନ	:	ବନରକ୍ଷୀ ବନ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।
ବନ	:	ବନ ରଖଓ୍ୱାରୀ ବନ ରକ୍ଷା କରତେ।
ବନ୍ଧୁ	:	ଦୁଃଖବେଳର ବନ୍ଧୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି।
ବନ୍ଧୁ	:	ଦୁଃଖ୍ ଘଡିକ୍ ରେ୍ଭ ବନ୍ଧୁ ସହି ବନ୍ଧୁ ହୁନ୍।
ବର୍ଷା	:	ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ପରେ ବର୍ଷାଋତୁ ଆସେ।
ବେରଷା	:	ଘାମ୍ ରେ୍ଭ ପାଛେଏଁ ବେରଷା ହେଇଦେ।
ବନ୍ଧୁକ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ବନ୍ଧୁକରେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି।
ତୁପକ୍	:	ସଇନାମାନ ତୁପକ୍ଏଁ ଲଢ଼ଇ କରତେ।
ବସୁଧା	:	ବସୁଧା ଆମର ମାତା ସମାନ ଅଟେ।
ପିର୍ଥି / ଧରତି	:	ଧରତି ଆମେ୍ଭ ମାଇସ ସମାନ ହୁନ୍।
ବଢୁଛି	:	ପ୍ରତିବର୍ଷ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୁଷଣ ବଢୁଛି।
ବଢୁନ	:	ସବ୍ବରସ ପରିବେଷ ଖରାପ ହେଉନ୍ ବଢୁନ୍ ଜାତାହେ।
ବନ୍ଧକ	:	ମୋ ବନ୍ଧୁ ରମା ଜମି ବନ୍ଧକ ରଖି ଋଣ କରିଛନ୍ତି।
ଗାହାନା	:	ମାରେ୍ଭ ସଙ୍ଗଓ୍ୱାରି ରମା ଜମିନ ଗାହାନା ମାରୁନ୍ ରୁନ୍ କରୁନ୍ ଆହେତ୍।
ବକଳ	:	ଆଦିମ ମନୁଷ୍ୟ ଗଛର ବକଳ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ।
ଛାଲି	:	ତହିଇଆରେ୍ଭ ମାନୁଷ୍ ରୁକ୍ରେ୍ଭ ଚାଲିକେ ନେସତ୍ ରହଏଲା।
ବସିବସି	:	ବୁଢ଼ାଟି ବସିବସି ଥକି ଯିବଣି।
ବସବସ	:	ବୁଢ଼ା ଗୋଟକ୍ ବସ୍ତ ବସ୍ତ ଥାକୁନ୍ ଜାତୋନେ।
ବଞ୍ଚିବା	:	ଆମେ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଖାଉ।
ବାଁଚ୍ତୋଁ	:	ଆମ୍ହି ବାଁଚ୍ତୋ ସିତି ଖାଉଁଦେ।
ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର	:	କେରାମ୍ ବୋର୍ଡ ବର୍ଗକ୍ଷେତ୍ର ପରି ଅଟେ।
ଚାଏରଖୁଟି	:	କେରମବୋଡ ଚାଏର ଖୁଟିଆ ରହଏଦେ।

ବସାଇଲା	:	ଲୋକଟି ତା ପୁଅକୁ କାନ୍ଧରେ ବସାଇଲା।
ବସେଲୋ	:	ଗୋଟକ ଲୋଗ୍ ଆପ୍‌ଲଏରେ୍ ବେଟାଏସ୍‌କେ ଖାନ୍ଧେ୍ ବସାଏଲୋ।
ବଜ୍ରକାପ୍ତା	:	ବଜ୍ରକାପ୍ତାର କାତି ଖୁବ୍ ଟାଣ ଅଟେ।
ସେରକାଁଚ	:	ସେରକାଁଚ୍ ରେ୍ କାଁଚ୍ ଖୁବଏଁ ରାଠା ହୁନ୍।
ବଡ଼ିଭୋର	:	ମୁଁ ବଡ଼ିଭୋର ବେଳେ ଉଠି ବହି ପଢ଼େ।
ବଡ଼ିବିହିନିଆ	:	ମୁଇଁ ବଡ଼େ୍ ବିହିନିଆଏଁ ଉଠୁନ୍ ବୋହି ପଡ଼ଏଁଦେ।
ବଡ଼ଚିହ୍ନ	:	ବଡ଼ଚିହ୍ନ ବଡ଼କୁ ବୁଝାଏ।
ବଡ଼୍‌କାଚିନା	:	ବଡ଼୍‌କା ଚିହ୍ନା ବଡ଼୍‌କା କେ ବୁଝାଓ୍ୱଇଦେ।
ବାହାରେ	:	ବାହାରେ ଏଠିସେଠି ଛେପ ପକାଅ ନାହିଁ।
ବାହିରେଁ	:	ବାହିରେଁ ଏଥାଁହୁଁଆ ଥୁକା ନାହିଁ।
ବାମପଟ	:	ରାସ୍ତାର ବାମପଟ ଦେଇ ଚାଲ।
ଡେରିବାଟ	:	ବାଟ୍ ରେ୍ ଡ଼େରିବାହୁଁକେ ହିଡ଼ା।
ବାହୁ	:	ରାଜାମାନେ ନିଜ ବାହୁ ବଳରେ ରାଜ୍ୟ ଜୟ କରୁଥିଲେ।
ବାଁହ	:	ରାଜାମାନ୍ ଆପ୍‌ଲଏ ବାଁହ ବଲିଏଁ ରାଏଜ୍ କେ ଜିତତ୍ ରହେଲା।
ବାଉଁଶ	:	ବାଉଁଶରେ କୁଲା ତିଆରି କରାଯାଏ।
ବାଁଶ୍	:	ବାଁଶେଁ ସୁପ୍ ଗାଁଥେଯାଏଦେ।
ବିଜୁଳି	:	ବିଜୁଳି ମାରିଲେ ନିଆଁ ବାହାରେ।
ବିଜ୍‌ଲି / ଇଦ୍	:	ଇଜ୍ ମାଏ୍‌ରଲେ ଆଏଗ୍ ନିଗଏଦେ।
ବିଭବ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ବିଭବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ।
ସମ୍ପତି	:	ଆମରେ୍ ରାଏଜ୍ ତହିଆଏରେ୍ ସମ୍ପତିଏଁ ଭରପୁର୍ ଆଛଏ।
ବିଦେଶୀ	:	ଦିନେ ବିଦେଶୀମାନେ ଆମ ଦେଶ ଶାସନ କରୁଥିଲେ।
ବିଦେଶୀ	:	ଏକ ଦିନ୍ ବିଦେଶୀମାନେ ଆମରେ୍ ଦେଶ୍‌କେ ଶାସନ୍ କରତ ରହେଲା।
ବିଚିତ୍ର	:	ବେଳେବେଳେ ଆକାଶରେ ବିଚିତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।
ବିଚିତର	:	କେଭଏଁ କେଭଏଁ ବାଦର୍ ଉପରେଁ ବିଚିତର ଦେଖୁକେ ମିଲିଦେ।
ବିପତ୍ତି	:	ବିପତ୍ତି ବେଳର ବନ୍ଧୁ ପ୍ରକୃତ ବନ୍ଧୁ।
ବିପ୍‌ତ୍ତି	:	ବିପ୍‌ତ୍ତି ଘଡିକ୍ ରେ୍ ସଂଘଓ୍ୱାରୀ ହାରା ସହିଁ ସଂଘଓ୍ୱାରୀ ହୁନ୍।
ବିଲୁଆ	:	ବିଲୁଆ ବଡ଼ ଚତୁର।
କୋଲହିଆ	:	କୋଲ୍‌ହିଆ ବଡ଼େ୍ ଚତୁର ହୁନ୍।
ବିଦାୟ	:	ବିଦାୟ ବେଳେ ଦୁଃଖ ଲାଗିଥାଏ।
ବିଦା	:	ବିଦା ଘଡ଼ିକ୍ ଦୁଃଖ୍ ଲାଗଏଦେ।

ବିହଙ୍ଗ : ବିହଙ୍ଗ ଉଡ଼େ ଗଗନ ଛୁଇଁ।

ଚେଡ଼ଏ : ଚେଡ଼ଏ ଉଡ଼ଏଦେ ବାଦର୍ ଛିଉନ୍।

ବିମଳ : ବିମଳ ଶଶୀ ଆକାଶେ ହସେ।

ନିର୍ମଳ : ନିର୍ମଳ / ସୁନ୍ଦର ଜୋଏନ୍ ବାଦରେଁ ହାଁସଏଦେ।

ବିଚାର : ଈଶ୍ୱର ପାପୀଙ୍କୁ ଦିନେ ବିଚାର କରିବେ।

ବିଚ୍ଚର : ଭଗୱାନ ପାପୀକେ ଦିନାଏକ୍ ବିଚ୍ଚର କରତା।

ବିରୋଧି : ଅନ୍ୟାୟର ବିରୋଧ କରିବା ଉଚିତ।

ବିରୁଧ୍ : ଅନ୍ୟାଚ୍ଚେ ବିରୁଧ କରତୋ ହାରାହୁନ।

ବିମାନ : ବିମାନ ପକ୍ଷୀପରି ଆକାଶରେ ଉଡେ।

ବିବାନ : ବିବାନ ଚେଡ଼ଏ ଖିଆଏଲ ବାଦରେଏଁ ଉଡ଼ଏଦେ।

ବିଚାରପତି : ବିଚାରପତି ବିଚାର ନିଷ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି।

ବିଚ୍ଚରକରେୟା : ବିଚ୍ଚର କରେୟା ବିଚ୍ଚର ଟୁଟାୱିଦେ।

ବିତରିବା : ଗରିବଙ୍କୁ ପୋଷାକ ବିତରିବା ପୂଣ୍ୟ କାମ ଅଟେ।

ବାଁଟ୍ତୋ : ଗରିବ୍କେ କପଡ଼ା ବାଁଟ୍ତୋ ପୁଇନ୍ କାମ୍ ହୁନ୍।

ବିଚଳିତ : ବିପଦ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣି ଆମେ ବିଚଳିତ ହେଉ।

ଦଙ୍ଗ୍ : ବିପତ୍ତି ଚ୍ଚେ ଖଭେର ଶୁନୁନ୍ ଆମହି ଦଙ୍ଗ୍ ରହୁନ୍ଗନୁଁ।

ବିଲେଇ : ବିଲେଇ ରାତିରେ ଦେଖିପାରେ।

ବିଲାଏ : ବିଲାଏ ରାଏତେଁ ଦେଖୁକେ ସକଏଦେ।

ବିଶେଷଜ୍ଞ : ଜଟିଳ ରୋଗପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ନିଅ।

ଜାନୟା : କଠିନ୍ ରୋଗି ସେତିର ଜାନୟା କେ ଜାନ୍କାରି ନାହାଁ।

ବିନ୍ଦୁ : ବିନ୍ଦୁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ନଥାଏ।

ବିନ୍ଦୁ : ବିନ୍ଦୁଚ୍ଚେ ଲାମ୍ ଚ୍ଚକର ନ ରହୟ।

ବିପରୀତ : ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ପହଁରିବା କଷ୍ଟ।

ଉଲ୍ଟା : ଧାର୍ଚ୍ଚେ ଉଲଟା ବାହୁଁକେ ତଁୱ୍ରତୋ ହାରା କଠିନ୍ହୁନ୍।

ବିନ୍ଦୁଡିଗ୍ରୀ : ବିନ୍ଦୁଡିଗ୍ରୀ କୋଣ ମାପର ଏକକ ଅଟେ।

ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ : ବିନ୍ଦୁଡ଼ିଗ୍ରୀ କୋନ୍ଟା ନାପ୍ତୋ ଏକକ ହୁନ୍।

ବିୟୋଗ : ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରୁ ସାନ ସଂଖ୍ୟା ବିୟୋଗ କରାଯାଏ।

ବିୟୋଗ : ବଡ଼େ ସଂଖ୍ୟାଲେ ପିଲା ସଂଖ୍ୟାକେ ବିୟୋଗ କରାଯଏଦେ।

ବିଛଣା : ବିଛଣା ଖରାରେ ଶୁଖାଇବା ଉଚିତ୍।

ଡସନା : ଡସନା ଘାମେ ସୁଖାତୋ ହାରା ସହିହୁନ୍ ପୋଏ।

ବିଚ୍ଛିନ୍ନ	: ଓଡ଼ିଶାର ବିଚ୍ଛିନାଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତି ଆବଶ୍ୟକ।
ଅଲଗ୍	: ଓଡ଼ିଶା ରେ ଅଲଗ୍‌ଜାଗରେ ଉନ୍‌ମତି କରୁକେ ଦରକାର ହୁନ୍।
ବିରି	: ବିରି ମାଡ଼ ଦେଖି କୋଳଥ ଚେପା।
ଉଡିଦ୍	: ଉଡିଦ ରେ ମାର୍ ଦେଖୁନ୍ ହରଓ୍ୱାଁ ଚେପ୍‌ଟା।
ବିଭାଗ	: ସରକାର ଅନେକ ବିଭାଗ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି।
ଭାଗ	: ସରକାର ଖୁବଏଁ ଭାଗ ଚଲାତେ।
ବିଶ୍ୱାସ	: ବିଶ୍ୱାସ ବିନା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣି ହୁଏନାହିଁ।
ପତିୟାତୋ	: ବିନ୍ ପତିୟାଉନ୍ ଭୋଗଓ୍ୱାନ୍ କେ ଜାନି ନୋ ହୋଏ।
ବିକ୍ରି	: ବେପାରିମାନେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ହାଟକୁ ବଳଦ ଆଣନ୍ତି।
ବେଁଚ୍	: ବନ୍‌ଝିଆ ମାନେ ବେଚ୍‌ଚୁକେ ହାଟକେ ବଇଲା ଆନ୍‌ତେ।
ବିନିମୟ	: ଟଙ୍କାର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ ସବୁବେଳେ ଅସ୍ଥିର ଥାଏ।
ଲେନ୍‌ଦେନ୍	: ପଇସାରେ ଲେନ୍‌ଦେନ୍ ମୋଲ୍ ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ୍ ଥେଭୟନାହିଁ।
ବିଲ	: ଗହୀରା ବିଲରେ ଭଲ ଫସଲ ହୁଏ।
ଜମି	: ଖାଲ୍ ଜମିନେ ବନକ୍ ଚାଷ୍ ହଇଦେ।
ବିଦ୍ୟାଳୟ	: ରବିବାର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛୁଟି ରହେ।
ଇସ୍କୁଲ	: ଏତୁଆର୍ ଇସ୍କୁଲ୍ ଛୁଟି ରହଏଦେ।
ବିଜୟୀ	: ଆମେ ଦିନେ ନିଶ୍ଚୟ ବିଜୟୀ ହେବା।
ଜିତିଓ୍ୱା	: ଆମହିଁ ଦିନାଏକ୍ ସହି ଜିତ୍‌ଓ୍ୱା।
ବିପଦ	: ବିପଦ ବେଳେ ସାହସ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟକର।
ବିପତ୍	: ବିପତ୍ ଘଡିକ୍ ସାହଁସ ଧରୁନ୍ କାମ କରା।
ବିଳମ୍ବ	: ବିଳମ୍ବରେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ଅନୁଚିତ।
ଡେରି	: ଡେରିଏଁ ଇସ୍‌କୁଲକେ ଯାତୋହାର୍ ନୋହଏ।
ବିଭକ୍ତ	: ବିଭକ୍ତ ଦୁଇ ମାନେ ଅଧା।
ବାଁଟା	: ବାଁଟା ଦୁଇମାନେ ଆଧା।
ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ	: ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନେକ ଦେଶର ପିଲା ପଢନ୍ତି।
ବିଶ୍ୱ ଇସ୍‌କୁଲ	: ବିଶ୍ୱ ଇସକୁଲଏଁ ଖୁବେ ଦେଶରେ ବେଟାବେଟି ପଢ଼ତେ।
ବିଚ୍ଛେଦ	: ବେଳେବେଳେ ଦୁଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟେ।
ଅଲପଅଲପ	: କୋନଏ ଘଟିକ୍ ଦୁଇ କୁଟୁବ୍‌ରେ ଅଳଗ୍ ଅଳଗ୍ ହେଇଦେ।
ବିଶ୍ୱ	: ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱ ବିଧାତା ଅଟନ୍ତି।
ପୁର୍ଥି	: ଭଗଓ୍ୱାନ ପୁର୍ଥିରେ ପାଲେଇଆ ହୁନ୍।

ଝୁଡ଼ିବିଡ଼ା	:	ଶାଗ ବିଡ଼ାକର ଦାମ କମ୍ ରହିଛି।
ଝୁଡ଼ି	:	ଭାଜଝୁଡ଼ି ରେ ଦାମ କମ୍ ଆଛଏ।
ବିଶ୍ରାମ	:	ବାଟୋଇମାନେ ଗଛ ଛାଇରେ ବିଶ୍ରାମ ନିଅନ୍ତି।
ଥାକ୍‌ତେ	:	ହିଁଡ଼େୟାମାନ୍ ରୁଖରେ ଛହିଁଆଏଁ ଥାକ୍‌ତେ।
ବଞ୍ଚାଇବା	:	ରୋଗୀକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଡ଼ାକ୍ତରଙ୍କ ପରମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।
ବଁଚ୍‌ତୋ	:	ଦୁଃଖାଲିକେ ବଁଚ୍‌ତୋ ଡ଼ାକ୍ତର ରେ ଅସଲି କାମହୁନ୍।
ବଂଶୀ	:	ମୁଁ ଭଲରେ ବଂଶୀ ବାଦନ ଜାଣେ।
ବାଁସୋରୀ	:	ମୁଇ ବନକ କରୁନ୍ ବାଁସରି ବଜାଉଁକେ ଜାନଏଁନ୍ଦେ।
ବଣଭୋଜି	:	ଆମେ ସ୍କୁଲ ପିଲା ବଣଭୋଜି କରିଗଲୁ।
ବନଭୋଜି	:	ଆମହି ଇସ୍କୁଲରେ ବେଟାବେଟି ବନଭୋଜି କରୁକେ ଗନୁଁ।
ବଳିପଡ଼ିଲା	:	ଭୋଜିରେ ମାଂସ ତରକାରୀ ବଳି ପଡ଼ିଲା।
ବାଁଚୁନ୍‌ଗୋଲୋ	:	ଭୋଜିଏଁ ମାଁସ ଶାଗ୍ ବାଚୁନ୍ ଗୋଲୋ।
ବାଡ଼ି	:	ବାଡ଼ି ଦେଖି ବିରାଡ଼ି ଭୟରେ ଦଉଡ଼ି ଯାଏ।
ଠେଙ୍ଗା	:	ଠେଙ୍ଗା ଦେଖୁନ୍ ବିଲାଏ୍ ଡରୁନ୍ ଧାଓ୍ୱତ୍ ପଲଇଦେ।
ବାଘ	:	ବାଘ ଗୋଟିଏ ମାଂସାଶୀ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ଦାଗ୍	:	ବାଗ୍ ଗୋଟୋକ୍ ମାଁସ୍ ଖଇୟା ଜୀଉ ହୁନ୍।
ବାଡ଼	:	ବଗିଚାରେ ବାଡ଼ ବାନ୍ଧିଲେ ଫଳଗଛ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ।
ରୁନ୍ଧାଏନ୍	:	ବଖରିଏଁ ରୁନ୍ଧାଏନ୍ ବାଁଧାଏନ୍ କଏର୍‌ଲେ ଫଲରୁକ୍ ବାଁଚୁଁନ୍ ରହତେ।
ବାସି	:	ବାସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଅ ନାହିଁ।
ବାସି	:	ବାସି ଖାଏଦୋ ଖାହା ନାହିଁ।
ବାଦ୍ୟ	:	ବିବାହ ଭୋଜିରେ ବାଦ୍ୟ ବାଜି ଉଠିଲା।
ବାଜା	:	ବିହା ଭୋଜିଏଁ ବାଜା ବାଏଜ୍‌ଲୋ।
ବାଷ୍ପ	:	ଜଳ ଗରମ ହେଲେ ବାଷ୍ପ ହୋଇ ଉପରକୁ ଉଠେ।
ଭାପ୍	:	ପାନି ତପାଏଲେ ଭାପ୍ ହେହୁନ୍ ଉପର୍‌କେ ଉଡ଼ଇଦେ।
ବାକ୍‌ସ	:	ଚିଠି ବାକ୍ସରେ ଚିଠି ପକାଯାଏ।
ସନ୍ଧୁକ	:	ଚିଠି ସନ୍ଧୁକେଏଁ ଚିଠି ଭୋରେ ଯାଏଦେ।
ବାମ୍ପ	:	ଫୁଟନ୍ତା ପାଣିରୁ ବାମ୍ପ ବାହାରେ।
ଭାପ୍	:	ଉକ୍‌ଲତ୍ ପାନିଲେ ଭାପ୍ ନିଗଏଦେ।
ବାଟ	:	ଅନ୍ଧକୁ ବାଟ ଦେଖାଇବା ଏକ ପରମ ଧର୍ମ।
ବାଟ	:	ଆନ୍ଧାକେ ବାଟ ଦେଖାତୋ ଗୋଟକ ମହାନ୍ ଧରମ୍ ହୁନ୍।

ବାଜା	:	ଭୋଜିରେ ବାଜା ବାଜିଲେ ଲୋକେ ନାଚନ୍ତି ।
ବାଜା	:	ଭୋଜିଏଁ ବାଜା ବାଏଜ୍‌ଲେ ଲୋଗ୍ ନାଚ୍‌ତେ ।
ବାଟିଲେ	:	ଆମ ମାଁ ତରକାରୀ ପାଇଁ ବେସର ବାଟିଲେ ।
ପିସଲା	:	ଆମରେ ଓୟା ତରକାରୀ ସେତିର ମସେଲା ପିସଲି ।
ବାପାର ଭାଇ	:	ସମୀର ମୋ ବାପାର ଭାଇ ଅଟନ୍ତି ।
ବାବାରେ ଭାଇସ୍	:	ସମିର ମାରେ ବାବାରେ ଭାଇସ ହୁନ୍ ।
ବାୟା ଚଢ଼େଇ	:	ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗା ଅଗରେ ବାୟାଚଢ଼େଇ ଘର କରେ ।
ବାଇଚେଡ଼ଏ	:	ସିନ୍ଧ ରୁଖେଁ ବାଇଚେଡ଼ଏ ଗୁଡ଼ା ଡ଼ସାଓ୍ୱଇଦେ ।
ବାସସ୍ଥଳୀ	:	ଜଙ୍ଗଲ ବାଘ ଭାଲୁଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳୀ ।
ଡେରାବାସା	:	ଜଙ୍ଗଲ/ବନ୍ ବାଗଭାଲୁ ରେ ଡେରବାସା ।
ବାହାର	:	ଘର ବାହାର ପରିବେଶ ସଫାରଖ ।
ବାହାର	:	ଘର ରେ ବାହାର ରଏର୍ ବାହୁକେ ସାଫ୍ ଥେଓ୍ୱା ।
ବାଛିବାଛି	:	ଦୋକାନରୁ ଆମେ ବାଛିବାଛି ପରିବା କିଣୁ ।
ବାଁଛା ବାଁଛା	:	ଦୁକାନ୍‌ଲେ ଆମ୍‌ହି ବାଁଛା ବାଁଛା ଭାଜିଭାଟା ବିଶାଉଁଦେ ।
ବାଛୁରୀ	:	ବାଛୁରୀ ଡେଇଁଡେଇଁ ଖେଳୁଛି ।
ବଛ୍‌ରୁ	:	ବଛ୍‌ରୁ ଡେଗଓ୍ୱାଁ ଡେଗଓ୍ୱାଁ ଖେଳତ୍ ଆହେ ।
ବାଚସ୍ପତି	:	ବାଚସ୍ପତି ବିଧାନସଭା ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି ।
ବାଚସ୍ପତି	:	ବାଚସ୍ପତି ବିଧାନସଭା ଚଲାଓ୍ୱତେ ।
ବାଘମାମୁଁ	:	ଗପରେ ବାଘକୁ ବାଘମାମୁଁ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି ।
ବାଗମାମା	:	କହିନେ ବାଗ୍‌କେ ବାଗ୍‌ମାମା ବଲୁନ୍ ଭାବତେ ।
ବାଳକେ	:	ବିଦ୍ୟା ଅଟଇ ମହାଧନ ବାଳକେ କର ଉପାର୍ଜନ ।
ବେଟା ବେଟିମାନ୍	:	ବିଦ୍ୟାହେତାଛେ ମହାଧନ୍ ବେଟାବେଟି ଉପ୍‌ଜାଓ୍ୱା ତୁହାନ୍ ।
ବାଦାମ	:	ବାଲିଆ ମାଟିରେ ବାଦାମ ଚାଷ ଭଲହୁଏ ।
ମୁଙ୍ଗଫଳି	:	ବାଲସରିଆ ମାଟିଏଁ ମୁଙ୍ଗ ପଲି ଚଷ୍ ବନକ୍ ହଇଦେ ।
ବାଦୁଡ଼ି	:	ବାଦୁଡ଼ି ଏକ ରାତ୍ରିଚର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ ।
ଗେଦୁଲ୍	:	ଗେଦୁଲ ଗୋଟୋକ ରାଇତେଁ ଚରଇୟା ଜୀଉ ହୁନ ।
ବାଳିକା	:	ଆମ୍ଭ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବାଳକ ବାଳିକା ଉଭୟ ପଢ଼ନ୍ତି ।
ନୋନି	:	ଆମରେ ଇସ୍କୁଲେଁ ବାବୁନୋନି ସଭୟ ପଢ୍‌ତେ ।
ବାରଣ୍ଡା	:	ଘର ବାଣ୍ଡାରେ ଲୋକ ବସନ୍ତି ।
ଓସରା	:	ଘରରେ ଓସରା ଏଁ ଲୋଗ ବସତେ ।

ବାର୍ଷିକ	:	ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷା ହୁଏ।
ବରଷୟା	:	ମାର୍ଚ୍ଚ ମହିନାଏଁ ବରଷୟା ପରଖ୍ୟା ହଇଦେ।
ବାଡ଼ାଇବା	:	ପିଲାଙ୍କୁ ବାଡ଼ାଇବା ମନା କରାଯାଇଛି।
ମାରତୋ	:	ବେଟାବେଟି ମାନକେ ମାର୍‌ତୋହାର୍ ନୋହଏ।
ବାହାରିବା	:	ଝାଡ଼ା ଫେରି ସାବୁନରେ ହାତ ନ ଧୋଇଲେ ଘା ବାହାରିବା ନିଶ୍ଚିତ।
ନିଙ୍ଗତୋ	:	ବାହିର୍ ବସୁନ୍ ସାବୁନଏଁ ହାଁଥ୍ ନ ଧୋଏଲେ ଘାଓ ନିଙ୍ଗତୋ ହାରା ସହିଁହୁନ୍।
ବାଟଯାକ	:	କଣା ବ୍ୟାଗରୁ ଚାଉଳ ବାଟଯାକ ଗଳି ଚାଲିଲା।
ବାଟଭେର୍	:	କାନା ଝୋଲାଲେ ଚଉର୍ ବାଟ୍‌ଭେର୍ ଗଲତ୍ ଗଲତ୍ ଏଲୋ।
ବାସ	:	ଫୁଲର ବାସ ଚହଟି ଯାଉଛି।
କହଁର୍	:	ଫୁଲର୍ହେ କହଁର୍ ମହକୁନ୍ ଯାତାହେ।
ବାନର	:	ବାନର ଡାଳରୁ ଡାଳ ଡେଇଁ ଡେଇଁ ପଳାଏ।
ମାକଡ଼	:	ମାକଡ଼ ଡାଲଲେ ଡାଲ ଡେଗଓ୍ୱତ୍ ଡେଗଓ୍ୱତ୍ ପଲଇଦେ।
ବାରିଷ୍ଟର	:	ମଧୁବାବୁ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ବାରିଷ୍ଟର।
ବାରିଷ୍ଟର	:	ମଧୁବାବୁ ପହିଲି ଓଡିଆ ବାରିଷ୍ଟର୍।
ବାରମ୍ବାର	:	ଦୁଷ୍ଟ ପିଲା ବାରମ୍ବାର କଳି କରନ୍ତି।
ଘଡିଘଡି	:	କସୁରଦାର ବେଟାବେଟି ଘଡିଘଡି ଝଗଡ଼ା କର୍‌ତେ।
ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟଭତ୍ତା	:	ସରକାର ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟଭତ୍ତା ଦେଇଥାନ୍ତି।
ବୁଢ଼ାଭାତା	:	ସରକାର ବୁଢ଼ାଭାତା ଦଇଦେ।
ବାସଗୃହ	:	ଯାଯବର ମାନଙ୍କର ବାସଗୃହ ନଥାଏ।
ରହତୋଘର	:	ବୁଲାକୀମାନର୍ହେ ରହତୋ ଘର ନରହଏ।
ବାଇଗଣ	:	ବାଇଗଣ ଚାଷ ଏକ ଲାଭଜନକ ଉଦ୍ୟୋଗ।
ଭାଁଟା	:	ଭାଁଟା ଚଷ ଗୋଟୋକ ଲାଭକାରୀ ଧନ୍ଦାହୁନ୍।
ବାହାଘର	:	ଗତବର୍ଷ ଆମ କକାଙ୍କର ବାହାଘର ହେଲା।
ବିହା	:	ଗୋଲୋ ବରଷ୍ ଆମର୍ହେ କାକାର୍ହେ ବିହା ହେଲୋ।
ବାହାରକୁ	:	ରାତିରେ ବାହାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ମୁଁ ଡରେ।
ଭାଁଠା	:	ରାଏତେଁ ଭାଁଠାକେ ଯାତୋ କାଯେଁ ମୁଁଇ ଡରଇଁନ୍ଦେ।
ବାଲି	:	ବସି ଖାଇଲେ ନଇ ବାଲି ସରେ।
କୁଧୁର	:	ବସୁନ୍ ଖାଏଲେ ନଏନ୍ଦ ର୍ହେକୁଧୁର ଛେଧଓ୍ୱଇଦେ।
ବାଣ୍ଟିବା	:	ମୁଁ ବିସ୍କୁଟ ବାଣ୍ଟିବା ଜାଣେ।
ବାଁଟ୍	:	ମୁଇଁ ବିସ୍କୁଟ୍ ବାଁଟୁକେ ଜାନଏନ୍ଦେ।

ବିକାଳି	:	ବିକାଳି ସବୁବେଳେ ଲାଭ ଚାହେଁ।
ବେଁଚୟା	:	ବେଁଚୟା ସବଘଡି ଲାଭ ଋହାଏଦେ।
ବିଜ୍ଞ	:	ବିଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କର।
ସିଆନ୍ / ଜାନୟା	:	ସିଆନ ଲୋଗମାନର୍ ଗୋଏଟ୍ କେ ଧରା।
ବିଜ୍ଞପ୍ତି	:	ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପାଠ କରି ଅନେକ କଥା ଜାଣିହୁଏ।
ଅଇଲାନ	:	ଅଇଲାନ କଏରଲୋ ହାର୍‌କେ ପଢୁନ ଖୁବଏ ଗୋଏଠ୍ ଜାନିହଇଦେ।
ବୀରତ୍ୱ	:	ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ୱ ପୃଥିବୀ ଜାଣେ।
ବିର୍	:	ଭାରତୟା ମାନର୍ ବୀରକେ ପୃଥି ଜାନ୍‌ଏଦେ।
ବୀରମାଟି	:	ଆମ ଦେଶ ବୀରଭୂମି ଅଟେ।
ବୀରଭୁଇଁ	:	ଆମର୍ ଦେଶ ବୀରମାଟି ହୁନ୍।
ବୁଦ୍ଧିମାନ୍	:	ବୁଦ୍ଧିମାନ ପିଲା ମନ ଦେଇ ପାଠ ପଢ଼େ।
ବୁଦ୍‌ମାନ୍	:	ବୁଦ୍‌ମାନ୍ ବାବୁ ମନ ଦେହୁନ୍ ପାଠ ପଢଇଦେ।
ବୁଦା	:	ଘର ଚାରିପାଖ ବୁଦା କାଟି ପକାଅ।
ବୁର୍‌ରୀ	:	ଘର କଗରା ର୍ ବୁରରୀ କେ ଲୁଉନ୍ ପୋକାଓ୍ୱା।
ବୁଢ଼ା	:	ବୁଢ଼ା ଲୋକକୁ ସାହାଯ୍ୟ କର।
ବୁଢ଼ା	:	ବୁଢ଼ା ଲୋଗ୍‌କେ ସାହାଏ କରା।
ବୁଢ଼ୀ ମା	:	ଆମ ବୁଢ଼ୀ ମା ଭଲ ଗପ କହି ଜାଣନ୍ତି।
ବୁଢ଼ି	:	ଆମର୍ ବୁଢ଼ି ବନକ କହିନ୍ କହୁଁକେ ଜାନଏଦେ।
ବୁଣିବା	:	ଲୁଗା ବୁଣିବା ତନ୍ତୀର ବୃତ୍ତି ଅଟେ।
ବୁନତୋ	:	ଲୁଗରା ବୁନତୋ ତନ୍ତିର୍ ବୁର୍‌ତି ହୁନ।
ବୁଝାଇ	:	ଖାତା କିପରି ସିଲେଇ ହେବା ତାହା ଭାଇ ବୁଝାଇ ଦେଲେ।
ବୁଝାଉନ	:	ଖାତା କିସ ସିଲଇ ହେତୋ ହୁନା ଦାଦା ବୁଝାଉନ୍ ଦେଲୋ।
ବୁଦାଳିଆ	:	ବଗିଚାର ବୁଦାଳିଆ ଘାସ ଓପାଡ଼ି ଦିଅ।
ବୁଟା	:	ବଖରିର୍ ବନ୍‌ବୁଟା ଉଖ୍‌ନୁନ୍ ଦାହାଏସ୍।
ବୁଡ଼ାଇବା	:	ଜଳ ପାତ୍ରରେ ହାତ ବୁଡ଼ାବା ଅନୁଚିତ।
ବୁଡ଼ାତୋ	:	ପାନିଜାକ୍‌ଏଁ ହାଁଥ ବୁଡ଼ାତୋ ବନକ୍‌ନୋ ହଏ।
ବୁଢ଼ାମାଙ୍କଡ଼	:	ବୁଢ଼ାମାଙ୍କଡ଼ ଗଛରେ ଆଉ ଡେଇଁ ପାରୁନି।
ବୁଢ଼ାମାକଡ଼	:	ବୁଢ଼ା ମାକଡ଼ ରୁଖେଁ ଆଉ ଡେଗଉଁକେ ସକଏନାହିଁ।
ବୁଝାମଣା	:	ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବେଳେବେଳେ ବୁଝାମଣା ହୁଏ।
ମନାବୁଝା	:	ଦୁଇ ଦେଶ ଭିତରେଁ କୋନଘଡ଼ି ମନାବୁଝା ହଇଦେ।

ବୁଦ୍ଧିଦାତା	:	ଈଶ୍ୱର ବୁଦ୍ଧିଦାତା ଅଟନ୍ତି।
ବୁଧ୍ଧି ଦେଓ୍ୱଇୟା	:	ଭଗଓ୍ୱାନ ବୁଦ୍ଧିଦେଓ୍ୱଇୟା ହୁନ୍।
ବେମାର	:	ରାଜୁ ଜ୍ୱରରେ ବେମାର ପଡ଼ିଛି।
ବେମାର୍	:	ରାଜୁ ଜରେଁ ବେମାର ପଡୁନ୍ ଆହେ।
ବେଳା	:	ସକାଳ ବେଳା ମନ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ରହେ।
ବେରା	:	ବିହିନିଆଁ ବେରା ମନ ଖୁସ୍ ରହଇଦେ।
ବେଲୁନ୍	:	ଫୁଙ୍କିଲେ ବେଲୁନ୍ ଫୁଲିଯାଏ।
ଫୁଗା	:	ଫୁଂଇକ୍‌ଲେ ଫୁଗା ଫୁଲୁନ ଯାଏଦେ।
ବେଲ	:	ବେଲ ପତ୍ର ପୂଜାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ।
ବେଲ୍	:	ବେଲ୍ ପାନ୍ ପୂଜାଏଁ ଲାଗଏଦେ।
ବେଙ୍ଗ	:	ବେଙ୍ଗ ଏକ ଉଭୟଚର ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ମେଙ୍ଗ୍	:	ମେଙ୍ଗ୍ ଗୋଟକ୍ ଦୁଇବାହୁଁକ୍ ଠେ ଜୀଉହୁନ୍।
ବେଗି	:	ରବି ଡାକୁଛି, ବେଗି ଆସ।
ଜଲଦି / ଚଁଡ଼ଏ	:	ରବି ହଁଖ୍‌ରାଓତ୍ ରହଏ, ଚଁଡ଼ଏ ଆହା / ୟାହା।
ବେଶୀଥର	:	ସତ କହିବାକୁ ବାପା ମୋତେ ବେଶୀଥର କହିଛନ୍ତି।
ଖୁବୟଖେପ୍	:	ସତ୍ ଗୋଠ୍‌ୟାତୋ ସେତି ବାବା ମୋକେ ଖୁବୟ ଖେପ୍ ଗୋଠିୟାଉନ୍ ଆହେ।
ବେସରକାରୀ	:	ବେସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋକ ଚଳାନ୍ତି।
ବିନ୍‌ସରକାରୀ	:	ବିନ୍‌ସରକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ୍ ଲୋଗ୍ ଚଲାତେ।
ବେଳେବେଳେ	:	ବେଳେବେଳେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥାଏ।
କୋନ୍ କୋନଘଡି	:	କୋନ୍‌କୋନ୍ ଘଡି ଭୁଇଁକାମ୍ପ ହଇଦେ।
ବୋଇତ	:	ସାଧବ ପିଲାମାନେ ବୋଇତରେ ବିଦେଶ ଯାଉଥିଲେ।
ଡ଼ୋଙ୍ଗା	:	ମହାଜନ ବାବୁମାନ ଡ଼ୋଙ୍ଗାଏଁ ବିଦେଶ ଯାତ୍ ରହେଲା।
ବୋଧହୁଏ	:	ବୋଧିହୁଏ ବାପା ଆଜି ଘରକୁ ଆସିବେ।
ହେଉଁକସକଏ	:	ହେଉଁକ ସକଏ ବାବା ଆଏଜ୍ ଘର୍‌କେ ଏତେ।
ବୋକା	:	ବୋକାଲୋକ କିଛି କରି ପାରେନାହିଁ।
ଭକୁଆ	:	ଭକୁଆ ଲୋକ କାହିଁ କରୁକ୍ ନସ୍‌କୟ।
ବୈଦ	:	ବୈଦ ଚେରମୂଳି ଔଷଧ ଦିଅନ୍ତି।
ବଇଦ୍	:	ବଇଦ୍ ଜଡିବୁଟି ଓଷାହା ଦଇଦେ।
ବୈଶାଖ	:	ବୈଶାଖ ମାସରେ ଟାଣ ଖରା ହୁଏ।
ବୈଶାଖ	:	ବୈଶାଖ ମହିନାଏଁ ଖୁବୟ ଘାମ୍ ଲାଗଏଦେ।

ବ୍ୟସ୍ତ : ମୁଁ ବିଳମ୍ବରେ ଘରକୁ ଫେରିଲେ ମାଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।
ଧୁକୁରପୁଚୁର : ମୁଁଇଁ ଡ଼େରିଏଁ ଘରକେ ଫିର୍‌ଲେ ଓୟା ଧୁକୁର୍‌ପୁଚୁର୍ ହେଇଦେ।
ବ୍ୟତୀତ : ମୋ ବ୍ୟତିତ କେହି ଏ କାମ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ।
ଛାଡୁନ୍ : ମୋକେ ଛାଡୁନ୍ କୋନୟ ୟୋ କାମ୍‌କେ କରୁକେ ନସକୟ।
ବ୍ୟାଟ : ବ୍ୟାଟରେ କ୍ରିକେଟ ଖେଳାଯାଏ।
ବ୍ୟାଟ / ପଟା : ପଟାଏଁ କ୍ରିକେଟ ଖେଲେ ଯାଇଦେ।
ବ୍ୟାଗ / ଝୋଲା : ମୁଁ ବହିପତ୍ର ବ୍ୟାଗରେ ଧରେ।
ଝୋଲା : ମୁଁଇବୋହି ପତରକେ ଝୋଲାଏଁ ଧରଇନ୍ଦେ।
ବ୍ୟାଘ୍ର : ଆମ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବ୍ୟାଘ୍ର ଶୀକାର ନିଷେଧ ଅଟେ।
ବାଗ୍ : ଆମରେ୍ଥ ଜଙ୍ଗଲ / ବନଲେ ବାଗ୍ ମାରତୋ ମନା ଆଛଏ।
ବ୍ୟାୟାମ : ବ୍ୟାୟମ କଲେ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ରହେ।
ବିଆମ୍ : ବିଆମ କଏର୍‌ଲେ ଗାଗଡ଼ ବନକ୍ ରହଏଦେ।
ବୃତ୍ତି : ମାଛ ମାରିବା କେଉଟର ବୃତ୍ତି ଅଟେ।
ଧନ୍ଧା : ମଛରି ମାରତୋ କେଓ୍ୱଟ୍ ରେ୍ଥ ଧନ୍ଧା ହୁନ୍।
ବୃଦ୍ଧି : ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଦେଶର ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଅଟେ।
ବାଢତୋ : ଲୋଗସଂଖ୍ୟା ବାଢ୍‌ତୋ ଦେଶରେ୍ଥ ବଡ଼କା ସମସ୍ୟା ହୁନ୍।
ବୃତ୍ତ : ବୃତ୍ତର ଗୋଟିଏ କେନ୍ଦ୍ର ଥାଏ।
ଗୋଲ୍ : ଗୋଲ୍ ରେ୍ଥ ଗୋଟକ୍ ମଂଝତ୍ ରହଏଦେ।
ବୃଷ୍ଟି : ଅନିୟମିତ ବୃଷ୍ଟି କୃଷିପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ନୁହେଁ।
ବର୍‌ଷା : ଅନିତି ବର୍‌ଷାଏଁ କିଷାନି ସେତି ଶୁବ୍ ନୋହଏ।
ବୃଦ୍ଧ : ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ।
ଡୋକ୍ରା : ଡ଼ୋକ୍ରା ହେଲେ ସାହା ଦରକାର ହେଇଦେ।
ବୃଥା : ପରିଶ୍ରମ ବୃଥା ଯାଏନାହିଁ।
ବିନଠୋକାଏଁ : କମଇ ବିନ୍‌ଠୋକାଏଁ ଯାଏ ନାହିଁ।
ବୃହତମ : ନଅ ଏକ ଅଙ୍କର ବୃହତମ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ।
ସବ୍‌ଲେବଡ଼୍‌କା : ନଓ ଗୋଟ୍‌କଏ ଅଙ୍କାଏଁ ସବଲେ ବଡ଼କା ସଂଖ୍ୟାହୁନ୍।

‘ଭ’

ଭଲ : କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାଇବା ପରେ ମୋତେ ମେଲେରିଆ ଜ୍ୱର ଭଲରେ ଛାଡ଼ିଗଲା।
ବନକ : କ୍ଲୋରୋକୁଇନ୍ ଖାହୁନ୍ ପାଛେଁ ମୋକେ ମେଲେରିଆ ଜର୍‌ଲେ ବନକ୍ ଲାଏଗଲୋ।
ଭୟ : ବାଘ ଦେଖି ମୁଁ ଭୟ କଲି।
ଡ଼ର : ବାଗ୍ ଦେଖୁନ୍ ମୁଇଁ ଡରୁନ୍ ଗନି।

ଭକ୍ତ	:	ଭକ୍ତମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଆରାଧନା କରନ୍ତି।
ଭକ୍ତ	:	ଭକ୍ତମାନ୍ ଭୋଗଓ୍ୱାନ ନେଙ୍ଗପୂଜା କର୍‌ତେ।
ଭଗ୍ନ	:	ଆମ ଦେଶର ପୁରାତନ କୀର୍ତି ଭଗ୍ନାବସ୍ଥାରେ ରହିଛି।
ଟୁଟାହା	:	ଆମରେ ଦେଶରେ ତହିଆୟଯେରେ ମୂର୍ତ୍ତି କୀର୍ତ୍ତି ଟୁଟାହା ହେହୁନ୍ ପଡୁନ୍ ଆହେ।
ଭରସା	:	ଆମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ଭରସା ରଖିବା ଉଚିତ୍।
ଆସରା	:	ଆମହି ଭୋଗଓ୍ୱାନ୍ ନେଙ୍ଗ୍ ଆସ୍‌ରା କର୍‌ତୋହାରା ହୁନ।
ଭକତି	:	ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଭକତି କରିବା ଉଚିତ୍।
ମାଏନ୍	:	ମାଇସ୍‌ବାପୁସ୍ ମାନକେ ମାଏନ୍ କର୍‌ତୋ ହାରାହୁନ୍।
ଭଲ୍ଲୁକ	:	ଭଲ୍ଲୁକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ହିଂସ୍ର ଅଟେ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁ ବଡ଼େ ମାର୍‌କଣ୍ଠା ହୁନ୍।
ଭସାଇ	:	ନଦୀ ବଢ଼ିଲେ ଅନେକ ଘର ଭସାଇ ନିଏ।
ବୋହଲାଉନ୍	:	ନଏନ୍ଧଁପୁର୍ ବାଏଢଲେ ଖୁବଏ ଘର୍‌କେ ବୋହଲାଉନ୍ ନଏଦେ।
ଭର୍ତ୍ସନା	:	ଅଦାଲତ ସରକାରଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିଥାଏ।
ବଖାନ୍	:	ଅଦାଲତ୍ ସରକାର୍‌କେ ବଖାନିଦେ।
ଭଳିକିଭଳି	:	ଦୋକାନରେ ଭଳିକି ଭଳି କଣ୍ଢେଇ ଅଛି।
ଆନିବାନି	:	ଦୁକାନେ ଆନିବାନି ପୁତ୍‌ଲା ଆହେ।
ଭଲପଡ଼ିଲା	:	ବ୍ୟାୟାମ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପଡ଼ିଲା।
ଭାଓ୍ୱେଇ	:	ବିଆମ୍ ହୁନାକେ ବନକ୍ ଭାଏଓ୍ୱଇଲୋ।
ଭାତ	:	ଭାତରୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ।
ଭାତ୍	:	ଭାତ୍‌ଲେ ଆମକେ ତାକତ୍ ମିଳଏଦେ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁ ଉଇ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ।
ଭାଲୁ	:	ଭାଲୁକେ ଭୁକୁ ଖାଉଁକେ ଭାଓ୍ୱେଇଦେ।
ଭାଇ	:	ମୋ ଭାଇ କଟକରେ ରହି ଚାକିରୀ କରନ୍ତି।
ଭାଇସ୍	:	ମାଚ୍ ଭାଇସ୍ କଟକ୍‌ଏଁ ରହୁନ୍ ନଉକରୀ କରଇଦେ।
ଭାରି	:	ବାଲି ଭାରି ଲାଗେ।
ବୋଜ୍	:	କୁଧୁର୍ ବୋଜ୍ ଲାଗଏଦେ।
ଭାଷଣ	:	ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେଇ ମୁଁ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲି।
ଭାଷନ୍	:	ବୈଠକ୍‌ଏଁ ଭାଷନ୍ ଦେହୁନ୍ ମୁଁଇ ପୁରୁଷ୍‌କାର ଲାହେନି।
ଭାବ	:	ଏହାର ଭାବ ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ।
ଭାଓ୍ୱ	:	ୟାହରେ ଭାବକେ ମୁଇଁ ନିହାଏ ବୁଝତ୍।

ଭାଗ	:	ଏକ ଟଙ୍କାକୁ ଚାରି ଭାଗ କଲେ ପଚିଶି ପଇସା ହୁଏ।
ବାଁଟା	:	ଏକ୍ ରୁପିଆକେ ଚ଼ଏର୍ ଭାଗ କଏର୍‌ଲେ ପଚିଶ୍ ପଏସା ହଇଦେ।
ଭାଜ୍ୟ	:	ଯେଉଁ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଭାଗ କରାଯାଏ ତାହା ଭାଜ୍ୟ ଅଟେ।
ଭାଜ୍ୟ	:	ଯୋନ୍ ସଂଖ୍ୟାକେ ଭାଗ୍ କରାଯାଏଦେ ହୁନା ଭାଜ୍ୟ ହୁନ୍। (ଭାଜ୍ୟ=ଭାଗ୍ ହେଓ୍ଵଇୟା)
ଭାଜକ	:	ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ତାହା ଭାଜକ ଅଟେ।
ବାଁଟାକରୟା/ଭାଜକ୍	:	ଯୋନ୍ ସଂଖ୍ୟାଏଁ ବାଁଟା କରେ ଯାଇଦେ ହୁନା ଭାଜକ୍ ହୁନ୍।(ଭାଜକ=ଭାଗ୍ କରଇୟା)
ଭାଗଫଳ	:	ଭାଗକଲେ ଫଳ ଯାହା ପଡ଼େ ତାହା ଭାଗଫଳ ଅଟେ।
ଭାଗ	:	ଭାଗ/ବାଁଟାକଏରଲେ ଫଳ ଯାହା ପଡଇଦେ ହୁନା ଭାଗଫଳ / ଭାଗ / ବାଁଟା ହୁନ୍। (ଭାଗଫଳ = ଭାଗ୍‌ବାଁଟା)
ଭାଗକେ	:	ଭାଗକେ ଏକ କ୍ରିଗ୍ରା ପଡ଼ିଛି।
ବାଟାଏଁ	:	ବାଟାଏଁ ଏକ୍ କିଲୋ ପଡୁନ୍ ଆହେ।
ଭାଗଶେଷ	:	ଭାଗ କ୍ରିୟାର ବଳକା ଭାଗଶେଷ ଅଟେ।
ଉବୁରୁନ୍	:	ବାଟା କରୁନ୍ ବାଁଏଚ୍‌ଲୋ ହାର୍। (ଭାଗଶେଷ=ଉବଏର୍‌ଲୋ ଭାଗ)
ଭାଙ୍ଗିଗଲା	:	ହାତରୁ ଖସି କାଚ ଗ୍ଲାସଟି ଭାଙ୍ଗିଗଲା।
ଫୁଇଟ୍‌ଲୋ	:	ହାଁତ୍‌ଲେ ଖସ୍‌ରୁନ୍ କାଁଚ୍ ଗିଲାସ ଫୁଟୁନ୍ ଗଲୋ।
ଭଉଣୀ	:	ରିତୁ ମୋର ସାନ ଭଉଣୀ ଅଟେ।
ବହିନିସ୍	:	ରିତୁ ମାରେ଼ ପିଲା ବହିନିସ୍ ହୁନ।
ଭାଇବନ୍ଧୁ	:	ଆମର ଅନେକ ଭାଇ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି।
ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ୍ବ	:	ଆମରେ଼ ଖୁବଏ ବନ୍ଧୁ କୁଟୁମ ଆଛଏତ।
ଭାଗକୁ	:	ବାଇଗଣ ଭାଗକୁ ଦଶ ଟଙ୍କା ରହିଛି।
ବାଁଟାଏକ୍	:	ବାଁଟାଏକ୍ ଭାଁଟାକେ ଦଶରୁପିଆ ରହୁନ୍।
ଭାଗରେ	:	ମୋ ଭାଗରେ କଲମ ପଡ଼ିଲା।
ଭାଗେଁ	:	ମାଚ୍ ଭାଗେଁ କଲମ୍ ପଏଡ଼୍‌ଲୋ।
ଭିକ	:	ଅସହାୟ ଲେକ ଭିକ ମାଗି ବୁଲନ୍ତି।
ବିଛା	:	ବିନ୍‌ସାହା ଲୋଗ୍ ବିଛା ମାଗୁନ୍ ହିଁଡ଼ତେ।
ଭିଡ଼	:	ହାଟରେ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଜମେ।
ଭିଡ଼	:	ହାଟେଁ ଖୁବଏ ଲୋଗ ମାନରେ଼ ଭିଡ଼୍ ଜମଏଦେ।
ଭିନ୍ନ	:	ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟେ।
ଦୁଶ୍‌ରା	:	ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଲେ ଦୁଶ୍‌ରା ହୁନ୍।
ଭିନ୍ନତା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ଠାରେ ଭିନ୍ନତା ଦେଖାଯାଏ।
ଅଲଗବିଲଗ	:	ସଭଏ ଲୋଗ୍ ମାନରେ଼ ନେଁଗ୍ ଅଲଗବିଲଗ ଦେଖୁକେ ମିଳଏଦେ।

ଭିତରେ	:	ବାଉଁଶ ଭିତରେ ପୋଲା ଥାଏ।
ଭିତରେଁ	:	ବାଁଶ୍ ଭିତ୍ରେ ପୋଲ୍ ରହିହେ।
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ	:	ଭାରତରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜାତିର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି।
ଅଲଗଅଲଗ	:	ଭାରତେଁ ଅଲଗ ଅଲଗ ଜାଏତ ରେ୍ ଲୋକ ଆଛଏତ।
ଭୁଷୁଡ଼ି	:	ଦୁର୍ବଳ ଥିବାରୁ ଘରଟି ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ିଲା।
ଭୌଁଷ୍ଲୁନ୍	:	ଦୁର୍ବଲିଆ ସେତିର୍ ଯୋଘର୍ ଭୌଁଷ୍ଲୁନ୍ ଗୋଲୋ।
ଭୁସ୍କରି	:	ମୀନା ବାଲିରେ ଭୁସ୍କରି ପଡ଼ିଗଲା।
ଭୁସ୍କରୁନ୍	:	ମୀନା କୁଧୁରେଁ ଭୁସ୍କରୁନ୍ ପଡୁନ୍ ଗଲି।
ଭୁଲିବୁନି	:	ପିତାମାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଭୁଲିବୁନି।
ନାପାସ୍ରତାଏସ୍	:	ବାବା ଓୟାଝୋ ଗୋଏଠ୍ କେ ନାପାସର୍ତାଏସ୍।
ଭୂମି	:	ଉର୍ବର ଭୂମିରେ ଭଲ କୃଷି ହୁଏ।
ଜମିନ୍ / ମାଟି	:	ଖତୁ ମାଟିଏଁ ବନକ ଚ୍‌ଷବାସ ହଇଦେ।
ଭେଳା	:	ପାରାଦିପରେ ଜାହାଜ ଭେଳା ରହିଛି।
ଗଦା	:	ପାରାଦିପଏଁ ପାନି ଜାହାଜ ମାନ୍‌ରେ୍ ଗଦା ଆଛଏ।
ଭେରୀ	:	ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଭେରୀ ବାଜି ଉଠେ।
ମୌଁହରି	:	ଲଡ଼େଇ ଘଡ଼ିକ ମୌଁହରି ବାଜିଦେ।
ଭୋକ	:	କାମ କଲେ ଭୋକ ଲାଗେ।
ଭୁଖ୍	:	ବୁତା କଏର୍‌ଲେ ଭୁଖ୍ ଲାଗିଦେ।
ଭୋଜି	:	ଆମେ ଭୋଜି କରିବାକୁ ବଣକୁ ଯାଇଥିଲୁ।
ଭୋଜି	:	ଆମ୍‌ହିଁ ଭୋଜି କରୁକେ ବୁର୍‌ରା ଯାହୁନ୍ ରହେନୁ।

'ମ'

ମନ	:	ସରଳ ମନ ଯାହାର ସେ ଶାନ୍ତିରେ ରହେ।
ମନ	:	ସିଧାସାଦା ମନ ଯାରେ୍ ହୁନ୍ ଶାନ୍ତିଏଁ ରହଏଦେ।
ମଜା	:	ଦୋଳି ଖେଳିବାକୁ ଭାରି ମଜା ଲାଗେ।
ମଁଜା	:	ଝୁଲନା ଝୁଲୁକେ ବଡଏ ମଁଜା ଲାଗଏଦେ।
ମକା	:	ନବରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚୁର ମକା ଚାଷ ହୁଏ।
ଜୋନ୍ଧରା	:	ନଓ୍ୱରଙ୍ଗପୁର ଅଞ୍ଚଲଏଁ ଖୁବଏ ଜୋନ୍ଧରା ଚ୍‌ଷ୍ ହଇଦେ।
ମଳ	:	ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ମଳ ତ୍ୟାଗ କର ନାହିଁ।
ହାଗ୍	:	ବାଟ କଗରାଏଁ ହାଗା ନାହିଁ।
ମଲ୍ଲ	:	ବଡ଼ ହେଲେ ମୁଁ ଜଣେ ମଲ୍ଲ ଯୋଦ୍ଧା ହେବି।
ମଲ୍ଲ	:	ବଡ଼କା ହେଲେ ମୁଇଁ ଗୋଟୋକ ମଲ୍ଲ ଲଡଇୟା ହେତିଁ।

ମଥା	:	ଓଡ଼ିଆ ବୋହୁ ମଥାରେ ଓଢଣା ଟାଣନ୍ତି।
ମୁଁଡ	:	ଓଡିଆ ବୋହାରିସ ମୁଡେଁ ଓଢନୀ ଦେତେ।
ମତ୍ସ୍ୟ	:	ଆମ ଗାଁ ପୋଖରୀରେ ମତ୍ସ୍ୟଚାଷ କରାଯାଇଛି।
ମଛରୀ	:	ଆମର୍ହେ ଗାଁଓ୍ୱ ତରଇଏଁ ମଛରି ଋଷ କରେ ଯାହୁନ୍ ଆଛାଏ।
ମଞ୍ଜି	:	ମଞ୍ଜିରୁ ଗଜା ବାହାରେ।
ବିଚି	:	ବିଚିଲେ ଗାଜା ନିଁଗଏଦେ।
ମହିମା	:	ଈଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ମହିମା ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ।
ମହିମା	:	ଭୋଗଓ୍ୱାନର୍ହେ ମହିମା ସବ୍‌ଲାହତୋ ହାରା ହୁନ୍।
ମଉସା	:	ଖରା ଛୁଟିରେ ମୁଁ ମଉସା ଘରକୁ ଯିବି।
ମାସା	:	ଘାମ ଛୁଟିଏଁ ମୁଇଁ ମାସା ଘରକେ ଯାତିଁ।
ମରୁଡ଼ି	:	ମରୁଡ଼ି ହେଲେ ଲୋକେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି।
ଅଁକାଲ	:	ଅଁକାଲ ହେଲେ ଲୋକ ବଡ଼ାଏ ଦୁଃଖ ଲାହତେ।
ମହୁଲ	:	ମହୁଲ ମଞ୍ଜି ତେଲ ବାହାରେ।
ମହୁ	:	ମହୁ ବିଚିଲେ ତେଲ୍ ନିଗଁଏଦେ।
ମଇଁଷି	:	ଆମେ ହଳେ ମଇଁଷି ପାଳିଛୁ।
ଭଇଁଷ୍	:	ଆମ୍‌ହିଁ ଏକ ଯୋଡ଼ି ଭଇଁଷ ପୋଷୁନ୍ ଆଛୁଁ।
ମଇଳା	:	ମଇଳା ହାତରେ କିଛି ଖାଇବ ନାହିଁ।
ମଇଲ୍	:	ମଇଲ୍ ହାଥେ କାହିଁ ଖାହା ନାହିଁ।
ମଧୁର	:	ଆଖୁ ରସ ମଧୁର ଲାଗେ।
ମଁଧୁର	:	କୁସ୍‌ୟାର୍ ରସ୍ ମଁଧୁର ଲାଗଏଦେ।
ମଉଜ	:	ଛୁଟି ଦିନରେ ଆମେ ମଉଝ କରିଥାଉ।
ମଁଜା	:	ଛୁଟି ଦିନେ ଆମହି ମଁଜା କରୁନ୍ଦେ।
ମଝିରୁ	:	ବାଡ଼ିଟା ଠିକ୍ ମଝିରୁ ଭାଙ୍ଗିଗଲା।
ମାଁଝାଲେ	:	ଠେଙ୍ଗା ଠିକ୍ ମାଝାଲେ ଟୁଇଟ୍‌ଲୋ।
ମଳୟ	:	ବସନ୍ତ ଋତୁରେ ମଳୟ ପବନ ବହେ।
ଧିର	:	ବସନ୍ତ ଋତୁଏଁ ଧିର୍ ହାଓ୍ୱା ଚଲଏଦେ।
ମଧ୍ୟରେ	:	ଆମ ମଧ୍ୟରେ ରବି ଅଧିକ ଡେଙ୍ଗା ଅଟେ।
ଭିତରେ	:	ଆମର୍ହେ ଭିତରେଁ ରବି ଖୁବଏ ଡ଼େଙ୍ଗ୍ ଆହେ।
ମର୍ଦ୍ଦଳ	:	ମର୍ଦ୍ଦଳ ବାଜିଲେ ମିନି ନୃତ୍ୟ କରେ।
ମାଁଦଲ	:	ମାଁଦଲ ବାଏଜ୍‌ଲେ ମିନି ନାଚଏଦେ।

ମନ୍ଦିର	:	ଆରାଧନା କରିବାକୁ ଲୋକେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଆନ୍ତି।
ମନ୍ଦିର୍	:	ପୁଜା କରୁକେ ଲୋଗ୍‌ମାନ ମନ୍ଦିର୍‌କେ ଯାତେ।
ମଣିଷ	:	ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରାଣୀଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ।
ମାନୁଷ	:	ମାନୁଷ ସବ୍ ଜୀଉଲେ ଉଁଚା ହୁନ୍।
ମନ୍ଦାର	:	ଆମ ବଗିଚାରେ ଶ୍ୱେତ ମନ୍ଦାର ଫୁଲ ଫୁଟିଛି।
ମନ୍ଦାର୍	:	ଆମରେ ବଖରିଏଁ ଧୋବ୍ / ପଣ୍ଡରା ମନ୍ଦାରଫୁଲ ଆହେ।
ମଗର	:	ଗହୀରା ପାଣିରେ ମଗର ଭଲ ବଢ଼ନ୍ତି।
ମଙ୍ଗର୍	:	ଗହିଁର୍ ପାନିଏଁ ମଙ୍ଗର୍ ବନକ ବାଢଏ ଦେ।
ମୟୁର	:	ମୟୁର ଡାକ ଦୂରକୁ ଶୁଭାଯାଏ।
ମଞ୍ଜୁର	:	ମଞ୍ଜୁର ଭାଁସି ଧୁଇର୍‌ଲେ ଶୁନାଯାଏଦେ।
ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ	:	ଚାରି ତିନି ଓ ପାଞ୍ଚର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ।
ମାଁଝାଏଁ	:	ଚଏର ତିନି ଆଉ ପାଞ୍ଚ୍ ରେ ମାଁଝା ମଁଝୁଲା ସଖ୍ୟା ହୁନ୍।
ମହୁମାଛି	:	ମହୁମାଛି ମହୁ ସଂଗ୍ରହ କରେ।
ଭଁଓ୍ୱରମୋଛି	:	ଭଁଓ୍ୱର ମୋଛି ମଁଦରସ ଠୁଲୟାଓ୍ୱଇ ଦେ।
ମନେମନେ	:	ମୁଁ ଜଣେ ଭଲ ଗାୟକ ହେବି ବୋଲି ମନେମନେ ଭାବୁଛି।
ମନେମନ	:	ମୁଁଇ ଗୋଟୋକ ବଢିଆ ଗିତ୍‌କାର ହେତି ବଲୁନ୍ ମନେମନ୍ ଭାବତ୍ ଆହେଁ।
ମହୋତ୍ସବ	:	ବାର୍ଷିକ ମହୋତ୍ସବରେ ଆମେ ଯୋଗ ଦେଲୁ।
ମହାଉଛବ୍ର	:	ବରଷ୍ୟା ମହାଉଛବ୍‌ଏଁ ଆମ୍‌ହି ପୋଁହଁଏଚ୍‌ନୁ।
ମଳଦ୍ୱାର	:	ମଳଦ୍ୱାର ସଫାରଖ।
ଗୁହପୋନ୍ଧ	:	ଗୁହପୋନ୍ଧକେ ସାଫ୍ ଥେଓ୍ୱା।
ମନୋହର	:	ବିଲ ହୁଡ଼ାରେ ବଧୁଲି ଫୁଲ ମନୋହର ଦେଖାଯାଏ।
ମନ୍‌ମୋହା	:	ଖେତ୍ ପାଏରେଁ ବଧୁଲି ଫୁଲ ମନମୋହା ଦିଖଏଦେ।
ମନମାରି	:	ଫେଲ ଖବର ଶୁଣି ସୁନି ମନ ମାରି ବସିଛି।
ଫୁଲାଉନ୍	:	ଫେଲ୍ ଖଭେର୍ ଶୁନୁନ୍ ସୁନି ଫୁଉଲାଉନ୍ ବସୁନ୍ ଅହେ।
ମରାମତି	:	ପୁରୁଣା ଘରର ମରାମତି ଆବଶ୍ୟକ।
ମରାମତି	:	ଜୁନା ଘର୍‌ରେ ମରାମତି କର୍‌ତୋ ହାରା ହୁନ୍।
ମନଯୋଗ	:	ପିଲାଏ ପାଠ ପଢ଼ାରେ ମନଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍।
ମନ୍‌କାନ୍	:	ବେଟାବେଟି ପାଠପଢାଏଁ ମନ୍‌କାନ୍ ଦେତା ପୋୟ।
ମନଭରି	:	ନନ୍ଦନକାନନର ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମୁଁ ମନ ଭରି ଦେଖିଲି।
ମନ୍‌ଭୋର୍‌ତଏଲେ	:	ନନ୍ଦନକାନନରେ ଜୀଉ ଜନ୍ତୁକେ ମୁଁଇ ମନ ଭୋର୍‌ତଲେ ଦେଖନି।

ମଲାଭଳି	:	ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ମଲାଭଳି ପଡ଼ି ରହିଛି।
ମଏରଲୋ ଖିଆଏଲ	:	ଦୁର୍ବଲିଆ ଲୋଗ ମଏରଲୋ ଖିଆଏଲ ପଡୁନ୍ ଆହେ।
ମନିଟର୍	:	ରମାକୁ ଆମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନିଟର ବଛାଯାଇଛି।
ମନିଟର୍	:	ରମାକେ ଆମ୍ରହେ କିଲାସ ମନିଟର୍ ବାଁଛେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ।
ମନ୍ଥର	:	କଚ୍ଛପ ମନ୍ଥର ଗତିରେ ଚାଲେ।
ଧିମି	:	କାଛୁ ଧିର ଗତିଏଁ ଯାଏଦେ।
ମନୋରଞ୍ଜନ	:	ସେ କୌତୁକ ଦେଖାଇ ମନୋରଞ୍ଜନ କରାଏ।
ଖୁସିୟାଲି	:	ହୁନ୍ ଖେଲ ଦେଖାଉନ୍ ଖୁସିୟାଲି କରାଓ୍ୱଇଦେ।
ମନାସୁଥିବା	:	ଆମେ ଆମ ଦେଶର ଶୁଭ ମନାସୁଥିବା।
ସୁମ୍ରୁନ୍	:	ଆମ୍ହି ଆମହେ ଦେଶକାଯେଁ ବନକ୍ ସୁମରତ୍ ଆହୁଁ।
ମନେପକାଉ	:	ଅତୀତର ଗୌରବ ଆମେ ମନେ ପକାଉ।
ମନେପଡ଼ାତୋ	:	ତହିୟାହେ ଗୌରବ କେ ଆମହିଁ ସୋଏର କରୁଦେ।
ମସଜିଦ୍	:	ମୁସଲ୍ମାନ ମାନେ ମସଜିଦ୍‌କୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି।
ମସଜିଦ୍	:	ପଠାନ୍ ମାନ ମସଜିଦକେ ଯାହୁନ୍ ପାର୍ଥନା କରତେ।
ମହମବତୀ	:	ମହମବତୀ ଭିତରେ ସୂତାଟିଏ ଥାଏ।
ମୋହମ୍‌ବତି	:	ମୋହମବତୀ ଭିତରେଁ ସୂତ୍ ରହଇଦେ।
ମାଳ	:	ସଭାରେ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଫୁଲ ମାଳ ଦିଆଗଲା।
ହାର୍	:	ବେଠକ୍‌ଏଁ ସଗାମାନକେ ଫୁଲହାର ଦେ ଗୋଲୋ।
ମାଟି	:	ଚିକିଟାମାଟିରେ ଫସଲ ହୁଏ ନାହିଁ।
ମାଟି	:	ଚିକଟ୍ ମାଟିଏଁ ଫସଲ୍ ହଏନାହିଁ।
ମାଖି	:	ତେଲ ମାଖି ଗାଧୋଇବା ଭଲ।
ମାଖୁନ୍	:	ତେଲ ମାଖୁନ୍ ନାହାତୋହାର୍ ବନକ ହୁନ।
ମାଛ	:	ମାଛ ଗାଲିସି ଦ୍ୱାରା ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟା କରେ।
ମଛରି	:	ମଛରି କେଓ୍ୱା ବାହୁଁକ୍‌ଲେ ସାଁହସ୍ / ନିନାଏସ୍ ନଇଦେ।
ମାଂସ	:	ହାଡ଼ ସହିତ ମାଂସ ଲାଗିଥାଏ।
ମାସ	:	ହାଡ଼ ସେଙ୍ଗ୍ ମାଂସ ଲଗୁନ୍ ରହଇଦେ।
ମାମୁଁ	:	ଗତକାଲି ମାମୁଁ ଆମ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ।
ମାମା	:	କାଏଲ ମାମା ଆମହେ ଘରକେ ଏହୁନ୍ ରହେଲୋ।
ମାଡ଼ିପିଟ	:	ମଦ୍ୟପ ମାନେ ମାଡ ପିଟ କରିଥାନ୍ତି।
ମାରାପେଟା	:	ମଦପିଉନ୍ ମଧୁଆ ମାରା ପେଟା କର୍‌ତେ।

ମାଇଲା	:	ରିମି ରବିକୁ ମାଇଲା ।
ମାର	:	ରିମି ରବିକେ ମାଏର୍‌ଲି / ଲୋ ।
ମାଠିଆ	:	ମାଠିଆରେ ଅଳ୍ପ ପାଣି ଥିଲା ।
ହାଁଡ଼ି	:	ହାଁଡ଼ି ଏଁ ଇତିକ୍ ପାନି ରହେଲୋ ।
ମାଗିବା	:	ମାଗିବା ଅପେକ୍ଷା ଦେବା ଶ୍ରେୟସ୍କର ।
ମାଁଙ୍ଗତୋ	:	ମାଙ୍ଗତୋ ଲେ ଦେତୋ ବଡ଼େ ହୁନ୍ ।
ମାଉସୀ	:	ଆମ ମାଉସୀ କଲିକତାରେ ରହନ୍ତି ।
ମାସି	:	ଆମରେ୍ଣ ମାସି କଲକତାଏଁ ରହଏତେ ।
ମାଗଣା	:	ଟିବି ଔଷଧ ମାଗଣାରେ ମିଳେ ।
ସହପାଠ୍	:	ଟିବି ଓଷାହା ସହଜଏଁ ମିଲଏଦେ ।
ମାଧ୍ୟମ	:	ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ ପାଇଁ ତାର ମାଧ୍ୟମ ଅଟେ ।
ବାଟ୍	:	ବିଜ୍‌ଲି ଏତୋଯାତୋ ସେତି ତାର୍ ବାଟ୍‌ହୁନ୍ ।
ମାଣ୍ଡିଆ	:	ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ ଦେହ ପାଇଁ ହିତ କର ।
ମଡ଼ିଆ	:	ମଡିଆ ଲାଟା ଗାଗାଡ଼ ସେତିକ୍ ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ମାଡ଼ଗୋଳ	:	ଦୁଷ୍ଟମାନେ ମାଡ଼ଗୋଳ ଖୋଜନ୍ତି ।
ମାରଧାର	:	କସୁର ଦାର ମାନ୍ ମାର୍‌ଧାର୍ ଖୋଜତେ ।
ମାଇ କୁକୁଡ଼ା	:	ମାଇ କୁକୁଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ଦିଏ ।
କୁକ୍‌ଡ଼ି	:	କୁକ୍‌ଡି ଗାର୍ ପାଡଏଦେ ।
ମାଛ ବାଲା	:	ମାଛବାଲା ମାଛ ବିକ୍ରି କରେ ।
ମଛ୍‌ରି ବିତା	:	ମଛରିବିତା ମଛରି ବେଁଚଇଦେ ।
ମାଆର ଭାଇ	:	ମାଆର ଭାଇକୁ ଆମେ ମାମୁ କହୁ ।
ମାଇସ୍ ରେ୍ଣ ଭାଇ	:	ମାଇସ୍ ରେ୍ଣ ଭାଇସ୍‌କେ ଆମ୍‌ହି ମାମା ବଲୁନ୍ଦେ ।
ମାଆର ଭଉଣୀ	:	ମାଆର ଭଉଣୀକୁ ଆମେ ମାଉସୀ କହୁ ।
ଓୟା ରେ୍ଣ ବହିନିସ୍	:	ଓୟା ରେ୍ଣ ବହିନିସ୍ କେ ଆମ୍‌ହି ମାସି ବଲୁନ୍ଦେ ।
ମ୍ୟାଚ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କ୍ରିକେଟ ମ୍ୟାଚ ଚାଲିଛି ।
ମେଚ୍	:	ଆମ୍‌ରେ୍ଣ ଇସ୍କୁଲେଁ କ୍ରିକେଟ୍ ମେଚ୍ ଚଲତ୍ ଆହେ ।
ମିରିଗ	:	ବାଘ ନ ଥିଲେ ମିରିଗ ନାଚ କରନ୍ତି ।
ଚିତ୍‌ର୍	:	ବାଗ୍ ନରଏହେଲେ ଚିତର୍ ନାଚ୍ କର୍‌ତା ପୋଏ ।
ମିତ	:	ମାଙ୍କଡ଼ ଓ କୁମ୍ଭୀର ମିତ ବସିଥିଲେ ।
ମିତ୍	:	ମାଙ୍କଡ଼୍ ଆଉ ମଙ୍ଗର୍ ମିତ୍ ବସୁନ୍ ରହେଲା ।

ମିଠା	:	ରସଗୋଲା ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ।
ମିଠା	:	ରସଗୋଲା ବଡ଼ାଏ ମିଠ୍ ଲାଗଏଦେ।
ମିସ୍ତ୍ରୀ	:	ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ମିସ୍ତରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି।
ମିସ୍ତ୍ରୀ	:	ଘର୍ ବନାତୋ କାଯେଁ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଟେ ଦରକାର ରହଇଦେ।
ମିଶାଣ	:	ମିଶାଣ ଗଣିତର ଚୀରି ସୂତ୍ରରୁ ଗୋଟିଏ।
ମେସ୍ତୋ	:	ମେସାଏନ୍ ଗନତି ଟେ ଚଏର୍ ସୁତର୍‌ଲେ ଗୋଟୋକ ହୁନ୍।
ମିଳିତ	:	ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ଅସାଧ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଏ।
ମିଂଝୁଡୁନ୍	:	ମିଂଝୁଡୁନ୍ ଚେଷ୍ଟା କଏର୍‌ଲେ ନହେତୋହାରା ହଇଦେ।
ମୁଁ	:	ମୁଁ ସବୁବେଳେ ସତ କଥା କହିବି।
ମୁଁଇ	:	ମୁଁଇ ସବଘଡିକ୍ ସତ୍ ଗୋଠୟାତିଁ।
ମୁହୁଁ	:	ମୁହିଁ ତାହା କରି ଦେଖାଇଥିଲି।
ମୁଇଁ	:	ମୁଇଁ ହୁନାକେ କରୁନ୍ ଦେଖାଏନି ।
ମୁଣ୍ଡ	:	ଖରାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଧଳା ଟୋପି ପିନ୍ଧ।
ମୁଁଡ୍	:	ଘାମଲେ ବାଁଚୁକେ ହେଲେ ମୁଣେ ପଣ୍ଡରା ଟୋପି ଲେଓ୍ୱା।
ମୁଣା	:	ମୁଁ ମୁଣାରେ ବହି ପଟା ଧରେ।
ଝୋଲା	:	ମୁଇଁ ଝୋଲାଏଁ ବୋହିପତର୍ ଧରଇନ୍ଦେ।
ମୁକ୍ତ	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ଏକ ଦଣ୍ଡ ମୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଅଟେ।
ବିନ୍‌ଡାଣ୍	:	ଇସ୍‌କୁଲେଁ ଡ଼ାଣ୍ ପଡ଼େନାହିଁ।
ମୁଗ	:	ଧାନକଟା ସରିଲେ ମୁଗ ବୁଣାଯାଏ।
ମୁଁଙ୍ଗ	:	ଧାନ ଲୁଆ ଛେଧଏଲେ ମୁଙ୍ଗ୍ ବୁନାଯାଏଦେ।
ମୁଖ୍ୟ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତର ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।
ମୁଖିଆ	:	ସରପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାଏତ ଟେ ମୁଖିଆ ହୁନ୍।
ମୁଦ୍ରା	:	ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଆମେ ସବୁ କିଛି କିଣି ପାରିବା।
ପଇସା	:	ପଇସା ଦେହୁନ୍ ଆମ୍‌ହି ସବ୍‌ଜାଏତ୍ ବିସାଉକେ ସକଓ୍ୱାଁ।
ମୁଣ୍ଡି	:	ମନ୍ଦିରର ମୁଣ୍ଡି ଖୁବ୍ ଉଚ୍ଚରେ ରହିଛି।
ମୁଣ୍ଡି	:	ମନ୍ଦୀର୍ ଟେ ମୁଣ୍ଡି ଖୁବଏ ଡେଙ୍ଗେ ଆଛୟ।
ମୁଲକ	:	ବାଘ ବଣ ମୁଲକର ରାଜା ଅଟେ।
ଭଏର୍	:	ବାଗ୍ ବୁର୍ଲା ଭଏର ଟେ ରାଜାହୁନ୍।
ମୁହୁର୍ତ୍ତ	:	ଘର ପୋଡ଼ିରେ ମୁହୁର୍ତ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବନାଶ ହୁଏ।
ନିମ୍‌ସକ	:	ଘର୍ ଡାଏଡ୍‌ଲେ ନିମ୍‌ସକେଁ ସବ୍‌ନାଶ୍ ହଇଦେ।

ମୁହାଣ	:	ନଦୀ ସମୁଦ୍ର ମୁହାଣରେ ମିଶେ।
ଖଏଣ	:	ନଏନ୍ଦ ସମୁନ୍ଦର୍ ଖଏଣଏଁ ମିଶଏଦେ।
ମୁଣ୍ଡାଇ	:	ବୁଢ଼ୀଟିଏ ଝାଟି ମୁଣ୍ଡଇ ଧରିଛି।
ମୁଡେଁ ବୋହୁନ୍	:	ଡୋକେର୍ କାଟି କୁଟିକେ ମୁଡେଁ ବୋହୁନ୍ ଧରୁନ୍ ଆଛଏ।
ମୁଣ୍ଡୁଳା	:	ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ଉପରେ ମୁଣ୍ଡୁଳା ବୁଲାଅ।
ଗୋଲ୍	:	ସହିଁ ଉତ୍ତର୍ ରେ ଉପରେଁ ଗୋଲ ବନଓ୍ୱା।
ମୁଖଶାଳା	:	ଏହି ମନ୍ଦିରର ମୁଖଶାଳା ଭାଙ୍ଗିଯାଇଛି।
ବେସ୍କା	:	ୟୋ ମନ୍ଦିର ରେ ବେସ୍କା ଇଜୁଡୁନ୍ ଯାହୁନ୍ ଆଛଏ।
ମୁଷ୍ଟି	:	ମୁଷ୍ଟି ଆଘାତ ଭାରି ବାଧେ।
ମୁଟକା	:	ମୁଟକା ମାର ବଡାଏ ଜନଓ୍ୱଇ ଦେ।
ମୂଲ୍ୟ	:	ସମୟ ବହୁ ମୂଲ୍ୟ ଅଟେ।
ମୂଲ୍ୟ	:	ସମୟ ଭାରି ମୂଲ୍ୟ ହୁନ।
ମୂଳ	:	ମୁଁ ଅଳ୍ପ ମୂଳଧନରେ ଛୋଟ ବ୍ୟବସାୟ କରିବି।
ମୂଲ୍	:	ମୁଇଁ ଇତି୍କି ମୂଲ୍ ପଇସାଏଁ ପିଲାମୁହା ବେଭାର୍ କର୍ତିଁ।
ମୂଷା	:	ମୂଷା ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଖାଇ ନଷ୍ଟ କରେ।
ମୁଷା	:	ମୂଷା ଖାତୋ କିଲିସ୍କେ ନକ୍ସାନ କର୍ଏଦେ।
ମୂର୍ତ୍ତି	:	ପୂଜା ପରେ ମୂର୍ତ୍ତି ବିସର୍ଜନ କରାଯାଏ।
ପୁତଲା	:	ପୁଜା ପାଛେଁ ପୁତଲାକେ ବୋହଲାତେ।
ମୂଷିକ	:	ମୂଷିକ ମାନେ ଗର୍ତ୍ତ ଭିତରେ ବାସ କରନ୍ତି।
ମୁଷାପିଲା	:	ମୁଷା ପିଲାମାନ ଡେରନା ଭିତରେଁ ରହତେ।
ମୃଦୁ	:	ବାୟୁ ମୃଦୁ ମନ୍ଦ ଗତିରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି।
ଧିରେଧିରେ	:	ଧୂକା ଧିରେଧିରେ ଧୂକତ୍ ଆଛଏ।
ମେଘ	:	ମେଘ ଥଣ୍ଡା ହେଲେ ବର୍ଷା ହୁଏ।
ବାଦର୍	:	ବାଦର୍ ଠନ୍ଡା ହେଲେ ପାନିଏଇଦେ।
ମେଳା	:	ପ୍ରତି ବର୍ଷ ଆମ ଗ୍ରାମରେ ମେଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ।
ଯାତ୍ରା	:	ରୋଏଜ୍ ବଛର୍ ଆମଚୋ ଗଓ୍ୱେଁ ଯାତରା ହେଇଦେ।
ମେଣ୍ଢା	:	ମେଣ୍ଢା ଲୋମରେ କମ୍ବଳ ତିଆରି ହୁଏ।
ମେଢା	:	ମେଢା ପୁଦଗାଏଁ କମରା ବନଏଦେ।
ମେଘମାଳା	:	ବର୍ଷା ଋତୁରେ ମେଘମାଳା ଭାସେ।
କୁଢ଼ାବାଦର	:	ଆଷାଢ଼ ଘଡିକ୍ କୁଢ଼ାକୁଢ଼ା ବାଦର୍ ଉପ୍ଲଏଦେ।

ମୋର	:	ମୋର ବୟସ ଆଠ ବର୍ଷ ଅଟେ।
ମାଚୋ	:	ମାଚୋ ଉମର୍ ଆଁଠ ବଛର୍ ହେତାଛଏ।
ମୋଟ	:	ବିଜ୍ଞାନରେ ମୋଟ ନମ୍ବର ଶହେ ଅଛି।
ପୁରା	:	ବିଜ୍ଞାନଏଁ ପୁରା ନମ୍ବର ଏକସୌ ଆଛଏ।
ମୋଟା	:	ମୋଟା ବ୍ୟକ୍ତିଟି ପାଇଁବା କଷ୍ଟକର ଅଟେ।
ମୋଟା	:	ମୋଟା ଲୋଗ ଧାଓଁତୋ ହାରା କଠିନ୍ ହୁନ୍।
ମୋ ଯୋଗୁଁ	:	ମୋ ଯୋଗୁଁ ଦେଶ ଗର୍ବିତ ହେବ।
ମାଚ୍‌ସେତି	:	ମାଚ୍‌ସେତି ଦେଶ ଗରବ୍ କର୍‌ତୋ।
ମୋବାଇଲ	:	ମୋବାଇଲ ଫୋନ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହୋଇପାରୁଛି।
ମୋବାଇଲ	:	ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍‌ଏଁ ବଡ଼ାଏ କାମ୍ କାଜ୍ କରେ ଯାଉଁକ୍ ସକଏଦେ।
ମୋକଦ୍ଦମା	:	ରମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋକଦ୍ଦମା ଚାଲିଛି।
ମକଦ୍ଦମା	:	ରମା ଚୋ ଉପରେଁ ଏଦାଏଁ ମକଦ୍ଦମା ଚଲତାଛଏ।
ମୈତ୍ରୀ	:	ପରସ୍ପର ମୈତ୍ରୀ ଭାବ ଆମେ ଚାହୁଁ।
ମିତାନ୍	:	ଆପଏଁ ଆପଏଏଁ ମିତାନ୍ ଖିଆଲ ରହୁକେ ଆମ୍‌ହିଁ ଚାଁହ୍‌ତାଛୁଁ।
ମୌଜ	:	ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ଲୋକେ ମୌଜ କରିଥାନ୍ତି।
ମଂଜା	:	ତିହାର୍ ବାହାର ଘଡିକ୍ ଲୋକ୍‌ମାନ୍ ମଂଜା କରତେ।
ମୌଳିକ	:	ସୁନା ଏକ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ ଅଟେ।
ମୂଳ	:	ସୋନ ଗୋଟକ୍ ମୂଳ ଜିନିଷ ହୁନ୍।
ମୌଖିକ	:	ରବି ମୌଖିକ ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିଲା ନାହିଁ।
ଟୋଁଡ୍‌ଏଁ	:	ଟୋଁଡଏଁ କହୁଁକେ ନାହିଁ ସକି।

'ଯ'

ଯଜ୍ଞ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ଯଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲା।
ଯାଏଗ୍	:	ଆମ୍‌ଚେ ଗାଓଁେ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ଯାଏଗ୍ ହେଉନ୍ ରହଏଲୋ।
ଯନ୍ତ୍ର	:	ଯନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଜଟିଳ କାମ ସହଜରେ ହୋଇଥାଏ।
ଯନ୍‌ତର/କଲ	:	କଲ୍‌ଏଁ କଠିନ୍ ବୁତା ସିଧୋଏଁ ହେଇଦେ।
ଯଶ	:	ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କ ଯଶ ପୃଥିବୀ ସାରା ବ୍ୟାପିଯାଏ।
ନାମ୍ (ନାମ)	:	ବଡ଼େ ଲୋଗ ମାନଚେ ନାଓ ଦୁନିଆ ଭଏରେଁ ଛାଉଁନ ଯାଇଦେ।
ଯଥା	:	ରିମି ଯଥା ଅର୍ଥ କହି ପାରିଲା।
ସହିଁ	:	ରିମି ସହିଁ କହୁଁକେ ସକ୍‌ଏଲି।
ଯତ୍ନ	:	ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ବେଳେ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ।
ଯତନ୍	:	ବୁଢ଼ା ଘଡିକି ଯତନ୍ ଚୋ ଜରୁଓ୍ୱତ୍ ରହିଦେ।

ଯାହାର	:	ଯାହାର ବୟସ ଅଠର ବର୍ଷ ସେ ଭୋଟ ଦେଇ ପାରିବ।
ଯାଚୋ	:	ଯାଚୋ ଅଠାରା ବଛର୍ ହେଲୋ ହୁନ୍ ଭୋଟ୍ ଦେଉଁକେ ସକ୍‌ତେ।
ଯାତ୍ରା	:	ଯାତ୍ରାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି।
ଯାତ୍‌ରା	:	ଯାତ୍‌ରାଏଁ ଖୁବଏ ଲୋକ୍ ରହଁସ କରଏତ୍।
ଯାନବାହନ	:	ଯାନବାହାନ ନିମନ୍ତେ ଭଲ ରାସ୍ତା ଆବଶ୍ୟକ।
ଗାଡିମଟର	:	ଗାଡିମଟର ସେତି ବନକ୍ ବାଟ୍ ହେଓ।
ଯାଗା	:	ଉପଯୁକ୍ତ ଯାଗା ବାଛି ଫଳ ଚାଷ କରନ୍ତୁ।
ଲାଏଗ୍	:	ଲାଏକ ଜାଗା ବାଛୁନ୍ ଫଲ୍ ଚଷ କରାଓ୍ୱା।
ଯାତ୍ରା	:	ରେଳଯାତ୍ରା ଆମୋଦ ଦାୟକ ଅଟେ।
ଯାତୋହାରା	:	ରେଲଗାଡ଼ିଁଏ ଯାତୋହାରା ମଂଜାଲାଏକ୍‌ହୁଁନ୍।
ଯାଦୁକର	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଜଣେ ଯାଦୁକର ଆସିଥିଲେ।
ଯାଦୁବିତା	:	ଆମରେ୍ ଇସକୁଲକେ ଗୋଟକ ଯାଦୁବିତା ଏହୁନ୍ ରହଲଲୋ।
ଯୁଦ୍ଧ	:	ପାକିସ୍ଥାନ ଆମ ସହିତ ଅନେକ ବାର ଯୁଦ୍ଧ କରିଛି।
ଲଡେଇ	:	ପାକିସ୍ଥାନ ଆମରେ୍ ସେଙ୍ଗେ ଖୁବଏ ଘାଅଁ ଲଡ଼େଇ କରୁନ ଆହେ।
ଯୁଗ୍ମ	:	ଲତା ଓ ରମା ଖେଳରେ ଯୁଗ୍ମ ପୁରସ୍କାର ପାଇଲେ।
ଯୋଡ଼ି	:	ଲତା ଆଉ ରମା ଖେଲଏଁ ଯୋଡି ଇନାମ ଲାହଏଲା।
ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର	:	'ଙ୍କ' ଏକ ଯୁକ୍ତାକ୍ଷର ଅଟେ।
ଯୋଏଡ଼ଲୋ	:	'ଙ୍କ' ଗୋଟକ ଯୋଏଡଲୋ ଅକ୍ଷରହୁନ୍। ଙ୍+କ=ଙ୍କ
ଯୁକ୍ତ	:	ମୋ ବଡ ଭାଇ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼େ।
ଯୋଡ଼୍	:	ମାଚ ବଡ୍‌କା ଭାଇସ୍ ଯୋଡ଼୍‌ଦୁଇ ବିଜ୍ଞାନ୍ କଲେଜେଁ ପଢଇଦେ।
ଯୁବକ	:	ଯୁବକମାନେ ଅସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି।
ଜହୁଁରିୟା	:	ଜହୁଁରିୟା ମାନ୍ ନହେତୋ ବୁତାଁକେ କରୁକ୍ ସକତେ।
ଯେଉଁ	:	ଯେଉଁ ଦେଶ ଯେତେ ଶିକ୍ଷିତ ସେଇ ଦେଶ ସେତେ ଉନ୍ନତ।
ଯୋନ୍	:	ଯୋନ୍ ଦେଶ ଯେତକ୍ ଶିଖୁନା ହେତ୍ ହୁଁତକ୍ ବନକ୍।
ଯୋଜନା	:	ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଜନାନୁସାରେ ହେବା ଉଚିତ।
ନେଟ୍	:	ପ୍ରତି ଏକ୍ କାମ୍‌କେ ନେଟୁନ୍ କରତୋ ହାରା ହୁନ୍।
ଯୋଡ଼୍	:	ଦୁଇଟି କାଠର ଯୋଡ଼୍ ପାଖରେ କାଟ।
ଯୋଡାଏନ୍	:	ଦୁଇଠାନ୍ ଖଡ଼୍‌କାରେ୍ ଯୋଡ଼ାଏନ୍ ନେଙ୍ଗ୍ କାଟା।
ଯୋଡ଼ା	:	କାଉ ଯୋଡ଼ା ରାବୁଛନ୍ତି।
ଯୋଡ଼ି	:	କାଓ୍ୱା ଯୋଏଡ଼େକ ଭଁସିଆଓ୍ୱତାହେ।

ଯୋଡ଼ି	:	ଦୁଇଟି ବଳଦ ଉତ୍ତମ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଛନ୍ତି।
ଯୋଡ଼ି	:	ଦୁଇଠାନ୍ ବୈଲା ବଢିଆ ଯୋଡି ହେଉନ୍ ଆଛଏ।
ଜ୍ଞାନ	:	ପୁସ୍ତକ ପଠନ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ବଢ଼େ।
ଗ୍ୟାନ୍	:	ବହି ପଢ଼ାଏଁ ଗ୍ୟାନ ବାଢଇଦେ।

'ର'

ରଙ୍ଗ	:	ମୟୁର ଚିତ୍ରରେ ସଠିକ ରଙ୍ଗ ଲଗାଅ।
ରଙ୍ଗ୍	:	ମଂଜୁର୍ ରେ ଛାପାଏଁ ସହି ରଂଗ୍ ଲଗାଓ୍ୱା।
ରଙ୍ଗିନ୍	:	ରଙ୍ଗିନ ପ୍ରଜାପତିଟିଏ ଫୁଲରେ ବସିଛି।
ରଙ୍ଗାଏଲୋ	:	ରଙ୍ଗାଏଲୋ ଫିଡଫିଡି ଫୁଲ୍ଏଁ ବସୁନ୍ ଆଛଏ।
ରଜା	:	ଆମ ଦେଶରେ ଆଜିକାଲି ଆଉ ରଜା ନାହାନ୍ତି।
ରାଜା	:	ଆମଚୋ ଦେଶଏଁ ଆଏଜ୍‌କାଏଲ୍ ରାଜା ନିହାଏତ୍।
ରଡ଼ି	:	ବାଘ ରଡ଼ି ଶୁଣିଲେ ଭୟ ଲାଗେ।
ଗର୍ଜେନ୍	:	ବାଗ୍ ଗରଏଜ୍‌ଲୋ ଶୁନୁନ୍ ଡ଼ର ଲାଗଏଦେ।
ରକ୍ତ	:	ରକ୍ତରେ ପ୍ରାଣ ଥାଏ।
ରକତ୍ / ଲହୁ	:	ଲହୁ / ରକତେଁ ଜୀଉ ରହିଦେ।
ରସୁଣ	:	ରସୁଣର ରଙ୍ଗ ଧଳା ଅଟେ।
ଲସୁନ୍	:	ଲସୁନ ରେ ରଂଗ ପଁଡ଼୍‌ରା ହୁନ୍।
ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ	:	ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଅଭାବରେ ସ୍ମୃତି ନଷ୍ଟ ହୁଏ।
ଯତନ୍	:	ଯତନ୍ ନ ହେଲେ ସୋଏର୍ ନୁକ୍‌ସାନ୍ ହେଇଦେ।
ରକ୍ଷା କରିବା	:	ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସରକାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ।
ବଁଚେତୋ	:	ଲୋକମାନ୍‌କେ ବଁଚେତୋ ହାର୍ ସରକାରଚୋ କାମ୍ ହୁନ୍।
ରାବ	:	ଚଢ଼େଇ ରାବ ଭାରି ମଧୁର ଶୁଭେ।
ଭାଁସି	:	ଚେଡଏ ରେ ଭାଁସି ସୁନ୍ଦର ଶୁନାଇଦେ।
ରାଜା	:	ରାଜାମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ।
ରାଜା	:	ରାଜାମାନ୍ ଆପ୍‌ଯେଁ ଆପ୍‌ଯେଁ ଲଢ଼େଇ କରତ୍ ରହଏଲା।
ରାସ୍ତା	:	ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭଲ ରାସ୍ତା ନ ଥାଏ।
ବାଟ୍	:	ଗାଓଁ ବାହୁଁକ୍ ବନକ୍ ବାଟ ରହଏ ନାହିଁ।
ରାତି	:	ଜହ୍ନ ରାତିରେ ତାରାମାନେ ଲୁଚି ଯାଆନ୍ତି।
ରାଏତ୍	:	ଯୋଏନ୍ ଉକିଆରେ ରାଏତେଁ ତାରାମାନ୍ ଲୁକୁନ ଯାତେ।
ରାନ୍ଧି	:	ମାଆ ଆମ ପାଇଁ ଭାତ ରାନ୍ଧି କାମକୁ ଯାଏ।
ରାନ୍ଧୁନ୍	:	ଓୟା ଆମଚୋ ସେତି ରାନ୍ଧୁନ୍ ବୁତାକେ ଯାଇଦେ।

ରାଶି	:	ରାଶି ଖଜା ଭାରି ମିଠା ଲାଗେ।
ତିଲ	:	ତିଲରେ ଲାଡୁ ସୱାଦ୍ ଲାଗଇଦ୍।
ରାଜି	:	ସେ ମୋ ସହିତ ଯିବାକୁ ରାଜି ହେଲେ।
ମାନୁନ୍	:	ହୁନ୍ ମାଚ୍‌ସେଙ୍ଗ୍ ଯାଉଁକେ ମାଏନ୍‌ଲୋ।
ରାଜତ୍ୱ	:	ନିର୍ବାଚିତ ସରକାର ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ରାଜତ୍ୱ କରନ୍ତି।
ରାଏଜ୍‌କରଏତ୍	:	ବାଁଏଛ୍‌ଲୋ ସରକାର ପାଁଚବଛର୍ ରାଏଜ୍ କରଏତ୍।
ରାଜସ୍ୱ	:	ସରକାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଠାରୁ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରନ୍ତି।
ଭର୍‌ନା	:	ସର୍‌କାର୍ ଲୋଗ ଲେଙ୍ଗଲେ ଭର୍‌ନା ଅସୁଲି କରତେ।
ରାଷ୍ଟ୍ରଭାଷା	:	ହିନ୍ଦି ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ର ଭାଷା ଅଟେ।
ଦେଶଭାଷା	:	ହିନ୍ଦି ଆମଚୋ ଦେଶଚୋ ଭାଁସି ହୁନ୍।
ରାଜଉଆସ	:	ରାଜା ଉଆସ ଗୁଡ଼ିକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି।
ରାଜା ମହଲ	:	ରାଜାମାନଚୋ ମହଲମାନ୍ ଦେଶଚୋ ଧନ ହେହୁନ୍ ଆହେ।
ରିକ୍‌ସା	:	ରିକ୍‌ସାରେ ତିନୋଟି ଚକ ଥାଏ।
ରେକସା	:	ରେକ୍‌ସା ଚୋ ତିନ୍‌ଠାନ ଚକା ରହିଦେ।
ରୁଦ୍ଧ	:	ବୁଢ଼ା ଲୋକଟି ଶ୍ୱାସ ରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ମରିଗଲା।
ବନ୍ଧ	:	ଡ଼ୋକରା ନିନାସ୍ ବନ୍ଧ ହେହୁନ୍ ମଏର୍‌ଲୋ।
ରୁଚି	:	ପିଠା ଖାଇବାରେ ମୋର ରଚି ଅଛି।
ପସନ୍/ସଁଉକ୍/ମନ	:	କଡୁ ଖାୱାଏଁ ମାଚ୍‌ମନ୍ ଆଛଏ।
ଋତୁ	:	ବର୍ଷକୁ ଛଅଟି ଋତୁ ଅଛି।
ରତୁ	:	ଏକ ବଛରେଁ ଛଏ ଠାନ ରତୁ ଆଛଏ।
ରୂପ	:	ମାଆର ରୂପରେ କନ୍ୟା ଜାତ ହୋଇଛି।
ରୁପ୍	:	ମାଇସ୍ ଚୋ ରୁପ୍‌ଏଁ ବେଟିସ୍ ହେହୁନ୍ ଆଛଏ।
ରେଖା	:	ଏକାଧିକ ବିନ୍ଦୁ ମିଶି ରେଖା ହୁଏ।
ଗିରା	:	ଖୁବଏ ବିନ୍ଧୁ ମାନ୍ ମିଞ୍ଜୁନ୍ ଗିରା ବନଇଦେ।
ରୋଗ	:	ମାଛି ହଇଜା ରୋଗର ବାହାକ ଅଟେ।
ମଛି	:	ମଛି ହେଜା ବେମାର ବୋହେୟା ହୁନ୍।
ରୋପଣ	:	ଜେଜେବାପା ଆମ ପାଇଁ ଗଛଟିଏ ରୋପଣ କରିଥିଲେ।
ରୋପୁନ୍	:	ଦାଦି ଆମଚୋ ସେତି ଗୋଟକ୍ ରୁକ୍ ରୋପୁନ୍ ରହଏଲୋ।
ରୋଷେଇ	:	ପ୍ରତି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ରୋଷେଇ ଘର ରହିଛି।
ରାନ୍ଧା	:	ଏକ୍‌ଏକ୍ ଇସ୍‌କୁଲେଁ ରାନ୍ଧା ଘର ଆଛଏ।

ରୋଗୀ	:	ଏଡ୍‌ସ୍ ରୋଗି ନିୟମିତ ଔଷଧ ଖାଇବା ଉଚିତ୍।
ରୋଗି	:	ଏଡ୍‌ସ ରୋଗି ରୋଏଜ୍ ଓଷାହା ଖାତୋ ହାରା ହୁନ।
ରୋଗୀଣା	:	ଲୋକଟି ରୋଗୀଣା ଦେଖାଯାଉଛି।
ରୋଗ୍‌ନାହାଁ	:	ହୁନ୍ ରୋଗନାହା ଇସାନ ଦିଶତ୍ ଆହେ।
ରୌଦ୍ର	:	ରୌଦ୍ର ତାପରେ କୂଅ ପୋଖରୀ ପାଣି ଶୁଖିଯାଏ।
ଘାମ୍	:	ଘାମ୍‌ତୋ ତପତେଁ ତରଇତୋ ପାନି ଆଁଟଏଦେ / ଶୁକୁନ୍ ଯାଇଦେ।

'ଲ'

ଲତା	:	କଖାରୁ ଲତା ରଞ୍ଜାରେ ମାଡ଼ି ଯାଇଛି।
ଡିର୍	:	କୁମ୍‌ହଡା ଡିର୍ ଢାଁକ୍‌ରାଏଁ ଗୁଡିଆଲୋ ଆଛେଏ।
ଲଟା	:	ଘର ଚାରି ପାଖରେ ଲଟାବୁଦା ସଫା କର।
ବନ୍	:	ଘରତୋ ଚାଏର ବାହୁକ ବନ୍ ସାପ୍ କରା।
ଲକ୍ଷ୍ୟ	:	ଶିକ୍ଷକ ହେବା ପାଇଁ ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି।
ନେଟ୍	:	ଗୁରୁଜି ହେଉଁକେ ମାଚ ନେଟ୍ ଆଛଏ।
ଲମ୍ବା	:	ଭୋଟ ଦେବାକୁ ଲୋକେ ଲମ୍ବା ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି।
ଲାମ୍	:	ଭୋଟ୍ ଦେଉଁକେ ଲୋକମାନ୍ ଲାମ୍ ଧାଏରେଁ ଠାଡ଼ ହେହୁନ୍ ଆଛଏତ୍।
ଲମ୍ଫ	:	ମାଙ୍କଡ଼ଟି ଲମ୍ଫଦେଇ ଦୌଡ଼ିଗଲା।
ଡେ଼ଗଉନ୍	:	ମାକଡ଼ ଡେଗଉନ୍ ଧାଓ୍ୱତ୍ ଗଲୋ।
ଲଙ୍କା	:	ନାଲି ଲଙ୍କା ଅଧିକ ରାଗ ହୁଏ।
ମିର୍‌ଚା	:	ଲାଲ ମିର୍‌ଚା ଖୁବଏ ରାଗ୍ ହେଇଦେ।
ଲକ୍ଷଣ	:	ବେଳେବେଳେ ଆକାଶରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ।
ରୂପସ୍	:	କେଭଁଏ କେଭଁଏ ବାଦର୍ ଉପରେଁ ନହଏଲୋ ରୂପ ଦିଶିଦେ।
ଲଢ଼େଇ	:	ବିନା ଅସ୍ତ୍ରରେ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼େଇ ହୁଏ।
ଲଡ଼େଇ	:	ବିନା ହଁତିଆରଏଁ ଭୋଟ୍ ଲଡ଼େଇ ହେଇଦେ।
ଲାଞ୍ଜ	:	ଗାଈ ତାର ଲାଞ୍ଜରେ ମାଛି ଅଡ଼ାଏ।
ଲେଙ୍ଗଡ଼ା	:	ଗାଏଁ ହୁନିତୋ ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ମଛିକେ ଖେଧିଦେ।
ଲାଳ	:	କୁକୁର ଲାଳ ବିଷାକ୍ତ ଅଟେ।
ଥୁକ୍	:	କୁକୁର ଠେ ଥୁକ୍ ଜହର୍ ହୁନ୍।
ଲାଲ	:	ଲାଲ ଗୋଲାପ ଦେଖିବାକୁ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର।
ଲାଲ୍	:	ଲାଲ ଗୁଲାବ୍ ଦେଖୁଁକେଁ ବନକ୍ ସୁନ୍ଦର ହୁନ୍।
ଲାଗିବ	:	ଘର ତିଆରି ପାଇଁ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲାଗିବ।
ଲାଗ୍‌ତୋ	:	ଘର ବନାଉକେ ବିଶ ହଜାର ରୁପିଆ ଲାଗ୍‌ତୋ।

ଲାଜ	:	ନୂଆ ଲୋକଙ୍କୁ ମୁହଁ ଦେଖାଇବା ମୋତେ ଲାଜ ଲାଗେ।
ଲାଜ୍	:	ନାଓ୍ୱାଲୋଗ୍ ଲେଙ୍ଗ୍ ମୁହଁହ୍ ଦେଖାଉଁକେ ମୋକେ ଲାଜ ଲାଗିଦେ।
ଲାଭ	:	କମ୍ ଦାମ୍‌ରେ କିଣି ଅଧିକ ଦାମରେ ବିକିଲେ ଲାଭ ହୁଏ।
ଲାବ୍	:	କମତିଏଁ ବିଶାଉନ୍ ଥୋରକେ ଦାମେ ବେଁଚଲେ ଲାବ୍ ମିଳିଦେ।
ଲିଭାଇ	:	କଳାପଟାରେ ଲେଖାକୁ ଶିକ୍ଷକ ଲିଭାଇ ଦେଲେ।
ଲିଭାଉନ୍	:	କଲାପଟାଚୋ ଲିଖାକେ ଗୁରୁଜି ଲିଭାଉନ୍ ଦେଲା।
ଲିଚୁଁ	:	ଲିଚୁ ଏକ ମିଠା ଫଳ ଅଟେ।
ଲିଚୁ	:	ଲିଚୁ ଗୋଟକ୍ ସଓ୍ୱାଦ ଫଲ୍ ହୁନ୍।
ଲୁଗା	:	ଭିକାରୀଟି ଚିରା ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଛି।
ଛିଡ଼ଇ / ଲୁଗ୍‌ରା	:	ଫାଏଟ୍‌ଲୋ ଛିଡ଼ଇ ନେସୁନ ବୈରାଗୀ ଆହେ।
ଲୁହ	:	ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରେ।
ଆଁଶୁ	:	ଆଏଁଖିଲେ ଆଁଶୁ ଝରଇଦେ।
ଲୁଚି	:	ଚୋରଟି ଲୁଚି ପଳାଇଲା।
ଲୁକୁନ୍	:	ଚୋର ଲୁକୁନ୍ ପଏଲ୍‌ଲୋ।
ଲୁଣ	:	ସମୁଦ୍ର ପାଣିରୁ ଲୁଣ ମରାଯାଏ।
ନୋନ୍	:	ସମନ୍ଦର୍ ଚୋ ପାନିଲେଁ ନୋନ୍ ମାରତେ/ନିଗାତେ ।
ଲେଖ	:	ପ୍ରତିଦିନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଲେଖ।
ଲିଖା	:	ରୋଏଜ୍ ଦିନ୍ ହାଥ୍ ଲିଖା ଥେଓ୍ୱା।
ଲେଖାଲେଖି	:	ସମୟ ମିଳିଲେ ମୁଁ ଲେଖାଲେଖି କରେ।
ଲିଖାଲିଖି	:	ବେରା ମିଲତୋ ତାହାଁଲେ ମୁଁଇ ଲିଖାଲିଖି କରତି।
ଲୋକସଂଖ୍ୟା	:	ପ୍ରତିଦିନ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବଢୁଛି।
ଲୋକସଂଖ୍ୟା	:	ରୋଏଜ୍ ଲୋକ୍ ସଂଖ୍ୟା ବାଢତ୍ ଆଛଏ।
ଲୋଟି	:	ପିଲାଟି ତଳେ ଲୋଟି କାନ୍ଦୁଛି।
ଉଁଡ଼ଲୁନ୍	:	ବାବୁ / ନୋନି ପିଲା ଖାଲେ ଉଁଡ଼ଲୁନ୍ ଗାଗ୍‌ତ ଆହେ।
ଲୋଭୀ	:	ଲୋଭୀର ଧନ ଅନ୍ୟମାନେ ଖାଆନ୍ତି।
ଲୋଭି	:	ଲୋଭି ଚୋ ଧନକେ୍ ଲୋଗ୍ ଖାତେ।

‘ୱ’

ୱିକେଟ	:	କ୍ରିକେଟ ଖେଳରେ ଏଗାରଟି ୱିକେଟ୍ ଥାଏ।
ୱିକେଟ୍	:	କ୍ରିକେଟ୍ ଖେଲେଁ ଗ୍ୟାରା ଠାନ୍ ୱିକେଟ୍ ରହଏଦେ।

'ସ'

ସର	:	କ୍ଷୀରରେ ସର ବସିଛି ।
ସାଢ଼ି	:	ଗୋରସ୍ ଉପରେଁ ସାଢି ବସୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସତ୍ୟ	:	ସତ୍ୟ ଚିର ସତେଜ ଅଟେ ।
ସତ୍	:	ସତ୍ ହାର ସବଦିନ ଦପ୍‌ଦପା ରହଏଦେ ।
ସର୍ପ	:	ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକ ସର୍ପ ସମାନ ଅଟନ୍ତି ।
ସାଁପ୍	:	ଦୁଷ୍ଟ ମାନୁ୍ୟଷ ସାଁପ ସମାନ୍ ହୁନ୍ ।
ସଦା	:	ପିତାମାତା ସଦା ସର୍ବଦା ଆମର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ।
ଜମାଏ୍ ଘଡ଼ିକ୍	:	ବାବାଓ୍ୱୟା ଜମାଏ ଘଡ଼ିକ୍ ଆମଚୋ ଯତନ୍ କର୍‌ତେ ।
ସଭା	:	ସଭାରେ ଭାଷଣ ଦେବା ପାଇଁ ମୋତେ ବଛା ଯାଇଛି ।
ବେଟ୍‌କା	:	ବେଟ୍‌କାଏଁ କହୁଁକେ ମୋକେ ବାଏଛଲୋ ଆଛଏ ।
ସତେ	:	ଆଜି ବାପା ଆସିବେ, ସତେ ନା କଣ !
ସହିଁଏଁ	:	ଆଏଜ ବାବା ସହିଏଁ ଏତୋ କାଏଁ !
ସାଥି	:	ଆଜିକାଲି ପ୍ରତି ଗାଁରେ ଗାଁ ସାଥି ରହିଛନ୍ତି ।
ଗାଓ୍ୱସାଥି/ ସଂଗଓ୍ୱାରୀ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ଗାଓ୍ୱେଁ ଗାଓ୍ୱସାଥୀ ଆଛଏତ ।
ସତ୍	:	ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ଯିବାକୁ ପିତାମାତା ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତି ।
ସତ୍	:	ସତବାଟେଁ ଯାଉଁକେ ବାବାଓୟା ବଲତେ ।
ସରା	:	ସରାରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଜାଉ ରାନ୍ଧିବା ।
ହାଁଡ଼ି	:	ହାଁଡ଼ିଏଁ ମଡିଆ ଘାଁଟା ରାନ୍ଧ୍‌ଓ୍ୱାଁ ।
ସାରୁ	:	ସାରୁ ପତ୍ରରେ ପାଣି ଟଳ ଟଳ ହୁଏ ।
ସାରୁ / କୋଚଁଇ	:	ସାରୁ / କୋଛଇ ପାନେ ପାନି ଢଲ୍ ଢଲଇ ଦେ ।
ସାଧୁ	:	ମୁଁ ସାଧୁ ଉପାୟରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବି ।
ସତ୍	:	ମୁଁ ସତ୍‌ବାଟେଁ ପରିକ୍ଷା ଦେତିଁ ।
ସିଧା	:	ଆମ ଗାଁରୁ ଆମ ସାଙ୍ଗଘର ଗାଁକୁ ସିଧା ରାସ୍ତା ରହିଛି ।
ସିଧା	:	ଆମ୍‌ଚୋ ଗାଁଓ୍ୱଲେ ଆମ୍‌ଚୋ ସଙ୍ଗଓ୍ୱାରୀ ଚୋ ଗାଁଓ୍ୱକେ ସିଧାବାଟ୍ ଆଛଏ ।
ସାଙ୍ଗ	:	ରବି ମୋର ପିଲା ବେଳର ସାଙ୍ଗ ଅଟେ ।
ସଂଗଓ୍ୱାରି	:	ରବି ମାଚ୍ ଇଲକି ବେରାଚୋ ସଂଗଓ୍ୱାରି ହୁନ୍ ।
ସାଧା	:	ବେଳେବେଳେ ପୋଲିସ ସାଧା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବୁଲନ୍ତି ।
ସାଦା	:	କୋନଏଁ ବେରାଏଁ ପୁଲୁସ ସାଦା ଲେଉନ୍ ହିଁଡ଼୍‌ତେ ।
ସହ	:	ମାଧୁରୀ ସହ ରିତା ନଦୀକୁ ଯାଇଛି ।
ସେଙ୍ଗ୍	:	ମାଧୁରି ସେଙ୍ଗ୍ ରୀତା ନଏନ୍ଦ୍‌କେ ଯାହୁନ୍ ଆହେ ।

ସବୁ	:	ପରୀକ୍ଷାରେ ମୁଁ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଲେଖିଛି ।
ଜମାଏ	:	ପରିକ୍ଷାଏଁ ମୁଁଇଁ ଜମାଏଁ ପର୍ଶନ୍ ଚୋ ଉତ୍ତର ଲିଖୁନ୍ ଆଛଏଁ ।
ସରି	:	ମଧୁବାବୁଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କିଏ ସରି ହେବ ?
ବରାବେର୍	:	ମଧୁବାବୁ ସେଙ୍ଗ୍ ବରାବେର କୋନ୍ ହେତୋ ?
ସାର	:	ଜୈବିକ ସାର ଭୂମିକୁ ଉର୍ବର ରଖେ ।
ଖତୁ	:	କୁହୁଡୋ ଖତୁ ମାଟିକେ ଉସାସ୍ ରଖିଦେ ।
ସକାଳ	:	ସକାଳ ହେଲେ ଲୋକେ କାମକୁ ବାହାରନ୍ତି ।
ବିହାନ	:	ବିହାନ ହେଲେ ଲୋକ୍‌ମାନ୍ ବୁତାକେ ଯାତେ ।
ସଜନା	:	ସଜନା ପତ୍ର ଦେହ ପାଇଁ ହିତ କର ।
ମୁନ୍‌ଗା	:	ମୁନ୍‌ଗା ପାନ୍ ଗାଗଡ୍ ସେତି ବନକ୍ ହୁନ୍ ।
ସଜାଡ଼ି	:	ତୁମର ଖାତା ପତ୍ର ସଜାଡ଼ି ରଖ ।
ସଜାଉନ୍	:	ତୁମ୍‌ଚୋ ଖାତାବୋହି ସଜାଉନ୍ ରଖା ।
ସରାଗ	:	ମାଉସୀ ସରାଗରେ ମୋତେ କୋଳେଇ ଧରିଲେ ।
ରହଁସ	:	ମାଁସି ମୋକେ ରହଁସେ ଧଏର୍‌ଲି ।
ସାହାଯ୍ୟ	:	ବନ୍ୟା ବିପନ୍ନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ।
ସାହାଯ୍ୟ	:	ପୁର୍‌ତୁ ବଉଡାଏଲୋ ଲୋକ୍‌କେ ସାହାଯ୍ୟ ଋହିହୁନ୍ ।
ସଡ଼କ	:	ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସଡ଼କ ଯାଇଛି ।
ବାଟ୍	:	ହରେକ ପଞ୍ଚାୟତ୍ କେ ପ୍ରଧାନମନ୍‌ତରି ବାଟ୍ ଯାହୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସମ୍ପଦ	:	ଆମ ରାଜ୍ୟ ଖଣିଜ ସମ୍ପଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ।
ସମ୍ପତ୍ତି	:	ଆମଋେ ରାଏଜ୍ ଖଧାନ ସମ୍ପତ୍ତିଏଁ ପୁରୁନ୍ ଆଛଏ ।
ସମ୍ଭବ	:	ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ସମ୍ଭବ ଅଟେ ।
ସକତୋ	:	ଋଏର ବାହୁଁକେ ବଁଋତୋ ହାରାକେ ସକାତୋ ।
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ	:	ବାର୍ଷିକ ଫଳାଫଳରେ ମୁଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟେ ।
ମନ ପଏଡ଼ଲୋ	:	ବରଷୟା ପରୀକ୍ଷା ଫଳଏଁ ମାଚ୍ ମନ୍ ପଏଡ଼ଲୋ ।
ସର୍ବତ	:	ଖରା ସମୟରେ ସର୍ବତ ପିଇବାକୁ ଭଲଲାଗେ ।
ସର୍ବତ୍	:	ଘାମ ଘଡ଼ିକ ସର୍ବତ ପିଉଁକେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ ।
ସର୍ବଦା	:	ସର୍ବଦା ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ମନରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
ସବ୍‌ଘଡ଼ିକ	:	ସବ୍‌ଘଡିକ୍ ରହଁସ ମନ୍‌ଏଁ ରହୁଁକେ ପାଛେଁ ।
ସବୁଜ	:	ବର୍ଷାଋତୁରେ ପରିବେଶ ସବୁଜ ଦେଖାଯାଏ ।
ହରିହର୍	:	ବର୍ଷା ଋତୁଏଁ ଋଏରବାହୁଁକ୍ ହରିହର୍ ଦିଶଏଦେ ।

ସତେଜ	:	ସକାଳେ ମନ ସତେଜ ଥାଏ।
ବନକ୍	:	ବିହନିଆଏ ମନ ବନକ୍ ରହଏଁଦେ।
ସଫା	:	ପାଇଖାନା ଯିବା ପରେ ସାବୁନରେ ହାତ ସଫା କର।
ସାପ୍	:	ବାହିର ଯାହୁନ୍ ହାଁତ୍କେ ସାବୁନ୍ଏଁ ସାପ୍ କରା।
ସଭିଙ୍କ	:	ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ସଭିଙ୍କ ପ୍ରିୟ ନେତା ଥିଲେ।
ସବ୍ଝାନରେ	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ସବଝାନରେ ସିଆନ୍ ରହଏଲୋ।
ସର୍ଦ୍ଦାର	:	ସର୍ଦ୍ଦାରର ଆଦେଶ ମାନି ସୈନ୍ୟମାନେ କାମ କରନ୍ତି।
ସର୍ଦ୍ଦାର	:	ସର୍ଦ୍ଦାରରେ ଆଡ଼ର୍କେ ମାନୁନ୍ ସୈନାମାନ୍ କାମ୍କରତେ।
ସପୁରୀ	:	ସପୁରୀ ଏକ ମିଠା ଫଳ ଅଟେ।
ସପୁରୀ	:	ସପୁରୀ ଗୋଟକ୍ ସୱାଦ୍ ଫଲ୍ ହୁନ୍।
ସପ୍ତାହ	:	ସାତ ଦିନରେ ଏକ ସପ୍ତାହ।
ହପ୍ତା	:	ସାତ୍ଦିନ୍ଏଁ ଗୋଟକ୍ ହପ୍ତା ହେଇଦେ।
ସହିଷ୍ଣୁ	:	ଭଲ ଲୋକ ସହିଷ୍ଣୁ ହୁଅନ୍ତି।
ସହନ୍	:	ବନକ୍ ଲୋକ ମାନ୍ ସହନ୍ ହେତେ।
ସରଗ	:	ସରଗ ଏକ ଆନନ୍ଦମୟ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ।
ସରଗ୍	:	ସରଗ ଗୋଟକ୍ ରହଁସ୍ ରେ ଜାଗା ହୁନ୍ ବଲୁନ୍ ବିଶ୍ୱାସ କରତେ।
ସମାନ	:	ଆଜିକାଲି ପୁଅ ଓ ଝିଅକୁ ସମାନ ଅଧିକାର ମିଳିଛି।
ବରାବେର୍	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ପୁତାରପିଲା ଆଉ ଲେକ୍ ପିଲିକେ ବରାବର୍ ଅଧିକାର ମିଲିଦେ।
ସଭିଏଁ	:	ଆମେ ସଭିଏଁ ଭାରତବାସୀ ଅଟୁ।
ଜମାଏଁ	:	ଆମହିଁ ଜମାଏଁ ଭାରତେଁ ରହୟାହୁନ୍।
ସପ୍ତମ	:	ସପ୍ତମ ଦିନରେ ହାଟ ହୁଏ।
ସାତମି	:	ସାତ୍ମି ଦିନେ ହାଟ୍ ବସଇଦେ।
ସହିତ	:	ରବି ସହିତ ମୁଁ ସର୍କସ ଦେଖିଗଲି।
ସେଙ୍ଗ୍	:	ରବି ସେଙ୍ଗ୍ ମୁଇଁ ସର୍କସ୍ ଦେଖୁକେ ଗନିଁ।
ସମସ୍ତେ	:	ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି।
ଜମାଏଁ	:	ଜମାଏଁ ଶାନ୍ତିଏଁ ରହୁଁକେ ଚହାଁତେ।
ସଜାଇ	:	ମୁଁ ମୋ ପଢ଼ା ଘରକୁ ସଜାଇ ରଖିଛି।
ସଜାଉନ୍	:	ମୁଇଁ ମାଚ୍ ପଡ଼୍ତୋ ଘର୍କେ ସଜାଉନ୍ ରଖୁନ୍ ଆଛଏଁ।
ସଜବାଜ	:	ତୂରୀ ବାଜିଲେ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସଜବାଜ ହେଉଥିଲେ।
ଲମୁକେ	:	ତୁରୀ ବାଏଜ୍ଲେ ସେଇନାମାନ୍ ଲଡେଇସେତି ଲାମୁକେ ହେଓ୍ୱତ୍ ରହଏଲା।

ସ୍ୱପ୍ନ	:	ସ୍ୱପ୍ନରେ ମୁଁ ଆକାଶରେ ଉଡୁଥିଲି।
ସପ୍‌ନା	:	ସପନାଏଁ ମୁଁଇ ବାଦର୍ ଉପରେ ଉଡ଼ତ୍ ରହଏନିଁ।
ସରାଗରେ	:	ମାମୁଁ ମୋତେ ସରାଗରେ କୋଳରେ ବସାଇଲେ।
ରଁହସେ	:	ମାମା ମୋକେ ରଁହସେଁ କୋଲଏଁ ବସାଏଲା।
ସଞ୍ଚୟ	:	ଆସନ୍ତାକାଲି ପାଇଁ ଆଜି ସଞ୍ଚୟ କରିବା ଶିଖ।
ଠୁଇଲ୍	:	ଚଏର ମାସ୍ ସେତି ଆଏଜ୍‌ଲେ ଠୁଲୟାତୋ ଶିଖା।
ସଳଖି	:	ବାଡ଼ିଟି ଆପେ ସଳଖି ଗଲା।
ଛାଁଟ୍	:	ଠେଙ୍ଗା ଆପୟେ ଛଟିୟାଉନ୍ ଗଲୋ।
ସହିବା	:	ସହିବା ଗୁଣ ଯାହା ଥାଏ ସେ ଧନ୍ୟ।
ସହତୋ	:	ସହତୋ ଗୁନ୍ ବିତା ଧଏନ୍ ହୁନ୍।
ସୈନ୍ୟ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଦେଶ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।
ସଇନା	:	ସଇନା ମାନ୍ ଜୀଉ ଦେହୁନ୍ ଦେଶ୍ ବଚାତେ।
ସମ୍ବର	:	ଆଜିକାଲି ସମ୍ବର ପ୍ରଜାତି ବଣରୁ ଲୋପ ପାଇଲା।
ସାମ୍ବର	:	ଆଏଜ କାଏଲ୍ ସାମ୍ବର ଜାଏତ୍ କମୁନ୍ ଗଲାନେ।
ସଦସ୍ୟ	:	ରମା ଆମ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଅଟନ୍ତି।
ଜନାଏକ୍	:	ରମା ଆମରେ୍ଃ ମାଇଁପିଲାଏଁ ଜନାଏକ ହୁନ୍।
ସର୍କସ	:	ସର୍କସରେ ବିଭିନ୍ନ ଖେଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ।
ସର୍କସ	:	ସର୍କସଏଁ ବାନିବାନି ଖେଲ୍ ଦେଖୁକେ ମିଲିଦେ।
ସଞ୍ଜ	:	ସଞ୍ଜ ହେଲେ ବେଳ ବୁଡ଼ିଯାଏ।
ସାଞ୍ଜ	:	ସାଞ୍ଜେଁ ଦିନ୍ ବୁଡିଦେ।
ସମଗ୍ର	:	ସମଗ୍ର ଜିଲ୍ଲାରେ ଶୀତର ପ୍ରକୋପ ବଢ଼ିଛି।
ଟିଆଲେ	:	ଜିଲାତୋ ଟିଆଲେ ଶୀତ ଲହର୍ ଆଛଏ।
ସମାଧାନ	:	ସରପଞ୍ଚ ଗାଁ ବିବାଦ ସମାଧାନ କରନ୍ତି।
ଫଁସଲା	:	ସରପଞ୍ଚ ଗାଁଓ୍ୱତୋ ଝଗଡ଼ା ଫଁସଲା କର୍ଏତ୍।
ସମ୍ବିଧାନ	:	ଆମ ଦେଶର ଏକ ବୃହତ ସମ୍ବିଧାନ ରହିଛି।
ନେମବହି	:	ଆମରୋ୍ ଦେଶ୍‌ତୋ ଗୋଟକ୍ ବଡ଼୍‌କା ନେମ୍ ବହି ଆଛଏ।
ସମ୍ଭାଳିବା	:	ଦୁଃଖ ସମ୍ଭାଳିବା ଏକ ମହତ ଗୁଣ ଅଟେ।
ସହତୋ	:	ଦୁଃଖ ସହତୋ ଗୋଟକ ବଡ଼େଗୁନ୍ ହୁନ୍।
ସଉକି	:	ରମା ସଉକିରେ ସୁନ୍ଦର ଯୋତା ପିନ୍ଧିଛି।
ରହସେଁ	:	ରମା ରହସେଁ ଗୋଟକ୍ ସୁନ୍ଦର ପନହି ଲେଉନ ଆଛଏ।

ସମତୂଲ	:	ଗୋପବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କିଏ ସମତୂଲ ହୋଇପାରେ ?
ବରୋବର	:	ଗୋପବଂଧୁ ସେଙ୍ଗ କୋନ୍ ବରୋବର୍ ହେଉକେ ସକତୋ ?
ସରିସୃପ	:	ସର୍ପ ଏକ ସରିସୃପ ପ୍ରାଣୀ ଅଟେ।
ସାଁପ ସେରାଏଲ୍	:	ସାଁପ୍ ସାଁପସେରାଏଲ ଭିତରଲେ ଗୋଟକ ଜୀଉ ହୁନ୍।
ସମ୍ମୁଖୀନ	:	ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ଡରନାହିଁ।
ସାମନଏ	:	ବିପତ୍ତି ସାମନାକେ ଏଲେ ଡରା ନାହିଁ।
ସମର୍ଥନ	:	ମୁଁ ମୋ ସାଙ୍ଗର କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲି।
ହାଁ	:	ମୁଇଁ ମାଚୋ ସଙ୍ଗି ଚୋଚେଏଟ୍ କେ ହାଁ ବେଇଲନି।
ସଚେତନ	:	ପରିବେଶ ପ୍ରତି ସଚେତନ ରହିବା ଉଚିତ୍।
ଚେତ୍‌ତା	:	ଝଏର୍ ବାହୁଁକ ସେତି ଚେତ୍‌କାର୍‌ଏଁ ରାହା।
ସହଯୋଗ	:	ଲୋକ ସହଯୋଗ କଲେ ଗ୍ରାମ ସଫା ହେବ।
ସୁମ୍‌ତା	:	ଲୋଗମାନ ସୁମ୍‌ତା ହେଲେ ଗାଓଁ ସାଫ୍ ହେତୋ।
ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ	:	ଖବର ପାଇ ଦମକଳ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗ ପହଞ୍ଚିଲା।
ସଙ୍ଗସଙ୍ଗ	:	ଖଭେର୍ ଲାହୁନ୍ ଦମକଲ ସଂଗ୍‌ସଂଗ୍ ପୋଁହଚଲୋ।
ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳ	:	ଅନ୍ଧାର ରାତିରେ ସପ୍ତର୍ଷି ମଣ୍ଡଳ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଏ।
ସାତ୍‌ରଷିଆ	:	ଅନ୍ଧାର ରାଏତେଁ ସାତ୍‌ରଷିଆ ଦେଖାଦଏଦେ।
ସଂଗ୍ରହ	:	ମୁଁ ନେତାମାନଙ୍କର ଛବି ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖେ।
ଠୁଲ୍ୟାଓ୍ୱ	:	ମୁଇଁ ନେତା ମାନଚୋ ଫଟୁ ଠୁଲ୍ୟାଉନ୍ ଥେଓ୍ୱଇନ୍ଦେ।
ସମ୍ପର୍କ	:	ରବି ସହିତ ମୋର ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି।
ଲେନାଦେନା	:	ରବି ସେଙ୍ଗ ମାଚ୍ ଲେନ୍‌ଦେନ୍ ବଢ଼ିଆ ଆଛଏ।
ସଂଗୀତ	:	ସଂଗୀତ ମୋର ଅତି ପ୍ରିୟ ଅଟେ।
ଗୀତ	:	ଗୀତ ମାଚୋ ସଉଁକ୍ ହୁନ୍।
ସଂନ୍ଧ୍ୟା	:	ସଂନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ତାରା ଦେଖାଯାଆନ୍ତି।
ସାଞ୍ଜି	:	ସାଞ୍ଜ୍ ହେଲେ ତାରାମାନ୍ ଦିଖଏଦେ।
ସଂଗ୍ରାମୀ	:	ଭଗତ ସିଂହ ଜଣେ ସଂଗ୍ରାମୀ ଯୁବା ଥିଲେ।
ଲଢ଼ତୋ	:	ଜଗତ୍ ସିଂ ଜନାଏକ୍ ଲଢ଼ତୋ ଜଓ୍ୱାନ ରହେଲୋ।
ସଂପଦ	:	ସଂପଦ ବେଳେ ବହୁ ସଖା ହୁଅନ୍ତି।
ତିଜ୍	:	ତିଜ୍ ଘଡିକ୍ ଖୁବଏ ସଂଘଓ୍ୱାରି ରହତେଏ।
ସଂକଳ୍ପ	:	ଦେଶ ସେବା ପାଇଁ ଆମେ ସଂକଳ୍ପ କରିଛୁ।
କିରିୟା	:	ଦେଶ ସେଓ୍ୱା ସେତି ଆମହିଁ କିରିୟା ନେଉଁଙ୍ଗା।

ସଂଗ୍ରାମ	:	ଅନ୍ୟାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କର।
ଲଡେଇ	:	ଅନ୍ୟା ସେତି ଲଢ଼େଇ କରା।
ସଙ୍କେତ	:	ରାସ୍ତାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସଙ୍କେତ ମାନି ଗାଡ଼ି ଚଳାଅ।
ଚିନ୍‌ହା	:	ବାଟେଁ ଦିଲୋ ଚିନ୍‌ହାକେ ମାନୁନ୍ ଗାଡ଼ି ଚଲାଓ୍ୱା।
ସଂକୁଚିତ	:	ବୃଦ୍ଧର ଚର୍ମ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଥାଏ।
ସକଲାଉନ୍	:	ଡ଼ୋକରା ଚୋ ଛାଲ ସକ୍‌ଲାଉନ୍ ଯାଇଦେ।
ସଂଗୃହୀତ	:	ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ପୁରୁଣା ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ସଂଗୃହିତ ହେଲା।
ଠୁଇଲ୍	:	ଆମଚୋ କିଲାସ ଚୋ ପଢ଼ତୋ ଜୁନା ବୋହି ଠୁଇଲ୍ ହେଲୋ।
ସଙ୍ଗୀତ ଦଳ	:	ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗୀତ ଦଳରେ ଗୀତ ଗାଏ।
ଗୀତକାର	:	ମୁଇଁ ଗୋଟକ ଗୀତକାର୍‌ରେଁ ଗୀତ ଗାଓ୍ୱଇନ୍ଦେ।
ସଂରକ୍ଷଣ	:	ବାଳିକା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି।
ଥୋଏଲୋ	:	ଲୋକ୍ ପିଲି ସେତି ଜାଗା ଥୋଏଲୋ ଆଛେଏ।
ସାଧାରଣ	:	ଜନ ସାଧାରଣ ଭୋଟ ଦେଇ ସରକାର ଗଢ଼ନ୍ତି।
ଲୋଗଜନ୍	:	ଲୋଗଜନ୍ ଭୋଟ୍ ଦେହୁନ୍ ସରକାର ବନାତେ।
ସାରଣୀ	:	ସହଜରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ସାରଣୀ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେ।
ସାରଣୀ	:	ସିଧୋ ଜାନୁକେ ସାରଣୀ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେ।
ସାକ୍ଷାତ	:	ହଠାତ୍ ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା।
ଭେଁଟ୍	:	ହଟାଏକଏଁ ମାଚ୍ ସଙ୍ଗୀସେଙ୍ଗ୍ ଭେଟ୍ ହେଲୋ।
ସାପ	:	ସାପୁଆ ମାନେ ସାପ ଖେଳାନ୍ତି।
ସାଁପ୍	:	ସାଁପ୍ ବିତା ମାନ୍ ସାଁପ୍ ଖେଲାତେ।
ସାନ ଚିହ୍ନ	:	ସାନ ସଂଖ୍ୟା ସୂଚାଇବା ପାଇଁ ସାନ ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଏ।
ଇଳକୀ ଚିନ୍‌ହା	:	ଇଳକି ସଂଖ୍ୟା ଜାନୁକେ ଇଳକି ଚିନ୍‌ହା ଦେ ଯାଏଦେ।
ସାଙ୍ଗ	:	ରବି ମୋର ପିଲା ଦିନର ସାଙ୍ଗ ଅଟେ।
ସଙ୍ଗ୍	:	ରବି ମାଚୋ ପିଲ ଦିନ୍‌ଚେ ସଙ୍ଗ ହୁନ୍।
ସାଗର	:	ଆମ ଦେଶକୁ ତିନି ଦିଗରେ ସାଗର ଘେରି ରହିଛି।
ସମୁନ୍ଦର	:	ଆମଚେ ଦେଶକେ ତିନ ବାହୁଁକ୍ ସମୁଦର୍ ରୁନ୍ଧୁନ୍ ଆଛଏ।
ସାଥେ	:	ବଜାରରେ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ସାଥେ ସାଥେ ଯାଏ।
ସେଙ୍ଗ	:	ହାଟକେ ମୁଇଁ ବାବା ସେଙ୍ଗେ ଯାଇନ୍ଦେ।
ସାହସ	:	ରବି ସାହସ ଧରି ନଦୀରୁ ରମାକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା।
ସାଁହାସ୍	:	ରବି ସାହାଁସ୍ କରୁନ୍ ନଏନ୍ଦଏଁ ରମାକେ ବଁଚେଏଲୋ।

ସାଜସଜା	:	ଭାଇଙ୍କ ବାହାଘର ବେଳେ ଆମେ ଘର ସାଜସଜା କଲୁ।
ସଜ୍‌ବାଜ୍	:	ଭାଇସ୍‌ରେ ବିହା ଘଡିକ୍ ଆମହିଁ ଘରକେ ସଜ୍‌ବାଜ୍ କଏର୍‌ନୁ।
ସାମୁହିକ	:	ପୋଖରୀ ସଫା ଏକ ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ।
ଜମାଏରେ	:	ତରଇ ସାଫ କର୍‌ତୋ ଗୋଟକ ଜମାଏରେ କାମହୁନ୍।
ସାଉଁଳା	:	ମାଆଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ସାଉଁଳା ମୋତେ ଶାନ୍ତି ଦିଏ।
ତୁସାଲ୍	:	ଓୟାରେ ମୟାକରୁନ୍ ତୁସାଲତୋହା ମୋକେ ଶାନ୍ତି ଦଇଦେ।
ସିଞ୍ଚିବା	:	କେହି ଅଚେତ ହେଲେ ମୁହଁରେ ପାଣି ସିଞ୍ଚିବା ଉଚିତ।
ଝିଟୁନ୍ / ଛିଟୁନ	:	କୋନଏ୍ ମୁର୍ଛା ହେଲେ ପାନି ଝିଟୁନ୍ ଦେତୋହାରହୁଁ।
ସିଲିଣ୍ଡର	:	ଦୋକାନୀ ସିଲିଣ୍ଡରରେ ଗ୍ୟାସ ବିକ୍ରି କରେ।
ସିଲିଣ୍ଡର	:	ଦୁକାନ୍‌ବିତା ସିଲିଣ୍ଡର ଗ୍ୟାସ୍ ବେଁଚଏଦେ।
ସିମ୍ପାଞ୍ଜି	:	ଆଫ୍ରିକା ଜଙ୍ଗଲରେ ସିମ୍ପାଞ୍ଜିମାନେ ରହନ୍ତି।
ସିମ୍ପାଞ୍ଜି	:	ଆଫ୍ରିକା ଚୋ ବୁର୍ରାଏଁ ସିମ୍ପାଞ୍ଜି ମାନେ ରହଏ୍‌ଦେ।
ସିଂହ	:	ସିଂହ ସବୁଠାରୁ ବଳବାନ ପଶୁ ଅଟେ।
ସିହଁବାଗ୍	:	ସିହଁବାଗ୍ ସବ୍‌ଲେ ବଲିହାର୍ / ବଲବାନ୍ ପଶୁ ହୁନ୍।
ସୀମା	:	ଆମ ଦେଶକୁ ସୀମା ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ଜଗନ୍ତି।
ସେଏଁନ୍ଦ୍	:	ଆମ୍‌ଚୋ ଦେଶ୍‌ଚୋ ସେଏଁନ୍ଦ୍‌କେ ରାଖ୍‌ତୋ ସେଇନା ଜାଗ୍‌ତେ।
ସୁସ୍ଥ	:	ଦୀର୍ଘ ଦିନ ପରେ ମୋର ଜେଜେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ।
ଉଇଜ୍	:	ଖୁବଏ୍ ଦିନ୍ ରେ ପାଛେଁ ଦାଦୀ ଉଇଜ୍ ହେଲୋ।
ସୁଯୋଗ	:	ଗତବର୍ଷ ମୁଁ ଚିଲିକା ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି।
ଯୋଗ୍	:	ଗୋଲୋ ବରଷେଏଁ ମୁଁଇ ଚିଲିକା ଦେଖ୍‌ତୋ ଯୋଗ୍ ଲାହୁଁନ୍ ରହେନି।
ସୁନ୍ଦର	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ ଦୂରରୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ।
ସୁନ୍ଦର	:	ଆମରେ ଗାଁ ଚୋ ଡୋଙ୍ଗର ଧୂରିଆଲେ ବନକ୍ ଦିସଏଦେ।
ସୁଫଳ	:	ଶ୍ରମ କଲେ ସୁଫଳ ମିଳେ।
ବନକଫଲ	:	କଠିନ କାମ କଏରଲେ ବନକ୍ ଫଲ ମିଳଇଦେ।
ସୁସ୍ୱାଦ	:	ସପେଟା ଏକ ସୁସ୍ୱାଦ ଫଳ ଅଟେ।
ସଓ୍ୱାଦ୍	:	ସପେଟା ଗୋଟକ୍ ସଓ୍ୱାଦ୍ ଫଲ୍ ହୁନ୍।
ସୁଆଦିଆ	:	ଅମୃତ ଭଣ୍ଡା ଏକ ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଅଟେ।
ସୁଆଦ୍	:	ପୋପିତା ଗୋଟକ୍ ସୋଆଦ୍ ଫଲ ହୁନ୍।
ସୂର୍ଯ୍ୟ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ବାଜି ଜଳ ବାଷ୍ପ ହୁଏ।
ଦିନ୍	:	ଦିନ ଚୋ ଘାମଏଁପାନି ବାଫ୍ ହେଇଦେ।

ସୂରଯନ୍ତ୍ର	:	ରେଡ଼ିଓ ଏକ ସୂରଯନ୍ତ୍ର ଅଟେ।
ଗିତକଲ	:	ରେଡିଆ ଗିତ୍‌କଲ୍ ହୁନ୍।
ସୂଚକ	:	ଥର୍ମୋମିଟରରେ ପାରଦ ସୂଚକ ଭଳି କାମ କରେ।
ଚିନହା	:	ଥର୍ମୋମିଟର୍‌ଏଁ ପାରଦ୍ ଚିନହା ଖିଆଲ୍ କାମ୍ କରିଦେ।
ସୂଚାଇବା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସମସ୍ତ ନିର୍ଘଣ୍ଟ ସୂଚାଇବା ଆବଶ୍ୟକ।
ଜନାତୋ	:	ଇସ୍‌କୁଲେଁ ସେହିଁ କାମ୍ ଠେ ବେରାକେ ଜନାଉନ୍ ଦେତୋ ହାରା ହୁଁନ୍।
ସୂଚନା	:	ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସୂଚନା ଦେଲେ।
ଖଭେର	:	ବଡ଼୍‌କା ଗୁରୁଜୀ ପରିକ୍ଷାଟୋ ଖଭେର୍ ଦେଲୋ।
ସୂତ୍ର	:	ବାପା କଳି ସମାଧାନର ସୂତ୍ର ବାହାର କଲେ।
ବାଟ୍	:	ବାବା ଝାଗଡ଼ା କେ ଟୋଡ଼୍‌ତୋ ଟୋ ବାଟ ନିଙ୍ଗାଏଁଲୋ।
ସୂଚୀ	:	ନାବିକ କମ୍ପାସ ସୂଚୀ ଚୁମ୍ବକଟିଏ ଥାଏ।
ସୂଚୀ	:	ଡୋଙ୍ଗା ବିତା କମ୍ ପାସ୍‌ଏଁ ସୁଚୀ ଚୁମୁକ୍ ରହଏ୍‌ଦେ।
ସେଠାରେ	:	ମୁଁ ଧାଇଁ ଯାଇ ଦେଖିଲି ସେଠାରେ କେହି ନ ଥିଲା।
ହୁଁଥାଏଁ	:	ମୁଇଁ ଧାହୁନ୍ ଯାଉନ ଦେଖିନି ଯୋ ହୁଥାଏଁ କୋନଏ ନାହିଁ ରହିଁ।
ସେବା	:	ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ମାନଙ୍କୁ ସେବାକରିବା ଉଚିତ୍।
ସେବା	:	ପୁରୁଖା ଲୋଗ୍ ମାନ୍‌କେ ସେବା କର୍‌ତୋହାର ହୁଁନ୍।
ସେପଟେ	:	ଏ ପରେ ରାସ୍ତା ବନ୍ଦ ସେପଟେ ଆସ।
ହୁନ୍‌ବାଟେ	:	ୟୋଁକେ ବାଟ ବନ୍ଦ, ହୁନ୍‌ବାଟେ ଆହା।
ସେମାନେ	:	ସେମାନେ ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି।
ହୁନ୍‌ମାନ୍	:	ହୁନ୍‌ମାନ ଗୀତ୍ ଗାଓ୍ୱତ୍ ଆଛଏତ।
ସେହି ତ	:	ମିଲି, ସେହି ତ ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ମନିଟର୍।
ହୁନ୍‌ଏତୋ	:	ମିଲି, ହୁନ୍‌ଏତୋ ଆମଟୋ କିଲାସ ମନିଟର ହୁନ୍।
ସ୍ନେହ	:	ଆମେ ପିତା ମାତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆଦର ପାଇ ବଢ଼ିଛୁ।
ସଉଁକ୍	:	ଆମହି ବାବାଓୟା ଟୋ ମୟା ଦୁଲାର୍ ଲାହୁନ୍ ବଢୁନ୍ ଆହୁଁ।
ସେଓ	:	ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେଓ ଚାଷ ହୁଏ ନାହିଁ।
ସେଓ	:	ଆମ୍‌ଟୋ ଡେଉଁ ସେଓ ଚାଷ୍ ହଏ ନାହିଁ।
ସେହି	:	ସେହି ଘରେ ମୋର ବନ୍ଧୁ ରହନ୍ତି।
ହୁନ୍	:	ହୁନ୍ ଘରେଁ ମାଠେ ସଙ୍ଗ୍ ରହତେ।
ସେହିପରି	:	ସେହିପରି କାମ କରିବା ଅନୁଚିତ।
ହୁଁସଏଁ	:	ହୁଁସଏ କାମ କର୍‌ତୋ ହାର୍ ନୋହଏ।

ସେନାପତି	:	ସେନାପତି ଯୁଦ୍ଧ ଚଳାନ୍ତି।
ସେଇନା ମୁଖ୍	:	ସେଇନା ମୁଖ୍ ଲଡ଼େଇ କରାଓ୍ୱଇଦେ।
ସଦନ	:	ବଡ଼ ହେଲେ ମୁଁ ସେବା ସଦନଟିଏ ଖୋଲିବି।
ଘର	:	ବଡ଼କା ହେଲେ ମୁଇଁ ଗୋଟକ୍ ସେଓ୍ୱା ଘର୍ ବନାତିଁ।
ସୈନ୍ୟ	:	ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି।
ସେଇନା	:	ସେଇନା ମାନ୍ ଲଡ଼େଇ କର୍ତେ।
ସୌରମଣ୍ଡଳ	:	ସୂର୍ଯ୍ୟ ଓ ନଅଟି ଗ୍ରହକୁ ନେଇ ସୌର ମଣ୍ଡଳ।
ସୁରୁଜ ମଣ୍ଡଲ	:	ଦିନ ଆଉ ନଓଠାନ୍ ଗ୍ରହ୍ କେ ନେହୁନ୍ ସୂରୁଜମଣ୍ଡଳ ହୁନ୍।
ସ୍ୱପ୍ନ	:	ମୁଁ ଆଜି ଗୋଟିଏ ଭଲ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲି।
ସପ୍ନା	:	ମୁଇଁ ଆଏଜ୍ ଗୋଟକ୍ ବନକ୍ ସପନ୍ା ଦେଖ୍ନି।
ସ୍ୱଭାବ	:	ରମାର ସ୍ୱଭାବ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଅଟେ।
ଆଦତ୍	:	ରମାଚୋ ଆଦତ୍ ଖୁବଏ୍ ସୁନ୍ଦର ହୁନ୍।
ସ୍ୱଚ୍ଛ	:	ଗୋଳିଆ ପାଣି ବସିଗଲେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଦେଖାଯାଏ।
ଝଲ୍‌ଝଲ୍	:	ଗୋଲା / ଚିଖଲ ପାନି ବସୁନ୍ ଗଲେ ଝଲ୍‌ଝଲ୍ ଦିଶଇଦେ।
ସ୍ୱର	:	ରିମି ସ୍ୱର ବଦଳାଇ କଥା ହୋଇପାରେ।
ରାହାନ୍	:	ରିମି ରାହାନ୍ ବଦଲାଉନ୍ ଗୋଠ୍ୟାଉଁକେ ସକଏଦେ।
ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ	:	ଏଟିଏମ୍ ସ୍ୱଂୟଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ର ଅଟେ।
ଆପୟେ	:	ଏଟିଏମ୍ ଆପୟେ ଚଲ୍‌ତୋ କଲ୍‌ହୁନ୍।
ସ୍ୱାଧିନ	:	ଆମେ ସ୍ୱାଧିନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁ।
ଆପନଚୋମନେ	:	ଆମ୍‌ହିଁ ଆପନ୍‌ଚୋ ମନଏଁ ବୁତା କରୁନ୍ଦେ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ	:	ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିକ୍ଷା କରାଗଲା।
ସୁଖ୍	:	ଆମରେ୍ ଇସ୍କୁଲେଁ ସୁକରେ୍ ପରୀକ୍ଷା କରେଗୋଲେ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା	:	ସରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଅନ୍ତି।
ସୁକ୍‌ସେଓ୍ୱା	:	ସରକାର ସୁକ୍ ସେଓ୍ୱା ଯୋଗାଡ଼ କରତେ।
ସ୍ୱାର୍ଥ	:	ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ସ୍ୱାର୍ଥ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି।
ଆପଁୟେରେ୍	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ ସଭଏଁ ଆପୟେରେ୍ ବନୁକେ ଖୋଜତ ଆହେତ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର	:	ପ୍ରତି ପଞ୍ଚାୟତରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି।
ଡାକ୍‌ଟରଖାନା	:	ଗୋଟକ୍ ପଞ୍ଚାୟତେଁ ଗୋଟକ ଡାକ୍‌ଟର ଖାନା ଆଛଏ୍।
ସ୍ଥଳୀ	:	ଜଙ୍ଗଲ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳୀ ଅଟେ।
ଡ଼େରା	:	ବନ୍ ଜୀଉଜନ୍ତୁ ରେ୍ ଡ଼େରା ହୁନ୍।

ସ୍ଥିର	:	ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହେବାକୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି।
ଠିକ୍	:	ସଭୟଁ ଏକତା ହେଉଁକେ ଠିକ୍ କରୁନ୍ ଆଛଏତ୍।
ସ୍ଥାନ	:	ଗାଁର ସବୁସ୍ଥାନ ସଫା ସୁତୁରା ରଖାଯାଉ।
ଜାଗା	:	ଗାଁଓରେ ସଭୟ ଜାଗା କେ ସାଫ୍‌ସୁତର୍ ଥେଓ୍ୱା।
ସ୍ଥାନୀୟ ମାନ	:	ପ୍ରତି ଅଙ୍କର ସ୍ଥାନୀୟମାନ ରହିଛି।
ଜାଗାରେ ମୂଲ୍ୟ	:	ହରେକ୍ ଅଙ୍କରେ ଜାଗାରେ ମୂଲ୍ୟ ଆଛଏ।
ସ୍ଥାପନ	:	ଆମ ଗ୍ରାମରେ ଡାକ ଘର ସ୍ଥାପନ କରାଗଲା।
ଥାପନା	:	ଆମରେ ଗାଓେଁ ଡାକ୍ ଘର୍ ଥାପ୍‌ନା କରେ ଗୋଲୋ।
ସ୍ଥଳଭାଗ	:	ଆମେ ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ବାସ କରୁ।
ମାଟି	:	ଆମ୍‌ହି ମାଟିଏଁ ରହୁନ୍ଦେ।
ସ୍ଥାବର	:	ଆମର ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି କିଛି ନାହିଁ।
ଥାଇ / ଥାନି	:	ଆମ୍‌ଚୋ ଥାଇ / ଥାନି ଧନ୍ କାହିଁ ନିହାଏ।
ସ୍ପର୍ଶ	:	ଆଜିକାଲି ସ୍ପର୍ଶ ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଛି।
ଛିଉ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ଛିଉନ୍ ଦୁଃଖ ହରନ୍ କରେ ଯାତାହେ।
ସ୍ପୃହା	:	ପଦ ଯାତ୍ରା କରିବାରେ ମୋର ସ୍ପୃହା ନାହିଁ।
ମନ୍	:	ହିଁଡ଼ତ୍ ଯାଉଁକେ ମାଚୋ ମନ୍ ନିହାଏ।
ସ୍ପଷ୍ଟ	:	ବହିର ଛବି ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଯାଉଛି।
ଚିନହାଉ	:	ବୋହିରେ ଛାପାମାନ୍ ଚିନ୍‌ହାଉ ଦିଶତ ଆଛଏ।
ସ୍ପର୍ଶକ	:	ପ୍ରତି କୋଣରେ ଏକାଧିକ ସ୍ପର୍ଶକ ଥାଏ।
ଛିଓ୍ୱଇୟା	:	ହରେକ୍ କୋନ୍‌ରେ ଏକ୍‌ଲେ କୋହୁଁତ୍ ଛିଓ୍ୱଇୟା ଗିରା ରହିଦେ।
ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି	:	ସକାଳେ ବ୍ୟାୟାମ କଲେ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି ଲାଗେ।
ବନକ୍	:	ବିହନାଏଁ ବେୟାମ୍ କଏରଲେ ବନକ୍ ଲାଗଏଦେ।
ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ	:	ପଥରରେ ଲୁହା ବାଜିଲେ ଅଗ୍ନି ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ବାହାରେ।
ଭୃଙ୍ଗି	:	ପୋଖନାଏଁ ଚକ୍‌ମକ୍‌ଏଁ ଭୃଙ୍ଗି ନିଙ୍ଗଏଦେ।
ସ୍ଖଳନ	:	ବର୍ଷା ଦିନେ ପର୍ବତର ପଥର ସ୍ଖଳନ ହୁଏ।
ଭଡ଼୍‌ଏକ୍‌ଲୋ	:	ପାନି ଘଡିକ୍ ଡୋଙ୍ଗର ଭଡ଼କୁନ ଗୋଲୋ।
ସ୍କୁଲ	:	ସ୍କୁଲ ଏକ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଟେ।
ଇସ୍‌କୁଲ	:	ଇସକୁଲ ଗୋଟକ୍ ଧର୍‌ମାଟି ଜାଗାହୁନ୍।
ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ	:	ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ମଜୁରି ପୁରୁଷ ସହିତ ସମାନ।
ଲେକପିଲି	:	ଜନାଏକ୍ ଲେକ୍ ପିଲିଚୋ ଭୁତ ପୁତାରା ସେଙ୍ଗ୍ ସମାନ୍।

ସ୍ତମ୍ଭ	:	ପୋଢ଼ ପୂଜାବେଳେ ସ୍ତମ୍ଭଟିଏ ପୋତା ଯାଏ।
ଖମ୍ବା	:	ଭାଇଁଷ୍ ପୂଜା ଘଡିକ୍ ଖମ୍ବା ଗୋଟୋକ୍ ଗାଡ଼େ ଯାଇଦେ।
ସ୍ନାନ	:	ସକାଳ ସ୍ନାନ ଦେହକୁ ହିତ।
ନାହାତୋ	:	ବିହିନିଆଏଁ ନାହାଏଲ୍ ଗାଗଡ୍‌କେ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ସ୍କେଲ	:	ସ୍କେଲ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗାର କାଟି ମପାଯାଏ।
ଇସ୍‌କେଲ୍	:	ଇସ୍‌କେଲେଁ ଗିରା ଘିଚୁନ୍ ନାପତେ।

'ଷ'

ଷଣ୍ଢ	:	ବଜାରରେ ଷଣ୍ଢଟିଏ ଉତ୍ପାତ କରୁଛି।
ଗୋଲର୍	:	ହାଟେଁ ଗୋଲର୍ ଗୋଟକ୍ ଉଦୁର୍‌ମାଏତ୍ ହେତ୍‌ତାଛଏ।

'ଶ'

ଶବ୍ଦ	:	ରାତିରେ ଶବ୍ଦ ଅଧିକ ଦୂରକୁ ଯାଇପାରେ।
ସବଦ୍	:	ରାଏତ୍‌ଚୋ ସବଦ୍ ବଡ଼ାଏ ଧୁର୍‌କେ ଯାଇଦେ।
ଶସ୍ୟ	:	ଶସ୍ୟ ଅମଳ ବେଳେ ଗାଁ ମୁଖରିତ ହୋଇଥାଏ।
କିଲସ୍	:	କିଲସଚୋ ମିଡ଼ାଏ ତୋ ଘଡିକ୍ ଗାଓଁ ଗହଳି ହେଇଦେ।
ଶର୍ଦ୍ଦି	:	ରମାକୁ ଗତ କାଲି ଠାରୁ ଶର୍ଦ୍ଦି ଜ୍ୱର ଧରିଛି।
ଜୁଇଡ଼୍	:	ରମାକେ କାଏଲ୍‌ଲେ ଜୁଡ଼ଇ ଜ୍ୱର ଧରତ୍ ଆଛଏ।
ଶକ୍ତି	:	ଭାତ, ରୋଟି ଇତ୍ୟାଦିରୁ ଆମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳେ।
ଶକଏତ	:	ଭାତ୍ ରୋଟିଲେ ଆମକେ ଶକଏତ୍ ମିଲଏଦେ।
ଶର	:	ଆଗ କାଳରେ ଧନୁଶର ଧରି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ।
କାଁଡ଼୍	:	ତେହାଏଁ ଧନୁକାଣ୍ ଧରୁନ୍ ଲଡ଼େଇ କରତ୍ ରହଏଲା।
ଶଶୀ	:	ଶରତ ଶଶୀ ନିର୍ମଳ ଦେଖାଯାଏ।
ଜୋନ୍	:	ଭାଦୋଚୋ ଜୋନ୍ ଖର୍‌ଖରା ଦିଶଇଦେ।
ଶଙ୍ଖା	:	ଶଙ୍ଖାରୀ ଶଙ୍ଖା ସଜାଇ ରଖିଛି।
ଚୁଡ଼ି	:	ଚୁଡିବିତା ଚୁଡିକେ ସଜାଉନ୍ ଥେଉନ୍ ଆଛଏ।
ଶରୀର	:	ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ସୁସ୍ଥ ମନ।
ଗାଗଡ଼	:	ସୁକ୍ ଗାଗଡ଼ ଚୋ ସୁକ୍ ମନ୍।
ଶରଣ	:	ଗରୀବ ଲୋକ ଧନୀଠାରେ ଶରଣ ନିଅନ୍ତି।
ସରନ୍	:	ଗରିବ ଲୋଗ୍ ଧନୀଲେଙ୍ଗ୍ ସରନ୍ ନେତେ।
ଶରଧା	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ଆମେ ଶରଧାରେ ବାପୁ ଡାକୁ।
ରହଁସ	:	ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀକେ ଆମହି ରହଁସେ ବାବା ବଲୁନ୍‌ଦେଁ।

ଶ୍ରବଣ	:	ଶ୍ରବଣ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରବଣ ଯନ୍ତ୍ର ଦିଆଗଲା।
ଶୁନତୋ	:	ଭଇଁରା କେଙ୍ଗଲା ମାନ୍‌କେ ଶୁନତୋ କଲ୍ ଦିଆଁଗୋଲୋ।
ଶସ୍ତ୍ର	:	ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ ଥାଏ।
ହଁଥିଆର୍	:	ଗୋଟକ୍ ସେନା ହଁଥିଆର୍ ଧରୁନ୍ ରହିଦେ।
ଶଙ୍ଖି	:	ଆମର ଗୋଟିଏ ଶଙ୍ଖି ବିଲେଇ ଅଛି।
ପଣ୍ଡରି	:	ଆମରେ ଗୋଟକ୍ ପଣ୍ଡରି୍ ବିଲାଏ ଆଛଏ।
ଶତକ	:	ଶହେରେ ଏକ ଶତକ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ।
ସୌ	:	ଏକ ଶୋଏଁ ଏକ ସୌଲେଙ୍ଗେ ରହିଦେ।
ଶାନ୍ତି	:	ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି।
ଶାନ୍ତି	:	ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ଜମାଏକେ ଶାନ୍ତି ଟୋ ଦରକାର ଆଛଏ।
ଶାଳ	:	ଆମ ଗାଁ ପାହାଡ଼ରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଶାଳ ଗଛ ଅଛି।
ସରେଗ୍	:	ଆମଟୋ ଗାଁଓ ଡୋଙ୍ଗରେଁ ବଡ଼େ ବଡ଼େ ସରେଗ୍ ରୁକ୍ ଆଛଏ।
ଶାସ୍ତି	:	ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦେବା ଅନୁଚିତ।
ଡାଣ୍ଁ	:	ବେଟାବେଟିକେ ଡାଣ୍ଁ ଟୋ ହାରା ନୋହଏ।
ଶାସନ	:	ନିର୍ବାଚିତ ସରକାର ଦେଶ ଶାସନ କରନ୍ତି।
ଶାସନ	:	ଜିତ୍‌ଲୋ ସରକାର ଦେଶକେ ଶାସନ କରଏଦେ।
ଶାସକ	:	ଆମ ଦେଶରେ ଅନେକ ଉତ୍ତମ ଶାସକ ଅଛନ୍ତି।
ଚଲାଟୋଲୋଗ୍	:	ଆମ୍‌ଟୋ ଦେଶେଁ ଖୁବଏ ବନକ୍ ଦେଶଚଲାଟୋ ଲୋଗ ଆଛଏତ୍।
ଶାଗୁଆ	:	ଶୁଆ ଦେହର ରଙ୍ଗ ଶାଗୁଆ ଅଟେ।
ହରିହର	:	ଶୁଆଟୋ ଗାଗଡ଼୍ ହରିହର୍ ରହିଦେ।
ଶାଗୁଣା	:	ଆଜିକାଲି ଶାଗୁଣା ମାନେ ଲୋପ ପାଇଗଲେ।
ରାଓ୍ୱନ୍	:	ଆଏଜକାଏଲ୍ ରାଓ୍ୱନ୍ ମାନ୍ କମୁନ୍ ଗଲାନେ।
ଶିଖିଲେ	:	ଆମ ସ୍କୁଲର ଝିଅମାନେ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ଶିଖିଲେ।
ଶିଖ୍‌ଲା	:	ଆମଟୋ ଇସ୍‌କୁଲ୍ ରେ ନୋନିମାନ୍ ଓଡିଶି ନାଚ୍ ଶିଖ୍‌ଲା।
ଶିଶିର	:	ଶୀତ ଋତୁରେ ଶିଶିର ପଡ଼େ।
ଓସ୍	:	ଶିତ ମହିନାଏଁ ଓସ୍ ପଡ଼ଏଁଦେ।
ଶିଶୁ	:	ଶିଶୁ ଅଧିକ ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ।
ଗେଦି	:	ଗେଦି ମାନକେ ଖୁବଏ ଯତନ୍ କରୁକେ ଲାଗିଦେ।
ଶିଳ	:	ଶିଳରେ ବେସର ବଟାଯାଏ।
ସିଲ	:	ଶିଲେଁ ମସେଲା ପିସତେ।

ଶିମ୍ବଲଟା	:	ଶିମ୍ବଲଟା ରଞ୍ଜାରେ ମାଡ଼ି ଯାଇଛି।
ସେମିଡିର୍	:	ସେମିଡିର୍ ଢ଼ଁଖରା ଏଁ ଚେଘଏଦେ।
ଶିଆଳି	:	ଶିଆଳି ପତ୍ରରେ ଖଲି ତିଆରି ହୁଏ।
ସେଓ୍ବାଁଏଡ୍	:	ସେଓ୍ବାଁଏଡ୍ ପାନେଁ ଖଲି ବନଏଦେ।
ଶୀତ	:	ପ୍ରବଳ ଶୀତରେ କିଛି ଲୋକ ମରିଯାଆନ୍ତି।
ଶିତ	:	ଯୋରଦାର୍ ଶିତେଁ ଆଧା ଲୋଗ୍ ମର୍‌ତେ।
ଶିକାରି	:	ଶୀକାରି ଫାଶ ବସାଇ ପକ୍ଷୀ ଧରେ।
ଶିକାରି	:	ଶିକାରି ଫାଁଶି ଲଗାଉନ୍ ଚେଡ଼େଏ ଧରଇଦେ।
ଶୀଘ୍ର	:	ଆଜି ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଫେରିଲି।
ଝଁଡ଼େ	:	ଆଏଜ ମୁଇଁ ଝଁଡେଁ ଘର୍‌କେ ଏନିଁ।
ଶୀର୍ଷ	:	ପର୍ବତ ଶୀର୍ଷ ଭାଗ ସମତଳ ଥାଏ।
ଶିଗ୍	:	ଡୋଙ୍ଗର ଚୋ ଶିଗ୍ ସମାନ ରହଏଦେ।
ଶୁଆ	:	ଶୁଆର ଥଣ୍ଟ ନାଲି ଅଟେ।
ଶୁଆ	:	ଶୁଆଚୋ ଟୋଁଡ଼ ଲାଲ୍ ହୁନ୍।
ଶୁଭ୍ର	:	ଖରାଦିନେ ଶୁଭ୍ର ପୋଷାକ ଆରାମ ଦାୟକ।
ପଣ୍ଡରା	:	ଘାମ ମହିନାଏଁ ପଣ୍ଡରା ବସ୍‌ତର୍ ହାଏ ଲାଗିଦେ।
ଶୁଣ୍ଢ	:	ହାତୀ ଶୁଣ୍ଢରେ ଡାଳ ଭାଙ୍ଗେ।
ସୋଏଁଡ୍	:	ହାଁଥୀ ସୋଏଁଡେଁ ଜକନାକେ ଟୋଡଏଦେ।
ଶୁଷ୍କ	:	ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଗଜା ଉଠିବା କଷ୍ଟ।
ଶୁଖା	:	ଶୁଖା ମାଟିଏଁ ଗାଜା ହେତୋ କଠିନ୍ ହୁନ୍।
ଶୁଖିବା	:	ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଖରାରେ ପୋଖରୀ ଶୁଖଇବା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।
ଶୁକ୍‌ତୋ	:	ଖୁବଏ ଘାମେ ତରଇ ଶୁଖୁକେ ସୁରୁ ହେଇଦେ।
ଶୁଭ	:	ଶୁଭ ଖବରଟିଏ ଶୁଣି ମୁଁ ଖୁସିହେଲି।
ସୁବ୍	:	ସୁବ ଖଭେର୍ ଗୋଟକ୍ ଶୁନୁନ୍ ମୁଇଁ ରହଁସ ହେନିଁ।
ଶୁଖିଲା	:	ଲୋକେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଶୁଖିଲା କାଠ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି।
ଶୁଇଖଲୋ	:	ଲୋକ୍‌ମାନ୍ ବୁର୍ଁାଲେ ଶୁଇଖଲୋ ଦାରୁ ଠୁଲିୟାତେ।
ଶୁଣିବା	:	ଗୁରୁଜନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ଉତ୍ତମ ଅଟେ।
ଶୁନତୋ	:	ଗୁରୁମାନ୍‌ରେ ଗୋଏଟ୍ ଶୁନତୋ ବନକ୍ ହୁନ୍।
ଶୁଘିଂବା	:	ଫୁଲକୁ ପାଖରୁ ଶୁଘିଂବା ଅନୁଚିତ।
ଶୁଙ୍ଗତୋ	:	ଫୁଲକେ ଠାଓ୍ବେଁଲେ ଶୁଘଂତୋ ନୋହଏ।

ଶୂନ : ଶୂନର ମୂଲ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ।

ଶୁଇନ୍ : ଶୁଇନ୍ ରେ ମୂଲ୍ୟ କାହିଁ ନିହାଏ।

ଶ୍ରୁତଲିଖନ : ପ୍ରତିଦିନ ଶ୍ରୁତଲିଖନ ଅଭ୍ୟାସ କର।

ଶ୍ରୁନୁନ୍‌ଲିଖ୍ : ରୋଏଜ୍ ଶୁନୁନ୍ ଲିକ୍‌ତୋଚୋ ଲଏ୍ କର।

ଶୃଙ୍ଖଳା : ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୃଙ୍ଖଳା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ନେମ୍ : ହର୍‌ଏକ କାମ୍‌ଏଁ ନେମ୍ ରହୁତୋ ହାରା ହୁନ୍।

ଶୃଗାଳ : ଶୃଗାଳ ବଡ଼ ଚତୁର ଅଟେ।

କୋଲହିଆ : କୋଲହିଆ ବଡ଼ାଏ ଚତୁର ହୁନ୍।

ଶେଷ : ପରିକ୍ଷା ଶେଷ ହେଲେ ମୁଁ ମାମୁଁ ଘର ଯିବି।

ଛେଧଏଲେ : ପରୀକ୍ଷା ଛେଧଏଲେ ମୁଁଇଁ ମାମା ଘରଯାତିଁ।

ଶେଉଳ : ଶେଉଳ ମାଛ ଭାରି ସୁଆଦିଆ।

ସଉଲ୍ : ସଉଲ ମଛ୍ରି ବଡ଼ାଏ ସୋଆଦ ହୁନ୍।

ଶ୍ରେଣୀ : ମୁଁ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼େ।

କିଲାସ : ମୁଇଁ ତିନ୍ କିଲାସ ପଢଏଁଦେଁ।

ଶୋଇବା : ବେଶୀ ଶୋଇବା ଦେହ ପ୍ରତି କ୍ଷତିକାରକ।

ସଉତୋ : ଖୁବଏ ସୋଉତୋହାରା ଗାଗଡ୍ ସେତି କ୍ଷେତିହୁନ୍।

ଶୋଇବା ଘର : ଆମର ଶୋଇବା ଘର ନାହିଁ।

ସଉତୋଘର : ଆମରେ ସୋଉତୋ ଘର ନିହାଏ।

ଶୋଷ : ଖରାଦିନେ ବାରମ୍ବାର ଶୋଷ ଲାଗେ।

ପିଆସ : ଘାମେ ଘଡି ଘଡ଼ିକ୍ ପିଆସ୍ ଲାଗଏଦେ।

ଶୋରିଷ : ଶୋରିଷରୁ ତେଲ ବାହାର କରାଯାଏ।

ସେରସୋଁ : ସେରସୋଁ ଲେ ତେଲ ନିଙ୍ଗାତେ।

ଶୋଭା : କାଶ୍ମୀରର ଶୋଭାରେ ସମସ୍ତେ ମୋହିତ ହୁଅନ୍ତି।

ସୁନ୍ଦର : କାଶମିର ଚୋ ସୁନ୍ଦରଏଁ ଜମାଏ ମହୁନ୍‌ଯାତଏ।

ଶୌଚ : ରମା ଶୌଚ ପାଇଁ ପାଇଖାନାକୁ ଗଲା।

ହାଗୁକେ : ରାମା ପାଇଖାନାକେ ହାଗୁକେ ଗଲି / ଗୋଲୋ।

ଶ୍ୟାମଳ : ବର୍ଷାଋତୁରେ ପରିବେଶ ଶ୍ୟାମଳ ଦିଶେ।

ହରିହର : ଆଷାଢ଼ଏଁ ରଏ୍‌ରବାହୁକ୍ ହରିହର ଦିଶଏଦେ।

ଶ୍ୱାସ : ଜୀବମାନେ ଶ୍ୱାସ କ୍ରିୟା କରନ୍ତି।

ନିନାଁଏସ୍ : ଜୀଉମାନ୍ ନିନାଁଏସ ନେତେ।

'ହ'

ହୁଁ	:	ଆଇ ଗପ କହିବା ବେଳେ ମୁଁ ହୁଁ ମାରେ।
ହାଁ	:	ଆମ୍ମା କହିନ୍ କହିଦ୍ ଘଡିକ୍ ମୁଇଁ ହାଁ ବଲଏ୍‌ଦେଁ।
ହଳ	:	କୃଷକର ହଳ ହିଁ ବଳ ଅଟେ।
ନାଙ୍ଗର୍	:	କିଷାନ ରେ ନାଙ୍ଗର୍ ଏକା ବଲ୍ ହୁନ୍।
ହନୁ	:	କୁକୁରକୁ ଦେଖି ହନୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା।
ବେନ୍ଦରା / ମାକଡ୍	:	କୁକୁରକେ ଦେଖୁନ ବେନ୍ଦ୍ରା / ମାକଡ ଧାହୁନ୍ ପଏଲ୍‌ଲୋ।
ହତା	:	ବିଦ୍ୟାଳୟ ହତା ପରିଷ୍କାର ରଖ।
ରୁନ୍ଧାଏନ	:	ଇସ୍‌କୁଲ ରେ ରୁନ୍ଧାଏନ୍ ସାପ୍ ରଖା / ଥେଓ୍ୱା।
ହସି	:	ତା କଥା ଶୁଣି ରିମି ହସି ଦେଲା।
ହାଁସି	:	ହୁନାରେ ଗୋଏଟ୍ ଶୁନୁନ୍ ରିମି ହାସୁନ୍ ଦେଲି।
ହଣ୍ଡା	:	ପିତଳ ହଣ୍ଡାରେ ମାଂସ ଭଲ ଶିଝେ।
ଗଙ୍ଗାର୍	:	ପିତଲ ଗଙ୍ଗାରଏଁ ମାଁସ୍ ବନକ୍ ଚୁଡଏଦେ।
ହସ୍ତି	:	ହସ୍ତି ଦାନ୍ତରେ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ।
ହାଁଥୀ	:	ହାଁଥୀଚୋ ଦାଁତେଁ ବନକ୍ କାମ୍ ହେଇଦେ।
ହଂସ	:	ହଂସ ଉଭୟଚର ପକ୍ଷୀ ଅଟେ।
ହଁସ୍	:	ହଁସ୍ ମାନ୍ ଦୁଇ ବାହୁଁକ୍ ଚରତୋ ଚେଡ଼େଏ ହୁନ୍।
ହଟାଇ	:	ରବି ଲୋକଙ୍କୁ ହଟାଇ ଆଗକୁ ଦଉଡ଼ି ଗଲା।
ଘୁଁଚାଉନ୍	:	ରବି ଲୋକ୍ ମାନକେ ଘୁଚାଉନ୍ ଆଗିଲ୍‌କେ ଧାଓ୍ୱତ୍ ଗଲୋ।
ହଳଦୀ	:	କନ୍ଧମାଳ ହଳଦୀ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ।
ହରଦି	:	କନ୍ଦ୍‌ମାଲରେ ହରଦିକେ ଦୁନିଆଏଁ ଜାନଇଦେ।
ହରିଣ	:	ଆମ ଜଙ୍ଗଲରୁ ହରିଣ ବଂଶ ଲୋପ ପାଇଛି।
ଚିତର୍	:	ଆମଚୋ ବୁର୍ଲାଲେ ଚିତର୍ କମୁନ୍ ଆଛାଏ।
ହଲାଇ	:	ରସାନ୍ତ ଡାଳ ହଲାଇ ଆମ୍ବ ଝଡ଼ାଇଲା।
ହଲାଉନ୍	:	ରସାନ୍ତ ଜକନା ହଲାଉନ୍ ଆମ୍ବା ପାଏଡ଼ଲୋ।
ହଜମ	:	ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ହଜମ ଶକ୍ତି କମିଯାଏ।
ହଜମ୍	:	ଡୋକରା ହେଲେ ହଜମ୍ ବଲ୍ କମୁନ୍ ଯାଇଦେ।
ହରଣ	:	କ୍ରମିକ ବିୟୋଗକୁ ହରଣ କୁହାଯାଏ।
ବାଁଟା	:	ଗୋଟକ୍ ଗୋଟକ୍ କଟାଡୋକେଁ ବାଁଟା ବଲତେ।
ହଳଦିଆ	:	ଜହ୍ନି ଫୁଲର ରଙ୍ଗ ହଳଦିଆ।
ପିଉଁରି	:	ତୋରଇ ଫୁଲଚୋ ରଂଗ ପିଉଁରି ହୁନ୍।

ହସିଖେଳି : ଆମ ପିଲାଦିନ ହସି ଖେଳି ଚାଲିଗଲା ।
ହାଁସି ଖେଲ : ଆମର୍‌ ପିଲାଦିନ୍ ହାସିଖେଲାଏଁ ଗଲେ ।
ହସିହସି : ଦେଶପାଇଁ ଆମେ ହସିହସି ଜୀବନ ଦେବା ।
ହାଁସାତ୍ ହାଁସାତ୍ : ଦେଶଟୋ ସେତି ହାଁସା ହାସାଁ ଜୀଉ ଦେଡା ।
ହତ୍ୟା କରିବା : ନର ହତ୍ୟା କରିବା ମହାପାପ ଅଟେ ।
ମାରତୋ : ମାନୁ୍ୟଷ୍ ମାରତୋ ହାରା ପାପ୍ ହୁନ୍ ।
ହଳଦୀ ବସନ୍ତ : ହଳଦୀ ବସନ୍ତ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଚଢ଼େଇ ଅଟେ ।
ଦୁଲହା ଚେଡ଼ଏ : ଦୁଲଦା ଚେଡଏ ଗୋଟୋକ ସୁନ୍ଦର ଚେଡ଼୍‌ଏ ହୁନ୍ ।
ହାତ : ହାତରେ ଆମେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।
ହାଁତ୍ : ହାଁତେଁ ଆମହିଁ ଖୁବଏ କାମ୍ କରୁନ୍ଦେ ।
ହାଟ୍ : ଆମ ଗାଁରେ ଶନିବାର ଦିନ ହାଟ ବସେ ।
ହଁଟ୍ : ଆମର୍‌ ଗାଓେଁ ଶନିଚରଏଁ ହାଟ୍ ବସଇଦେ ।
ହାଣ୍ଡି : ଆଜିକାଲି ମାଟି ହାଣ୍ଡି ଆଉ ଚାଲୁ ନାହିଁ ।
ହାଣି : ଆଏଜ୍ କାଏଲ୍ ମାଟିଟୋ ହାଣି ନିହାଏ ଚଲତ୍ ।
ହାର : ମୋତି ହାର ଦେହକୁ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ ।
ହାର୍ : ମୋତି ଟୋ ହାର ଗାଗଡ଼କେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗଇଦେ ।
ହାରମୋନିୟମ୍ : ମୁଁ ହାରମୋନିୟମ ବଜାଇ ଶିଖୁଛି ।
ପେଟି : ମୁଇଁ ପେଟି ବଜାତୋ ଶିଖତ୍ ଆଛଏଁ ।
ହାତୀ : ଆଜିକାଲି ହାତୀମାନେ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାକୁ ପଶି ଆସୁଛନ୍ତି ।
ହାଁଥି : ଆଏଜକାଏଲ୍ ହାଁଥୀ ମାନ୍ ଗାଁଓ ପାଡାକେ ନିଗୁନ୍‌ଏତ୍ ଆଛଏତ୍ ।
ହାଓ୍ୱା : ଖରାଦିନର ଗରମ ହାଓ୍ୱା ସମ୍ଭାଳି ହୁଏ ନାହିଁ ।
ଧୁକା : ଘାମ ଘଡିକଟୋ ଧୂକା ସହୁକେ ନ ସକାଓ୍ୱଏ ।
ହାଲିଆ : ପାହାଡ଼ ଚଢ଼ିଲେ ଖୁବ୍ ହାଲିଆ ଲାଗେ ।
ଥାକ୍ : ଡୋଙ୍ଗ୍‌ର ଚଏଘ୍‌ଲେ ବଡାଏ ଥାକ୍ ଲାଗିଦେ ।
ହାଲୁକା : ଶିମିଳି ତୂଳା ଖୁବ୍ ହାଲୁକା ।
ଉସାସ୍ : ସେମ୍ବଲଟୋ ରୁଆ ଖୁବଏ ଉସାସ୍ ।
ହାଜିର : ବାପା ଡାକିଲେ ମୁଁ ତୁରନ୍ତ ହାଜର ହୁଏ ।
ହାଜିର : ବାବା ହଁଖରାଇଦ ତାହାଁଲେ ମୁଁଇଁ ହାଜିର୍ ହଇଦେ ।
ହାରିବା : ହାରିବା ଦ୍ୱାରା ଜିତିବାର ଇଚ୍ଛା ଜାତ ହୁଏ ।
ହାରତୋ : ହାଏର୍‌ଲେ ଜିତ୍‌ତୋ ର୍‌ ମନ୍ ଜନମ୍‌ଏଦେ ।

ହାହାକାର	:	ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆମେ ହାହାକାର କଲୁ।
ହାଏହାଏ	:	ବାବା ମଏର୍‌ଲୋ ତାହାଁଲେ ଆମହିଁ ହାଏହାଏ କଏର୍‌ଲୁଁ।
ହାଇକୋର୍ଟ	:	ହାଇକୋର୍ଟ ରାଜ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ବିଚାରାଳୟ ଅଟେ।
ହାଏକୋଟ	:	ହାଏକୋଟ ରାଏଜ୍‌ତୋ ସବଲେ ଉଚ୍ଚାନିଆଓ କରତୋ ଘରହୁନ୍।
ହିମ	:	ଶୀତ ଦିନେ କାଶ୍ମୀରରେ ହିମ ପାତ ହୁଏ।
ଖରଲା	:	ଶିତ ଦିନଏଁ କାଶ୍ମିରଏଁ ଖରଲା୍ ପଡଇଦେ।
ହିସାବ	:	ସାହୁକାର ମାନେ କିଣା ବିକାର ହିସାବ ରଖନ୍ତି।
ହିସାବ	:	ମହାଜନ ମାନ ବେଁଚ୍‌ତୋ ବିଷାତୋ ଠେ ହିସାବ ରଖ୍‌ତେ।
ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ	:	ଜଙ୍ଗଲରେ ଅନେକ ହିଂସ୍ରଜନ୍ତୁ ଥାଆନ୍ତି।
ମାରୁକା ଜିଉ	:	ବୁର୍ଡାଏଁ ଖୁବଏ ମାରୁକା ଜୀଉମାନ୍ ଅଛଏତ୍।
ହେଜ	:	ତୁମେ ବଡ଼ ହେଲେ ପିତା ମାତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ହେଜ କର।
ସୋଏର୍	:	ତୁମହି ବାଏଢଲେ ବାବାଓୟାଠେ ମୟାଁକେ ସୋଏର୍ କରା।
ହେବ	:	ଏ ବର୍ଷ ଭଲ ବର୍ଷା ହେବ ବୋଲି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି।
ହେତୋ	:	ୟୋ ବରଷେଁ ବନକ ବର୍ଷାହେତୋ ବଲୁନ୍ ଜନାଉନ୍ ଆଛଏ।
ହେବାଭଳି	:	ଆଜି ବର୍ଷା ହେବାଭଳି ଦିଶୁଛି।
ହେତୋଇସାନ୍	:	ଆଏଜ ପାନିଏତୋ ଇସାନ୍ ଦିସତ ଆଛଏ।
ହେଟା	:	ହେଟା ମଲା ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ହାଡ଼ ବୋହି ନିଏ।
ଲେଢ଼ଓ୍ୱା	:	ଲେଢ଼ଓ୍ୱା ମଏରଲୋ ଜୀଉଜନ୍ତୁ ମାନ୍‌ଠେ ହାଡ଼କେ ବୋହୁନ୍ ନେଇଦେ।
ହୃତପିଣ୍ଡ	:	ହୃତପିଣ୍ଡ ଶରୀରକୁ ଶୁଦ୍ଧ ରକ୍ତ ବିତରଣ କରେ।
ଧୁକ୍‌ଧୁକି /ତୁମ୍ବା	:	ତୁମ୍ବା / ଧୁକ୍‌ଧୁକି ଆମଠେ ଗାଗଡ଼କେ ସାପ୍ ରକତ୍ ବାଁଟିଦେ।

'କ୍ଷ'

କ୍ଷତି	:	ବେଳେବେଳେ ବର୍ଷା ଅଭାବକରୁ ଫସଲ କ୍ଷତି ହୁଏ।
କ୍ଷେତି	:	କେଭଏଁ କେଭଏଁ ପାନି ବିନା ଫସଲ କ୍ଷେତି ହେଇଦେ।
କ୍ଷୀର	:	ମାଆ କ୍ଷୀର ଶିଶୁ ପାଇଁ ଅମୃତ ଅଟେ।
ଗୋରସ୍	:	ମାଇସ୍‌ତୋ ଗୋରସ୍ ଗେଦିମାନତୋ ସେତି ଅମୃତହୁନ୍।
କ୍ଷୁଦ୍ରତମ	:	ଏକ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ରତମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ।
ସବ୍‌ଲେପିଲା	:	ଏକ ସବଲେ ପିଲା ଗୁଡ଼୍‌ହୋ ସଂଖ୍ୟା ହୁନ।
କ୍ଷେତ୍ର	:	କନ୍ଧମାଳ କୃଷି ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ନୁହେଁ।
କ୍ଷେତ୍	:	କନ୍ଦମାଲ କ୍ଷେତ୍ କାମ୍ ସେତି ବନକ୍ ଜାଗା ନୋହଏ।
କ୍ଷେତ	:	କ୍ଷେତରେ ଗୋବର ଖତ ଦେଲେ ଭଲ ଫସଲ ହେବ।
କ୍ଷେତ୍	:	କ୍ଷେତଏଁ ଗୋବର ଖତୁ ଦେଲେଁ ବନକ ଫସଲ୍ ହେଇଦେ।

କଥୋପକଥନ
ଓଡ଼ିଆ - ଭୁଞ୍ଜିଆ
୧ମ, ୨ୟ ଓ ୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ

ଓ	:	ତୁମର ନାମ କଣ ?
ଭୁ	:	ତୁର୍‌ନାଅଁ କାଏଁହୁନ୍ ?
ଓ	:	ତୁମ ବାପାଙ୍କର ନାମ କଣ ?
ଭୁ	:	ତୁରେ ବାପୁସ୍ ରେ ନାଅଁ କାଏଁ ହୁଁ ?
ଓ	:	ତୁମ ମାଆଙ୍କ ନାମ କଣ ?
ଭୁ	:	ତୁରେ ମାଇସ୍ ରେ ନାଅଁ କାଏଁ ହୁଁ ?
ଓ	:	ଆଜି କଣ ଖାଇଛ ?
ଭୁ	:	ଆଏଜ୍ କାଏଁ ଖାଉନାହେସ୍ ?
ଓ	:	(ନାମ) ଏଠିକି ଆସ ।
ଭୁ	:	(ନାମ) ଏଥାଏଁକେ ଆଓ / ଆଭା ।
ଓ	:	ତାକୁ ଟିକିଏ କହ ।
ଭୁ	:	ହୁନାକେ ଘେଡ଼େକ କହା ।
ଓ	:	କାଲି ଆଗରେ ଆସିବ ।
ଭୁ	:	ଗଏର୍ ମାସ୍‌କେ ଆଘିଲ୍ ଏତାଏସ୍ ।
ଓ	:	ତୁମେ କେତେବେଳେ ସ୍କୁଲକୁ ଆସ ।
ଭୁ	:	କେଧାଲ ତୁହାନ୍ ଇସ୍‌କୁଲ ଏହାଏଦେ୍ ।
ଓ	:	ସ୍କୁଲ କେତେବେଳେ ଛୁଟି ହୁଏ ।
ଭୁ	:	ଇସ୍‌କୁଲ କେଧାଲ ଛୁଟି ହେଇଦେ ।
ଓ	:	ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର କି ?
ଭୁ	:	ଇସ୍‌କୁଲ ଲେଏଁ ପ୍ରାର୍ଥାନା କରାଏଦ୍ କାଏଁ ।
ଓ	:	ପିଲାମାନେ ବୁଝିଲ କି ?
ଭୁ	:	ଜାନ୍‌ଲାଏସ୍ କାଏଁ ବେଟାବେଟି ?
ଓ	:	ଜାଣିଥିବା ପିଲା ହାତ ଟେକ ।
ଭୁ	:	ଜାଏନଲୋ ବିତା ହାଁଥ ଉଠାଓ୍ୱା ।

ଓ : ଡର ନାହିଁ।

ଭୁ : ଡରା ନାହିଁ।

ଓ : ନ ବୁଝିଲେ ପଚାର।

ଭୁ : ସମ୍‌ଝୁକେ ନସକେଲେ ପଋରା।

ଓ : ପିଲାମାନେ ପାଟି କର ନାହିଁ।

ଭୁ : ବେଟାବେଟି ମାନେ କଭ୍‌କଭା ନାହିଁ।

ଓ : ଦଳ ଗଠନ କର।

ଭୁ : ଗୋହଡ଼ା ଗନ୍‌ଠନ୍ କର।

ଓ : ସମସ୍ତେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କର।

ଭୁ : ଜମାଏଁ ମିଁଝଡ଼ା ପାଛେଁ।

ଓ : ଡ୍ରିଲ କରିବା।

ଭୁ : ଡ୍ରିଲ କର୍‌ଙ୍ଗା।

ଓ : ଖେଳ ପଡ଼ିଆକୁ ଯିବା।

ଭୁ : ଖେଲ୍‌ତୋ ଚିକ୍ରାକେ ଯାଙ୍ଗା।

ଓ : ପୁରସ୍କାର ପାଇବା।

ଭୁ : ପୁରସ୍କାର ଲାହ୍ୱାଁ।

ଓ : (ନାମ) ଉଠ।

ଭୁ : (ନାମ) ଉଠ୍।

ଓ : ସମସ୍ତେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହୁଅ।

ଭୁ : ଠାଢ୍ ହେଓ୍ୱା ଜମାଏଁ ଧାଏଢ଼େଁ ଠାଢ୍ ଉଠା।

ଓ : ଆଖି ବନ୍ଦ କର।

ଭୁ : ଆଁଖ୍ ନିମ୍ଳା।

ଓ : (ନାମ) ଘଣ୍ଟା ବାଡ଼ାଅ।

ଭୁ : ଘଣ୍ଟି ବଜାଓ୍ୱା।

ଓ : ନଖ କାଟିଛ ?

ଭୁ : ନକ୍ କାଟୁନ୍ ଆହାସ୍ କାଏଁ ?

ଓ : ମୁଣ୍ଡରେ ତେଲ ଲଗାଇବ।

ଭୁ : ମୁଁଡେଁ ତେଲ ମାଖ୍‌ତାଏସ୍।

ଓ : ଖବର କାଗଜ ପଢ଼।

ଭୁ : ଖବେର କାଗଜ୍ ପଢ଼ା ।
ଓ : ତୁ ତାକୁ କଣ କଲୁ ?
ଭୁ : ତୁଇଁ ହୁନାକେ କାଏଁ କେର୍‌ଲିସ୍ ?
ଓ : ନ ଜାଣିଲେ ମୋତେ ପଚାର ।
ଭୁ : ନାଜାଏନ୍‌ଲେ ମୋକେ ପଚରା ।
ଓ : ବର୍ତ୍ତମାନ ବହି ବାହାର କର ।
ଭୁ : ଏଦାଏଁ ବହି ନିଙ୍ଗାଓ୍ୱା ।
ଓ : ଫୁଲ ଗଛରେ ପାଣି ପକାଅ ।
ଭୁ : ଫୁଲ ରୁଖେଁ ପାନି ଦାହାଏସ୍ ।
ଓ : ତୁମ ବାରିରେ କି କି ଗଛ ଲଗାଇଛ ?
ଭୁ : ତୁମରେ ବଖରିଏଁ କାଏଁକାଏଁ ରୁଖ୍ ରୋପୁନ୍ ଆହାଏସ୍ ।
ଓ : ନମସ୍କାର କରା ।
ଭୁ : ଜୁହାର କର ।
ଓ : ଅଳିଆ ଗାତରେ ପକାଅ ।
ଭୁ : ଜବ୍‌ଡ଼ା କେ ଖାଟେଁ ପୋକାଓ୍ୱା ।
ଓ : ଜ୍ୱର ହେଲେ କେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇବ ।
ଭୁ : ଜର୍ ଧେର୍‌ଲେକୋନ୍ ଓସାହା ଖାତାଏଦ୍ ।
ଓ : ଅଳସୁଆ ଦୁଃଖ ପାଏ ।
ଭୁ : କୋଢିଆ ଦୁକ୍ ଲାହିଦେ ।
ଓ : ତୁମ ପଡ଼ିଶା ଘରେ କିଏ ରହନ୍ତି ।
ଭୁ : ତୁମଚୋ କଗ୍ରାଏଚ୍ ଘରେ କୋନ ରହିଦେ ।
ଓ : ନଖ ଛାଡ଼ିଲେ କଣ ହେବ ।
ଭୁ : ନଖ୍‌ନକାଏଁଟ୍ ଲେ କାଏଁ ହେତୋ ।
ଓ : ସମସ୍ତେ ମିଳିମିଶି ଚଳିବା ।
ଭୁ : ଜମାଏଁ ମିଁଝୁଡୁନ୍ ସଂଘେ ଚଲଡା ।
ଓ : କଳି କର ନାହିଁ ।
ଭୁ : ଝାଗାଡା ଲାଗା ନାହିଁ ।
ଓ : ଆହା ।

ଭୁ	:	ଓହୋଅ୍।
ଓ	:	ମୁଁ କହୁଛି ତୁମେ ଶୁଣ।
ଭୁ	:	ମୁଁଇ କହତାହେଁ ତୁହାନ୍ ଶୁନା।
ଓ	:	ଖାତା ଅଦଳ ବଦଳ କରିବ।
ଭୁ	:	ଖାତା ବଦ୍ଲା ବଦ୍ଲି କର୍ତାଏସ୍।
ଓ	:	ଗୋଲେଇ କରି ବସ।
ଭୁ	:	ଚକାରାଉନ ବସା।
ଓ	:	କେଉଁ ପଶୁମାନେ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ରହନ୍ତି ?
ଭୁ	:	କୋନ୍ ପଶୁମାନେ ଲୋଗ୍‌ମାନ୍ ସେଙ୍ଗ୍ ରହତେ।
ଓ	:	ତୁମେ ଘରେ କି କି ପକ୍ଷୀ ପାଳୁଛ ?
ଭୁ	:	ତୋହାନ ଘରେଁ କୋନ୍ କୋନ୍ ଚେଡେ ପୋଷାଏ ଦେ ?
ଓ	:	କଣ କରୁଥିଲ ?
ଭୁ	:	କାଏଁ କରତ୍ ରେହେଲାଏସ୍ ?
ଓ	:	ପାଣି ପିଇଲ କି ?
ଭୁ	:	ପାନି ପିଇଲାଏସ୍ କାଏଁ ?
ଓ	:	ପିଲାଟି ପଡ଼ିଗଲା ତାକୁ ଉଠାଅ।
ଭୁ	:	ହୁନ ଗେଦି ପଡୁନ ଗଲୋ ହୁନାକେ ଉଠାଓ୍ୱା।
ଓ	:	ତୁମ ଘରେ କିଏ ରୋଷେଇ କରନ୍ତି ?
ଭୁ	:	ତୁମରେ ଘରେ କୋନ ରାନ୍ଧ୍‌ଏଦେ ?
ଓ	:	ତୁମ ଘରେ କିଏ କିଏ ରହନ୍ତି ?
ଭୁ	:	ତୁହାନ୍‌ରେ ଘରେଁ କୋନକୋନ୍ ରହତେ ?
ଓ	:	ତୁମ ମାମୁଁ ଘର କେଉଠି ?
ଭୁ	:	ତୁମ୍‌ରେ ମାମାଏଁଦେ୍ ରେ ଘର କାହାଁହୁଁ।
ଓ	:	ତୁମ ପାଖ ପିଲାକୁ ପଚାର।
ଭୁ	:	ତୁମ୍‌ରେ ଠାଓ୍ୱେଁରେ ବେଟାବେଟିକେ ପରୁରା।
ଓ	:	ଛାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ବସ।
ଭୁ	:	ଘୁରେଁ ଘୁରେଁ ବସା।
ଓ	:	ନିଜ ନିଜ ବହି ଖୋଲ।

ଭୁ : ଆପନ ଆପନରେ ବହି ଉଘଡ଼ାଓ୍ୱା ।

ଓ : ତୁମେ ବଡ଼ ହେଲେ କଣ କରିବ ?

ଭୁ : ତୁମ୍ହି ବଡ଼୍‌କାହେଲେ କାଏଁ କର୍‌ତାଏସ୍ ?

ଓ : ତାଳି ମାର ।

ଭୁ : ଥାପଡ଼ି ମାରା ।

ଓ : ତୁମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମନିଟର କିଏ ?

ଭୁ : ତୁମରେ କିଲାସ୍‌ରେ ସିଆନ କୋନହୁନ୍ ?

ଓ : ତୁମକୁ କିଏ ମାରିଲା ?

ଭୁ : ତୁକେ କୋନ ମାଏର୍‌ଲୋ ?

ଓ : କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ ?

ଭୁ : କାଏଁ ସେତି ଗାଗ୍‌ତାହେସ୍ ?

ଓ : ମନ ଦେଇ ଶୁଣ ।

ଭୁ : ମନ୍ ଦେହୁନ୍ ଶୁନା ।

ଓ : ଗପ ଶୁଣ ।

ଭୁ : କହିନ୍ ଶୁନା ।

ଓ : ତୁମ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନାମ କଣ ?

ଭୁ : ତୁମରେ ବଡ଼କା ଗୁରୁଜୀରେ ନାଓ୍ୱଁ କାଏଁ ହୁନ୍ ?

ଓ : ପିଲାମାନେ ହାଜେରା ପକାଅ ।

ଭୁ : ବେଟାବେଟିମାନେ ହାଜ୍‌ରି ପୋକାଓ୍ୱା ।

ଓ : ତୁମେ ଏଠିକି ଆସ ।

ଭୁ : ତୁମ ଏଥାଁକେ ଆହା ।

ଓ : ତୁମ ଗ୍ରାମର ନାମ କଣ ?

ଭୁ : ତୁମରେ ଗାଓଁରେ ନାଅଁ କାଏଁ ହୁନ୍ ?

ଓ : ତୁମେ ସକାଳେ କଣ କର ?

ଭୁ : ତୁମ୍ହିଁ ବିହାନେ କାଏଁ କରାଏ୍‌ଦେ ।

ଓ : ସକାଳୁ ଉଠି ମୁହଁ ଧୋଇବା ।

ଭୁ : ବିହାନେ ଉଠୁନ ମୁହୁଁ ଧୋଓ୍ୱାଁ ।

ଓ : ଖାଇବା ଆଗରୁ ହାତ ଧୋଇବା ।

ଭୁ : ଖାତୋଚୋ ଆଗଏଁ ହାତ ଧୋଓ୍ୱାଁ।
ଓ : ସକାଳୁ ଉଠି ଦାନ୍ତ ଘଷିବା।
ଭୁ : ବଡ଼େବିହିନାଏଁ ଉଠୁନ୍ ଦାଥୁନ୍ କରଓ୍ୱା।
ଓ : ଉଷୁମ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା।
ଭୁ : ତପତ୍ ଖାଏଁଦ୍ ଖାଓ୍ୱାଁ।
ଓ : ବାସି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ରୋଗ ହୁଏ।
ଭୁ : ବାସିହାରାକେ ଖାଇଲେ ଦୁଃଖ ଧରଏଁଦେ।
ଓ : ମାଛି ବସା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ନାହିଁ।
ଭୁ : ମଛିଁବଏସ୍‌ଲୋ ଖାଏଁଦ୍ କେ ଖାଉଁନାହିଁ।
ଓ : ଚପଲ ପିନ୍ଧି ପାଇଖାନା ଯିବା।
ଭୁ : ଚପଲ ଲେଉଁନ୍ ହାଗୁକେ ଜାଓ୍ୱା।
ଓ : ଶ୍ରେଣୀରେ ଧାଁ ଧପଡ଼ ହୁଅ ନାହିଁ।
ଭୁ : କିଲାସ୍ ସେଏଁ ଧାଁ ଧପଡ଼ ହେଓ୍ୱା ନାହିଁ।
ଓ : ଚକା ପକାଇ ବସ।
ଭୁ : ଖାଲା ମାଟି ବସା।
ଓ : ସାନ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କର।
ଭୁ : ଗେଦି ବେଟାବେଟିକେ ମଁୟା କରା।
ଓ : ଆସନ୍ତା କାଲି (ବିଷୟ) ଲେଖି ଆଣିବ।
ଭୁ : ଌଏରଁ ମାସ୍‌କେ (ବିଷୟ) ଲିଖୁନ୍ ଆନ୍ ତାଏସ୍।
ଓ : ଦୁଷ୍ଟ କଥା ହୁଅ ନାହିଁ।
ଭୁ : ଉତ୍ ପାଏଁତ୍ ଗୋଏଠ୍ ହେଓ୍ୱା ନାହିଁ।
ଓ : ଏଇଟା ତାକୁ ଦେ।
ଭୁ : ଏହାକେ ହୁନାକେ ଦେଏସ୍।
ଓ : ତୁମେ ଦୁହେଁ ବାଣ୍ଟିଦିଅ।
ଭୁ : ତୁହାନ୍ ଦୁଇଝାନ୍ ବାଟୁନ୍ ଦାହାଏସ୍।
ଓ : କାନ୍ଥବାଡ଼ ମଇଳା କର ନାହିଁ।
ଭୁ : ପାଖା କେ ମଇଲ କରାନାହିଁ।
ଓ : କଣ ହେଲା ପିଲେ ?

ଭୁ	:	କାଏଁ ହେଲୋରେ ବେଟାବେଟି ?
ଓ	:	ତାର ସିଙ୍ଗାଣି ପୋଛି ଦିଅ।
ଭୁ	:	ହୁନାର୍‌ରେ ସିନାଏଟ୍ କେ ପୁଛୁନ୍ ଦାହାଏସ୍।
ଓ	:	ସାର୍ଟର ବୋତାମ ଲଗାଅ।
ଭୁ	:	କୁର୍ତ୍ତା ରେ ବଟମ୍ ଲଗାଓ୍ୱା।
ଓ	:	ଭଲରେ ପଢ଼ିଲେ ପାସ୍ ହେବ।
ଭୁ	:	ବନକ୍ ପଏଢ଼୍‌ଲେ ପାସ୍ ହେତାଏସ୍।

❋●❋